KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 6.4.2005
KOM(2005) 123 endelig

2005/0046 (COD)
2005/0047 (COD)
2005/0048 (CNS)
2005/0049 (COD)

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

om et rammeprogram om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme for perioden 2007-2013

Forslag til

EUROPAPARLAMENTETS OG RÅDETS BESLUTNING

om oprettelse af Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme

Forslag til

EUROPAPARLAMENTETS OG RÅDETS BESLUTNING

om oprettelse af Fonden for De Ydre Grænser for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om oprettelse af Den Europæiske Fond for Integration af Tredjelandsstatsborgere for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme

Forslag til

EUROPAPARLAMENTETS OG RÅDETS BESLUTNING

om oprettelse af Den Europæiske Tilbagesendelsesfond for perioden 2008-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme

{SEK(2005) 435}

(forelagt af Kommissionen)

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

om et rammeprogram om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme for perioden 2007-2013

Denne meddelelse om et rammeprogram om grundlæggende rettigheder og retfærdighed er en del af en sammenhængende pakke med forslag, der skal sikre området med frihed, sikkerhed og retfærdighed den nødvendige støtte inden for rammerne af de finansielle overslag for 2007. De tre hovedmål - frihed, sikkerhed og retfærdighed - skal udvikles sideløbende og i samme udstrækning som led i en afbalanceret strategi baseret på principperne om demokrati og respekt for de grundlæggende rettigheder og friheder og retsstatsprincippet. For hvert af disse mål indføres der et rammeprogram, som sikrer den nødvendige sammenhæng mellem initiativerne på hvert politikområde og en klar forbindelse mellem de politiske mål og de disponible midler. Endvidere medfører denne struktur en betydelig forenkling og rationalisering af den eksisterende finansielle støtte på området frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvilket sikrer en større fleksibilitet ved fastsættelsen af prioriteringer og en større gennemsigtighed.

1. INDLEDNING

Siden målet om gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed blev fastsat i Amsterdam-traktaten, har det været en af hovedhjørnestenene i udviklingen af Den Europæiske Union. Dette mål er tæt forbundet med de overordnede mål om økonomisk vækst og bæredygtig udvikling, idet det kun er muligt at skabe øget velstand i hele Europa i et klima af sikkerhed og tryghed, som sikrer, at borgerne og erhvervslivet rent faktisk kan udøve deres rettigheder og friheder, og at de er beskyttet mod kriminalitet og terrorisme.

Området med frihed, sikkerhed og retfærdighed indebærer, at der må findes en balance mellem beskyttelsen af den enkeltes grundlæggende rettigheder (frihed, sikkerhed og retfærdighed) og udøvelsen af det ansvar (sikkerhed og retfærdighed), som EU har fået pålagt[1]. EU-borgerne forventer med rette, at EU sikrer, at de grundlæggende friheder og rettigheder respekteres, og samtidig anvender en mere effektiv fælles strategi over for grænseoverskridende problemer, såsom ulovlig indvandring, menneskehandel og menneskesmugling samt terrorisme og organiseret kriminalitet.

På grundlag af resultaterne af Tammerfors-programmet vedtog Det Europæiske Råd i november 2004 et flerårigt program ("Haag-programmet"), hvori der fastlægges en ny dagsorden, der skal gøre det muligt for EU at bygge videre på de resultater, som allerede er

---

[1] *"Frihedsprincippet er det, der er det samlende, ja det, der er det bærende i det europæiske samarbejde. Men uden sikkerhed og uden et system baseret på lov og ret, som anerkendes af borgerne, vil udøvelsen af frihedsrettighederne og respekten for de demokratiske værdier ikke være sikret. Det europæiske område for frihed, sikkerhed og retfærdighed giver således sikkerhed for, at principperne om demokrati og respekt for menneskerettighederne tages alvorligt. Den fælles anerkendelse af disse principper, der er væsentlig for bevidstheden om det at være borger i EU, hvilket nu er med i charteret om grundlæggende rettigheder, er det bærende element i integrationen for alle, der bor i EU."* Et forslag til et fremtidigt EU, KOM(2002) 247 endelig.

nået, og at tage de fremtidige udfordringer op. De mål, som fastsættes, omfatter bl.a. videreudvikling af en fælles migrations- og asylpolitik og indførelse af et integreret forvaltningssystem for kontrol og overvågning ved de ydre grænser, som skal ses i sammenhæng med det overordnede princip om solidaritet og en rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne, herunder for så vidt angår de finansielle følger. Disse idéer er også medtaget i forfatningen som grundlæggende principper for udvikling af fælles politikker for grænsekontrol, asyl og indvandring.

Kommissionen har allerede i sine meddelelser om fastsættelse af strategiske retningslinjer for udarbejdelsen af de finansielle overslag 2007-2013[2] understreget, at målet er at støtte udviklingen af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed med tilstrækkelige finansielle midler, som skal indgå i et nyt udgiftsområde kaldet "EU-borgerskab, frihed, sikkerhed og retfærdighed". Det foreslåede rammeprogram om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme vil i overensstemmelse med de mål, som Det Europæiske Råd har fastsat, sigte mod at sikre en rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne for så vidt angår den finansielle byrde, der følger af indførelsen af en integreret forvaltning af EU's ydre grænser og gennemførelsen af fælles politikker for asyl og indvandring.

2. DEN FORESLÅEDE FORANSTALTNING – RAMMEPROGRAM OM SOLIDARITET OG FORVALTNING AF MIGRATIONSSTRØMME

2.1. Rammeprogrammets mål

Gennemførelsen af Fællesskabets finansielle programmer skal indgå i et effektivt policy-mix, som sigter mod at nå specifikke mål, der er knyttet til udviklingen af EU's politikker. I den forbindelse skal valget af, på hvilke områder der skal gennemføres foranstaltninger, og hvilke former for foranstaltninger der skal gennemføres, foretages ud fra en vurdering af de behov, som skal opfyldes, under hensyntagen til komplementariteten med andre mulige redskaber, herunder især lovgivning. Hidtil er de fælles politikker for asyl, migration og grænseforvaltning hovedsagelig blevet fastsat via lovgivning. Standarderne danner grundlag for Fællesskabets politik på disse områder. Men gennemførelsen af standarderne medfører, at der er forskel på, hvor stor en byrde de enkelte medlemsstater pålægges; nogle af dem bærer en uforholdsmæssigt stor del af et ansvar, som er til gavn for hele Fællesskabet, og en uensartet anvendelse vil bringe planerne om at skabe lige vilkår for alle i fare.

Disse politikområder berører et betydeligt antal personer. I EU-25 er medlemsstaterne ansvarlige for at kontrollere ca. 6 000 km landgrænser og ca. 85 000 km kyst; det anslås, at der hvert år ankommer 100 mio. passagerer til internationale lufthavne i EU, herunder personer, som skal nægtes adgang. Medlemsstaterne nægter hvert år over 340 000 tredjelandsstatsborgere tilladelse til at rejse ind i EU, pågriber omkring 500 000 tredjelandsstatsborgere, som opholder sig ulovligt på deres områder, og udsender ca. 300 000 tredjelandsstatsborgere, som er indrejst eller har opholdt sig ulovligt i EU eller sendes tilbage til deres hjemland af andre årsager. I EU-25 er der hvert år ca. 2,2 mio. tredjelandsstatsborgere, som får tilladelse til at bosætte sig eller tage ophold med henblik på arbejde, familiesammenføring, studier,

---

[2] Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet. Fremtiden skaber vi i fællesskab – Politikudfordringer og budgetmidler i det udvidede EU 2007-2013, KOM(2004) 101 endelig/2 af 10.2.2004.
Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet. Finansielle overslag 2007-2013, KOM(2004) 487 endelig af 14.7.2004.

forskning eller andre formål. Det samlede antal tredjelandsstatsborgere, som opholder sig lovligt i EU-25, er på nuværende tidspunkt dobbelt så stort som antallet af EU-borgere, der har valgt at benytte sig af retten til at bo i en anden medlemsstat; den fortsatte befolkningstilvækst skyldes primært nettoindvandring.

Den finansielle solidaritet i Fællesskabet skal kunne støtte videreudviklingen og gennemførelsen af den overordnede og afbalancerede strategi, som EU har fastlagt for forvaltning af migrationsstrømme. Den skal på en passende måde bidrage til de fire grundpiller i denne strategi:

- For det første har medlemsstaterne forpligtet sig til at anvende Schengen-reglerne og indføre et fælles integreret grænseforvaltningssystem i EU. De er derfor forpligtet til at forvalte strømmene af personer ved de ydre grænser effektivt for på den ene side at sikre et højt beskyttelsesniveau ved de ydre grænser af hensyn til medlemsstaternes indre sikkerhed og på den anden side at sørge for, at bona fide-rejsende, såsom dem, der har fået udstedt et visum af medlemsstaternes konsulære tjenester i udlandet, let kan passere disse grænser. Disse mål indebærer, at kyststrækningerne langs Middelhavet og landgrænserne mod øst skal sikres, og at aktiviteterne i medlemsstaternes konsulære tjenester i tredjelande skal øges, især for at begrænse antallet af personer, som rejser ulovligt ind i EU.

- For det andet har medlemsstaterne med vedtagelsen af et europæisk handlingsprogram for tilbagesendelse i 2002 forpligtet sig til at udvikle en fælles tilbagesendelsespolitik på grundlag af fælles standarder og bedste praksis. En effektiv tilbagesendelsespolitik på fællesskabsplan er et nødvendigt supplement til en troværdig politik for lovlig indvandring og asyl og en vigtig del af bekæmpelsen af ulovlig indvandring. De enkelte medlemsstaters indsats med hensyn til forvaltning af tilbagesendelse er begrænset, ikke kun økonomisk set, men også med hensyn til politisk virkning og signaleffekt; medlemsstaterne står over for de samme problemer, når de skal gennemføre tilbagesendelsesaktioner, og det er lettere at løse disse problemer i fællesskab ved at samle ressourcerne og erfaringerne. Desuden bør medlemsstaterne tilskyndes til at udvikle en "integreret forvaltning af tilbagesendelse", som indebærer, at de analyserer og vurderer den gruppe, som eventuelt vil kunne sendes tilbage, og de juridiske og logistiske begrænsninger i medlemsstaten og situationen i bestemmelseslandet, og at de udvikler specifikke og målrettede foranstaltninger, som står i et rimeligt forhold til udfordringen. Det vil i et EU uden indre grænser kunne være med til at begrænse de sekundære bevægelser for tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold i EU.

- For det tredje kræver gennemførelsen af en fælles indvandringspolitik, at Fællesskabet giver et troværdigt svar på det multidimensionelle spørgsmål om integration af tredjelands-statsborgere. Den fælles indvandringspolitik har stor betydning for konkurrenceevnen og gennemførelsen af Lissabon-målene. Indvandring er ikke i sig selv en løsning på befolkningens aldring, men det kan blive nødvendigt med mere varige indvandrings-strømme for at opfylde behovene på arbejdsmarkedet i EU og sikre Europas velstand. Dette understreger, hvor vigtigt det er, at en EU-migrationspolitik garanterer en sikker retsstilling og en række sikrede rettigheder for at støtte integrationen af dem, der får tilladelse til at rejse ind i EU, for at fremme deres integration i alle aspekter af samfundet, og frem for alt på arbejdsmarkedet. Der bør udvikles en fælles strategi for indvandreres rettigheder og pligter. I de fælles grundprincipper for politikken for integration af indvandrere i Den Europæiske Union, som Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer vedtog i 2004, anerkendes det, at indvandring er et permanent

træk ved det europæiske samfund, og at alle medlemsstaterne bør bevare og videreudvikle samfund, hvor nyankomne føler sig velkomne, for hvis en medlemsstat ikke udvikler og gennemfører en vellykket politik for integration af migranter, kan det på forskellige måder få negative følger for andre medlemsstater. Medlemsstaterne bør derfor tilskyndes til at udvikle og gennemføre forskellige programmer og aktiviteter med henblik på at byde de nyankomne velkommen, fremme aktivt medborgerskab for alle tredjelandsstatsborgere gennem større deltagelse i samfundslivet og i kulturelle, religiøse og politiske aktiviteter, forbedre de offentlige og private tjenesteyderes evne til at opfylde deres behov og hjælpe samfundet med at tilpasse sig til mangfoldigheden.

- For det fjerde bør man i videst muligt omfang mindske eventuelle forskelle med hensyn til praksis for modtagelse og indrejsetilladelse for at forebygge unødvendige sekundære bevægelser i et EU, hvor det kun er én medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af den enkelte asylansøgning. En ensartet gennemførelse af høj kvalitet af den fælles europæiske asylpolitik i alle medlemsstaterne bør tilskyndes gennem en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelse af flygtninge og fordrevne og følgerne heraf.

En anden vigtig del af denne strategi er samarbejdet med tredjelande. Denne eksterne dimension vil i overensstemmelse med den foreslåede struktur for den finansielle ramme ikke blive medtaget i rammeprogrammet om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme, men der vil blive taget hensyn til den under udgiftsområde 4 i den foreslåede finansielle ramme via gennemførelsen af de instrumenter for ekstern bistand, som Kommissionen fremlagde i september 2004.

2.2. Rammeprogrammets struktur

Med rammeprogrammet indføres der en række instrumenter for finansiel solidaritet (fonde), som omfatter fire områder:

- kontrol og overvågning af de ydre grænser ("integreret grænseforvaltning") og visumpolitik, som supplement til Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (FRONTEX-agenturet)

- tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold i EU

- integration af tredjelandsstatsborgere med lovligt ophold og

- asyl (på grundlag af den eksisterende Europæiske Flygtningefond[3]).

Det er klart, at udviklingen og gennemførelsen af fælles politikker, herunder fællesskabslovgivning, på hvert af disse fire områder tilgodeser behovet for at nå komplementære, men forskellige operationelle mål. Det indebærer, at medlemsstaternes forpligtelser er forskellige med hensyn til niveau og intensitet og må ledsages af tilstrækkelig finansiel støtte. Det betyder også, at de enkelte medlemsstater skal indføre og videreføre foranstaltninger på nationalt plan, som gør det muligt for dem fuldt ud at opfylde deres

[3] Rådets beslutning 2004/904/EF af 2. december 2004 om Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2005-2010, EUT L 381 af 28.12.2004, s. 52.

forpligtelser inden for hvert af de fire politikområder, selv om de kun er berørt i begrænset omfang.

Desuden har disse foranstaltninger forskelligt retsgrundlag i traktaterne, og de omfatter en række områder, som er underlagt bestemmelserne i protokollerne om Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongeriges stilling eller Schengen-reglerne.

Rammeprogrammet om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme skal derfor bestå af fire separate instrumenter (om oprettelse af fire fonde), som svarer til hvert af de fire politikområder.

Selv om de fire fonde gennemføres via fire forskellige retlige instrumenter, udgør de et sammenhængende hele, både politisk og operationelt, idet hver fond afspejler målene for en politik, som i samspil med de tre andre vil gøre det muligt at udvikle et område med frihed. En vellykket gennemførelse af hver af de fire dimensioner vil gøre det muligt at nå de overordnede mål. De fire fonde skal derfor fungere i overensstemmelse med fælles gennemførelses- og forvaltningsregler og følge den samme strategiske tidsplan, og de skal underkastes en koordineret evaluering og revision (se afsnit 3).

Når først forfatningstraktaten er trådt i kraft, kan Kommissionen undersøge, hvilke muligheder for yderligere strømlining og forenkling det nye retsgrundlag (specielt artikel III-268) giver.

Tildelingen af finansielle midler til medlemsstaterne inden for hver fond vil ske på grundlag af specifikke, objektive kriterier, som afspejler situationen i den enkelte medlemsstat med hensyn til de forpligtelser, som den har påtaget sig på vegne af eller til gavn for Fællesskabet som helhed inden for det pågældende politikområde. Kriterierne vil hovedsagelig være af kvantitativ art. For at tage hensyn til både udgangssituationen i medlemsstaterne og udviklingen i denne situation vil kriterierne så vidt muligt være baseret på oplysninger om "bestande" og "strømme"; det vil gøre det muligt at øge de midler, som er til rådighed i en medlemsstat, hvis der f.eks. er behov for øget støtte på grund af en stigning i antallet af personer, som falder ind under målgruppen.

Med henblik herpå skal der ifølge instrumenterne anvendes fællesskabsstatistikker og, når sådanne ikke findes, nationale statistikker. Det er muligt, at der vil opstå tekniske problemer, men det forventes, at anvendelsen af statistikker til fordeling af midlerne vil have den positive virkning, at der på nationalt plan vil være øget opmærksomhed om korrekt og rettidig tilvejebringelse af oplysninger. Den foreslåede brug af disse statistikker ved fordelingen af midlerne for perioden 2007-2013 er mulig, specielt fordi den kommende lovgivning om migrationsstatistikker forventes at resultere i øget tilgængelighed og harmonisering af statistikker.

Med hensyn til Fonden for De Ydre Grænser gives der mulighed for at anvende en vægtningsmekanisme, der bl.a. skal baseres på den fælles risikoanalyse, som foretages af FRONTEX-agenturet. Der indføres særlige bestemmelser om dækning af de specifikke yderligere omkostninger i forbindelse med gennemførelsen af FTD- og FRTD-ordningen i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 693/2003 og Rådets forordning (EF) nr. 694/2003.

Med hensyn til Den Europæiske Flygtningefond, Integrationsfonden og Tilbagesendelsesfonden vil hver medlemsstat, ligesom det er tilfældet med den nuværende

Europæiske Flygtningefond, modtage et beskedent fast beløb for at sikre et minimum af midler til gennemførelse af målene.

2.3. Komplementaritet med andre instrumenter og politikforanstaltninger

Rammeprogrammet udgør ét element i det policy-mix, som indføres med henblik på at videreudvikle den fælles politik for asyl, migration og de ydre grænser. Det skal knyttes tæt sammen med gennemførelsen og udviklingen af andre politikinstrumenter, specielt lovgivning. Den finansielle solidaritet skal tjene klart definerede mål og gøre det muligt at samfinansiere foranstaltninger, som giver Fællesskabet en stor merværdi. Anvendelsen af fondene skal være tæt forbundet med en forbedring af situationen i medlemsstaterne med hensyn til fælles standarder eller give kollektive fordele på EU-plan via gennemførelsen af samordnede eller fælles foranstaltninger.

Indførelsen og anvendelsen af rammeprogrammet skal supplere en række andre initiativer og organer, som er oprettet inden for rammerne af den fælles politik for migration, asyl og de ydre grænser.

Specielt udgør udviklingen af store informationssystemer til støtte for gennemførelsen af politikken for de ydre grænser og visumpolitikken (visuminformationssystemet og Schengen-informationssystemet) og asylpolitikken (Eurodac) et væsentligt bidrag til solidariteten på fællesskabsplan takket være etableringen af samarbejde og omkostningseffektiv informationsudveksling mellem medlemsstaterne. Udviklingen og driften af disse informationssystemer er ikke dækket af det budget, som er afsat under rammeprogrammet om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme, men der er tale om langsigtede forpligtelser, og retsakterne om oprettelse af disse informationssystemer indeholder ingen bestemmelser, som begrænser deres varighed. Ud over den udbygning, som forventes i forbindelse med udvidelsen, kan man ikke udelukke, at funktionerne vil blive videreudviklet i perioden 2007-2013, og dette skal dækkes af det budget, som er afsat under udgiftsområde 3 i den foreslåede finansielle ramme.

Aktiviteterne i FRONTEX-agenturet udgør også et effektivt redskab til at styrke samarbejdet gennem teknisk og operativ bistand og ved, at man samler udstyr og ressourcer, som kan stilles til rådighed for alle de deltagende stater. Den gradvise udvikling af agenturets arbejdsområde og aktiviteter, specielt efter den evaluering, som skal finde sted i 2007, vil kræve tilstrækkelige ressourcer under udgiftsområde 3 i den kommende finansielle ramme. Kommissionens tjenestegrene vil inddrage FRONTEX-agenturet i programmeringen og evalueringen.

På grundlag af resultaterne af det forberedende arbejde, som nu er i gang, vil Kommissionen overveje at oprette et europæisk overvågningscenter for migration for at styrke kontrollen og analysen af de multidimensionelle aspekter af migrations- og asylfænomenerne.

Der er truffet foranstaltninger til at sikre, at man undgår overlapning mellem fondene, og at der udvikles synergier, når det er muligt. Det skal specielt understreges, at der fra det første år af det flerårige program, som starter den 1. januar 2008, ikke længere vil kunne ydes støtte til finansiering af tilbagesendelsesforanstaltninger for afviste asylansøgere under Den Europæiske Flygtningefond.

Der afsættes først midler til Tilbagesendelsesfonden fra og med 2008, idet der som foreslået i Haag-programmet tages hensyn til behovet for først at evaluere resultaterne af de forberedende foranstaltninger vedrørende tilbagesendelse (2005-2006).

Der er også lagt særlig vægt på spørgsmålet om komplementaritet og synergi mellem foranstaltningerne under Integrationsfonden og Den Europæiske Socialfond (ESF), både ved fastlæggelsen af Integrationsfondens mål og ved gennemførelsen af denne fond. Integrationsfonden vil nemlig takket være sin specifikke, innovationsorienterede strategi kunne supplere ESF's bredere mål og gøre det muligt at finde frem til vellykkede strategier og former for praksis, som kan mainstreames yderligere i ESF.

3. RATIONALISERING OG FORENKLING

3.1. Overgangen fra de eksisterende instrumenter

De fire fonde under rammeprogrammet om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme udgør et sammenhængende hele og yder fuld støtte til udviklingen af fælles politikker for de ydre grænser, migration og asyl i fuld overensstemmelse med principperne om solidaritet, merværdi, additionalitet og komplementaritet. De skal overtage foranstaltningerne under de eksisterende programmer og forberedende foranstaltninger, såsom Argo og INTI, og de forberedende foranstaltninger inden for forvaltning af tilbagesendelse og Den Europæiske Flygtningefond (EFF) og videreudvikle dem, så de bringes op på deres fulde operationelle niveau.

Anden fase af EFF startede den 1. januar 2005 og slutter i 2010. Ud over at præcisere støttebetingelserne for den del, som vedrører frivillig tilbagevenden, sigter det forslag om ændring af EFF, som er vedlagt meddelelsen, blot mod at bringe tidsplanen og gennemførelsesforanstaltningerne vedrørende forvaltnings- og kontrolsystemet i overensstemmelse med dem, som foreslås for de tre andre fonde: Fondens varighed forlænges til 2013, og de nye bestemmelser træder i kraft den 1. januar 2008, så den første flerårige programmeringscyklus kan gennemføres fuldt ud under den nuværende beslutning, fra 2005 til 2007. Derefter vil programmeringscyklussen være i overensstemmelse med de tre andre fonde.

Det må dog forventes, at der senere i 2005 vil blive fremsat forslag om revision af indholdet af EFF sammen med en række meddelelser fra Kommissionen, specielt vedrørende følgende:

- Erklæringen om personer under nationale genbosættelsesprogrammer i lyset af anvendelsesområdet for Rådets beslutning om EFF-II for perioden 2005-2010, hvori Kommissionen opfordres til inden udgangen af 2005 at fremlægge et forslag om ændring af Den Europæiske Flygtningefond, som tager hensyn til Rådets konklusioner af 2. november 2004 om bedre adgang til holdbare løsninger. Rådet opfordrede i disse konklusioner Kommissionen til at fremlægge et forslag om en EU-genbosættelsesordning. Det er nødvendigt at fastsætte regler for hel eller delvis finansiering af genbosættelser, som finder sted under EU-genbosættelsesordningen eller endda uden for denne ordning.

- Haag-programmet, ifølge hvilket der i 2005 skal oprettes "passende strukturer, der inddrager medlemsstaternes nationale asylmyndigheder, med henblik på at fremme det praktiske samarbejde, hvor parterne bistår hinanden". Det må derfor overvejes, om disse

strukturer skal medtages under "fællesskabsforanstaltninger", og hvilke muligheder der kan anvendes i forbindelse med Det Europæiske Støttekontor.

3.2. Fælles forvaltnings- og kontrolsystemer

Da rammeprogrammets mål er at styrke gennemførelsen af de fælles politikker på nationalt plan, vil det blive gennemført ved delt forvaltning mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Det vil gøre det muligt for medlemsstaterne at udvælge foranstaltningerne i overensstemmelse med en grundig vurdering af behovene og en strategi, som er tilpasset til den lokale situation, og som er fastlagt i samarbejde med Kommissionen. Da der ikke kan anvendes delt forvaltning i tredjelande, vil opgaverne via decentraliseret forvaltning blive uddelegeret til de lande, som er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, og som deltager i Fonden for De Ydre Grænser. De fællesskabsforanstaltninger og den tekniske bistand fra Kommissionen, som er omhandlet i udkastene til beslutninger, vil blive gennemført af Kommissionen ved direkte forvaltning.

Der er fastsat ens bestemmelser for gennemførelsen af de fire fonde: flerårige strategiske programmeringscyklusser (med to perioder, som er fastlagt til 2007-2010 og 2011-2013) på grundlag af retningslinjer fra Kommissionen, årlig ressourcetildeling og operationel programmering samt flerårige evalueringer.

Tilsvarende skal forvaltnings- og kontrolsystemerne for de fire fonde være ens, og med henblik herpå fastsættes der i udkastene til beslutninger fælles eller delte gennemførelsesbestemmelser eller strukturer (udvalg og nationale forvaltnings- og revisionssystemer).

Behovet for sammenhæng og gennemsigtighed er drivkraften bag forvaltningsreglerne for de respektive fonde. Sammenhæng, fordi udkastene til beslutninger indeholder bestemmelser om de minimumsbetingelser, som gælder for systemerne for forvaltning, intern kontrol og revision, og om hver af aktørernes rolle. Gennemsigtighed, fordi de forskellige aktører kender resultaterne af hver del af instrumentet. I de fire udkast til beslutninger tages der også hensyn til konklusionerne af evalueringerne af programmerings- og gennemførelsesmekanismen for strukturfondene med henblik på at indføre gennemførelsesmekanismer, som både kan sikre, at ressourcerne koncentreres om vigtige og strategiske mål, at gennemførelsen på såvel nationalt plan som på fællesskabsplan er effektiv, og at forvaltningen og kontrollen af fællesskabsmidlerne er forsvarlig.

3.3. Evaluering og revision

Der skal med jævne mellemrum foretages en evaluering af gennemførelsen, resultaterne og virkningerne af politikinstrumenterne for at sikre, at indsatsen er effektiv. Det er særlig vigtigt i forbindelse med rammeprogrammet om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme.

– For det første vil der i årene 2005-2006 blive gennemført yderligere undersøgelser for at fastlægge prioriteterne for de første strategiske retningslinjer under det nye program og for at indføre en sammenhængende og fuldstændig overvågnings- og evalueringsramme (herunder fastlæggelse af såvel kvantitative som kvalitative fælles indikatorer for input, output, resultater og virkninger).

– For det andet skal resultaterne af den første evaluering af, hvordan rammeprogrammet fungerer, fremlægges i 2010, samtidig med at Haag-programmet tages op til revision;

resultaterne af denne evaluering vil også komme til at påvirke forvaltningen og gennemførelsen af programmet.

– For det tredje skal der fremlægges evalueringer af resultaterne af de flerårige programmer under fondene i 2012 for at gøre det muligt at drage nytte af erfaringerne, når fondene skal fornyes, og i 2015 for at gøre det muligt at vurdere deres virkninger.

Udviklingerne i politikken og resultaterne af evalueringerne kræver også, at der er mulighed for at revidere programmet og om nødvendigt tilpasse det til nye eller ændrede behov og prioriteter:

– i 2009, hvor der skal være mulighed for at revidere visse aspekter af gennemførelsen af fondene, såsom de finansielle fordelingsnøgler på områderne integration og ydre grænser; med hensyn til integration skal dette især ske på grundlag af resultaterne af den endelige evaluering af de forberedende foranstaltninger, som blev iværksat i 2005

– inden udgangen af 2010 på grundlag af den første evaluering med henblik på at fastlægge de vigtigste retningslinjer og prioriteter for rammeprogrammets fremtid.

4. FINANSIELLE MIDLER

Det samlede beløb, som er afsat til rammeprogrammet om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme, er på 5 866 mio. EUR for perioden 2007-2013 (i løbende priser). Inden for dette rammebeløb er der afsat 1 184 mio. EUR til asyl, 759 mio. EUR til Tilbagesendelsesfonden, 1 771 mio. EUR til integration af tredjelandsstatsborgere og endelig 2 152 mio. EUR til forvaltning af de ydre grænser. De beløb, som medlemsstaterne får tildelt, kan ikke overføres fra den ene fond til den anden.

Ud over det samlede beløb til ovennævnte rammeprogram er der for perioden 2007-2013 afsat et vejledende beløb på 285,1 mio. EUR til FRONTEX-agenturet, mens gennemførelsen af store informationssystemer anslås at ville koste over 900 mio. EUR; endelig er der taget højde for, at man muligvis vil oprette et europæisk overvågningscenter for migration som opfølgning på de igangværende forberedende foranstaltninger, idet der er afsat et vejledende beløb på 62,3 mio. EUR for samme periode.

BILAG

til meddelelsen om et rammeprogram om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme for perioden 2007-2013

Komplementaritet med agenturer og andre instrumenter på området frihed, sikkerhed og retfærdighed

Ifølge de finansielle overslag skal der indføres en række komplementære instrumenter, som skal bidrage til gennemførelsen af de politikmål, der er fastsat for området frihed, sikkerhed og retfærdighed:

– Rammeprogrammerne, der skal erstatte de mange forskellige budgetposter, som Kommissionen på nuværende tidspunkt forvalter på dette område.

– Fællesskabsfinansiering af agenturer og fællesskabs- eller EU-organer.

– Udvikling og forvaltning af store informationssystemer på dette område.

Følgende agentur, der har tilknytning til området for ovennævnte rammeprogram, vil være omfattet under de nye finansielle overslag:

- **Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved de Ydre Grænser**, som er oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 af 26. oktober 2004 om oprettelse af et europæisk agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser (EUT L 349 af 25.11.2004, s. 1).

En række andre eksisterende instrumenter vil fortsat være i kraft og er ikke omfattet af det nye rammeprogram. Disse instrumenter vedrører udvikling og gennemførelse af store informationssystemer vedrørende politikkerne for asyl, migration og de ydre grænser og er oprettet ved Rådets og/eller Europa-Parlamentets retsakter:

- **Eurodac-systemet**, som er oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 2725/2000 af 11. december 2000 om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublin-konventionen (EFT L 316 af 15.12.2000, s. 1) og Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger i en af medlemsstaterne (EFT L 50 af 25.2.2003, s. 1).

- **Visuminformationssystemet (VIS),** som er oprettet ved Rådets beslutning 2004/512/EF af 8. juni 2004 om indførelse af visuminformationssystemet (VIS) (EUT L 213 af 15.6.2004, s. 5), og for hvilket Kommissionen har fremsat et forslag (KOM(2004) 835), hvori formålet, funktionerne og ansvarsområderne for visuminformationssystemet (VIS) fastsættes.

- **Schengen-informationssystemet (SIS II),** for hvilket Kommissionen har til hensigt at fremsætte et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning inden udgangen af første kvartal af 2005.

Udviklingen og driften af disse informationssystemer udgør langsigtede forpligtelser, og retsakterne om oprettelse af disse systemer indeholder ikke bestemmelser, som begrænser deres varighed. Ud over den forventede udbygning i forbindelse med udvidelsen kan det ikke udelukkes, at der vil blive udviklet nye funktioner i perioden 2007-2013.

BEGRUNDELSE

1. INDLEDNING

Ved udarbejdelsen af de finansielle overslag for 2007-2013 er der fra starten anvendt en politikorienteret tilgang for at sikre overensstemmelse mellem de politiske mål og de midler, som er afsat til disse mål. I den forbindelse betragtes oprettelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed som en af EU's hovedprioriteter for de kommende år, som skal støttes med væsentligt forhøjede finansielle midler. I sine meddelelser "*Fremtiden skaber vi i fællesskab – Politikudfordringer og budgetmidler i det udvidede EU 2007-2013*"[4] og "*Finansielle overslag 2007-2013*"[5] understregede Kommissionen også betydningen af at benytte sig af revisionen af de retlige instrumenter for de kommende finansielle overslag til at skabe en betydelig forenkling. Kommissionen har opbygget sine forslag omkring tre generelle, politikstyrede programmer (om henholdsvis solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme, grundlæggende rettigheder og retfærdighed og sikkerhed og beskyttelse af frihedsrettigheder) og fastlægger en klar ramme for udviklingen af Fællesskabets finansielle interventioner til støtte for de tre mål retfærdighed, frihed og sikkerhed.

Indholdet i disse programmer er beskrevet i et arbejdsdokument fra Kommissionen[6], der fastsætter følgende nøglemål for det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme: *At støtte princippet om solidaritet ved forvaltning af menneskestrømme ved at sikre en rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne for så vidt angår den finansielle byrde, som følger af indførelsen af en integreret forvaltning af EU's ydre grænser og gennemførelsen af fælles politikker for asyl og indvandring. (..)*

Denne solidaritet skal forbedre og støtte gennemførelsen af Fællesskabets politik og lovgivning vedrørende fire komplementære aspekter af forvaltningen af migrationsstrømme:

- integreret forvaltning af de ydre grænser for at sikre et ensartet beskyttelsesniveau ved de ydre grænser

- asylpolitik, som det allerede er tilfældet under Den Europæiske Flygtningefond[7], med henblik på at støtte udviklingen og gennemførelsen af en fælles europæisk asylpolitik, som er baseret på solidaritet mellem medlemsstaterne, og med henblik på at fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelse af flygtninge og fordrevne og følgerne heraf

- bekæmpelse af ulovlig indvandring, specielt gennem tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold i EU eller personer, der ulovligt migrerer til EU

---

4 KOM(2004) 101 endelig af 10.2.2004.

5 KOM(2004) 487 endelig af 14.7.2004.

6 Meddelelse fra Antonio Vitorino til Kommissionen af 28. september 2004 (SEK(2004) 1195) "Giving an operational dimension to the area of freedom, security and justice: Policy context and orientations for future financial interventions".

7 Rådets beslutning 2004/904/EF af 2. december 2004 om Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2005-2010, EUT L 381 af 28.12.2004.

- adgang for og integration af tredjelandsstatsborgere, specielt med hensyn til social og kulturel integration og integration i samfundslivet, for at gøre det muligt for dem at falde til og deltage aktivt i alle aspekter af de europæiske samfund.

2. BEGRUNDELSE FOR FORANSTALTNINGEN – ÆNDRING AF DEN EUROPÆISKE FLYGTNINGEFOND

Det første udtryk for denne solidaritet var oprettelsen af EFF i 2000[8] på grundlag af tre år med forberedende foranstaltninger. Fonden, som blev oprettet med støtte fra Europa-Parlamentet på grundlag af et forslag fra Kommissionen, har gjort det muligt at skabe grundlaget for en fælles indsats fra Fællesskabets side i forbindelse med modtagelse af asylansøgere og personer, der har behov for international beskyttelse, som led i en overordnet strategi. Den har også været medvirkende til, at der er opnået enighed om direktivet om midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer. Første fase af den harmonisering af lovgivningen, som gennemføres med henblik på at indføre et fælles europæisk asylsystem, er ved at være afsluttet, og Rådet skulle i henhold til den oprindelige beslutning revidere denne beslutning senest den 31. december 2004 på grundlag af et forslag fra Kommissionen.

Der blev i 2003 foretaget en tilbundsgående evaluering og omfattende høringer af de berørte parter: Midtvejsrevisionen af EFF-I blev afsluttet i november 2003, efter at der den 30. og 31. oktober 2003 var blevet afholdt en bredt anlagt revisionskonference. På grundlag af resultaterne af denne evaluering og en udvidet konsekvensanalyse[9] vedtog Kommissionen den 12. februar 2004 et forslag til beslutning om anden fase af EFF for perioden 2005-2010[10]. Rådet vedtog beslutningen den 2. december 2004.

Anden fase af EFF indeholder mange bestemmelser og mekanismer, som det nu foreslås også at anvende for de tre andre fonde, der indgår i det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme:

- En mere strategisk programmering af fondens arbejde, hvor Kommissionen i højere grad påtager sig en ledende rolle, idet der tages hensyn til den lovgivningsmæssige ramme, som Fællesskabet har vedtaget for asylpolitikken.

- Kriterier for fordeling af midlerne mellem medlemsstaterne, som ikke kun omfatter målgruppen, men også tager hensyn til, at navnlig de nye medlemsstater er nødt til at foretage strukturinvesteringer for at sikre, at de nationale asylsystemer er effektive.

- En programmering og en livscyklus for foranstaltningerne, der giver nyttigere og mere holdbare resultater, ved hjælp af flerårige strategier, der er baseret på en høringsproces (mellem nationale partnere og mellem medlemsstaterne og Kommissionen).

- En styrkelse af bestemmelserne om delt forvaltning, understøttet af øget støtte på fællesskabsplan (en fælles finansiel og administrativ ramme og fælles forvaltningsred-

---

8 Rådets beslutning 2000/596/EF af 28. september 2000 om oprettelse af en europæisk flygtningefond for perioden 2000-2004, EFT L 252 af 6.10.2000, s. 12.

9 SEK(2004) 161 af 12.2.2004.

10 KOM(2004) 102 af 12.2.2004, forslag til Rådets beslutning om Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2005-2010.

skaber) for at sikre, at instrumentet gennemføres i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Ifølge forslaget skulle der desuden som et konkret udtryk for solidariteten inden for Fællesskabet ske en gradvis forhøjelse af budgettet, specielt fra 2008, for at sikre, at der kunne opnås betydelige resultater, og at fonden fik stor indvirkning, ikke blot på målgrupperne, men også på selve systemerne.

I lyset af den nylige evaluering og revision af dette forslag samt instrumentets varighed skal de ændringer af EFF, som skal foretages i forbindelse med vedtagelsen af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme under de nye finansielle overslag, derfor fokusere på en rationalisering af procedurerne (for at bringe dem i overensstemmelse med dem, der foreslås for de tre andre fonde), gennemførelsens varighed (forlængelse til 2013) og komplementaritet og synergi (specielt i forhold til foranstaltningerne under Tilbagesendelsesfonden).

2.1. Instrumentets varighed

Da den nuværende fase af EFF løber til 2010, foreslås det at forlænge dens varighed indtil udløbet af de finansielle overslag, dvs. 2013. På det operationelle plan vil det betyde, at der gennemføres et tredje flerårigt program (2011-2013). Da medlemsstaterne imidlertid på nuværende tidspunkt påbegynder gennemførelsen af det første strategiske flerårige program under EFF-II, som løber fra 2005 til udgangen af 2007, foreslås det, at forslagets ikrafttrædelsesdato fastsættes til begyndelsen af det første år af den anden flerårige programmeringsperiode, dvs. 1. januar 2008.

2.2. Rationalisering af forvaltnings- og kontrolsystemerne

EFF-II (2005-2010) indeholder allerede detaljerede bestemmelser om den operationelle gennemførelse af delt forvaltning. For at sikre den nødvendige sammenhæng og gøre det muligt at anvende de samme forvaltnings- og kontrolsystemer som for de tre andre fonde, der foreslås som en del af dette generelle program, foreslår Kommissionen, at man vedtager de samme bestemmelser for alle fire fonde.

Disse bestemmelser er fastlagt under hensyntagen til især reformen af gennemførelsessystemet for strukturfondene[11] og de retningslinjer, som Kommissionen fastlagde for fastsættelsen af Kommissionens og medlemsstaternes respektive ansvarsområder i sin meddelelse af 6. september 2004[12]. For ikke at komplicere gennemførelsen af forvaltnings- og kontrolsystemerne foreslås det, at de også træder i kraft efter afslutningen af den første flerårige cyklus, dvs. den 1. januar 2008.

---

[11] Forslag til Rådets forordning om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden, KOM(2004) 492 endelig af 14.7.2004.

[12] Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet: "Medlemsstaternes og Kommissionens ansvar ved den delte forvaltning af strukturfondene og Samhørighedsfonden - nuværende situation og perspektiver for den nye programmeringsperiode efter 2006", KOM(2004) 580 endelig af 6.9.2004.

2.3. Komplementaritet og synergi

EFF var det første finansielle fællesskabsinstrument, som udtrykte solidaritet mellem Fællesskabet og medlemsstaterne med hensyn til følgerne af indførelsen af fælles politikker vedrørende de ydre grænser, indvandring og asyl. Med forslaget om et sammenhængende generelt program bliver EFF en del af en helhed af foranstaltninger, som sigter mod at harmonisere situationen på europæisk plan.

Med henblik herpå indeholder dette forslag ligesom forslagene til beslutninger om oprettelse af Fonden for Integration af Tredjelandsstatsborgere, Fonden for De Ydre Grænser og Tilbagesendelsesfonden bestemmelser om indførelse af mekanismer, som sikrer en sammenhængende strategi for programmering, gennemførelse og evaluering af de fire instrumenter. Desuden ændres bestemmelserne om støtte til tilbagesendelsesforanstaltninger for at undgå overlapninger med den foreslåede Tilbagesendelsesfond. Finansieringen af tilbagesendelsesforanstaltninger for afviste asylansøgere bør finde sted under Tilbagesendelsesfonden og vil derfor ikke længere være støtteberettigede under EFF fra det første år af det flerårige program, som starter den 1. januar 2008.

Grundene til, at man har fastsat denne skillelinje mellem de to fonde, er beskrevet nærmere i den udvidede konsekvensanalyse.

3. TILPASNING TIL SENERE UDVIKLINGER

Kommissionen vil på et senere tidspunkt fremsætte forslag om revision af indholdet af EFF. I ændringerne vil der specielt blive taget hensyn til Haag-programmet og erklæringen om personer under nationale genbosættelsesprogrammer i lyset af anvendelsesområdet for Rådets beslutning om EFF-II for perioden 2005-2010.

Ændringerne vil komme til at vedrøre følgende spørgsmål:

- I erklæringen om personer under nationale genbosættelsesprogrammer opfordres Kommissionen til inden udgangen af 2005 at fremlægge et forslag om ændring af Den Europæiske Flygtningefond, som tager hensyn til Rådets konklusioner af 2. november 2004 om bedre adgang til holdbare løsninger. Rådet opfordrede i disse konklusioner Kommissionen til at fremlægge et forslag om en EU-genbosættelsesordning. Derfor skal der i et forslag til revision af EFF fastsættes regler for hel eller delvis finansiering af genbosættelser, som finder sted under EU-genbosættelsesordningen eller endda uden for denne ordning.

- Ifølge Haag-programmet skal der i 2005 oprettes "passende strukturer, der inddrager medlemsstaternes nationale asylmyndigheder, med henblik på at fremme det praktiske samarbejde, hvor parterne bistår hinanden". Det må derfor overvejes, hvordan disse strukturer kan støttes.

Meddelelserne om disse aspekter og forslaget om ændring af EFF vil blive fremlagt i efteråret 2005.

4. BUDGETMÆSSIGE VIRKNINGER

Den finansieringsoversigt, som var vedlagt forslaget til anden fase af EFF i februar 2004, er stadig gyldig, da antallet af asylansøgninger i medlemsstaterne stadig er højt. Frivillig tilbagevenden af afviste asylansøgere udgør i dag kun en beskeden del af de foranstaltninger, som gennemføres via fonden, og det er derfor usandsynligt, at en fjernelse af disse foranstaltninger fra fondens anvendelsesområde vil få nogen større budgetmæssige følger.

Forlængelsen af fonden for årene 2011-2013 bør stemme overens med de skøn, som blev udarbejdet i 2004, under hensyntagen til de nye prioriteter og foranstaltninger, der kan forventes at blive tilføjet med det forslag, som vil blive fremsat i efteråret 2005. Bevillingen til fonden for 2005 og 2006 var på 114,09 mio. EUR. Under de finansielle overslag, som Kommissionen har foreslået for 2007-2013, beløber bevillingen sig til 1 184 mio. EUR. For perioden 2008-2013 er beløbet på 1 112,7 mio. EUR.

Der skal også være et specifikt beløb til rådighed som reserve til brug for gennemførelsen af nødforanstaltninger. Dette beløb (10 mio. EUR pr. år), som er uændret i hele perioden, skal dække indsatsen i de første uger i tilfælde af massetilstrømning af flygtninge og kan derefter suppleres af relevante ændringer i de normale flerårige og årlige programmer i medlemsstaterne.

2005/0046 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS BESLUTNING

om oprettelse af Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2008-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, nr. 2), litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen[13],

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[14],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[15],

efter proceduren i traktatens artikel 251[16], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Med henblik på gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed skal der ifølge traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab vedtages foranstaltninger, der skal sikre fri bevægelighed for personer og i forbindelse hermed ledsageforanstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser, asyl og indvandring, og foranstaltninger vedrørende asyl, indvandring og beskyttelse af tredjelandsstatsborgeres rettigheder.

(2) Det Europæiske Råd bekræftede på sit særlige møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 sit ønske om at oprette et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Med henblik herpå skal en fælles europæisk asyl- og indvandringspolitik sigte mod både en retfærdig behandling af tredjelandsstatsborgere og en bedre styring af migrationsstrømmene. En fælles politik på asylområdet, herunder et fælles europæisk asylsystem, udgør en integrerende del af Den Europæiske Unions målsætning om gradvis at oprette et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er åbent for personer, som, tvunget af omstændighederne, legitimt søger beskyttelse i Den Europæiske Union.

(3) Gennemførelsen af en sådan politik bør bygge på solidaritet mellem medlemsstaterne og forudsætter, at der findes mekanismer, som kan bidrage til at fremme en ligelig

---

13 EUT C ...
14 EUT C ...
15 EUT C ...
16 EUT C ...

fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelse af flygtninge og fordrevne og følgerne heraf. Med henblik herpå blev der ved beslutning 2000/596/EF[17] oprettet en europæisk flygtningefond for perioden 2000-2004. Denne beslutning blev afløst af Rådets beslutning 2004/904/EF af 2. december 2004 om Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2005-2010[18]. Dette sikrede fortsat solidaritet mellem medlemsstaterne i lyset af den nyligt vedtagne fællesskabslovgivning på asylområdet og under hensyntagen til erfaringerne med gennemførelsen af første fase af fonden i perioden 2000-2004.

(4) I lyset af Kommissionens forslag om oprettelse af en fond for integration af tredjelandsstatsborgere med lovligt ophold, en fond for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (herefter kaldet "Tilbagesendelsesfonden") og en fond for de ydre grænser for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme, specielt med henblik på at indføre fælles forvaltnings-, kontrol- og evalueringssystemer, bør der oprettes en ny europæisk flygtningefond.

(5) Det er nødvendigt at tilpasse fondens varighed til varigheden af den flerårige finansielle ramme, som er fastsat i den interinstitutionelle aftale, der gælder for perioden 2007-2013.

(6) Dette instrument skal indgå i en sammenhængende ramme kaldet det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme, som har til formål at sikre en rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne for så vidt angår den finansielle byrde, der følger af indførelsen af en integreret forvaltning af EU's ydre grænser og gennemførelsen af fælles politikker for asyl og indvandring, som er udviklet i overensstemmelse med afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

(7) Det er hensigtsmæssigt at støtte den indsats, som medlemsstaterne gør for at sikre flygtninge og fordrevne passende modtagelsesforhold, herunder adgang til retfærdige og effektive asylprocedurer, for at beskytte rettighederne for personer, der har behov for international beskyttelse.

(8) Et af formålene med Genève-konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, suppleret ved New York-protokollen af 31. januar 1967, er at integrere flygtninge i samfundet i det land, hvor de har ophold. Disse personer skal kunne nyde godt af de værdier, der er anført i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Med henblik herpå er det hensigtsmæssigt at støtte medlemsstaternes indsats for at fremme den sociale, økonomiske og kulturelle integration af disse personer, da dette bidrager til den økonomiske og sociale samhørighed, som det er et af Fællesskabets grundlæggende mål at bevare og styrke, jf. traktatens artikel 2 og artikel 3, stk. 1, litra k).

(9) Som et supplement til bestemmelserne om Den Europæiske Tilbagesendelsesfond er der behov for konkret støtte for at skabe eller forbedre forudsætningerne for, at

---

[17] EFT L 252 af 6.10.2002, s. 12.
[18] EUT L 381 af 28.12.2004.

flygtninge og fordrevne kan træffe en velfunderet beslutning om at forlade en medlemsstats område og vende tilbage til deres hjemland, hvis de ønsker det.

(10) Der bør oprettes en finansiel reserve til gennemførelsen af nødforanstaltninger med henblik på at yde midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af flygtninge i overensstemmelse med Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf[19].

(11) Fondens støtte vil være mere effektiv og mere målrettet, hvis samfinansieringen af de støtteberettigede foranstaltninger baseres på to flerårige programmer og på et årligt arbejdsprogram, som hver medlemsstat udarbejder på grundlag af landets situation og behov.

(12) Det er rimeligt at fordele ressourcerne i forhold til den byrde, der hviler på hver enkelt medlemsstat som følge af dens indsats for at modtage flygtninge og fordrevne, herunder flygtninge, som nyder godt af international beskyttelse, inden for rammerne af nationale programmer.

(13) I forbindelse med delt forvaltning, jf. artikel 53, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget[20], bør der fastsættes betingelser, som gør det muligt for Kommissionen at påtage sig sit ansvar for gennemførelsen af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, og forpligtelserne i forbindelse med medlemsstaternes samarbejde bør præciseres. Ved at anvende disse betingelser vil Kommissionen kunne sikre sig, at medlemsstaterne anvender fonden lovligt og korrekt og i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, jf. finansforordningens artikel 27.

(14) Kommissionen bør fastlægge den vejledende fordeling af de disponible forpligtelsesbevillinger efter en objektiv og gennemsigtig metode.

(15) Som led i den tekniske bistand bør fonden yde støtte til evalueringer, forbedring af den administrative kapacitet i forbindelse med forvaltningen af fonden, undersøgelser, pilotprojekter og erfaringsudvekslinger, som navnlig tager sigte på at fremme nyskabende metoder og praksis.

(16) Medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger til at sikre, at forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer effektivt. Med henblik herpå er det nødvendigt at fastsætte en række overordnede principper og nødvendige funktioner, som alle programmerne skal opfylde.

(17) Det er nødvendigt at fastsætte, at der i hver medlemsstat skal udpeges én myndighed, som er ansvarlig for forvaltningen af fondens aktiviteter, og at præcisere dens ansvar. Der bør også fastsættes bestemmelser om udpegning af revisionsmyndigheden og om dennes funktioner. Desuden er det for at sikre ensartede kvalitetsstandarder for

---

[19] EFT L 212 af 7.8.2001, s. 12.
[20] EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

godkendelse af udgiftsanmeldelser, før disse sendes til Kommissionen, og for at præcisere arten og kvaliteten af de oplysninger, som udgiftsanmeldelserne er baseret på, nødvendigt at fastsætte bestemmelser om udpegning af godkendelsesmyndigheden.

(18) I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet har medlemsstaterne det primære ansvar for gennemførelsen af og kontrollen med aktiviteterne.

(19) Medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til forvaltnings- og kontrolsystemer, godkendelse af udgifter og forebyggelse, afsløring og korrektion af uregelmæssigheder og overtrædelser af fællesskabslovgivningen bør fastlægges for at sikre en effektiv og korrekt gennemførelse af deres flerårige og årlige programmer. Navnlig med hensyn til forvaltning og kontrol er det nødvendigt at fastlægge, hvordan medlemsstaterne sikrer, at systemerne er indført og fungerer tilfredsstillende.

(20) Uden at dette berører Kommissionens beføjelser vedrørende finanskontrol, bør samarbejdet mellem medlemsstaterne og Kommissionen på dette område udbygges, og der bør fastsættes kriterier, som gør det muligt for Kommissionen i sammenhæng med sin strategi for kontrol med de nationale systemer at afgøre, hvilken grad af sikkerhed den kan opnå hos de nationale revisionsorganer.

(21) Effektiviteten og virkningen af de foranstaltninger, som fonden støtter, afhænger også af evalueringen af disse foranstaltninger. Det er nødvendigt at formalisere medlemsstaternes og Kommissionens respektive ansvar på dette område og de ordninger, der skal sikre, at evalueringen er pålidelig.

(22) Foranstaltningerne bør evalueres med henblik på en midtvejsrevision og en konsekvensanalyse, og evalueringsprocessen bør integreres i opfølgningen af projekterne.

(23) I denne beslutning fastlægges der for hele programmets varighed en finansiel ramme, der skal udgøre det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden, jf. punkt 33 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren[21].

(24) Målet for denne beslutning, nemlig at fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen for at modtage flygtninge og fordrevne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af foranstaltningens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan, og Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne beslutning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(25) De foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af denne beslutning, bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om

---

[21] EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1.

fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen[22].

(26) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne beslutning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

KAPITEL I
EMNE, MÅL OG FORANSTALTNINGER

Artikel 1

Emne og anvendelsesområde

Ved denne beslutning oprettes Den Europæiske Flygtningefond, herefter kaldet "fonden", for perioden 1. januar 2008 til 31. december 2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme med henblik på at bidrage til en styrkelse af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

I denne beslutning fastlægges de mål, som fonden bidrager til, betingelserne for gennemførelsen af fonden, de disponible finansielle midler og kriterierne for fordelingen af disse midler.

Desuden fastlægges forvaltningsreglerne for fonden, herunder reglerne for den finansielle forvaltning, og overvågnings- og kontrolordninger, som er baseret på en ansvarsfordeling mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

Artikel 2

Fondens generelle mål

1. Fondens generelle mål er at støtte og fremme medlemsstaternes indsats med hensyn til modtagelse af flygtninge og fordrevne og følgerne heraf gennem samfinansiering af de foranstaltninger, der er omhandlet i denne beslutning, under hensyntagen til fællesskabslovgivningen på disse områder.

2. Fonden bidrager til finansieringen af teknisk bistand på medlemsstaternes eller Kommissionens initiativ.

Artikel 3

Støtteberettigede foranstaltninger i medlemsstaterne

[22] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

1. Fonden støtter foranstaltninger i medlemsstaterne, der vedrører et eller flere af følgende områder:

   a) modtagelsesforhold og asylprocedurer

   b) integration af de personer, der er omhandlet i artikel 6, og hvis ophold i medlemsstaten er af varig og stabil karakter

   c) frivillig tilbagevenden af de personer, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, nr. 1), 2) og 4), forudsat at de ikke har erhvervet en ny nationalitet, og de personer, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, nr. 3), forudsat at de ikke har modtaget en negativ afgørelse på deres ansøgning om international beskyttelse.

2. Med hensyn til modtagelsesforhold og asylprocedurer er bl.a. følgende foranstaltninger støtteberettigede:

   a) infrastrukturer eller tjenesteydelser i forbindelse med indkvartering

   b) materiel hjælp og læge- og psykologhjælp

   c) social bistand, oplysninger eller bistand i forbindelse med administrative formaliteter

   d) juridisk og sproglig bistand

   e) undervisning, herunder sprogundervisning, og andre initiativer, som er forenelige med personens status

   f) støtteordninger såsom oversættelse og uddannelse for at forbedre modtagelsesforholdene samt asylprocedurernes effektivitet og kvalitet

   g) oplysninger rettet til de lokalsamfund, som skal fungere sammen med de personer, der modtages i værtslandet.

3. Med hensyn til integration i samfundet i medlemsstaterne af de personer, der er omhandlet i stk. 1, litra b), og deres familiemedlemmer er bl.a. følgende foranstaltninger støtteberettigede:

   a) rådgivning og bistand med hensyn til f.eks. bolig, underhold, integration på arbejdsmarkedet og læge-, psykolog- og socialhjælp

   b) foranstaltninger, der sætter modtagerne i stand til at tilpasse sig samfundet i medlemsstaten på det sociokulturelle plan og tilslutte sig de værdier, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder

   c) foranstaltninger, der fremmer modtagernes varige og holdbare deltagelse i det civile og kulturelle liv

   d) foranstaltninger, der fokuserer på undervisning, erhvervsuddannelse og anerkendelse af kvalifikationer og eksamensbeviser

e) foranstaltninger, der skal fremme empowerment og gøre det muligt for de pågældende at blive selvforsørgende

f) foranstaltninger, der fremmer meningsfuld kontakt og konstruktiv dialog mellem disse personer og det modtagende samfund, herunder foranstaltninger, der inddrager vigtige partnere som f.eks. den brede offentlighed, lokale myndigheder, flygtningesammenslutninger, frivillige grupper, arbejdsmarkedets parter og det bredere civilsamfund

g) foranstaltninger til støtte for disse personers tilegnelse af færdigheder, herunder sprogundervisning

h) foranstaltninger, der fremmer både lige adgang og lige resultater i forbindelse med disse personers kontakter med offentlige institutioner.

4. Med hensyn til frivillig tilbagevenden er specielt følgende foranstaltninger støtteberettigede:

a) orientering og rådgivning om initiativer eller programmer for frivillig tilbagevenden

b) orientering om situationen i hjemlandet eller -regionen eller vedkommendes tidligere sædvanlige opholdssted

c) almen uddannelse eller erhvervsuddannelse og hjælp til reintegration

d) foranstaltninger truffet af grupper af personer fra hjemlandet, der har ophold i Den Europæiske Union, med henblik på at lette den frivillige tilbagevenden for personer, der er omfattet af denne beslutning

e) foranstaltninger, som fremmer tilrettelæggelse og gennemførelse af nationale programmer for frivillig tilbagevenden.

5. De foranstaltninger, som er omhandlet i stk. 1-4, skal specielt fremme gennemførelsen af bestemmelserne i den relevante fællesskabslovgivning vedrørende det fælles europæiske asylsystem.

6. Foranstaltningerne skal tage hensyn til den særlige situation for sårbare personer, såsom mindreårige, uledsagede mindreårige, handicappede, ældre, gravide, enlige forældre med mindreårige børn og ofre for tortur, voldtægt eller andre alvorlige former for psykologisk, fysisk eller seksuel vold.

Artikel 4

Foranstaltninger af interesse for Fællesskabet

1. På Kommissionens initiativ kan op til 7 % af fondens disponible midler anvendes til at finansiere tværnationale foranstaltninger eller foranstaltninger af interesse for Fællesskabet som helhed ("fællesskabsforanstaltninger") vedrørende asylpolitikken og tiltag, der finder anvendelse på de målgrupper, som er omhandlet i artikel 6.

2. For at være berettiget til støtte skal fællesskabsforanstaltninger specielt:

a) fremme samarbejdet på fællesskabsplan om gennemførelsen af fællesskabslovgivningen og god praksis

b) støtte etablering af tværnationale samarbejdsnet og pilotprojekter baseret på tværnationale partnerskaber mellem organer beliggende i to eller flere medlemsstater, der har til formål at fremme innovationen, gøre det lettere at udveksle erfaringer og god praksis og forbedre asylpolitikkens kvalitet

c) støtte tværnationale oplysningskampagner

d) støtte undersøgelser og formidling og udveksling af oplysninger om bedste praksis og alle andre aspekter af fonden, bl.a. om anvendelse af den nyeste teknologi

e) støtte pilotprojekter og undersøgelser, som ser på mulighederne for nye former for samarbejde på fællesskabsplan og fællesskabslovgivning på dette område

f) støtte udvikling af statistiske værktøjer, metoder og fælles indikatorer.

3. Det årlige arbejdsprogram med fastsættelse af prioriteterne for fællesskabsforanstaltningerne vedtages efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 5

Nødforanstaltninger

1. Hvis mekanismerne i forbindelse med midlertidig beskyttelse iværksættes, jf. direktiv 2001/55/EF, finansierer fonden også nødforanstaltninger til fordel for medlemsstaterne ud over de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 3, og som supplement til disse.

2. Følgende former for nødforanstaltninger er støtteberettigede:

a) modtagelse og indkvartering

b) underhold, herunder mad og tøj

c) læge- og psykologhjælp samt anden form for hjælp

d) personale- og administrationsomkostninger i forbindelse med modtagelsen af de pågældende personer og iværksættelsen af de forskellige nødforanstaltninger

e) logistik- og transportomkostninger.

Artikel 6

Målgrupper

1. Målgrupperne for denne beslutning er følgende kategorier:

   1) enhver tredjelandsstatsborger eller statsløs, som har opnået flygtningestatus i henhold til Genève-konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling og protokollen hertil af 1967, og som har tilladelse til at opholde sig som flygtning i en af medlemsstaterne

   2) enhver tredjelandsstatsborger eller statsløs, som er omfattet af en form for subsidiær beskyttelse som omhandlet i Rådets direktiv 2004/83/EF[23]

   3) enhver tredjelandsstatsborger eller statsløs, som har ansøgt om en af de former for beskyttelse, der er nævnt i nr. 1) og 2)

   4) enhver tredjelandsstatsborger eller statsløs, som er omfattet af en ordning for midlertidig beskyttelse som omhandlet i direktiv 2001/55/EF.

2. Tredjelandsstatsborger er enhver person, der ikke er unionsborger som omhandlet i traktatens artikel 17, stk. 1.

KAPITEL II
PRINCIPPER FOR STØTTE

Artikel 7

Komplementaritet, sammenhæng og overensstemmelse

1. Fonden yder støtte, der supplerer nationale, regionale og lokale foranstaltninger, hvori Fællesskabets prioriteter er integreret.

2. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at der er sammenhæng mellem fondens og medlemsstaternes støtte og Fællesskabets aktiviteter, politikker og prioriteter. Denne sammenhæng anføres specielt i det flerårige program, som er omhandlet i artikel 19.

3. Foranstaltninger, der finansieres af fonden, skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten og de retsakter, der er vedtaget i henhold til den.

Artikel 8

Programmering

1. Fondens mål søges virkeliggjort inden for rammerne af to flerårige programmeringsperioder (2008-2010 og 2011-2013). Det flerårige programmerings-system omfatter prioriteterne og en proces for forvaltning, beslutningstagning, revision og godkendelse.

---

[23] EUT L 304 af 30.9.2004, s. 12.

2. De flerårige programmer, som Kommissionen har godkendt, gennemføres ved hjælp af årlige programmer.

Artikel 9

Subsidiær og proportional indsats

1. Gennemførelsen af de flerårige og årlige programmer, som er omhandlet i artikel 19 og 21, henhører under medlemsstaternes ansvar på det rette territoriale niveau i overensstemmelse med det institutionelle system, der kendetegner den enkelte medlemsstat. Ansvaret udøves i overensstemmelse med denne beslutning.

2. De midler, som Kommissionen og medlemsstaterne anvender, varierer efter fællesskabsstøttens størrelse med hensyn til revisionsbestemmelser. Bestemmelserne om evaluering og rapporterne om de flerårige og årlige programmer anvendes ligeledes differentieret.

Artikel 10

Gennemførelsesmetoder

1. Det fællesskabsbudget, der afsættes til fonden, gennemføres i henhold til artikel 53, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002, dog ikke hvad angår de fællesskabsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 4, og den tekniske bistand, der er omhandlet i artikel 16.

   Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning overholdes.

2. Kommissionen udøver sit ansvar for gennemførelsen af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ved at:

   a) kontrollere, at der findes velfungerende forvaltnings- og kontrolsystemer i medlemsstaterne, efter procedurerne i artikel 32

   b) afbryde eller suspendere alle eller en del af betalingerne i henhold til artikel 41 og 42, hvis de nationale forvaltnings- og kontrolsystemer svigter, og anvende enhver anden nødvendig finansiel korrektion efter procedurerne i artikel 45 og 46.

Artikel 11

Additionalitet

1. Bidragene fra fonden må ikke erstatte offentlige eller tilsvarende udgifter i en medlemsstat.

2. Kommissionen foretager i samarbejde med hver medlemsstat en midtvejsefterprøvning af additionaliteten senest den 31. december 2012 og en efterfølgende efterprøvning deraf senest den 31. december 2015.

Artikel 12

Partnerskab

1. Hver medlemsstat tilrettelægger efter gældende nationale regler og national praksis et partnerskab med de myndigheder og organer, som den udpeger, dvs.:

   a) de kompetente regionale og lokale myndigheder, bymyndigheder og andre offentlige myndigheder

   b) ethvert andet relevant organ, der repræsenterer civilsamfundet eller ikke-statslige organisationer, herunder arbejdsmarkedets parter.

   Hver medlemsstat sørger for generelt og effektivt at inddrage alle relevante organer efter nationale regler og national praksis.

2. Partnerskabet gennemføres i fuld overensstemmelse med de forskellige kategorier af partneres respektive institutionelle, juridiske og finansielle beføjelser.

   Partnerskabet omfatter forberedelse, gennemførelse, overvågning og evaluering af de flerårige programmer.

KAPITEL III
FINANSIEL RAMME

Artikel 13

Samlede midler

1. Det finansielle referencegrundlag for gennemførelsen af fonden fra 1. januar 2008 til 31. december 2013 udgør 1 112,7 mio. EUR.

2. Fondens årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

3. Kommissionen fastlægger den vejledende årlige fordeling af midlerne på de enkelte medlemsstater efter kriterierne i artikel 14.

Artikel 14

Den årlige fordeling af midlerne til støtteberettigede foranstaltninger i medlemsstaterne

1. Hver medlemsstat modtager et fast beløb på 300 000 EUR fra fondens årlige bevilling.

Dette beløb fastsættes til 500 000 EUR pr. år for perioden 2008-2013 for de stater, der tiltrådte Den Europæiske Union pr. 1. maj 2004.

Dette beløb fastsættes til 500 000 EUR pr. år for stater, der tiltræder Den Europæiske Union i perioden 2008-2013, for den resterende del af perioden 2008-2013, at regne fra året efter deres tiltrædelse.

2. Den resterende del af de årlige disponible midler fordeles således mellem medlemsstaterne:

   a) 30 % af midlerne fordeles i forhold til antallet af personer i en af de kategorier, som er omhandlet i artikel 6, nr. 1) og 2), som har fået indrejsetilladelse i løbet af de foregående tre år

   b) 70 % af midlerne fordeles i forhold til antallet af personer som omhandlet i artikel 6, nr. 3) og 4), der er registreret i løbet af de foregående tre år.

3. Referencetallene er de seneste statistikker, som er udarbejdet af De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen vedrørende indsamling og analyse af asyldata.

4. Når de statistikker, som er omhandlet i stk. 3, ikke foreligger, leverer medlemsstaterne de nødvendige tal.

Artikel 15

Finansieringsstruktur

1. Fondens finansielle bidrag har form af tilskud.

2. Foranstaltninger, der støttes af fonden, skal samfinansieres af offentlige eller private kilder og være af almennyttig karakter og må ikke modtage støtte fra andre kilder, som er omfattet af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

3. Midlerne fra fonden skal udgøre et supplement til de offentlige eller tilsvarende tilskud, som medlemsstaterne yder til foranstaltninger, der er omfattet af denne beslutning.

4. Fællesskabets bidrag til de støttede projekter kan ikke overstige 50 % af de samlede omkostninger til en specifik foranstaltning for så vidt angår foranstaltninger, der gennemføres i medlemsstaterne i henhold til artikel 3.

   Denne andel kan forhøjes til 60 % for projekter, der vedrører specifikke prioriteter, som er fastsat i Kommissionens strategiske retningslinjer, jf. artikel 18.

   Denne andel forhøjes til 75 % i de medlemsstater, der er omfattet af Samhørighedsfonden.

5. Generelt yder Fællesskabet finansiel støtte til foranstaltninger inden for rammerne af fonden i højst tre år, med forbehold af de regelmæssige rapporter om de fremskridt, der er gjort.

Artikel 16

Teknisk bistand på Kommissionens initiativ

1. Fonden kan på Kommissionens initiativ og/eller vegne anvende op til 0,20 % af sin årlige bevilling til at finansiere forberedende foranstaltninger, foranstaltninger vedrørende overvågning og administrativ og teknisk støtte og foranstaltninger vedrørende evaluering, revision og inspektion, der er nødvendige for at gennemføre denne beslutning.

2. Disse foranstaltninger omfatter:

   a) undersøgelser, evalueringer, ekspertrapporter og statistikker, også af generel art, vedrørende fondens virksomhed

   b) foranstaltninger, der henvender sig til partnerne, modtagerne af støtte fra fonden og den brede offentlighed, specielt informationsforanstaltninger

   c) oprettelse, drift og sammenkobling af edb-systemer til forvaltning, overvågning, inspektion og evaluering

   d) forbedring af evalueringsmetoderne og udveksling af oplysninger om praksis på dette område.

Artikel 17

Teknisk bistand fra medlemsstaterne

1. På den pågældende medlemsstats initiativ kan fonden for hvert årligt program finansiere forberedende foranstaltninger, foranstaltninger vedrørende forvaltning, overvågning, evaluering, information og kontrol og foranstaltninger, der skal styrke den administrative kapacitet med henblik på gennemførelsen af fonden.

2. Det årlige beløb, der afsættes til teknisk bistand, kan ikke overstige 4 % af den samlede årlige samfinansiering, som medlemsstaten har fået tildelt, plus 30 000 EUR.

KAPITEL IV
PROGRAMMERING

Artikel 18

Vedtagelse af strategiske retningslinjer

1. For hver flerårig programmeringsperiode vedtager Kommissionen strategiske retningslinjer, som indeholder en ramme for fondens arbejde under hensyntagen til fremskridtene i udviklingen og gennemførelsen af fællesskabslovgivningen på det asylpolitiske område samt den vejledende fordeling af fondens finansielle midler for den pågældende periode.

2. For hvert af fondens mål skal disse retningslinjer navnlig føre Fællesskabets prioriteter ud i livet med henblik på at fremme gennemførelsen af det fælles europæiske asylsystem.

3. Kommissionen vedtager de strategiske retningslinjer vedrørende den første flerårige programmeringsperiode (2008-2010) senest den 31. marts 2007 og de strategiske retningslinjer vedrørende den anden flerårige programmeringsperiode (2011-2013) senest den 31. marts 2010.

4. De strategiske retningslinjer vedtages efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 19

Udarbejdelse og godkendelse af nationale flerårige programmer

1. Hver medlemsstat fremlægger for hver programmeringsperiode på grundlag af de strategiske retningslinjer, som er omhandlet i artikel 18, et udkast til et flerårigt program, der indeholder følgende:

   a) en beskrivelse af den nuværende situation i medlemsstaten med hensyn til modtagelsesforhold, asylprocedurer, integration og frivillig tilbagevenden for de personer, der er omhandlet i artikel 6

   b) en analyse af behovene i den pågældende medlemsstat med hensyn til modtagelse, asylprocedurer, integration og frivillig tilbagevenden med angivelse af de operationelle mål, der er fastsat med henblik på at opfylde disse behov i den periode, som det flerårige program omfatter

   c) en hensigtsmæssig strategi for, hvordan disse mål skal nås, med angivelse af prioriteterne i forbindelse med gennemførelsen af målene, og en beskrivelse af de foranstaltninger, der er planlagt med henblik på gennemførelsen af disse prioriteter

   d) en redegørelse for, hvorvidt denne strategi er forenelig med andre regionale og nationale instrumenter og fællesskabsinstrumenter

   e) oplysninger om prioriteterne og de specifikke mål for disse. De pågældende mål skal kvantificeres ved hjælp af et begrænset antal indikatorer for gennemførelse, resultater og virkning under hensyntagen til proportionalitets-princippet. Indikatorerne skal gøre det muligt at måle fremskridtene i forhold til udgangssituationen og effektiviteten af de mål, gennem hvilke prioriteterne gennemføres

   f) et udkast til en finansieringsplan, som for hver prioritet og for hvert år indeholder oplysninger om det planlagte finansielle bidrag fra fonden og størrelsen af den samlede offentlige eller private samfinansiering

   g) gennemførelsesbestemmelser for det flerårige program, herunder:

      – medlemsstatens udpegning af alle de enheder, der er omhandlet i artikel 25

– en beskrivelse af gennemførelses-, overvågnings-, kontrol- og evalueringssystemerne

– fastsættelse af procedurerne for pengestrømmenes tilvejebringelse og cirkulation med henblik på at sikre deres gennemsigtighed

– de bestemmelser, som er fastsat for at sikre det flerårige program offentlig omtale.

2. Medlemsstaterne udarbejder hvert af de flerårige programmer i tæt samarbejde med de partnere, som er omhandlet i artikel 12.

3. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen deres udkast til det flerårige program senest fire måneder efter, at Kommissionen har fremlagt de strategiske retningslinjer for den pågældende periode.

4. Kommissionen vurderer det foreslåede flerårige program i lyset af:

a) dets overensstemmelse med fondens mål og de strategiske retningslinjer, som er omhandlet i artikel 18

b) relevansen, hensigtsmæssigheden og de forventede resultater af den strategi og de prioriterede operationelle temaer, som medlemsstaten har foreslået

c) om de forvaltnings- og kontrolsystemer, som medlemsstaterne har indført med henblik på gennemførelsen af fondens foranstaltninger, overholder bestemmelserne i denne beslutning

d) om det overholder fællesskabslovgivningen og specielt den fællesskabslovgivning, der skal sikre fri bevægelighed for personer, og i forbindelse hermed direkte tilknyttede ledsageforanstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser, asyl og indvandring.

5. Hvis Kommissionen mener, at et flerårigt program ikke stemmer overens med de strategiske retningslinjer eller ikke overholder bestemmelserne i denne beslutning om forvaltnings- og kontrolsystemer, anmoder den medlemsstaten om at revidere det foreslåede program.

6. Kommissionen godkender hvert flerårigt program inden fire måneder efter, at det formelt er fremlagt, efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 20

Revision af flerårige programmer

1. På den pågældende medlemsstats eller Kommissionens initiativ underkastes det flerårige program en fornyet undersøgelse og revideres om nødvendigt for resten af programmeringsperioden for at tage større eller anderledes hensyn til Fællesskabets prioriteter, navnlig på baggrund af Rådets konklusioner. De flerårige programmer kan underkastes en fornyet undersøgelse på baggrund af evalueringer og/eller som følge af gennemførelsesvanskeligheder.

2. Kommissionen træffer beslutning om godkendelse af revisionen af det flerårige program hurtigst muligt efter, at den pågældende medlemsstat formelt har indgivet anmodning herom.

Artikel 21

Årlige programmer

1. De flerårige programmer, som Kommissionen har godkendt, gennemføres ved hjælp af årlige arbejdsprogrammer.

2. Kommissionen forelægger senest den 1. juli hvert år medlemsstaterne et skøn over de beløb, de vil få tildelt det følgende år inden for rammerne af de samlede bevillinger, der afsættes under den årlige budgetprocedure, beregnet efter reglerne i artikel 14.

3. Medlemsstaterne forelægger senest den 1. november hvert år Kommissionen et udkast til det årlige program for det følgende år, som er udarbejdet i overensstemmelse med det flerårige program, og som omfatter følgende:

   a) de generelle regler for udvælgelse af de projekter, der skal finansieres under det årlige program

   b) en beskrivelse af de opgaver, som den ansvarlige myndighed skal varetage i forbindelse med gennemførelsen af det årlige program

   c) den foreslåede finansielle fordeling af fondens bidrag på de forskellige foranstaltninger under programmet samt en angivelse af det beløb, der anmodes om til teknisk bistand, jf. artikel 17, med henblik på gennemførelsen af det årlige program.

4. Kommissionen gennemgår medlemsstatens forslag under hensyntagen til den endelige størrelse af de bevillinger, fonden har fået tildelt under budgetproceduren, og træffer senest den 1. marts det pågældende år beslutning om samfinansiering fra fonden. I beslutningen anføres det beløb, som medlemsstaten får tildelt, samt den periode, hvori udgifterne er støtteberettigede.

Artikel 22

Særlige bestemmelser vedrørende nødforanstaltninger

1. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen en opgørelse over behovene og en plan for gennemførelsen af de nødforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 5, herunder en beskrivelse af de planlagte foranstaltninger og de organer, der er ansvarlige for gennemførelsen heraf.

2. Den finansielle bistand fra fonden til de nødforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 5, er begrænset til seks måneder og kan ikke overstige 80 % af omkostningerne ved en given foranstaltning.

3. De disponible midler fordeles mellem medlemsstaterne i forhold til antallet af personer, der nyder midlertidig beskyttelse i hver medlemsstat, jf. artikel 5, stk. 1.

KAPITEL V
FORVALTNINGS- OG KONTROLSYSTEMER

Artikel 23

Gennemførelse

Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af denne beslutning og vedtager de gennemførelsesbestemmelser, der måtte være nødvendige.

Artikel 24

Almindelige principper for forvaltnings- og kontrolsystemer

De forvaltnings- og kontrolsystemer, som medlemsstaterne indfører i forbindelse med de flerårige programmer, omfatter:

a) en klar beskrivelse af de opgaver, som udføres af de organer og/eller afdelinger, der tager sig af forvaltning og kontrol, og en klar opgavefordeling inden for de enkelte organer og/eller afdelinger

b) en klar adskillelse af opgaverne for de organer og/eller afdelinger, der tager sig af forvaltning, godkendelse af udgifter og kontrol, og af de pågældende opgaver inden for de enkelte organer og/eller afdelinger

c) tilstrækkelige midler til, at de enkelte organer eller afdelinger kan udføre de opgaver, de har fået tildelt, i hele gennemførelsesperioden for de foranstaltninger, som finansieres af fonden

d) effektive systemer for intern kontrol af den ansvarlige myndighed og enhver myndighed, til hvilken der er uddelegeret opgaver

e) pålidelige elektroniske systemer for regnskabsføring, overvågning og finansiel rapportering

f) et effektivt system for rapportering og overvågning, når udførelsen af opgaverne er uddelegeret

g) detaljerede procedurehåndbøger vedrørende de opgaver, der skal udføres

h) effektive procedurer for revision af den måde, systemet fungerer på

i) systemer og procedurer til sikring af et passende revisionsspor

j) procedurer for indberetning og overvågning af uregelmæssigheder og inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb.

Artikel 25

Udpegning af myndigheder

1. For hvert flerårigt program udpeger medlemsstaten følgende:

   a) en ansvarlig myndighed: et administrativt organ under medlemsstaten eller en national offentlig myndighed eller et nationalt offentligt organ, som er udpeget af medlemsstaten, og som har ansvaret for forvaltningen af de flerårige og årlige programmer, der støttes af fonden, og varetager al kommunikation med Kommissionen

   b) en godkendelsesmyndighed: en national offentlig myndighed eller et nationalt offentligt organ, som arbejder uafhængigt af den anvisningsberettigede tjeneste i den ansvarlige myndighed, og som af medlemsstaten er udpeget til at godkende udgiftsanmeldelser og betalingsanmodninger, før de sendes til Kommissionen

   c) en revisionsmyndighed: en national offentlig myndighed eller et nationalt offentligt organ, som er uafhængig(t) af den anvisningsberettigede tjeneste i den ansvarlige myndighed, er udpeget af medlemsstaten og er ansvarlig(t) for efterprøvningen af, om forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer forsvarligt

   d) i givet fald en myndighed, til hvilken der uddelegeres opgaver

   e) et overensstemmelsesvurderingsorgan, som udpeges, når hvert udkast til flerårigt program forelægges Kommissionen. Kommissionen kan tillade, at den udpegede revisionsmyndighed fungerer som overensstemmelsesvurderings-organ, hvis den har den nødvendige kapacitet og operationelle uafhængighed. Overensstemmelsesvurderingsorganet skal udføre sit arbejde i overensstemmelse med internationale revisionsstandarder.

2. Medlemsstaten fastsætter regler for sit forhold til disse myndigheder og organer og for deres forhold til Kommissionen.

3. Med forbehold af artikel 24, litra b), kan kontrol- og godkendelsesopgaver udføres af det samme organ eller den samme afdeling.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til artikel 26-30 efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 26

Ansvarlig myndighed

1. Den ansvarlige myndighed kan være et organ under medlemsstaten selv, en national offentlig myndighed eller et organ, der er underlagt medlemsstatens privatret og har en public service-opgave. Hvis medlemsstaten udpeger en ansvarlig myndighed, som ikke er et organ under medlemsstaten selv, fastlægger den detaljerede regler for sit forhold til denne myndighed og forholdet mellem denne myndighed og Kommissionen.

2. Den ansvarlige myndighed skal opfylde følgende minimumskrav. Den skal:

a) være en juridisk person, medmindre den er et administrativt organ under medlemsstaten

b) have en infrastruktur, der gør det let at kommunikere med en bred vifte af brugere og med de ansvarlige myndigheder i de andre medlemsstater og Kommissionen

c) fungere i en administrativ kontekst, som gør det muligt at varetage opgaverne på en forsvarlig måde og undgå enhver interessekonflikt

d) kunne anvende fællesskabsreglerne om forvaltning af midler

e) have en økonomisk og forvaltningsmæssig kapacitet, som står i forhold til omfanget af de fællesskabsmidler, den skal forvalte

f) råde over personale, som har de nødvendige faglige og sproglige kvalifikationer til at kunne varetage administrative opgaver i et internationalt miljø.

3. Medlemsstaten sikrer den ansvarlige myndighed en tilstrækkelig finansiering, så den kan varetage sine opgaver korrekt og uden afbrydelser i hele perioden 2008-2013.

Artikel 27

Den ansvarlige myndigheds opgaver

1. Den ansvarlige myndighed har ansvaret for, at det flerårige program forvaltes og gennemføres effektivt og korrekt.

Den skal navnlig:

a) høre de relevante partnere (ikke-statslige organisationer, lokale myndigheder, kompetente internationale organisationer, arbejdsmarkedets parter mv.) gennem det partnerskab, som er etableret i overensstemmelse med artikel 12

b) forelægge Kommissionen forslag til de flerårige og årlige programmer, som er omhandlet i artikel 19 og 21

c) tilrettelægge og offentliggøre indkaldelser af bud og forslag

d) tilrettelægge udvælgelses- og tildelingsprocedurer for samfinansieringen fra fonden under overholdelse af principperne om åbenhed, ligebehandling og forbud mod kumulering af tilskud

e) modtage betalinger fra Kommissionen og foretage udbetalinger til støttemodtagerne

f) sikre sammenhæng og komplementaritet mellem samfinansieringen fra fonden og fra andre relevante finansielle instrumenter på nationalt plan og på fællesskabsplan

g) kontrollere, at de samfinansierede produkter og tjenesteydelser leveres, og at de anmeldte udgifter til foranstaltninger rent faktisk er afholdt og er i overensstemmelse med fællesskabsreglerne og de nationale regler

h) sørge for, at der er et system til elektronisk registrering og lagring af detaljerede regnskabsdata for hver foranstaltning, der er omfattet af de årlige programmer, og at de gennemførelsesdata, som er nødvendige for den økonomiske forvaltning, overvågningen, kontrollen og evalueringen, indsamles

i) sikre, at støttemodtagere og andre organer, der medvirker ved gennemførelsen af de foranstaltninger, som samfinansieres af fonden, enten har et særskilt regnskabssystem eller en passende regnskabskode for alle transaktioner med tilknytning til foranstaltningen

j) sørge for, at evalueringerne af de flerårige programmer, jf. artikel 49, foretages inden for de frister, der er fastsat i denne beslutning, og opfylder de kvalitetsstandarder, som er aftalt mellem Kommissionen og medlemsstaten

k) indføre procedurer til sikring af, at alle dokumenter om udgifter og revisioner, som er nødvendige for at sikre et passende revisionsspor, opbevares i overensstemmelse med kravene i artikel 43

l) sikre, at revisionsmyndigheden modtager alle de nødvendige oplysninger om de anvendte forvaltningsprocedurer og de projekter, der samfinansieres af fonden, med henblik på at gennemføre de revisioner, som er omhandlet i artikel 30, stk. 1

m) sikre, at godkendelsesmyndigheden modtager alle de nødvendige oplysninger om de anvendte procedurer og gennemførte revisioner vedrørende udgifter med henblik på godkendelse

n) udarbejde og forelægge Kommissionen rapporter, udgiftsanmeldelser, som er godkendt af godkendelsesmyndigheden, og betalingsanmodninger

o) gennemføre informations- og rådgivningsaktiviteter og formidle resultaterne af de støttede foranstaltninger

p) samarbejde med Kommissionen og de ansvarlige myndigheder i de andre medlemsstater.

2. Den ansvarlige myndigheds forvaltningsaktiviteter i forbindelse de projekter, som gennemføres i medlemsstaterne, kan finansieres som teknisk bistand, jf. artikel 17.

Artikel 28

Den ansvarlige myndigheds uddelegering af opgaver

1. Når alle eller nogle af den ansvarlige myndigheds opgaver uddelegeres til en anden myndighed, fastlægger den ansvarlige myndighed de uddelegerede opgavers omfang, og den fastlægger detaljerede procedurer for gennemførelsen af de uddelegerede opgaver, som skal opfylde betingelserne i artikel 26.

2. Det skal indgå i disse procedurer, at den ansvarlige myndighed regelmæssigt skal gives oplysninger om, hvorvidt de uddelegerede opgaver udføres effektivt, og en beskrivelse af de anvendte midler.

Artikel 29

Godkendelsesmyndighed

1. Godkendelsesmyndigheden for et flerårigt program skal:

   a) attestere, at:

      – udgiftsanmeldelsen er nøjagtig, følger af pålidelige regnskabssystemer og er baseret på kontrollerbare bilag

      – de anmeldte udgifter er i overensstemmelse med de relevante fællesskabsregler og nationale regler og er afholdt i forbindelse med foranstaltninger, som er udvalgt i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat for programmet, under overholdelse af fællesskabsreglerne og de nationale regler

   b) med henblik på godkendelse sikre sig, at den fra den ansvarlige myndighed har modtaget tilstrækkelige oplysninger om de fulgte procedurer og de revisioner, som er foretaget, i forbindelse med udgifter, der er medtaget i udgiftsanmeldelserne

   c) med henblik på godkendelse tage hensyn til resultaterne af alle revisioner, der er foretaget af revisionsmyndigheden eller under dennes ansvar

   d) føre regnskaber i elektronisk form over de udgifter, der er anmeldt til Kommissionen

   e) sørge for, at enhver fællesskabsfinansiering, som konstateres uretmæssigt udbetalt som følge af uregelmæssigheder, inddrives, i givet fald forhøjet med renter, og føre regnskab over de beløb, der skal inddrives, og tilbagebetale de inddrevne beløb til Kommission, om muligt ved fradrag i den følgende udgiftsanmeldelse.

2. Godkendelsesmyndighedens aktiviteter i forbindelse med de projekter, som gennemføres i medlemsstaterne, kan finansieres som teknisk bistand, jf. artikel 17, forudsat at denne myndigheds beføjelser efter artikel 25 respekteres.

Artikel 30

Revisionsmyndighed

1. Revisionsmyndigheden for et flerårigt program skal:

a) sikre, at der foretages revisioner i overensstemmelse med internationale revisionsstandarder med henblik på at efterprøve, om forvaltnings- og kontrolsystemet for det flerårige program fungerer effektivt

b) sikre, at revisionerne af foranstaltningerne foretages på grundlag af en passende stikprøve med henblik på at efterprøve de anmeldte udgifter; stikprøven skal omfatte mindst 10 % af de samlede støtteberettigede udgifter til hvert årligt program

c) inden for seks måneder efter godkendelsen af det flerårige program forelægge Kommissionen en revisionsstrategi, som omfatter de organer, der skal foretage den revision, som er omhandlet i litra a) og b), den metode, der skal anvendes, stikprøvemetoden for revisioner af foranstaltninger, der støttes af fonden, og den vejledende planlægning af revisionerne, som skal sikre, at de vigtigste modtagere af samfinansiering fra fonden revideres, og at revisionerne er jævnt fordelt over hele programmeringsperioden.

2. Når den udpegede revisionsmyndighed efter denne beslutning også er den udpegede revisionsmyndighed efter beslutning ……, …… og ……..[24], eller når der anvendes fælles systemer for to eller flere af disse fonde, kan der fremlægges en fælles kombineret revisionsstrategi efter stk. 1, litra c).

3. Revisionsmyndigheden udarbejder en endelig rapport om gennemførelsen af de årlige programmer, jf. artikel 50, stk. 2, som omfatter:

a) en årlig revisionsrapport med angivelse af resultaterne af de revisioner, der er foretaget i overensstemmelse med revisionsstrategien vedrørende det årlige program, og af alle konstaterede mangler ved systemerne til forvaltning og kontrol af programmet

b) en udtalelse om, hvorvidt forvaltnings- og kontrolsystemet har fungeret effektivt med henblik på at give rimelig vished for rigtigheden af de udgiftsanmeldelser, der er forelagt Kommission, og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed

c) en erklæring, hvori gyldigheden af anmodningen om betaling af saldoen og lovligheden og den formelle rigtighed af de underliggende transaktioner, som er omfattet af den afsluttende udgiftsanmeldelse, vurderes.

4. Hvis de revisioner, som er omhandlet i stk. 1, foretages af et andet organ end revisionsmyndigheden, sikrer revisionsmyndigheden, at det pågældende organ har den nødvendige operationelle uafhængighed, og at arbejdet udføres i overensstemmelse med internationalt accepterede revisionsstandarder.

5. Aktiviteterne i revisionsmyndigheden eller det organ, som er omhandlet i stk. 4, i forbindelse med de projekter, som gennemføres i medlemsstaterne, kan finansieres som teknisk bistand, jf. artikel 17, forudsat at denne myndigheds beføjelser efter artikel 25 respekteres.

---

[24] Indsæt henvisninger til beslutningerne om oprettelse af Tilbagesendelsesfonden, Fonden for De Ydre Grænser og Integrationsfonden.

KAPITEL VI
KONTROL

Artikel 31

Medlemsstaternes ansvar

1. Medlemsstaterne er ansvarlige for at sikre, at den økonomiske forvaltning af de flerårige programmer er forsvarlig, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige.

2. De sørger for, at de ansvarlige myndigheder, de myndigheder, til hvilke der er uddelegeret opgaver, godkendelsesmyndighederne, revisionsmyndighederne og alle andre relevante organer modtager den nødvendige vejledning i, hvordan de forvaltnings- og kontrolsystemer, der er omhandlet i artikel 24-30, skal oprettes for at sikre, at fællesskabsmidlerne anvendes effektivt og korrekt.

3. Medlemsstaterne forebygger, afslører og korrigerer uregelmæssigheder. De giver Kommissionen meddelelse herom og holder den underrettet om udviklingen i sager, hvor der er indledt administrativ eller retslig forfølgning.

   Når beløb, der er udbetalt uretmæssigt til en støttemodtager, ikke kan inddrives, er medlemsstaten ansvarlig for tilbagebetalingen af de tabte beløb til De Europæiske Fællesskabers budget.

4. Medlemsstaterne har det primære ansvar for finanskontrollen med foranstaltningerne og sørger for, at forvaltningssystemerne og revisionerne gennemføres således, at der sikres en korrekt og effektiv anvendelse af fællesskabsmidlerne. De sender Kommissionen en beskrivelse af disse systemer.

5. Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen om indsamling af de statistiske data, der er nødvendige for gennemførelsen af artikel 14.

6. De detaljerede gennemførelsesbestemmelser til stk. 1-5 vedtages efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 32

Forvaltnings- og kontrolsystemer

1. Forud for vedtagelsen af et flerårigt program sikrer medlemsstaterne, at der er indført forvaltnings- og kontrolsystemer i overensstemmelse med artikel 24-30. De er ansvarlige for, at systemerne fungerer effektivt i hele programmeringsperioden.

2. Sammen med hvert udkast til flerårigt program forelægger medlemsstaterne Kommissionen en beskrivelse af organisationen af og procedurerne i de ansvarlige myndigheder, de myndigheder, til hvilke der er uddelegeret opgaver, og godkendelsesmyndighederne, og en beskrivelse af de interne revisionssystemer, som

anvendes af de pågældende myndigheder og organer, revisionsmyndigheden og alle andre organer, der foretager revisioner under dennes ansvar.

3. Inden for tre måneder efter, at medlemsstaterne har forelagt Kommissionen et udkast til et flerårigt program, fremlægger de en rapport, som er udarbejdet af overensstemmelsesvurderingsorganet, og som indeholder resultaterne af en vurdering af systemerne og en udtalelse om deres overensstemmelse med artikel 24-30. Hvis udtalelsen indeholder forbehold, anføres manglerne og disses alvor i rapporten. Medlemsstaten udarbejder i forståelse med Kommissionen en plan med angivelse af de korrigerende foranstaltninger, der skal træffes, og tidsplanen for gennemførelsen heraf.

4. De detaljerede gennemførelsesbestemmelser til stk. 1-3 vedtages efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 33

Kommissionens ansvar

1. Kommissionen sikrer efter proceduren i artikel 32, at medlemsstaterne har indført forvaltnings- og kontrolsystemer, der er i overensstemmelse med artikel 24-30, og den sikrer på grundlag af de årlige revisionsrapporter og sine egne revisioner, at systemerne fungerer effektivt i de flerårige programmers gennemførelsesperiode.

2. Uden at dette i øvrigt berører de revisioner, som foretages af medlemsstaterne, kan Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen med mindst en arbejdsdags varsel foretage revisioner på stedet for at kontrollere, om forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt, herunder revisioner af foranstaltninger, der indgår i de årlige programmer. Tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter fra den pågældende medlemsstat kan deltage i disse revisioner.

3. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at foretage kontrol på stedet for at undersøge, om systemerne fungerer korrekt, eller om en eller flere transaktioner er forskriftsmæssige. Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen kan deltage i disse revisioner.

4. Kommissionen sikrer i samarbejde med medlemsstaterne passende oplysning om og offentlig omtale og opfølgning af de foranstaltninger, som fonden støtter.

5. Kommissionen sikrer i samarbejde med medlemsstaterne, at der er sammenhæng og komplementaritet mellem foranstaltningerne og andre relevante fællesskabspolitikker, -instrumenter og -initiativer.

Artikel 34

Samarbejde med medlemsstaternes kontrolorganer

1. Kommissionen samarbejder med revisionsmyndighederne for de flerårige programmer med henblik på at samordne deres respektive kontrolplaner og

revisionsmetoder og udveksler øjeblikkelig resultaterne af revisionerne af forvaltnings- og kontrolsystemerne med henblik på at udnytte kontrolressourcerne bedst muligt og undgå unødigt dobbeltarbejde.

Kommissionen fremsætter sine bemærkninger til den revisionsstrategi, der fremlægges i henhold til artikel 30, senest tre måneder efter, at den har modtaget revisionsstrategien, eller på det første møde efter modtagelsen.

2. Ved fastsættelsen af sin egen revisionsstrategi identificerer Kommissionen de flerårige programmer:

a) som er i overensstemmelse med det system, der er indført i henhold til artikel 32, uden forbehold, eller for hvilke forbeholdene er trukket tilbage efter korrigerende foranstaltninger, og

b) hvor den revisionsstrategi, som anvendes af revisionsmyndigheden, jf. artikel 30, er tilfredsstillende, og hvor der på grundlag af resultaterne af Kommissionens og medlemsstatens revisioner er rimelig vished for, at forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt.

For de pågældende programmers vedkommende kan Kommissionen meddele de berørte medlemsstater, at den først og fremmest vil henholde sig til revisionsmyndighedens udtalelse om de anmeldte udgifters korrekthed, lovlighed og formelle rigtighed og kun under ekstraordinære omstændigheder vil foretage sine egne revisioner på stedet.

KAPITEL VII
ØKONOMISK FORVALTNING

Artikel 35

Støtteberettigelse - udgiftsanmeldelser

1. Alle udgiftsanmeldelser skal omfatte de udgifter, som støttemodtagerne har afholdt i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltningerne, og den tilsvarende offentlige eller private støtte.

2. Udgifterne skal svare til de betalinger, som støttemodtagerne har foretaget. De skal dokumenteres af kvitterede fakturaer eller regnskabsbilag med tilsvarende bevisværdi.

3. For at være berettiget til støtte fra fonden skal en udgift være faktisk afholdt tidligst 1. januar det år, som Kommissionens beslutning om samfinansiering vedrører, jf. artikel 21, stk. 4. De samfinansierede foranstaltninger må ikke være afsluttet før støtteberettigelsens begyndelsesdato.

4. Følgende udgifter er ikke berettigede til støtte fra fonden:

– moms

– renter af gæld

– køb af jord for et beløb, der udgør mere end 10 % af de samlede støtteberettigede udgifter til den pågældende foranstaltning

– boligudgifter.

5. Reglerne for udgifters støtteberettigelse i forbindelse med foranstaltninger, der gennemføres i medlemsstaterne og samfinansieres af fonden i overensstemmelse med artikel 3, vedtages efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 36

Ubeskårne betalinger til støttemodtagerne

Medlemsstaterne sørger for, at den ansvarlige myndighed sikrer, at støttemodtagerne modtager den fulde offentlige støtte så hurtigt som muligt. Der må ikke fradrages eller tilbageholdes nogen beløb eller opkræves yderligere særlige omkostninger eller andre omkostninger med tilsvarende virkning, som reducerer det beløb, der udbetales til støttemodtagerne.

Artikel 37

Brug af euro

Alle beløb, der er anført i Kommissionens beslutninger om finansiering og i dens forpligtelser og betalinger, og beløbene for godkendte udgifter og betalingsanmodninger fra medlemsstaterne udtrykkes og gennemføres i euro.

Artikel 38

Forpligtelser

Fællesskabets budgetmæssige forpligtelser indgås hvert år på grundlag af Kommissionens beslutning om samfinansiering, jf. artikel 21, stk. 4.

Artikel 39

Betalinger - forfinansiering

1. Kommissionen udbetaler bidragene fra fonden i overensstemmelse med de budgetmæssige forpligtelser.

2. Udbetalingerne sker i form af forfinansiering og betaling af saldoen. Beløbene udbetales til den ansvarlige myndighed, som medlemsstaten har udpeget.

3. Der udbetales en forfinansiering til medlemsstaten på 50 % af det beløb, der er tildelt i henhold til Kommissionens årlige beslutning om samfinansiering fra fonden, senest 60 dage efter, at beslutningen om samfinansiering er vedtaget.

4. Der udbetales endnu en forfinansiering senest tre måneder efter, at Kommissionen har godkendt en fremskridtsrapport om gennemførelsen af det årlige program og en godkendt udgiftsanmeldelse, som er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 29, stk. 1, litra a), og artikel 35, og som godtgør, at udgifterne har udgjort mindst 70 % af den første forfinansiering. Den anden forfinansiering fra Kommissionen kan ikke overstige 50 % af det samlede beløb, der er tildelt i henhold til beslutningen om samfinansiering, eller, under alle omstændigheder, forskellen mellem de fællesskabsmidler, som medlemsstaten rent faktisk har forpligtet sig til at betale til de projekter, der er udvalgt inden for rammerne af det årlige program, og den første forfinansiering.

5. Renter af forfinansieringerne konteres det pågældende program og skal fratrækkes det offentlige udgiftsbeløb, der anføres i den afsluttende udgiftsanmeldelse.

6. De beløb, der er udbetalt som forfinansiering, udlignes i regnskaberne, når det årlige program afsluttes.

Artikel 40

Betaling af saldoen

1. Kommissionen betaler saldoen, forudsat at den senest ni måneder efter den slutdato for udgifternes støtteberettigelse, som er fastsat i den årlige beslutning om samfinansiering fra fonden, har modtaget følgende dokumenter:

   a) en godkendt udgiftsanmeldelse og en anmodning om betaling af saldoen eller en erklæring om godtgørelse, som er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 29, stk. 1, litra a), og artikel 35

   b) den afsluttende gennemførelsesrapport for det årlige program med de oplysninger, der er anført i artikel 51

   c) den revisionsrapport, udtalelse og erklæring, som er omhandlet i artikel 30, stk. 3.

   Saldoen betales kun, hvis den endelige gennemførelsesrapport og erklæringen om, at anmodningen om betaling af saldoen er gyldig, accepteres.

2. Hvis den ansvarlige myndighed ikke inden fristens udløb fremlægger de dokumenter, som er anført i stk. 1, i et acceptabelt format, frigør Kommissionen den del af den budgetmæssige forpligtelse for det tilsvarende årlige program, som ikke er blevet brugt til betaling af forfinansieringen.

3. Den procedure med automatisk frigørelse, som er omhandlet i stk. 2, suspenderes med hensyn til beløbet for de pågældende projekter, når der på medlemsstatsplan verserer en retssag eller administrativ klage med opsættende virkning på det tidspunkt, hvor de dokumenter, som er anført i stk. 1, fremlægges. Medlemsstaten giver i den delvise endelige rapport, som den fremlægger, detaljerede oplysninger om disse projekter og indsender hver sjette måned rapporter om de fremskridt, der er gjort med hensyn til disse projekter. Senest tre måneder efter afslutningen af

retssagen eller den administrative klageprocedure fremlægger medlemsstaten de dokumenter, som kræves efter stk. 1, for de pågældende projekter.

4. Den frist på ni måneder, som er omhandlet i stk. 1, afbrydes, hvis Kommissionen har vedtaget en beslutning om suspension af udbetalingerne af samfinansieringen til det relevante årlige program i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 42. Fristen begynder at løbe igen fra den dato, hvor Kommissionens beslutning som omhandlet i artikel 42, stk. 3, er blevet meddelt medlemsstaten.

5. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 41 informerer Kommissionen senest seks måneder efter, at den har modtaget de dokumenter, som er anført i stk. 1, medlemsstaten om det udgiftsbeløb, som Kommissionen anerkender, at fonden skal dække, og om de finansielle korrektioner, som måtte følge af forskellen mellem de anmeldte udgifter og de anerkendte udgifter. Medlemsstaten har tre måneder til at fremsætte bemærkninger.

6. Senest tre måneder efter, at Kommissionen har modtaget medlemsstatens bemærkninger, træffer den beslutning om det udgiftsbeløb, som det anerkendes, at fonden skal dække, og inddriver den saldo, der fremkommer som forskellen mellem de endeligt anerkendte udgifter og de beløb, som allerede er udbetalt til medlemsstaterne.

7. Forudsat at der er tilstrækkelige budgetmidler til rådighed, betaler Kommissionen saldoen senest 60 dage efter den dato, hvor den accepterer de dokumenter, som er anført i stk. 1. Resten af den budgetmæssige forpligtelse frigøres senest seks måneder efter betalingen.

Artikel 41

Afbrydelse

1. Betalingsfristen afbrydes i højst seks måneder af den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede som omhandlet i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002, hvis der er tvivl om, hvorvidt forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer korrekt, eller hvis den anvisningsberettigede anmoder de nationale myndigheder om yderligere oplysninger som led i opfølgningen af de bemærkninger, der er fremsat under den årlige gennemgang, eller hvis den pågældende har mistanke om, at de anmeldte udgifter rummer alvorlige afslørede eller formodede uregelmæssigheder.

2. Kommissionen informerer straks den pågældende medlemsstat og den ansvarlige myndighed om begrundelsen for afbrydelsen. Medlemsstaten tager hurtigst muligt de nødvendige skridt til at rette op på situationen.

3. Perioden på højst seks måneder forlænges med endnu en periode på højst seks måneder, hvis det viser sig at være nødvendigt at træffe en beslutning i henhold til artikel 42 og 45.

Artikel 42

Suspension

1. Kommissionen kan suspendere alle eller en del af forfinansierings- og saldobetalingerne, hvis:

   a) der er konstateret en alvorlig mangel ved forvaltnings- og kontrolsystemet for programmet, som påvirker pålideligheden af proceduren for godkendelse af betalinger, og for hvis vedkommende der ikke er truffet korrigerende foranstaltninger, eller

   b) udgifterne i en godkendt udgiftsanmeldelse er forbundet med en alvorlig uregelmæssighed, som ikke er korrigeret, eller

   c) en medlemsstat ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 31 og 32.

2. Kommissionen kan beslutte at suspendere forfinansierings- og saldobetalingerne efter at have givet medlemsstaten mulighed for at fremsætte bemærkninger inden for en frist på tre måneder.

3. Kommissionen bringer suspensionen af forfinansierings- og saldobetalingerne til ophør, når den finder, at medlemsstaten har truffet de foranstaltninger, som er nødvendige for, at suspensionen kan ophæves.

4. Hvis medlemsstaten ikke træffer de nødvendige foranstaltninger, kan Kommissionen træffe beslutning om at nedsætte nettobeløbet eller annullere fællesskabsbidraget til det årlige program i henhold til artikel 46.

Artikel 43

Opbevaring af dokumenter

I hver medlemsstat sikrer den ansvarlige myndighed, at alle bilag vedrørende udgifter og revisioner i forbindelse med det pågældende årlige program opbevares til brug for Kommissionen og Revisionsretten.

Medmindre andet er fastsat i statsstøttereglerne, opbevares dokumenterne i mindst tre år efter afslutningen af et årligt program. Denne periode afbrydes, hvis der indledes retsforfølgning, eller hvis Kommissionen fremsætter begrundet anmodning herom.

Dokumenterne opbevares enten som originaler eller bekræftede kopier på almindeligt anerkendte databærere.

KAPITEL VIII
FINANSIELLE KORREKTIONER

Artikel 44

Finansielle korrektioner foretaget af medlemsstaterne

1. Uden at dette berører Kommissionens ansvar for gennemførelsen af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, har medlemsstaterne det primære ansvar for at

undersøge uregelmæssigheder. De reagerer på tegn på større ændringer, som har indflydelse på arten af eller betingelserne for gennemførelsen af eller kontrollen med støtten, og foretager de nødvendige finansielle korrektioner.

2. Medlemsstaterne foretager de nødvendige finansielle korrektioner med hensyn til de enkeltstående eller systemrelaterede uregelmæssigheder, som afsløres i forbindelse med foranstaltninger eller årlige programmer. De korrektioner, som medlemsstaterne foretager, består i inddrivelse af hele eller en del af Fællesskabets bidrag. Medlemsstaten tager hensyn til uregelmæssighedernes art og alvor og det økonomiske tab for fonden.

Medlemsstaterne medtager i den årlige rapport, som sendes til Kommissionen i henhold til artikel 50, stk. 2, en liste over annullationsprocedurer, der er indledt for det pågældende årlige program.

De korrektioner, som medlemsstaten foretager, består i annullering af hele eller en del af Fællesskabets bidrag, og hvis beløbet ikke tilbagebetales inden for den frist, som den pågældende medlemsstat har fastsat, skal der betales morarenter, som beregnes ved anvendelse af den rentesats, som er omhandlet i artikel 47, stk. 2.

3. I tilfælde af systemrelaterede uregelmæssigheder udvider medlemsstaten sine undersøgelser til at omfatte alle transaktioner, som kan tænkes at være berørt.

Artikel 45

Kommissionens revision af regnskaberne og finansielle korrektioner

1. Uden at dette i øvrigt berører Revisionsrettens beføjelser og den kontrol, som medlemsstaterne foretager i henhold til nationale love og administrative bestemmelser, kan Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen med mindst en arbejdsdags varsel foretage kontrol på stedet, herunder stikprøvekontrol, af de foranstaltninger, der finansieres af fonden, og af forvaltnings- og kontrolsystemerne. Kommissionen underretter den pågældende medlemsstat herom, så den kan modtage den nødvendige bistand. Tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter fra den pågældende medlemsstat kan deltage i denne kontrol.

Kommissionen kan anmode den pågældende medlemsstat om at foretage kontrol på stedet for at undersøge, om en eller flere transaktioner er forskriftsmæssige. Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen kan deltage i denne kontrol.

2. Hvis Kommissionen efter at have foretaget den nødvendige kontrol konkluderer, at en medlemsstat ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 31, suspenderer den forfinansierings- eller saldobetalingen i overensstemmelse med artikel 42.

Artikel 46

Kriterier for korrektionerne

1. Hvis medlemsstaten ikke har foretaget korrektionerne inden for den frist, som er fastsat i artikel 42, stk. 2, og hvis parterne ikke er nået til enighed, kan Kommissionen inden tre måneder beslutte at annullere hele eller en del af Fællesskabets bidrag til et årligt program, hvis den konkluderer, at:

   a) der er en alvorlig mangel ved forvaltnings- og kontrolsystemet for programmet, som har bragt det bidrag fra Fællesskabet, der allerede er udbetalt til programmet, i fare

   b) udgifterne i en godkendt udgiftsanmeldelse er ukorrekte og ikke er blevet korrigeret af medlemsstaten, inden korrektionsproceduren blev indledt i henhold til dette stykke

   c) en medlemsstat ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til artikel 31, inden korrektionsproceduren blev indledt i henhold til dette stykke.

   Kommissionen træffer beslutning under hensyntagen til eventuelle bemærkninger fra medlemsstaten.

2. Kommissionen baserer sine finansielle korrektioner på konstaterede enkeltstående uregelmæssigheder, idet den tager hensyn til, om uregelmæssigheden er systemrelateret, når den afgør, om der bør anvendes en fast korrektion eller en ekstrapoleret korrektion. Hvis uregelmæssigheden har tilknytning til en udgiftsanmeldelse, for hvilken der tidligere i en årlig rapport er afgivet en positiv erklæring i henhold til artikel 30, stk. 3, litra b), formodes det, at der er tale om et systemrelateret problem, som giver anledning til anvendelse af en fast korrektion eller en ekstrapoleret korrektion, medmindre medlemsstaten inden for tre måneder kan fremlægge et bevis, som afkræfter denne formodning.

3. Når Kommissionen fastsætter korrektionens størrelse, tager den hensyn til uregelmæssighedens omfang og omfanget og de finansielle virkninger af de mangler, der er konstateret ved det pågældende årlige program.

4. Når Kommissionen baserer sin holdning på forhold, som er fastslået af revisorer uden for dens egne tjenestegrene, drager den selv sine konklusioner vedrørende de finansielle følger efter gennemgang af de foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har truffet i henhold til artikel 32, rapporterne om anmeldte uregelmæssigheder og eventuelle svar fra medlemsstaten.

Artikel 47

Tilbagebetaling

1. Alle tilbagebetalinger til Kommissionen skal ske før den forfaldsdato, der er angivet på indtægtsordren, som udarbejdes i overensstemmelse med artikel 72 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002[25]. Denne forfaldsdato skal være den sidste dag i den anden måned, der følger efter udstedelsen af indtægtsordren.

[25] EFT L 248 af 16.9.2002.

2. Enhver forsinkelse med tilbagebetalingen giver anledning til betaling af morarenter begyndende på forfaldsdatoen og sluttende på datoen for den faktiske betaling. Rentesatsen er den sats, som Den Europæiske Centralbank pr. den første kalenderdag i forfaldsmåneden anvender på sine væsentligste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende, Serie C, forhøjet med tre og et halvt procentpoint.

Artikel 48

Medlemsstaternes forpligtelser

En finansiel korrektion foretaget af Kommissionen berører ikke medlemsstatens forpligtelse til at foretage inddrivelser i henhold til artikel 46.

KAPITEL IX
OVERVÅGNING, EVALUERING OG RAPPORTER

Artikel 49

Overvågning og evaluering

1. Kommissionen overvåger regelmæssigt fonden i samarbejde med medlemsstaterne.

2. Fonden evalueres regelmæssigt af Kommissionen i partnerskab med medlemsstaterne for at vurdere de iværksatte foranstaltningers relevans, effektivitet og virkninger i lyset af det generelle mål, der er fastsat i artikel 2.

3. Kommissionen undersøger også komplementariteten mellem de foranstaltninger, der gennemføres under fonden, og de foranstaltninger, der henhører under andre relevante fællesskabspolitikker, -instrumenter og -initiativer.

Artikel 50

Rapporter

1. Den ansvarlige myndighed i hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at projekterne overvåges og evalueres.

   Med henblik herpå skal aftaler og kontrakter, som den indgår med de organisationer, der er ansvarlige for gennemførelsen af foranstaltningerne, indeholde bestemmelser om, at der regelmæssigt skal fremlægges detaljerede rapporter om, hvor langt man er nået med gennemførelsen og opfyldelsen af de fastsatte mål.

2. Senest ni måneder efter udløbet af den frist for udgifternes støtteberettigelse, der er fastsat i beslutningen om samfinansiering for hvert årligt program, forelægger den ansvarlige myndighed Kommissionen en endelig gennemførelsesrapport og en endelig udgiftsanmeldelse, jf. artikel 35.

3. Medlemsstaterne forelægger senest den 30. juni 2012 for perioden 2008-2010 og den 30. juni 2015 for perioden 2011-2013 Kommissionen en evalueringsrapport om resultaterne og virkningerne af de foranstaltninger, der er samfinansieret af fonden.

4. Kommissionen forelægger senest den 31. december 2012 for perioden 2008-2010 og den 31. december 2015 for perioden 2011-2013 Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en efterfølgende evalueringsrapport.

Artikel 51

Endelig årsrapport

1. De rapporter, som er omhandlet i artikel 50, stk. 2, skal indeholde følgende oplysninger for at sikre et klart overblik over gennemførelsen af de årlige og flerårige programmer:

   a) den finansielle og operationelle gennemførelse af det årlige program

   b) de fremskridt, der er gjort med hensyn til at gennemføre det flerårige program og dets prioriteter i forhold til de særlige kontrollerbare mål, idet der, når det er muligt, foretages en kvantificering af de fysiske indikatorer og indikatorerne for gennemførelse, resultater og virkninger for hver prioritet

   c) de foranstaltninger, som den ansvarlige myndighed har truffet for at sikre en korrekt og effektiv gennemførelse, navnlig:

      i) overvågnings- og evalueringsforanstaltninger, herunder foranstaltninger vedrørende dataindsamling

      ii) en oversigt over alle større problemer i forbindelse med gennemførelsen af det årlige program og de foranstaltninger, som er truffet

      iii) anvendelsen af teknisk bistand

   d) de foranstaltninger, der er truffet for at informere om og sikre offentlig omtale af de årlige og flerårige programmer.

2. Rapporterne kan godkendes, når de indeholder alle de oplysninger, der er nævnt i stk. 1. Kommissionen træffer inden for to måneder afgørelse om indholdet af den årsrapport om gennemførelsen, som den ansvarlige myndighed har fremlagt. Hvis Kommissionen ikke reagerer inden udløbet af den fastsatte frist, betragtes rapporten som godkendt.

KAPITEL X
AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 52

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det fælles udvalg for solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme, som nedsættes ved beslutningen om oprettelse af Fonden for De Ydre Grænser for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme ../… (denne beslutning og beslutning ….., ….. og …..)[26] ("udvalget").

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dog samme afgørelses artikel 8.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 53

Revision

Europa-Parlamentet og Rådet tager denne beslutning op til revision på grundlag af et forslag fra Kommissionen senest den 30. juni 2013.

Artikel 54

Overgangsbestemmelser

1. Denne beslutning er ikke til hinder for, at den støtte, som Kommissionen har godkendt på grundlag af beslutning 2004/904/EF eller enhver anden retsforskrift, der finder anvendelse på den pågældende støtte pr. 31. december 2007, videreføres eller ændres, herunder annulleres helt eller delvis.

2. Når Kommissionen vedtager beslutninger om samfinansiering under denne fond, tager den hensyn til de foranstaltninger, som er vedtaget på grundlag af beslutning 2004/904/EF før denne beslutnings ikrafttræden, og som har finansielle virkninger i den periode, som samfinansieringen vedrører.

3. Forpligtelser, der er indgået i forbindelse med samfinansieringer, som er godkendt af Kommissionen mellem den 1. januar 2005 og den 31. december 2007, og for hvilke de dokumenter, der er nødvendige for, at programmerne kan afsluttes, ikke er sendt til Kommissionen inden for fristen for fremlæggelse af den endelige rapport, frigøres automatisk af Kommissionen senest den 31. december 2010, hvilket giver anledning til tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb.

---

[26] Indsæt henvisninger til beslutningerne om oprettelse af Tilbagesendelsesfonden, Fonden for De Ydre Grænser og Integrationsfonden.

Beløb, der vedrører foranstaltninger eller programmer, som er suspenderet på grund af retsforfølgning eller administrativ klage med opsættende virkning, lades ude af betragtning ved beregningen af det beløb, som skal frigøres automatisk.

4. Medlemsstaterne forelægger senest den 30. juni 2009 Kommissionen en evaluerings-rapport om resultaterne og virkningerne af de foranstaltninger, som samfinansieres af fonden, vedrørende perioden 2005-2007.

5. Kommissionen forelægger senest den 31. december 2009 Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en foreløbig rapport om de opnåede resultater og de kvalitative og kvantitative aspekter af gennemførelsen af fonden for perioden 2005-2007.

Artikel 55

Ophævelse

Beslutning 2004/904/EF ophæves med virkning fra den 1. januar 2008.

Artikel 56

Anvendelse

Denne beslutning anvendes fra den 1. januar 2008.

Artikel 57

Adressater

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

BEGRUNDELSE

1. UDVIKLING AF SOLIDARITET I FORBINDELSE MED DE YDRE GRÆNSER OG VISUMPOLITIK

1.1. Problemstilling og analyse

En af forudsætningerne for, at de indre grænser i Schengen-området kan ophæves, er, at kontrollen ved de ydre grænser så effektivt som muligt forhindrer ulovlig indvandring. Når først en person er kommet ind i EU ét sted, kan den pågældende næsten uden hindringer rejse til andre medlemsstater, uanset om han har ret til at opholde sig (andetsteds) i EU. Alle medlemsstaterne i Schengen-området har derfor en interesse i, at de andre medlemsstater kontrollerer de ydre grænser, som de er ansvarlige for, effektivt, da de risikerer at blive påvirket negativt af en uønsket tilstrømning af ulovlige indvandrere, hvis kontrollen ikke er effektiv. Der er derfor god grund til at vedtage fælles bestemmelser på fællesskabsplan på dette område og for at indføre minimumsstandarder for kontrollen af de ydre grænser, selv om det endelige ansvar stadig ligger hos de pågældende medlemsstater. Dette anerkendes udtrykkeligt i Schengen-konventionen, som fastsætter fælles regler for tredjelandsstatsborgeres indrejse i EU. De medlemsstater, som har ydre grænser, har derfor været nødt til at tilpasse deres grænsekontrol og overvågning til de standarder og procedurer, som er blevet vedtaget på EU-plan, og de vil fortsat skulle gøre det i de kommende år.

Det er et forholdsvis begrænset antal medlemsstater, som har lange eller geopolitisk vigtige land- og/eller søgrænser, der kræver nøje og detaljeret overvågning. Disse medlemsstater har hovedansvaret for at begrænse den ulovlige indvandring og beskytte den indre sikkerhed ved at kontrollere passagen af Schengen-områdets ydre grænser. De bærer derfor også en uforholdsmæssigt stor del af omkostningerne ved ikke blot at forhindre ulovlig indrejse, men også – hvad der er lige så vigtigt – at gøre det muligt for dem, der får indrejsetilladelse, at indrejse uden urimelige forsinkelser eller hindringer.

1.2. Vejen frem

Byrdefordeling mellem medlemsstaterne og EU i forbindelse med forvaltningen af de ydre grænser er en af de fem bestanddele af den fælles politik for forvaltning af de ydre grænser, som Kommissionen foreslog i sin meddelelse af 7. maj 2002 "På vej mod en integreret forvaltning af de ydre grænser for medlemsstaterne af Den Europæiske Union" (KOM(2002) 233 endelig), og som Rådet godkendte i sin "Plan for forvaltning af EU-medlemsstaternes ydre grænser" (rådsdokument 10019/02 af 14. juni 2002).

Det Europæiske Råd har ved flere lejligheder krævet, at der oprettes en fond, som støtter de medlemsstater, der til gavn for Fællesskabet bærer en langvarig og tung finansiel byrde på dette område. Dette afspejles i Haag-programmet, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd i november 2004, og som understreger "behovet for solidaritet og en rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne, herunder for så vidt angår de finansielle følger".

1.3. Fondens mål

De fire vigtigste politikmål, som fonden bidrager til, er:

- at gøre kontrollen og dermed forvaltningen og beskyttelsen af de ydre grænser mere effektiv for at begrænse antallet af personer, som indrejser ulovligt, og øge sikkerheden i EU's indre område med fri bevægelighed

- at gøre det lettere og hurtigere for personer, som rejser i lovligt ærinde, at komme ind i EU i overensstemmelse med Schengen-reglerne, samtidig med at EU beskyttes mod ulovlig indrejse

- at sikre, at medlemsstaterne anvender fællesskabslovgivningen på en ensartet måde, og at de nationale grænsevagter generelt udfører deres opgaver effektivt i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen

- at gøre udstedelsen af visa og gennemførelsen af andre former for kontrol forud for grænsen mere effektiv.

Det foreslås, at denne fond også støtter foranstaltninger vedrørende den fælles visumpolitik. En effektiv visumforvaltning kan betragtes som en fase, der går forud for kontrollen ved de ydre grænser, og udgør derfor en integrerende del af et fælles integreret grænseforvaltningssystem i EU, som foreslået i Haag-programmet.

Under disse mål vil der også blive medtaget en række aspekter af to eksisterende finansielle instrumenter, nemlig Schengen-faciliteten og Kaliningrad-faciliteten.

- Ifølge artikel 35, stk. 1, i tiltrædelsesakten fra 2003 er Schengen-faciliteten oprettet for at bistå Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet og Slovenien med at finansiere foranstaltninger ved EU's nye ydre grænser med henblik på gennemførelse af Schengen-reglerne. Faciliteten udløber i 2006.

- I overensstemmelse med protokol nr. 5 til tiltrædelsestraktaten for Litauen om persontransit over land mellem Kaliningrad-regionen og andre dele af Den Russiske Føderation fastsættes der i Kommissionens afgørelse C(2003) 5213 gennemførelsesforanstaltninger for det særlige Kaliningrad-transitprogram for 2004–2006.

Kaliningrad-faciliteten erstattes af specifikke bestemmelser inden for rammerne af fonden. De litauiske myndigheders ansvar for at gennemføre fællesskabslovgivningen om forenklet transit korrekt er en del af den opgave med at kontrollere EU's ydre grænser, som Litauen påtager sig på vegne af alle medlemsstaterne, og det er derfor bedre, at der indføres et bidrag inden for rammerne af instrumentet for de ydre grænser, end at der indføres et separat bidrag.

1.4. Komplementaritet med Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser ("agenturet")

Fonden skal bidrage til de fire ovennævnte mål i komplementaritet med videreudviklingen af den relevante lovgivning og agenturets arbejde.

Agenturet yder Kommissionen og medlemsstaterne den nødvendige tekniske støtte og letter anvendelsen af eksisterende og fremtidige fællesskabsforanstaltninger vedrørende de ydre grænser. Fonden skal derfor kun støtte de foranstaltninger, som medlemsstaterne gennemfører på nationalt plan, og som bidrager til Fællesskabets mål, og ikke foranstaltninger vedrørende samarbejdet med andre medlemsstater om forvaltning af de ydre grænser.

Desuden vil de midler, som under fonden er afsat til foranstaltninger af interesse for Fællesskabet ("fællesskabsforanstaltninger"), primært vedrøre visumpolitikken (mål 4 under fonden), som ikke hører ind under agenturets kompetence.

1.5. Anvendelsesområdet for foranstaltningerne og definition af "ydre grænser"

Da fonden skal fremme solidariteten mellem medlemsstaterne ved gennemførelsen af Schengen-bestemmelserne om de ydre grænser, er medlemsstaterne kun berettigede til støtte fra fonden, når de er bundet af disse bestemmelser.

Ifølge artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten er bestemmelserne i Schengen-reglerne og de retsakter, der bygger derpå eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. bilag I til akten, bindende for og finder anvendelse i de nye medlemsstater fra tiltrædelsesdatoen[27]. Bestemmelser og retsakter, som ikke er opført i bilaget, er bindende for de nye medlemsstater fra tiltrædelsesdatoen, men finder først anvendelse i en ny medlemsstat, når Rådet har truffet afgørelse herom i overensstemmelse med den pågældende artikel (tiltrædelsesaktens artikel 3, stk. 2).

Der er tale om en gennemførelsesprocedure i to trin, som medfører, at visse bestemmelser i Schengen-reglerne er bindende og finder anvendelse fra datoen for tiltrædelsen af EU, mens andre, især dem, der er tæt forbundet med ophævelsen af kontrollen ved de indre grænser, er bindende fra tiltrædelsesdatoen, men først finder anvendelse i de nye medlemsstater, efter at Rådet har truffet ovennævnte afgørelse. Schengen-bestemmelserne om de ydre grænser (artikel 3-8 i Schengen-konventionen og gennemførelsesbestemmelserne hertil, specielt den fælles håndbog) er anført i bilaget og er derfor bindende for og finder anvendelse i de nye medlemsstater fra tiltrædelsesdatoen[28].

De nye medlemsstater er derfor berettiget til støtte fra fonden, når den træder i kraft den 1. januar 2007, selv om Rådet endnu ikke har truffet afgørelser om anvendelse af Schengen-reglerne om ophævelse af personkontrollen ved de indre grænser for en eller flere af de pågældende nye medlemsstater. De bør alle være berettiget til støtte fra fonden for at sikre størst muligt kontinuitet i forhold til Schengen-faciliteten og overgangsfaciliteten med hensyn til styrkelse af kontrollen ved de ydre grænser. I betragtning af følgerne af den eller de pågældende rådsafgørelser bør arbejdet med at nå op på de nødvendige standarder for kontrollen ved de nye medlemsstaters ydre grænser fortsætte, og EU bør blive ved med at støtte disse forberedelser i Fællesskabets interesse.

Dette ræsonnement har følgende konsekvenser:

- I forbindelse med den årlige beregning af længden af de ydre grænser til brug for fordelingsnøglen vil alle ydre grænser til tredjelande, som ikke er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, blive medregnet. Desuden vil de midlertidige grænser blive medregnet, men kun for de medlemsstater, som allerede anvender Schengen-reglerne fuldt ud. Det betyder, at det kun er de midlertidige grænser for de medlemsstater, som også foretager grænsekontrol på vegne af andre medlemsstater, der medregnes. Det afspejler den nuværende situation, men det skal understreges, at dette er midlertidigt, da grænsekontrollen skal ophæves så hurtigt som

---

[27] EUT L 236 af 23.9.2003, s. 33.

[28] Med undtagelse af artikel 5, stk. 1, litra d), som vedrører konsultation af Schengen-informationssystemet.

muligt. I Haag-programmet hedder det således: "Det Europæiske Råd anmoder indtrængende Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne om at træffe alle nødvendige foranstaltninger til afskaffelse af kontrollen ved de indre grænser snarest muligt, forudsat at alle krav vedrørende anvendelsen af Schengen-reglerne er opfyldt, og efter at Schengen-informationssystemet (SIS II) er blevet operationelt i 2007". For yderligere at understrege de midlertidige grænsers foreløbige karakter og for at give udtryk for, at det politisk bør prioriteres højest at støtte de "endelige" grænser, foreslås det, at de midlertidige grænser ikke gives samme vægt som de "endelige" grænser. Det skal bemærkes, at når man ved den årlige beregning under denne fond tager hensyn til de midlertidige grænser for de medlemsstater, som anvender Schengen-reglerne fuldt ud, indtil ovennævnte rådsafgørelse(r) er truffet, kan længden af de ydre landgrænser overstige længden af Fællesskabets fremtidige endelige ydre grænser.

- Alle foranstaltninger ved de midlertidige grænser er støtteberettigede, undtagen når de vedrører strukturinvesteringer, som er uforenelige med målet om at ophæve personkontrollen ved disse grænser. Det betyder, at investeringer i opbygning, renovering eller forbedring af infrastrukturer ved grænseovergangsstederne og dertil knyttede bygninger og ikke-interoperabelt udstyr ikke vil være støtteberettigede.

Med henblik på at øge samarbejdet på nationalt plan mellem de myndigheder, som er ansvarlige for personkontrollen, og de myndigheder, som er ansvarlige for kontrollen med varer (toldvæsenet) eller for andre politikker (politisamarbejde, bekæmpelse af ulovlig indvandring), kan fonden omfatte foranstaltninger i medlemsstaterne, som forbedrer grænsevagternes kapacitet til at varetage deres opgaver på dette område.

Komplementariteten med toldaktioner vil også blive sikret. Et tæt samarbejde mellem de myndigheder, som er ansvarlige for personkontrollen, og de myndigheder, som er ansvarlige for kontrollen med varer, vil være yderst vigtigt for at sikre, at der ikke er huller i kontrollen ved de ydre grænser.

2. EVALUERINGER

Kommissionen har foretaget en forudgående evaluering, som vedlægges dette forslag.

3. RETSGRUNDLAG OG BEGRUNDELSE FOR POLITIKINSTRUMENTET

3.1. Valg af retsgrundlag

Det foreslåede retsgrundlag for denne rådsbeslutning er artikel 62, nr. 2), fordi denne lovgivning omfatter "foranstaltninger vedrørende passage af medlemsstaternes ydre grænser" og specielt "standarder og procedurer, som medlemsstaterne skal følge ved udøvelse af personkontrol ved disse grænser" (artikel 62, nr. 2), litra a)) og "visumregler for forventet ophold i højst tre måneder, herunder (…) procedurer og betingelser for medlemsstaternes udstedelse af visa" (artikel 62, nr. 2), litra b), nr. ii)).

Fordi forslaget er baseret på EF-traktatens afsnit IV (visum, asyl, indvandring og andre politikker i forbindelse med den fri bevægelighed for personer), skal det fremlægges og vedtages i overensstemmelse med protokollerne om Det Forenede Kongeriges, Irlands og Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til Amsterdam-traktaten.

I henhold til artikel 6 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union (Schengen-protokollen) deltager Norge og Island også som associeret i gennemførelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne. Følgerne af de forskellige protokoller gennemgås i punkt 6.

3.2. Solidaritet ved fordelingen af midlerne

Uden at dette berører den specifikke beregning vedrørende den byrde, som Kaliningrad-transitordningen medfører, vil ressourcerne blive fordelt på medlemsstaterne på grundlag af en fordelingsnøgle, som generelt fastlægger medlemsstaternes relative byrde i forhold til integreret grænseforvaltning og den fælles visumpolitik.

Med hensyn til solidariteten mellem medlemsstaterne på dette område bør der tages hensyn til følgende:

- Det forhold, at der for hver medlemsstat findes en grundlæggende minimumsarbejdsbyrde i forbindelse med kontrol og overvågning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik, baseret på en række konstante elementer, nemlig længden af de ydre landgrænser, længden af søgrænserne, antallet af autoriserede grænseovergangssteder (land, luft og sø) og antallet af konsulære kontorer.

- Det forhold, at der for hver medlemsstat findes en række mere variable faktorer, bl.a. faktorerne i forbindelse med migrationsstrømme, som afgør myndighedernes faktiske daglige "arbejdsbyrde", nemlig antallet af tredjelandsstatsborgere, som nægtes indrejsetilladelse, antallet af personer, som pågribes, og antallet af visumansøgninger (udstedte og afslåede visa).

Det foreslås derfor, at fordelingsnøglen skal bestå af to bestanddele, én vedrørende de konstante elementer og én vedrørende mere variable elementer. De disponible midler vil blive fordelt mellem medlemsstaterne som følger:

- 40 % på grundlag af de konstante elementer og

- 60 % på grundlag af de variable elementer.

Det foreslås, at muligheden for at vægte de konstante elementer fastsættes i retsgrundlaget, og at FRONTEX-agenturet høres, inden der træffes beslutninger.

Da de relevante oplysninger er oplysningerne om menneskestrømme og visa, og da der sandsynligvis vil være udsving i disse strømme, skal der foretages en årlig beregning. Kombinationen af disse kriterier ved fordelingen af midler vil sikre, at der tages hensyn til udviklingerne (f.eks. vedrørende ændringer i migrationspresset ved visse grænseovergangs-steder og ændringer i ruterne for ulovlig migration), så der kan træffes korrigerende foranstaltninger med støtte fra fonden.

De beregninger, som foretages på grundlag af fordelingsnøglen, omfatter ikke de midler, som stilles til rådighed for Kaliningrad-transitordningen. Disse midler beregnes på grundlag af de mistede gebyrer og de yderligere omkostninger, som følger af ordningen.

3.3. Foranstaltninger under fonden

I betragtning af fondens generelle mål, nemlig at bidrage til gennemførelsen af effektiv kontrol og overvågning af de ydre grænser gennem finansiel solidaritet mellem Fællesskabet og medlemsstaterne, foreslår Kommissionen, at fonden hovedsagelig gennemføres ved delt forvaltning med medlemsstaterne og gennem decentraliseret forvaltning med de lande, som er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne (se punkt 6). Det vil gøre det muligt at målrette den finansielle støtte i overensstemmelse med den konkrete situation og de konkrete behov i hver medlemsstat og hvert associeret land.

For at sikre, at midlerne anvendes så effektivt som muligt, indeholder forslaget desuden meget detaljerede bestemmelser om de operationelle mål, som skal nås, og de former for foranstaltninger, som anses for at bidrage til disse mål.

3.4. Programmering, økonomisk forvaltning og kontrolsystemer

I overensstemmelse med behovet for at rationalisere og harmonisere forvaltnings- og kontrolsystemerne er bestemmelserne i dette forslag samordnet med de bestemmelser, som foreslås for de tre andre fonde under det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme. Programmeringen foregår på et flerårigt grundlag, idet der er to programmeringsperioder, nemlig 2007-2010 og 2011-2013, og en række årlige programmer til gennemførelse af de flerårige programmer.

4. SUBSIDIARITET OG PROPORTIONALITET

Subsidiaritet

Det grundlæggende princip er stadig, at medlemsstaterne har ansvaret for kontrollen og overvågningen af deres grænser. Med henblik på gennemførelsen af et fælles integreret grænseforvaltningssystem støtter fonden udtrykkeligt de opgaver, som medlemsstaterne også udfører på vegne af alle Schengen-medlemsstaterne. De foranstaltninger, som der ydes støtte til, skal derfor være klart identificeret, være forbundet med objektive forhold i de enkelte stater og give Fællesskabet som helhed en merværdi.

Proportionalitet

Beslutningen vil gøre det muligt at yde finansiel bistand fra fonden til forskellige foranstaltninger, som bidrager operationelt til en række udpegede specifikke mål, mens det overlades til medlemsstaterne at udvælge foranstaltningerne og at bestemme, hvordan de skal gennemføres inden for rammerne af de ordninger, der udformes i samråd med Kommissionen. Desuden bør anvendelsen af fællesskabsbevillingerne være underlagt præcise og ensartede regler, der fastsættes i en rådsbeslutning, som udgør det rette instrument til gennemførelse af fællesskabsprogrammer.

5. BUDGETMÆSSIGE VIRKNINGER

Det beløb, som Kommissionen har foreslået afsat til fonden for perioden 2007-2013 under de finansielle overslag, er på 2 152 mio. EUR.

6. FØLGERNE AF DE FORSKELLIGE PROTOKOLLER, DER ER KNYTTET SOM BILAG TIL TRAKTATERNE

Det Forenede Kongerige og Irland

Ifølge artikel 4 og 5 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union kan "Irland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, der ikke er bundet af Schengen-reglerne, til enhver tid anmode om at deltage i nogle af eller alle disse regler".

Forslaget udgør en videreudvikling af Schengen-reglerne, som Det Forenede Kongerige og Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000[29] og Rådets efterfølgende afgørelse 2004/926/EF af 22. december 2004[30] om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne og Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne. Det Forenede Kongerige og Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af beslutningen, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i de pågældende lande.

Danmark

I medfør af protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til Amsterdam-traktaten, deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, med undtagelse af "foranstaltninger, der udpeger de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, eller foranstaltninger vedrørende en ensartet udformning af visa" (tidligere EF-traktatens artikel 100 C).

Da dette forslag udgør en videreudvikling af Schengen-reglerne, gælder det ifølge artikel 5 i protokollen, at "Danmark inden 6 måneder efter, at Rådet har truffet afgørelse om et forslag om eller initiativ til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, træffer afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning".

Norge og Island

I overensstemmelse med artikel 6, første led, i Schengen-protokollen blev der den 18. maj 1999 indgået en aftale mellem Rådet, Norge og Island om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne[31].

Artikel 1 i denne aftale fastsætter, at Norge og Island deltager som associeret i EF's og EU's aktiviteter på de områder, der er omfattet af de i bilag A (de bestemmelser, der udgør Schengen-reglerne) og B (bestemmelserne i de EF-retsakter, der har erstattet tilsvarende regler i eller er vedtaget i medfør af Schengen-konventionen) til aftalen nævnte bestemmelser eller bestemmelser, der følger heraf.

---

29 EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.
30 EUT L 395 af 31.12.2004, s. 70.
31 EFT L 176 af 10.7.1999, s. 35.

I henhold til aftalens artikel 2 skal de retsakter og foranstaltninger, som Den Europæiske Union har vedtaget med henblik på at ændre eller udbygge de integrerede Schengen-regler (bilag A og B), gennemføres og anvendes af Norge og Island.

Dette forslag bygger på Schengen-reglerne som defineret i bilag A til aftalen.

Det skal derfor drøftes i det "fælles udvalg" som omhandlet i aftalens artikel 4 for at give Norge og Island mulighed for at "forklare de problemer, de måtte have i forbindelse med" foranstaltningen, og "udtale sig om alle spørgsmål vedrørende udviklingen af bestemmelser af betydning for dem eller gennemførelsen heraf".

Schweiz

Hvad angår Schweiz, udgør dette forslag en udvikling af bestemmelserne i Schengen-reglerne som omhandlet i den aftale, som Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund har indgået om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, der falder ind under det område, som er omhandlet i artikel 4, stk. 1, i Rådets afgørelse 2004/860/EF om undertegnelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af og midlertidig anvendelse af visse gennemførelsesbestemmelser til den pågældende aftale[32].

Aftalen med Schweiz, som blev indgået den 26. oktober 2004, indeholder bestemmelser om, at visse bestemmelser finder midlertidig anvendelse fra undertegnelsen af aftalen; bl.a. deltager Schweiz i det blandede udvalg, der behandler spørgsmål vedrørende udvikling af Schengen-reglerne.

[32] EUT L 370 af 17.12.2004, s. 78.

2005/0047 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS BESLUTNING

om oprettelse af Fonden for De Ydre Grænser for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, nr. 2),

under henvisning til forslag fra Kommissionen[33],

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[34],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[35],

efter proceduren i traktatens artikel 251[36], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Hver medlemsstat er med til at sikre et højt og ensartet niveau for personkontrollen ved og overvågningen af Den Europæiske Unions ydre grænser inden for rammerne af fælles regler, men nogle medlemsstater bærer en tungere byrde end andre.

(2) Forskellen i byrden skyldes medlemsstaternes forskellige situationer med hensyn til de ydre grænsers geografi, antallet af autoriserede og operative grænseovergangssteder, migrationspresset, både fra lovlige og ulovlige indvandrere, de forskellige risici og trusler og endelig de nationale tjenesters arbejdsbyrde i forbindelse med behandlingen af visumansøgninger og udstedelse af visa.

(3) Byrdefordelingen mellem medlemsstaterne og EU i forbindelse med forvaltningen af de ydre grænser er en af de fem bestanddele af den fælles politik for forvaltning af de ydre grænser, som Kommissionen foreslog i sin meddelelse af 7. maj 2002 "På vej mod en integreret forvaltning af de ydre grænser for medlemslandene af Den Europæiske Union"[37], og som Rådet godkendte i sin "Plan for forvaltning af EU-medlemsstaternes ydre grænser"[38].

---

33 EUT C ...
34 EUT C ...
35 EUT C ...
36 EUT …
37 KOM(2002) 233 endelig.
38 Rådsdokument 10019/02 af 14. juni 2002.

(4) Selv om Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 af 26. oktober 2004 om oprettelse af et europæisk agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser[39] (herefter kaldet "agenturet") udgør et vigtigt skridt hen imod en gradvis udvikling af den operationelle dimension af det fælles integrerede grænseforvaltningssystem, kræver gennemførelsen af effektive fælles standarder for kontrol og overvågning af de ydre grænser en fællesskabsmekanisme for finansiel solidaritet med henblik på at støtte de medlemsstater, der til gavn for Fællesskabet permanent bærer en tung finansiel byrde.

(5) Fonden for De Ydre Grænser (herefter kaldet "fonden") bør udtrykke solidaritet gennem finansiel bistand til de medlemsstater, som anvender Schengen-reglerne om de ydre grænser.

(6) Denne finansielle bistand bør tilrettelægges sådan, at den samtidig danner bro til Den Europæiske Unions tidligere bidrag til de medlemsstater, som ved denne beslutnings ikrafttræden endnu ikke anvender alle dele af Schengen-reglernes bestemmelser, uden blot at udgøre en videreførelse af de foranstaltninger, som tidligere blev finansieret via andre kilder, der er omfattet af Den Europæiske Unions almindelige budget. I sådanne tilfælde bør fonden bistå de medlemsstater, der forbereder sig på fuld deltagelse, hvilket i Haag-programmets ånd bør ske så hurtigt som muligt.

(7) Desuden bør fonden tage hensyn til specifikke situationer, såsom transit over land for tredjelandsstatsborgere, som nødvendigvis skal passere gennem en eller flere medlemsstaters område for at kunne rejse mellem to dele af deres eget land, som ikke grænser op til hinanden, ikke kun i den eller de pågældende medlemsstaters egen interesse, men for alle de medlemsstater, som har ophævet kontrollen ved deres indre grænser. I sådanne tilfælde bør det klart fastsættes, hvilke foranstaltninger der skal finansieres, og fordelingen af midlerne bør fastlægges på grundlag af en faktuel vurdering af behovene i forbindelse med disse foranstaltninger.

(8) Fonden bør omfatte støtte til nationale foranstaltninger og samarbejde mellem medlemsstaterne vedrørende visumpolitik og andre aktiviteter forud for grænsen, der finder sted i en fase, som går forud for kontrollen ved de ydre grænser. En effektiv forvaltning af de aktiviteter, der organiseres af medlemsstaternes konsulære tjenester i tredjelande, er til gavn for den fælles visumpolitik som led i et system med flere lag, der sigter mod at lette lovlig rejseaktivitet og bekæmpe ulovlig indvandring i Den Europæiske Union og udgør en integrerende del af det fælles integrerede grænseforvaltningssystem.

(9) Der bør indføres objektive kriterier for fordelingen af midlerne mellem medlemsstaterne. Disse kriterier bør tage hensyn til de konstante elementer, som afgør en medlemsstats faktiske udgangssituation med hensyn til dens forpligtelser efter Schengen-reglernes bestemmelser, og mere variable elementer, som er udtryk for de nationale myndigheders arbejdsbyrde. Visse konstante elementer kan dog vægtes, bl.a. for at tage hensyn til risici og trusler ved de ydre grænser, den relative arbejdsbyrde på de konsulære kontorer eller størrelsen af strømmene af rejsende ved de autoriserede grænseovergangssteder. Her kan agenturet anmodes om at yde bistand.

---

[39] EUT L 349 af 25.11.2004, s. 1.

(10) I betragtning af agenturets opgave med at bistå medlemsstaterne ved gennemførelsen af de operationelle aspekter af forvaltningen af de ydre grænser og med henblik på at udvikle komplementariteten mellem agenturets opgaver og medlemsstaternes ansvar for kontrol og overvågning af de ydre grænser bør Kommissionen høre agenturet om de udkast til flerårige programmer, som medlemsstaterne fremlægger, og om de strategiske retningslinjer, som Kommissionen udarbejder.

(11) Kommissionen kan desuden anmode agenturet om at bidrage til Kommissionens vurdering af fondens indvirkning på udviklingen af politikken og lovgivningen om kontrol af de ydre grænser, synergien mellem fonden og agenturets opgaver og hensigtsmæssigheden af kriterierne for fordeling af midlerne mellem medlemsstaterne i lyset af Den Europæiske Unions mål på dette område.

(12) Dette instrument skal indgå i en sammenhængende ramme kaldet det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme, som har til formål at sikre en rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne for så vidt angår den finansielle byrde, der følger af indførelsen af en integreret forvaltning af EU's ydre grænser og gennemførelsen af fælles politikker for asyl og indvandring, som er udviklet i overensstemmelse med afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

(13) En medlemsstat bør ikke samtidig deltage i dette instrument og i et fremtidigt midlertidigt instrument, som skal hjælpe de støtteberettigede medlemsstater med at finansiere foranstaltninger ved EU's nye ydre grænser med henblik på gennemførelse af Schengen-reglerne og kontrollen ved de ydre grænser.

(14) Fondens støtte vil være mere effektiv og mere målrettet, hvis samfinansieringen af de støtteberettigede foranstaltninger baseres på strategiske flerårige programmer og på dertil knyttede årlige arbejdsprogrammer, som hver medlemsstat udarbejder i samarbejde med Kommissionen.

(15) På grundlag af de strategiske retningslinjer, som vedtages af Kommissionen, bør hver medlemsstat udarbejde et flerårigt programmeringsdokument, der tager hensyn til dens situation og behov og beskriver dens udviklingsstrategi, som forhandles med og godkendes af Kommissionen og udgør rammen for udarbejdelsen af de årlige programmer.

(16) Den flerårige programmering bør sigte på at føre fondens mål ud i livet ved at sikre, at de nødvendige økonomiske midler er til rådighed, og at Fællesskabets og medlemsstaternes fælles indsats er sammenhængende og kontinuerlig.

(17) Den flerårige programmering bør sikre, at fonden koordineres med andre finansielle instrumenter.

(18) I forbindelse med delt forvaltning, jf. artikel 53, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget[40], bør der fastsættes betingelser, som gør det muligt for Kommissionen at påtage sig sit ansvar for gennemførelsen af De

[40] EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

Europæiske Fællesskabers almindelige budget, og forpligtelserne i forbindelse med medlemsstaternes samarbejde bør præciseres. Ved at anvende disse betingelser vil Kommissionen kunne sikre sig, at medlemsstaterne anvender fonden lovligt og korrekt og i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, jf. finansforordningens artikel 27.

(19) Kommissionen bør fastlægge den vejledende fordeling af de disponible forpligtelsesbevillinger efter en objektiv og gennemsigtig metode.

(20) Som led i den tekniske bistand bør fonden yde støtte til evalueringer, forbedring af den administrative kapacitet i forbindelse med forvaltningen af fonden, undersøgelser, pilotprojekter og erfaringsudvekslinger, som navnlig tager sigte på at fremme nyskabende metoder og praksis.

(21) Medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger til at sikre, at forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer effektivt. Med henblik herpå er det nødvendigt at fastsætte de overordnede principper og nødvendige funktioner, som alle programmerne skal opfylde.

(22) Det er nødvendigt at fastsætte, at der i hver medlemsstat skal udpeges én myndighed, som er ansvarlig for forvaltningen af fondens aktiviteter, og at præcisere dens ansvar. Der bør også fastsættes bestemmelser om udpegning af revisionsmyndigheden og om dennes funktioner. Desuden er det for at sikre ensartede kvalitetsstandarder for godkendelse af udgiftsanmeldelser, før disse sendes til Kommissionen, og for at præcisere arten og kvaliteten af de oplysninger, som udgiftsanmeldelserne er baseret på, nødvendigt at fastsætte bestemmelser om udpegning af godkendelsesmyndigheden.

(23) I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet har medlemsstaterne det primære ansvar for gennemførelsen af og kontrollen med aktiviteterne.

(24) Medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til forvaltnings- og kontrolsystemer, godkendelse af udgifter og forebyggelse, afsløring og korrektion af uregelmæssigheder og overtrædelser af fællesskabslovgivningen bør fastlægges for at sikre en effektiv og korrekt gennemførelse af deres flerårige og årlige programmer. Navnlig med hensyn til forvaltning og kontrol er det nødvendigt at fastlægge, hvordan medlemsstaterne sikrer, at systemerne er indført og fungerer tilfredsstillende.

(25) Uden at dette berører Kommissionens beføjelser vedrørende finanskontrol, bør samarbejdet mellem medlemsstaterne og Kommissionen på dette område udbygges, og der bør fastsættes kriterier, som gør det muligt for Kommissionen i sammenhæng med sin strategi for kontrol med de nationale systemer at fastlægge, hvilket sikkerhedsniveau den kan opnå hos de nationale revisionsorganer.

(26) Effektiviteten og virkningen af de foranstaltninger, som fonden støtter, afhænger også af evalueringen af disse foranstaltninger. Det er nødvendigt at formalisere medlemsstaternes og Kommissionens respektive ansvar på dette område og de ordninger, der skal sikre, at evalueringen er pålidelig.

(27) Foranstaltningerne bør evalueres med henblik på en midtvejsrevision og en konsekvensanalyse, og evalueringsprocessen bør integreres i opfølgningen af projekterne.

(28) I denne beslutning fastlægges der for hele programmets varighed en finansiel ramme, der skal udgøre det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden, jf. punkt 33 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren[41].

(29) Målene for denne beslutning, nemlig at støtte indførelsen af et fælles integreret grænseforvaltningssystem og forvaltningen af de aktiviteter, som organiseres af de konsulære tjenester i tredjelande, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af foranstaltningens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan, og Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne beslutning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(30) De foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af denne beslutning, bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen[42].

(31) Hvad angår Island og Norge udgør denne beslutning en udvikling af Schengen-reglerne som omhandlet i den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, som falder inden for det område, der er omhandlet i artikel 1, litra A og B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF om visse gennemførelsesbestemmelser til aftalen[43].

(32) Hvad angår Schweiz, udgør denne beslutning en udvikling af bestemmelserne i Schengen-reglerne som omhandlet i den aftale, som Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund har indgået om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, der falder ind under det område, der er omhandlet i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF, sammenholdt med artikel 4, stk. 1, i Rådets afgørelse 2004/860/EF om undertegnelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af og midlertidig anvendelse af visse gennemførelsesbestemmelser til aftalen[44].

(33) Med henblik på at fastlægge de yderligere regler, som er nødvendige for gennemførelsen af dette instrument, bør der indgås en aftale mellem Fællesskabet og ovennævnte associerede stater.

(34) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne beslutning, som ikke er

---

41 EFT C 172 af 18.6.1999. s. 1.
42 EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.
43 EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.
44 EUT L 370 af 17.12.2004, s.78.

bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Da formålet med denne beslutning imidlertid er at udbygge Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i tredje del af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, skal Danmark i overensstemmelse med artikel 5 i ovennævnte protokol inden seks måneder efter, at Rådet har vedtaget denne beslutning, træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre den i sin nationale lovgivning.

(35) Denne beslutning udgør en udvikling af Schengen-reglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 og Rådets efterfølgende afgørelse 2004/926/EF af 22. december 2004 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne[45]. Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne beslutning, og beslutningen er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Det Forenede Kongerige.

(36) Denne beslutning udgør en udvikling af Schengen-reglerne, som Irland ikke deltager i, i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne[46]. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af beslutningen, og beslutningen er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Irland -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

KAPITEL I
EMNE, MÅL OG FORANSTALTNINGER

Artikel 1

Emne og anvendelsesområde

Ved denne beslutning oprettes Den Europæiske Fond for De Ydre Grænser, herefter kaldet "fonden", for perioden 1. januar 2007 til 31. december 2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme med henblik på at bidrage til en styrkelse af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

I denne beslutning fastlægges de mål, som fonden bidrager til, betingelserne for gennemførelsen af fonden, de disponible finansielle midler og kriterierne for fordelingen af disse midler.

Desuden fastlægges forvaltningsreglerne for fonden, herunder reglerne for den finansielle forvaltning, og overvågnings- og kontrolordninger, som er baseret på en ansvarsfordeling mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

---

[45] EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.
[46] EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

Artikel 2

Definitioner

I denne beslutning forstås ved:

a) "ydre grænser": medlemsstaternes ydre grænser, uanset om der er tale om midlertidige grænser eller ej

b) "midlertidige grænser":

i) den fælles grænse mellem en medlemsstat, der anvender Schengen-reglerne fuldt ud, og en medlemsstat, der i henhold til sin tiltrædelsesakt er forpligtet til at anvende Schengen-reglerne fuldt ud, men for hvilken Rådets afgørelse om bemyndigelse af den pågældende medlemsstat til at anvende disse regler fuldt ud endnu ikke er trådt i kraft

ii) den fælles grænse mellem to medlemsstater, der i henhold til tiltrædelsesakten er forpligtet til at anvende Schengen-reglerne fuldt ud, men for hvilke Rådets afgørelse om bemyndigelse af de pågældende medlemsstater til at anvende disse regler fuldt ud endnu ikke er trådt i kraft

c) "agenturet": Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser, som er oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004

d) "fælles integreret grænseforvaltningssystem": en medlemsstats kompetente myndigheders udvikling og gennemførelse af en sammenhængende strategi for fordeling af de menneskelige ressourcer, det udstyr og den teknologi, de råder over, for at sikre en ensartet og systematisk anvendelse af Den Europæiske Unions regler med henblik på at opnå et højt sikkerhedsniveau ved de ydre grænser gennem kontrol- og overvågningsopgaver. Strategien skal være i overensstemmelse med Den Europæiske Unions regler og være baseret på en systematisk indsamling af efterretninger om de faktiske forhold før, ved og bag en medlemsstats ydre grænser under hensyntagen til den fælles risikoanalyse, som er udarbejdet af agenturet.

Artikel 3

Generelle mål

1. Fonden bidrager til følgende mål:

a) at gennemføre det fælles integrerede grænseforvaltningssystem for kontrol og overvågning af de ydre grænser i medlemsstaterne

b) at sikre, at medlemsstaterne forvalter strømmene af personer ved de ydre grænser effektivt for at sikre såvel et højt beskyttelsesniveau ved de ydre grænser af hensyn til den indre sikkerhed som en gnidningsløs passage af de ydre grænser for bona fide-rejsende i overensstemmelse med Schengen-reglerne

c) at sikre, at medlemsstaterne anvender EU-lovgivningen på en ensartet måde, og at de nationale grænsevagter generelt udfører deres opgaver ved de ydre grænser effektivt i overensstemmelse med EU-lovgivningen

d) at forbedre forvaltningen af de aktiviteter, som organiseres af medlemsstaternes konsulære tjenester i tredjelande, og samarbejdet mellem medlemsstaterne på dette område.

2. Fonden bidrager til finansieringen af teknisk bistand på medlemsstaternes eller Kommissionens initiativ.

Artikel 4

Specifikke mål

1. Med hensyn til det mål, som er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra a), støtter fonden følgende specifikke mål:

a) at gennemføre de henstillinger, operationelle standarder og former for bedste praksis, som agenturet fastlægger

b) at udvikle og anvende de foranstaltninger, som er nødvendige for at forbedre systemerne for overvågning mellem de autoriserede grænseovergangssteder

c) at indføre foranstaltninger eller udvikle effektive systemer, som gør det muligt metodisk at indsamle efterretninger om udviklingen i de faktiske forhold før, ved og bag de ydre grænser

d) at sikre en passende registrering af antallet af personer, som passerer alle former for ydre grænser (land-, luft- og søgrænser)

e) at indføre eller opgradere et pålideligt system af høj kvalitet for indsamling af statistiske og administrative oplysninger om kategorier af rejsende og antallet og arten af kontroller og overvågningsforanstaltninger ved de forskellige former for ydre grænser på grundlag af registrering og andre kilder til dataindsamling

f) at etablere en effektiv strukturel, strategisk og operationel koordinering mellem alle de nationale myndigheder, som arbejder ved grænseovergangsstederne

g) at forbedre de nationale grænsevagters kapacitet og kvalifikationer med hensyn til udførelsen af deres overvågnings- og kontrolopgaver

h) at forbedre informationsudvekslingen på nationalt plan mellem de myndigheder, som er ansvarlige for forvaltningen af de ydre grænser, og andre relevante kompetente myndigheder

i) at fremme kvalitetsstyringsstandarder for hver af de aktiviteter, som gennemføres ved de ydre grænser.

2. Med hensyn til det mål, som er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra b), støtter fonden følgende specifikke mål:

a) med undtagelse af midlertidige grænser, at indføre systematisk personkontrol ved ind- og udrejse ved grænseovergangsstederne, særlig gennem nye arbejdsmetoder, logistiske foranstaltninger og den nyeste teknologi

b) at fremme anvendelsen af teknologi og specialiseret uddannelse for de medarbejdere, som er ansvarlige for, at teknologien udnyttes effektivt

c) at fremme informationsudveksling og forbedre uddannelserne vedrørende forfalskede rejsedokumenter, herunder udvikling af fælles redskaber og praksis med henblik på at opdage sådanne dokumenter

d) at fremme en effektiv, tidstro søgning i data ved grænseovergangsstederne ved anvendelse af store informationssystemer, såsom SIS og VIS, og en effektiv, tidstro informationsudveksling mellem alle grænseovergangsstederne ved de ydre grænser

e) at sikre, at resultaterne af agenturets risikoanalyser gennemføres hurtigt og intelligent på det operationelle og tekniske plan.

3. Med hensyn til det mål, som er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra c), støtter fonden følgende specifikke mål:

a) gradvis at indføre ensartet uddannelse og ensartede kvalifikationer for grænsevagter i de enkelte medlemsstater, især ved at gennemføre det fælles grundlæggende uddannelsesprogram, som udarbejdes af agenturet, og ved at supplere agenturets aktiviteter på dette område på en sammenhængende måde

b) at støtte og øge udvekslingen og udstationeringen af grænsevagter mellem medlemsstaterne i overensstemmelse med agenturets retningslinjer og aktiviteter på dette område

c) at fremme anvendelsen af ensartet eller ækvivalent ny teknologi ved de ydre grænser, når det er nødvendigt for en korrekt, effektiv eller ensartet anvendelse af reglerne

d) at fremme de nationale myndigheders evne til at anvende de samme procedurer og til hurtigt at træffe ensartede beslutninger af høj kvalitet om visumspørgsmål og om retten til at indrejse

e) at udbygge de områder i lufthavne og havne, hvor frihedsberøvelse finder sted, og forbedre forholdene i disse områder

f) at forbedre sikkerheden i lokalerne ved grænseovergangsstederne for at garantere grænsevagternes sikkerhed og sikre, at udstyret, overvågningssystemerne og transportmidlerne er beskyttet.

4. Med hensyn til det mål, som er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra d), støtter fonden følgende specifikke mål:

a) at styrke den operationelle kapacitet i netværket af indvandringsforbindelsesofficerer og fremme et mere effektivt samarbejde mellem medlemsstaternes tjenester gennem netværket

b) at indføre foranstaltninger vedrørende flyvninger, som med en vis sandsynlighed vil resultere i, at ulovlige indvandrere ankommer til medlemsstaternes ydre grænser

c) at fremme et mere effektivt samarbejde med luftfartsselskaberne i lufthavnene i afgangslandene, herunder ensartet uddannelse af luftfartsselskabernes medarbejdere vedrørende rejsedokumenter

d) at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne om forbedring af de konsulære tjenesters evne til at undersøge visumansøgninger

e) at fremme fælles efterforskningspraksis, ensartede administrative procedurer og beslutninger om visa i en medlemsstats konsulære tjenester i forskellige tredjelande

f) at støtte fremskridt hen imod et systematisk og regelmæssigt samarbejde mellem forskellige medlemsstaters konsulære tjenester og andre tjenester, herunder fælles anvendelse af ressourcer og midler med henblik på udstedelse af visa, informationsudveksling, undersøgelser og efterforskning vedrørende visumansøgninger og udvikling af et fælles center for visumansøgninger

g) at fremme nationale initiativer, som sigter mod fælles efterforskningspraksis, ensartede administrative procedurer og beslutninger om udstedelse af visa truffet af forskellige medlemsstaters konsulære tjenester

h) at udvikle fælles konsulære kontorer i overensstemmelse med udviklingen i politikken på dette område.

Artikel 5

Støtteberettigede foranstaltninger i medlemsstaterne

1. Fonden støtter foranstaltninger i medlemsstaterne vedrørende de mål, som er fastsat i artikel 4, stk. 1-4, herunder særlig:

a) grænsepassageinfrastrukturer og dertil knyttede bygninger, såsom grænsestationer, helikopterlandingspladser og baner eller bokse, hvor køretøjer eller personer kan danne kø ved grænseovergangsstederne

b) infrastrukturer og bygninger, som er nødvendige for overvågningen mellem grænseovergangsstederne

c) operativt udstyr, såsom laboratorieudstyr, instrumenter til undersøgelse af dokumenter, afsløringsudstyr, mobile eller faste terminaler for søgning i SIS og de nationale systemer og terminaler for modtagelse af satellitsignaler og andre signaler

d) transportmidler til brug for overvågning af de ydre grænser, såsom motorkøretøjer, skibe, helikoptere og lette fly, som er specielt udstyret med elektronisk udstyr med henblik på overvågning af grænsen og opdagelse af personer i lastbiler

e) udstyr til tidstro informationsudveksling mellem relevante myndigheder

f) systemer for informations- og kommunikationsteknologi

g) programmer for udstationering og udveksling mellem medlemsstaterne af medarbejdere, såsom grænsevagter og medarbejdere ved indvandringsmyndighederne og de konsulære kontorer

h) uddannelse af medarbejderne ved de relevante myndigheder

i) investeringer i udvikling, afprøvning og installering af den nyeste teknologi

j) undersøgelser og pilotprojekter med henblik på gennemførelse af de henstillinger, operationelle standarder og former for bedste praksis, som agenturet fastlægger

k) undersøgelser og pilotprojekter, som skal fremme innovation, lette udvekslingen af erfaringer og god praksis og forbedre kvaliteten af forvaltningen af de aktiviteter, som organiseres af medlemsstaternes konsulære tjenester i tredjelande.

2. Fonden støtter ikke foranstaltninger vedrørende midlertidige grænser, når disse foranstaltninger vedrører strukturinvesteringer, som er uforenelige med målet om at ophæve personkontrollen ved disse grænser, herunder særlig de foranstaltninger, som er omhandlet i stk. 1, litra a) og b).

Artikel 6

Kaliningrad-transitordningen

1. Fonden yder støtte til dækning af de mistede gebyrer for transitvisa og de yderligere omkostninger ved gennemførelsen af FTD- og FRTD-ordningen i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 693/2003[47] og Rådets forordning (EF) nr. 694/2003[48].

2. Ved anvendelsen af stk. 1 forstås ved yderligere omkostninger de omkostninger, som følger direkte af de specifikke krav i forbindelse med gennemførelsen af en særlig transitordning, og som opstår som følge af udstedelsen af transitvisa eller andre visa.

Følgende former for yderligere omkostninger kan finansieres:

a) infrastrukturinvesteringer

[47] EUT L 99 af 17.4.2003, s. 8.
[48] EUT L 99 af 17.4.2003, s. 15.

b) uddannelse af grænsevagter og medarbejdere ved jernbanerne

c) yderligere driftsomkostninger, herunder løn til de medarbejdere, som specifikt gennemfører en særlig transitordning.

3. De mistede gebyrer, som er omhandlet i stk. 1, beregnes på grundlag af det gebyrniveau for transitvisa, der er fastsat i bilag 12 til de fælles konsulære instrukser vedrørende visa.

Artikel 7

Foranstaltninger af interesse for Fællesskabet

1. På Kommissionens initiativ kan op til 2 % af fondens disponible midler anvendes til at finansiere tværnationale foranstaltninger eller foranstaltninger af interesse for Fællesskabet som helhed ("fællesskabsforanstaltninger") vedrørende det generelle mål om at bidrage til en forbedring af de aktiviteter, som organiseres af medlemsstaternes konsulære tjenester i tredjelande, og samarbejdet mellem medlemsstaterne på dette område og målet om at fremme en gradvis medtagelse af toldkontrollen og dyre- og plantesundhedskontrollen i de integrerede grænseforvaltningsaktiviteter i overensstemmelse med udviklingen i politikken på dette område.

2. For at være berettiget til støtte skal fællesskabsforanstaltninger specielt:

a) fremme samarbejdet på fællesskabsplan om gennemførelsen af fællesskabslovgivningen og god praksis

b) støtte etablering af tværnationale samarbejdsnet og pilotprojekter baseret på tværnationale partnerskaber mellem konsulære tjenester beliggende i to eller flere medlemsstater, der har til formål at fremme innovationen og gøre det lettere at udveksle erfaringer og god praksis

c) støtte undersøgelser og formidling og udveksling af oplysninger, bl.a. om anvendelse af den nyeste teknologi, bedste praksis og alle andre aspekter af det generelle mål om at bidrage til en forbedring af de aktiviteter, som organiseres af medlemsstaternes konsulære tjenester i tredjelande, og samarbejdet mellem medlemsstaterne på dette område

d) støtte pilotprojekter og undersøgelser, som ser på mulighederne for nye former for samarbejde på fællesskabsplan og fællesskabslovgivning på dette område

e) støtte udvikling af statistiske værktøjer, metoder og fælles indikatorer.

3. Det årlige arbejdsprogram med fastsættelse af prioriteterne for fællesskabsforanstaltningerne vedtages efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

KAPITEL II
PRINCIPPER FOR STØTTE

Artikel 8

Komplementaritet, sammenhæng og overensstemmelse

1. Fonden yder støtte, der supplerer nationale, regionale og lokale foranstaltninger, hvori Fællesskabets prioriteter er integreret.

2. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at der er sammenhæng mellem fondens og medlemsstaternes støtte og Fællesskabets aktiviteter, politikker og prioriteter. Denne sammenhæng anføres specielt i det flerårige program, som er omhandlet i artikel 20.

3. Foranstaltninger, der finansieres af fonden, skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten og de retsakter, der er vedtaget i henhold til den.

Artikel 9

Programmering

1. Fondens mål søges virkeliggjort inden for rammerne af to flerårige programmeringsperioder (2007-2010 og 2011-2013). Det flerårige programmerings-system omfatter prioriteterne og en proces for forvaltning, beslutningstagning, revision og godkendelse.

2. De flerårige programmer, som Kommissionen har godkendt, gennemføres ved hjælp af årlige programmer.

Artikel 10

Subsidiær og proportional indsats

1. Gennemførelsen af de flerårige og årlige programmer, som er omhandlet i artikel 20 og 22, henhører under medlemsstaternes ansvar på det rette territoriale niveau i overensstemmelse med det institutionelle system, der kendetegner den enkelte medlemsstat. Ansvaret udøves i overensstemmelse med denne beslutning.

2. De midler, som Kommissionen og medlemsstaterne anvender, varierer efter fællesskabsstøttens størrelse med hensyn til revisionsbestemmelser. Bestemmelserne om evaluering og rapporterne om de flerårige og årlige programmer anvendes ligeledes differentieret.

Artikel 11

Gennemførelsesmetoder

1. Det fællesskabsbudget, der afsættes til fonden, gennemføres i henhold til artikel 53, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002[49], dog ikke hvad angår de fællesskabsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 7, og den tekniske bistand, der er omhandlet i artikel 17.

   Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning overholdes.

2. Kommissionen udøver sit ansvar for gennemførelsen af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ved at:

   a) kontrollere, at der findes velfungerende forvaltnings- og kontrolsystemer i medlemsstaterne, efter procedurerne i artikel 32

   b) afbryde eller suspendere alle eller en del af betalingerne i henhold til artikel 41 og 42, hvis de nationale forvaltnings- og kontrolsystemer svigter, og anvende enhver anden nødvendig finansiel korrektion efter procedurerne i artikel 45 og 46.

3. De lande, som er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, deltager i fonden efter bestemmelserne i denne beslutning.

4. Der indgås aftaler, som præciserer de yderligere regler, der er nødvendige for denne deltagelse, herunder bestemmelser, som sikrer, at Fællesskabets finansielle interesser beskyttes, og bemyndiger Revisionsretten til at foretage kontrol.

Artikel 12

Additionalitet

1. Bidragene fra fonden må ikke erstatte offentlige eller tilsvarende udgifter i en medlemsstat.

2. Kommissionen foretager i samarbejde med hver medlemsstat en midtvejsefterprøvning af additionaliteten senest den 31. december 2012 og en efterfølgende efterprøvning deraf senest den 31. december 2015.

Artikel 13

Partnerskab

1. Hver medlemsstat tilrettelægger efter gældende nationale regler og national praksis et partnerskab med de myndigheder og organer, som den udpeger, dvs.:

---

[49] EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

a) de kompetente regionale og lokale myndigheder, bymyndigheder og andre offentlige myndigheder

b) ethvert andet relevant organ, der repræsenterer civilsamfundet eller ikke-statslige organisationer, herunder arbejdsmarkedets parter.

2. Hver medlemsstat sørger for generelt og effektivt at inddrage alle relevante organer efter nationale regler og national praksis.

3. Partnerskabet gennemføres i fuld overensstemmelse med de forskellige kategorier af partneres respektive institutionelle, juridiske og finansielle beføjelser.

4. Partnerskabet omfatter forberedelse, gennemførelse, overvågning og evaluering af de flerårige programmer.

KAPITEL III
FINANSIEL RAMME

Artikel 14

Samlede midler

1. Det finansielle referencegrundlag for gennemførelsen af fonden fra 1. januar 2007 til 31. december 2013 udgør 2 152 mio. EUR.

2. Fondens årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

3. Kommissionen fastlægger den vejledende årlige fordeling af midlerne på de enkelte medlemsstater efter kriterierne i artikel 15.

Artikel 15

Den årlige fordeling af midlerne til støtteberettigede foranstaltninger i medlemsstaterne

1. De årlige disponible midler fordeles mellem medlemsstaterne som følger:

a) 40 % af midlerne fordeles i forhold til objektive faktorer, som definerer medlemsstaternes udgangssituation med hensyn til grænseforvaltning og forvaltning af visumpolitikken i de konsulære kontorer i løbet af det foregående år, og

b) 60 % af midlerne fordeles i forhold til det samlede antal berørte personer og de beslutninger, som medlemsstaterne i overensstemmelse med EU-lovgivningen har truffet om grænseforvaltning og forvaltning af visumpolitikken i de konsulære kontorer i løbet af det foregående år.

2. I forbindelse med den komponent, som er nævnt i stk. 1, litra a), tages der hensyn til følgende faktorer: længden af de ydre landgrænser, længden af de ydre søgrænser, antallet af autoriserede grænseovergangssteder og antallet af konsulære kontorer.

3. Disse faktorer vægtes bl.a. på grundlag af:

– arten af de ydre grænser og de deraf følgende problemer med at overvåge grænserne

– størrelsen af strømmene af rejsende ved de autoriserede grænseovergangssteder, som påvirker mulighederne for at sikre en effektiv forvaltning af strømmene

– antallet af visumansøgninger, som de konsulære kontorer modtager

– niveauet af risici og trusler ved de ydre grænser under hensyntagen til de risikoanalyser, som agenturet foretager på grundlag af en fælles integreret risikoanalysemodel

– den særlige situation i bestemte områder, hvor presset fra ulovlig indvandring er højt.

4. Ved beregningen af længden af de ydre landgrænser, jf. stk. 2, tages der ikke hensyn til midlertidige grænser, undtagen de midlertidige grænser for de medlemsstater, som anvender Schengen-reglerne fuldt ud. For disse midlertidige grænser anvendes der dog en vægtning på 65 % i forhold til de andre ydre landgrænser.

5. I forbindelse med den komponent, som er nævnt i stk. 1, litra b), tages der hensyn til følgende faktorer: antallet af personer, som passerer de autoriserede grænseovergangssteder, antallet af tredjelandsstatsborgere, som nægtes indrejse ved de ydre grænser, antallet af pågrebne personer og antallet af visumansøgninger.

6. Referencetallene for strømmene af rejsende og antallet af tredjelandsstatsborgere, som medlemsstaterne nægter indrejse ved de ydre grænser, er de seneste statistikker, som er udarbejdet af De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.

7 Når de statistikker, som er omhandlet i stk. 6, ikke foreligger, leverer medlemsstaterne de nødvendige tal.

8. En vægtning af de konstante faktorer vedtages efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

9. Den fordeling af midlerne, som er nævnt i stk. 1, omfatter ikke de midler, som er afsat til det formål, der er nævnt i artikel 6. Disse midler overstiger ikke 15 mio. EUR og overstiger ikke 75 % af de samlede omkostninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1.

Artikel 16

Finansieringsstruktur

1. Fondens finansielle bidrag har form af tilskud.

2. Foranstaltninger, der støttes af fonden, skal samfinansieres af offentlige eller private kilder og være af almennyttig karakter og må ikke modtage støtte fra andre kilder, som er omfattet af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

3. Midlerne fra fonden skal udgøre et supplement til de offentlige eller tilsvarende tilskud, som medlemsstaterne yder til foranstaltninger, der er omfattet af denne beslutning.

4. Fællesskabets bidrag til de støttede projekter kan ikke overstige 50 % af de samlede omkostninger til en specifik foranstaltning for så vidt angår foranstaltninger, der gennemføres i medlemsstaterne i henhold til artikel 4.

   Denne andel kan forhøjes til 60 % for projekter, der vedrører specifikke prioriteter, som er fastsat i Kommissionens strategiske retningslinjer, jf. artikel 19.

   Denne andel forhøjes til 75 % i de medlemsstater, der er omfattet af Samhørighedsfonden.

5. Generelt yder Fællesskabet finansiel støtte til foranstaltninger inden for rammerne af fonden i højst tre år, med forbehold af de regelmæssige rapporter om de fremskridt, der er gjort.

Artikel 17

Teknisk bistand på Kommissionens initiativ

1. Fonden kan på Kommissionens initiativ og/eller vegne anvende op til 0,20 % af sin årlige bevilling til at finansiere forberedende foranstaltninger, foranstaltninger vedrørende overvågning og administrativ og tekniske støtte og foranstaltninger vedrørende evaluering, revision og inspektion, der er nødvendige for at gennemføre denne beslutning.

2. Disse foranstaltninger omfatter:

   a) undersøgelser, evalueringer, ekspertrapporter og statistikker, også af generel art, vedrørende fondens virksomhed

   b) foranstaltninger, der henvender sig til partnerne, modtagerne af støtte fra fonden og den brede offentlighed, specielt informationsforanstaltninger

   c) oprettelse, drift og sammenkobling af edb-systemer til forvaltning, overvågning, inspektion og evaluering

   d) forbedring af evalueringsmetoderne og udveksling af oplysninger om praksis på dette område.

Artikel 18

Teknisk bistand fra medlemsstaterne

1. På den pågældende medlemsstats initiativ kan fonden for hvert årligt program finansiere forberedende foranstaltninger, foranstaltninger vedrørende forvaltning, overvågning, evaluering, information og kontrol og foranstaltninger, der skal styrke den administrative kapacitet med henblik på gennemførelsen af fonden.

2. Det årlige beløb, der afsættes til teknisk bistand, kan ikke overstige 4 % af den samlede årlige samfinansiering, som medlemsstaten har fået tildelt, plus 30 000 EUR.

KAPITEL IV
PROGRAMMERING

Artikel 19

Vedtagelse af strategiske retningslinjer

1. For hver flerårig programmeringsperiode vedtager Kommissionen strategiske retningslinjer, som indeholder en ramme for fondens arbejde under hensyntagen til fremskridtene i udviklingen og gennemførelsen af fællesskabslovgivningen om de ydre grænser og visumpolitik samt den vejledende fordeling af fondens finansielle midler for den pågældende periode.

2. For de generelle mål, som er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a)-c), skal disse retningslinjer navnlig føre Fællesskabets prioriteter ud i livet med henblik på at fremme den gradvise indførelse af det fælles integrerede grænseforvaltningssystem for de ydre grænser og styrke kontrollen og overvågningen af EU's ydre grænser.

3. For det generelle mål, som er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra d), i denne beslutning, skal disse retningslinjer navnlig føre Fællesskabets prioriteter ud i livet med henblik på at fremme udviklingen af den fælles visumpolitik som led i et system med flere lag, som sigter mod at lette lovlig rejseaktivitet og bekæmpe ulovlig indvandring ved at forbedre praksis ved de lokale konsulære missioner.

4. Kommissionen vedtager de strategiske retningslinjer vedrørende den første flerårige programmeringsperiode (2007-2010) senest den 31. marts 2006 og de strategiske retningslinjer vedrørende den anden flerårige programmeringsperiode (2011-2013) senest den 31. marts 2010.

5. De strategiske retningslinjer vedtages efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 20

Udarbejdelse og godkendelse af nationale flerårige programmer

1. Hver medlemsstat fremlægger for hver programmeringsperiode på grundlag af de strategiske retningslinjer, som er omhandlet i artikel 19, et udkast til et flerårigt program, der indeholder følgende:

a) en beskrivelse af den nuværende situation i medlemsstaten med hensyn til infrastrukturer, udstyr, transportmidler, systemer for informations- og kommunikationsteknologi og uddannelsesmuligheder for medarbejderne ved grænsemyndighederne og de konsulære myndigheder

b) en analyse af behovene i den pågældende medlemsstat med hensyn til infrastrukturer, udstyr, transportmidler, systemer for informations- og kommunikationsteknologi og uddannelsesmuligheder for medarbejderne ved grænsemyndighederne og de konsulære myndigheder med angivelse af de operationelle mål, der er fastsat med henblik på at opfylde disse behov i den periode, som det flerårige program omfatter

c) en hensigtsmæssig strategi for, hvordan disse mål skal nås, med angivelse af prioriteterne i forbindelse med gennemførelsen af målene, og en beskrivelse af de foranstaltninger, der er planlagt med henblik på gennemførelsen af disse prioriteter

d) en redegørelse for, hvorvidt denne strategi er forenelig med andre regionale og nationale instrumenter og fællesskabsinstrumenter

e) oplysninger om prioriteterne og de specifikke mål for disse. De pågældende mål skal kvantificeres ved hjælp af et begrænset antal indikatorer for gennemførelse, resultater og virkning under hensyntagen til proportionalitetsprincippet. Indikatorerne skal gøre det muligt at måle fremskridtene i forhold til udgangssituationen og effektiviteten af de mål, gennem hvilke prioriteterne gennemføres

f) et udkast til en finansieringsplan, som for hver prioritet og for hvert år indeholder oplysninger om det planlagte finansielle bidrag fra fonden og størrelsen af den samlede offentlige eller private samfinansiering

g) gennemførelsesbestemmelser for det flerårige program, herunder:

– medlemsstatens udpegning af alle de enheder, der er omhandlet i artikel 25

– en beskrivelse af gennemførelses-, overvågnings-, kontrol- og evalueringssystemerne

– fastsættelse af procedurerne for pengestrømmenes tilvejebringelse og cirkulation med henblik på at sikre deres gennemsigtighed

– de bestemmelser, som er fastsat for at sikre det flerårige program offentlig omtale.

2. Medlemsstaterne udarbejder hvert af de flerårige programmer i tæt samarbejde med de partnere, som er omhandlet i artikel 13.

3. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen deres udkast til det flerårige program senest fire måneder efter, at Kommissionen har fremlagt de strategiske retningslinjer for den pågældende periode.

4. Kommissionen vurderer det foreslåede flerårige program i lyset af:

   a) dets overensstemmelse med fondens mål og de strategiske retningslinjer, som er omhandlet i artikel 19

   b) relevansen, hensigtsmæssigheden og de forventede resultater af den strategi og de prioriterede operationelle temaer, som medlemsstaten har foreslået

   c) om de forvaltnings- og kontrolsystemer, som medlemsstaterne har indført med henblik på gennemførelsen af fondens foranstaltninger, overholder bestemmelserne i denne beslutning

   d) om det overholder fællesskabslovgivningen og specielt den fællesskabslovgivning, der skal sikre fri bevægelighed for personer, og i forbindelse hermed direkte tilknyttede ledsageforanstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser, asyl og indvandring.

5. Hvis Kommissionen mener, at et flerårigt program ikke stemmer overens med de strategiske retningslinjer eller ikke overholder bestemmelserne i denne beslutning om forvaltnings- og kontrolsystemer, anmoder den medlemsstaten om at revidere det foreslåede program.

6. Kommissionen godkender hvert flerårigt program inden fire måneder efter, at det formelt er fremlagt, efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 21

Revision af flerårige programmer

1. På den pågældende medlemsstats eller Kommissionens initiativ underkastes det flerårige program en fornyet undersøgelse og revideres om nødvendigt for resten af programmeringsperioden for at tage større eller anderledes hensyn til Fællesskabets prioriteter, navnlig på baggrund af Rådets konklusioner. De flerårige programmer kan underkastes en fornyet undersøgelse på baggrund af evalueringer og/eller som følge af gennemførelsesvanskeligheder.

2. Kommissionen træffer beslutning om godkendelse af revisionen af det flerårige program hurtigst muligt efter, at den pågældende medlemsstat formelt har indgivet anmodning herom.

Artikel 22

Årlige programmer

1. De flerårige programmer, som Kommissionen har godkendt, gennemføres ved hjælp af årlige arbejdsprogrammer.

2. Kommissionen forelægger senest den 1. juli hvert år medlemsstaterne et skøn over de beløb, de vil få tildelt det følgende år inden for rammerne af de samlede bevillinger, der afsættes under den årlige budgetprocedure, beregnet efter reglerne i artikel 15.

3. Medlemsstaterne forelægger senest den 1. november hvert år Kommissionen et udkast til det årlige program for det følgende år, som er udarbejdet i overensstemmelse med det flerårige program, og som omfatter følgende:

   a) de generelle regler for udvælgelse af de projekter, der skal finansieres under det årlige program

   b) en beskrivelse af de opgaver, som den ansvarlige myndighed skal varetage i forbindelse med gennemførelsen af det årlige program

   c) den foreslåede finansielle fordeling af fondens bidrag på de forskellige foranstaltninger under programmet samt en angivelse af det beløb, der anmodes om til teknisk bistand, jf. artikel 18, med henblik på gennemførelsen af det årlige program.

4. Kommissionen gennemgår medlemsstatens forslag under hensyntagen til den endelige størrelse af de bevillinger, fonden har fået tildelt under budgetproceduren, og træffer senest den 1. marts det pågældende år beslutning om samfinansiering fra fonden. I beslutningen anføres det beløb, som medlemsstaten får tildelt, samt den periode, hvori udgifterne er støtteberettigede. Kommissionen sender agenturet de godkendte nationale årlige programmer.

KAPITEL V
FORVALTNINGS- OG KONTROLSYSTEMER

Artikel 23

Gennemførelse

Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af denne beslutning og vedtager de gennemførelsesbestemmelser, der måtte være nødvendige.

Artikel 24

Almindelige principper for forvaltnings- og kontrolsystemer

De forvaltnings- og kontrolsystemer, som medlemsstaterne indfører i forbindelse med de flerårige programmer, omfatter:

a) en klar beskrivelse af de opgaver, som udføres af de organer og/eller afdelinger, der tager sig af forvaltning og kontrol, og en klar opgavefordeling inden for de enkelte organer og/eller afdelinger

b) en klar adskillelse af opgaverne for de organer og/eller afdelinger, der tager sig af forvaltning, godkendelse af udgifter og kontrol, og af de pågældende opgaver inden for de enkelte organer og/eller afdelinger

c) tilstrækkelige midler til, at de enkelte organer eller afdelinger kan udføre de opgaver, de har fået tildelt, i hele gennemførelsesperioden for de foranstaltninger, som finansieres af fonden

d) effektive systemer for intern kontrol af den ansvarlige myndighed og enhver myndighed, til hvilken der er uddelegeret opgaver

e) pålidelige elektroniske systemer for regnskabsføring, overvågning og finansiel rapportering

f) et effektivt system for rapportering og overvågning, når udførelsen af opgaverne er uddelegeret

g) detaljerede procedurehåndbøger vedrørende de opgaver, der skal udføres

h) effektive procedurer for revision af den måde, systemet fungerer på

i) systemer og procedurer til sikring af et passende revisionsspor

j) procedurer for indberetning og overvågning af uregelmæssigheder og inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb.

Artikel 25

Udpegning af myndigheder

1. For hvert flerårigt program udpeger medlemsstaten følgende:

a) en ansvarlig myndighed: et administrativt organ under medlemsstaten eller en national offentlig myndighed eller et nationalt offentligt organ, som er udpeget af medlemsstaten, og som har ansvaret for forvaltningen af de flerårige og årlige programmer, der støttes af fonden, og varetager al kommunikation med Kommissionen

b) en godkendelsesmyndighed: en national offentlig myndighed eller et nationalt offentligt organ, som arbejder uafhængigt af den anvisningsberettigede tjeneste i den ansvarlige myndighed, og som af medlemsstaten er udpeget til at godkende udgiftsanmeldelser og betalingsanmodninger, før de sendes til Kommissionen

c) en revisionsmyndighed: en national offentlig myndighed eller et nationalt offentligt organ, som er uafhængig(t) af den anvisningsberettigede tjeneste i den ansvarlige myndighed, er udpeget af medlemsstaten og er ansvarlig(t) for efterprøvningen af, om forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer forsvarligt

d) i givet fald en myndighed, til hvilken der uddelegeres opgaver

e) et overensstemmelsesvurderingsorgan, som udpeges, når hvert udkast til flerårigt program forelægges Kommissionen. Kommissionen kan tillade, at den udpegede revisionsmyndighed fungerer som overensstemmelsesvurderingsorgan, hvis den har den nødvendige kapacitet og operationelle uafhængighed. Overensstemmelsesvurderingsorganet skal udføre sit arbejde i overensstemmelse med internationale revisionsstandarder.

2. Medlemsstaten fastsætter regler for sit forhold til disse myndigheder og organer og for deres forhold til Kommissionen.

3. Med forbehold af artikel 24, litra b), kan kontrol- og godkendelsesopgaver udføres af det samme organ eller den samme afdeling.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til artikel 26-30 efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 26

Ansvarlig myndighed

1. Den ansvarlige myndighed kan være et organ under medlemsstaten selv, en national offentlig myndighed eller et organ, der er underlagt medlemsstatens privatret og har en public service-opgave. Hvis medlemsstaten udpeger en ansvarlig myndighed, som ikke er et organ under medlemsstaten selv, fastlægger den detaljerede regler for sit forhold til denne myndighed og forholdet mellem denne myndighed og Kommissionen.

2. Den ansvarlige myndighed skal opfylde følgende minimumskrav. Den skal:

a) være en juridisk person, medmindre den er et administrativt organ under medlemsstaten

b) have en infrastruktur, der gør det let at kommunikere med en bred vifte af brugere og med de ansvarlige myndigheder i de andre medlemsstater og Kommissionen

c) fungere i en administrativ kontekst, som gør det muligt at varetage opgaverne på en forsvarlig måde og undgå enhver interessekonflikt

d) kunne anvende fællesskabsreglerne om forvaltning af midler

e) have en økonomisk og forvaltningsmæssig kapacitet, som står i forhold til omfanget af de fællesskabsmidler, den skal forvalte

f) råde over personale, som har de nødvendige faglige og sproglige kvalifikationer til at kunne varetage administrative opgaver i et internationalt miljø.

3. Medlemsstaten sikrer den ansvarlige myndighed en tilstrækkelig finansiering, så den kan varetage sine opgaver korrekt og uden afbrydelser i hele perioden 2007-2013.

Artikel 27

Den ansvarlige myndigheds opgaver

1. Den ansvarlige myndighed har ansvaret for, at det flerårige program forvaltes og gennemføres effektivt og korrekt. Den skal navnlig:

a) høre de relevante partnere (ikke-statslige organisationer, lokale myndigheder, kompetente internationale organisationer, arbejdsmarkedets parter mv.) gennem det partnerskab, som er etableret i overensstemmelse med artikel 13

b) forelægge Kommissionen forslag til de flerårige og årlige programmer, som er omhandlet i artikel 20 og 22

c) tilrettelægge og offentliggøre indkaldelser af bud og forslag

d) tilrettelægge udvælgelses- og tildelingsprocedurer for samfinansieringen fra fonden under overholdelse af principperne om åbenhed, ligebehandling og forbud mod kumulering af tilskud

e) modtage betalinger fra Kommissionen og foretage udbetalinger til støttemodtagerne

f) sikre sammenhæng og komplementaritet mellem samfinansieringen fra fonden og fra andre relevante finansielle instrumenter på nationalt plan og på fællesskabsplan

g) kontrollere, at de samfinansierede produkter og tjenesteydelser leveres, og at de anmeldte udgifter til foranstaltninger rent faktisk er afholdt og er i overensstemmelse med fællesskabsreglerne og de nationale regler

h) sørge for, at der er et system til elektronisk registrering og lagring af detaljerede regnskabsdata for hver foranstaltning, der er omfattet af de årlige programmer, og at de gennemførelsesdata, som er nødvendige for den økonomiske forvaltning, overvågningen, kontrollen og evalueringen, indsamles

i) sikre, at støttemodtagere og andre organer, der medvirker ved gennemførelsen af de foranstaltninger, som samfinansieres af fonden, enten har et særskilt regnskabssystem eller en passende regnskabskode for alle transaktioner med tilknytning til foranstaltningen

j) sørge for, at evalueringerne af de flerårige programmer, jf. artikel 49, foretages inden for de frister, der er fastsat i denne beslutning, og opfylder de kvalitetsstandarder, som er aftalt mellem Kommissionen og medlemsstaten

k) indføre procedurer til sikring af, at alle dokumenter om udgifter og revisioner, som er nødvendige for at sikre et passende revisionsspor, opbevares i overensstemmelse med kravene i artikel 43

l) sikre, at revisionsmyndigheden modtager alle de nødvendige oplysninger om de anvendte forvaltningsprocedurer og de projekter, der samfinansieres af

fonden, med henblik på at gennemføre de revisioner, som er omhandlet i artikel 30, stk. 1

m) sikre, at godkendelsesmyndigheden modtager alle de nødvendige oplysninger om de anvendte procedurer og gennemførte revisioner vedrørende udgifter med henblik på godkendelse

n) udarbejde og forelægge Kommissionen rapporter, udgiftsanmeldelser, som er godkendt af godkendelsesmyndigheden, og betalingsanmodninger

o) gennemføre informations- og rådgivningsaktiviteter og formidle resultaterne af de støttede foranstaltninger

p) samarbejde med Kommissionen og de ansvarlige myndigheder i de andre medlemsstater.

2. Den ansvarlige myndigheds forvaltningsaktiviteter i forbindelse de projekter, som gennemføres i medlemsstaterne, kan finansieres som teknisk bistand, jf. artikel 18.

Artikel 28

Den ansvarlige myndigheds uddelegering af opgaver

1. Når alle eller nogle af den ansvarlige myndigheds opgaver uddelegeres til en anden myndighed, fastlægger den ansvarlige myndighed præcist de uddelegerede opgavers omfang, og den fastlægger detaljerede procedurer for gennemførelsen af de uddelegerede opgaver, som skal opfylde betingelserne i artikel 26.

2. Det skal indgå i disse procedurer, at den ansvarlige myndighed regelmæssigt skal gives oplysninger om, hvorvidt de uddelegerede opgaver udføres effektivt, og en beskrivelse af de anvendte midler.

Artikel 29

Godkendelsesmyndighed

1. Godkendelsesmyndigheden for et flerårigt program skal:

a) attestere, at:

– udgiftsanmeldelsen er nøjagtig, følger af pålidelige regnskabssystemer og er baseret på kontrollerbare bilag

– de anmeldte udgifter er i overensstemmelse med de relevante fællesskabsregler og nationale regler og er afholdt i forbindelse med foranstaltninger, som er udvalgt i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat for programmet, under overholdelse af fællesskabsreglerne og de nationale regler

b) med henblik på godkendelse sikre sig, at den fra den ansvarlige myndighed har modtaget tilstrækkelige oplysninger om de fulgte procedurer og de revisioner, som er foretaget, i forbindelse med udgifter, der er medtaget i udgiftsanmeldelserne

c) med henblik på godkendelse tage hensyn til resultaterne af alle revisioner, der er foretaget af revisionsmyndigheden eller under dennes ansvar

d) føre regnskaber i elektronisk form over de udgifter, der er anmeldt til Kommissionen

e) sørge for, at enhver fællesskabsfinansiering, som konstateres uretmæssigt udbetalt som følge af uregelmæssigheder, inddrives, i givet fald forhøjet med renter, og føre regnskab over de beløb, der skal inddrives, og tilbagebetale de inddrevne beløb til Kommission, om muligt ved fradrag i den følgende udgiftsanmeldelse.

2. Godkendelsesmyndighedens aktiviteter i forbindelse med de projekter, som gennemføres i medlemsstaterne, kan finansieres som teknisk bistand, jf. artikel 18, forudsat at denne myndigheds beføjelser efter artikel 25 respekteres.

Artikel 30

Revisionsmyndighed

1. Revisionsmyndigheden for et flerårigt program skal:

a) sikre, at der foretages revisioner i overensstemmelse med internationale revisionsstandarder med henblik på at efterprøve, om forvaltnings- og kontrolsystemet for det flerårige program fungerer effektivt

b) sikre, at revisionerne af foranstaltningerne foretages på grundlag af en passende stikprøve med henblik på at efterprøve de anmeldte udgifter; stikprøven skal omfatte mindst 10 % af de samlede støtteberettigede udgifter til hvert årligt program

c) inden for seks måneder efter godkendelsen af det flerårige program forelægge Kommissionen en revisionsstrategi, som omfatter de organer, der skal foretage den revision, som er omhandlet i litra a) og b), den metode, der skal anvendes, stikprøvemetoden for revisioner af foranstaltninger, der støttes af fonden, og den vejledende planlægning af revisionerne, som skal sikre, at de vigtigste modtagere af samfinansiering fra fonden revideres, og at revisionerne er jævnt fordelt over hele programmeringsperioden.

2. Når den udpegede revisionsmyndighed efter denne beslutning også er den udpegede revisionsmyndighed efter beslutning ……, …… og ……..[50], eller når der anvendes

[50] Indsæt henvisninger til beslutningerne om oprettelse af EFF, Integrationsfonden og Tilbagesendelsesfonden.

fælles systemer for to eller flere af disse fonde, kan der fremlægges en fælles kombineret revisionsstrategi efter stk. 1, litra c).

3. Revisionsmyndigheden udarbejder en endelig rapport om gennemførelsen af de årlige programmer, jf. artikel 50, stk. 2, som omfatter:

   a) en årlig revisionsrapport med angivelse af resultaterne af de revisioner, der er foretaget i overensstemmelse med revisionsstrategien vedrørende det årlige program, og af alle konstaterede mangler ved systemerne til forvaltning og kontrol af programmet

   b) en udtalelse om, hvorvidt forvaltnings- og kontrolsystemet har fungeret effektivt med henblik på at give rimelig vished for rigtigheden af de udgiftsanmeldelser, der er forelagt Kommission, og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed

   c) en erklæring, hvori gyldigheden af anmodningen om betaling af saldoen og lovligheden og den formelle rigtighed af de underliggende transaktioner, som er omfattet af den afsluttende udgiftsanmeldelse, vurderes.

4. Hvis de revisioner, som er omhandlet i stk. 1, foretages af et andet organ end revisionsmyndigheden, sikrer revisionsmyndigheden, at det pågældende organ har den nødvendige operationelle uafhængighed, og at arbejdet udføres i overensstemmelse med internationalt accepterede revisionsstandarder.

5. Aktiviteterne i revisionsmyndigheden eller det organ, som er omhandlet i stk. 4, i forbindelse med de projekter, som gennemføres i medlemsstaterne, kan finansieres som teknisk bistand, jf. artikel 18, forudsat at denne myndigheds beføjelser efter artikel 25 respekteres.

KAPITEL VI
KONTROL

Artikel 31

Medlemsstaternes ansvar

1. Medlemsstaterne er ansvarlige for at sikre, at den økonomiske forvaltning af de flerårige programmer er forsvarlig, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige.

2. De sørger for, at de ansvarlige myndigheder, de myndigheder, til hvilke der er uddelegeret opgaver, godkendelsesmyndighederne, revisionsmyndighederne og alle andre relevante organer modtager den nødvendige vejledning i, hvordan de forvaltnings- og kontrolsystemer, der er omhandlet i artikel 24-30, skal oprettes for at sikre, at fællesskabsmidlerne anvendes effektivt og korrekt.

3. Medlemsstaterne forebygger, afslører og korrigerer uregelmæssigheder. De giver Kommissionen meddelelse herom og holder den underrettet om udviklingen i sager, hvor der er indledt administrativ eller retslig forfølgning.

Når beløb, der er udbetalt uretmæssigt til en støttemodtager, ikke kan inddrives, er medlemsstaten ansvarlig for tilbagebetalingen af de tabte beløb til De Europæiske Fællesskabers budget.

4. Medlemsstaterne har det primære ansvar for finanskontrollen med foranstaltningerne og sørger for, at forvaltningssystemerne og revisionerne gennemføres således, at der sikres en korrekt og effektiv anvendelse af fællesskabsmidlerne. De sender Kommissionen en beskrivelse af disse systemer.

5. Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen om indsamling af de statistiske data, der er nødvendige for gennemførelsen af artikel 15.

6. De detaljerede gennemførelsesbestemmelser til stk. 1-5 vedtages efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 32

Forvaltnings- og kontrolsystemer

1. Forud for vedtagelsen af et flerårigt program sikrer medlemsstaterne, at der er indført forvaltnings- og kontrolsystemer i overensstemmelse med artikel 24-30. De er ansvarlige for, at systemerne fungerer effektivt i hele programmeringsperioden.

2. Sammen med hvert udkast til flerårigt program forelægger medlemsstaterne Kommissionen en beskrivelse af systemerne, som navnlig omfatter organisationen af og procedurerne i de ansvarlige myndigheder, de myndigheder, til hvilke der er uddelegeret opgaver, og godkendelsesmyndighederne, og en beskrivelse af de interne revisionssystemer, som anvendes af de pågældende myndigheder og organer, revisionsmyndigheden og alle andre organer, der foretager revisioner under dennes ansvar.

3. Inden for tre måneder efter, at medlemsstaterne har forelagt Kommissionen et udkast til et flerårigt program, fremlægger de en rapport, som er udarbejdet af overensstemmelsesvurderingsorganet, og som indeholder resultaterne af en vurdering af systemerne og en udtalelse om deres overensstemmelse med artikel 24-30. Hvis udtalelsen indeholder forbehold, anføres manglerne og disses alvor i rapporten. Medlemsstaten udarbejder i forståelse med Kommissionen en plan med angivelse af de korrigerende foranstaltninger, der skal træffes, og tidsplanen for gennemførelsen heraf.

4. De detaljerede gennemførelsesbestemmelser til stk. 1-3 vedtages efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 33

Kommissionens ansvar

1. Kommissionen sikrer efter proceduren i artikel 32, at medlemsstaterne har indført forvaltnings- og kontrolsystemer, der er i overensstemmelse med artikel 24-30, og

den sikrer på grundlag af de årlige revisionsrapporter og sine egne revisioner, at systemerne fungerer effektivt i de flerårige programmers gennemførelsesperiode.

2. Uden at dette i øvrigt berører de revisioner, som foretages af medlemsstaterne, kan Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen med mindst en arbejdsdags varsel foretage revisioner på stedet for at kontrollere, om forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt, herunder revisioner af foranstaltninger, der indgår i de årlige programmer. Tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter fra den pågældende medlemsstat kan deltage i disse revisioner.

3. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at foretage kontrol på stedet for at undersøge, om systemerne fungerer korrekt, eller om en eller flere transaktioner er forskriftsmæssige. Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen kan deltage i disse revisioner.

4. Kommissionen sikrer i samarbejde med medlemsstaterne passende oplysning om og offentlig omtale og opfølgning af de foranstaltninger, som fonden støtter.

5. Kommissionen sikrer i samarbejde med medlemsstaterne, at der er sammenhæng og komplementaritet mellem foranstaltningerne og andre relevante fællesskabspolitikker, -instrumenter og -initiativer.

Artikel 34

Samarbejde med medlemsstaternes kontrolorganer

1. Kommissionen samarbejder med revisionsmyndighederne for de flerårige programmer med henblik på at samordne deres respektive kontrolplaner og revisionsmetoder og udveksler øjeblikkelig resultaterne af revisionerne af forvaltnings- og kontrolsystemerne med henblik på at udnytte kontrolressourcerne bedst muligt og undgå unødigt dobbeltarbejde.

   Kommissionen fremsætter sine bemærkninger til den revisionsstrategi, der fremlægges i henhold til artikel 30, senest tre måneder efter, at den har modtaget revisionsstrategien, eller på det første møde efter modtagelsen.

2. Ved fastsættelsen af sin egen revisionsstrategi identificerer Kommissionen de flerårige programmer:

   a) som er i overensstemmelse med det system, der er indført i henhold til artikel 32, uden forbehold, eller for hvilke forbeholdene er trukket tilbage efter korrigerende foranstaltninger, og

   b) hvor den revisionsstrategi, som anvendes af revisionsmyndigheden, jf. artikel 30, er tilfredsstillende, og hvor der på grundlag af resultaterne af Kommissionens og medlemsstatens revisioner er rimelig vished for, at forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt.

3. For de pågældende programmers vedkommende kan Kommissionen meddele de berørte medlemsstater, at den først og fremmest vil henholde sig til

revisionsmyndighedens udtalelse om de anmeldte udgifters korrekthed, lovlighed og formelle rigtighed og kun under ekstraordinære omstændigheder vil foretage sine egne revisioner på stedet.

KAPITEL VII
ØKONOMISK FORVALTNING

Artikel 35

Støtteberettigelse - udgiftsanmeldelser

1. Alle udgiftsanmeldelser skal omfatte de udgifter, som støttemodtagerne har afholdt i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltningerne, og den tilsvarende offentlige eller private støtte.

2. Udgifterne skal svare til de betalinger, som støttemodtagerne har foretaget. De skal dokumenteres af kvitterede fakturaer eller regnskabsbilag med tilsvarende bevisværdi.

3. For at være berettiget til støtte fra fonden skal en udgift være faktisk afholdt tidligst 1. januar det år, som Kommissionens beslutning om samfinansiering vedrører, jf. artikel 22, stk. 4. De samfinansierede foranstaltninger må ikke være afsluttet før støtteberettigelsens begyndelsesdato.

4. Følgende udgifter er ikke berettigede til støtte fra fonden:

   – moms

   – renter af gæld

   – køb af jord for et beløb, der udgør mere end 10 % af de samlede støtteberettigede udgifter til den pågældende foranstaltning

   – boligudgifter.

5. Reglerne for udgifters støtteberettigelse i forbindelse med foranstaltninger, der gennemføres i medlemsstaterne og samfinansieres af fonden i overensstemmelse med artikel 4, vedtages efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 36

Ubeskårne betalinger til støttemodtagerne

Medlemsstaterne sørger for, at den ansvarlige myndighed sikrer, at støttemodtagerne modtager den fulde offentlige støtte så hurtigt som muligt. Der må ikke fradrages eller tilbageholdes nogen beløb eller opkræves yderligere særlige omkostninger eller andre omkostninger med tilsvarende virkning, som reducerer det beløb, der udbetales til støttemodtagerne.

Artikel 37

Brug af euro

Alle beløb, der er anført i Kommissionens beslutninger om finansiering og i dens forpligtelser og betalinger, og beløbene for godkendte udgifter og betalingsanmodninger fra medlemsstaterne udtrykkes og gennemføres i euro.

Artikel 38

Forpligtelser

Fællesskabets budgetmæssige forpligtelser indgås hvert år på grundlag af Kommissionens beslutning om samfinansiering, jf. artikel 22, stk. 4.

Artikel 39

Betalinger - forfinansiering

1. Kommissionen udbetaler bidragene fra fonden i overensstemmelse med de budgetmæssige forpligtelser.

2. Udbetalingerne sker i form af forfinansiering og betaling af saldoen. Beløbene udbetales til den ansvarlige myndighed, som medlemsstaten har udpeget.

3. Der udbetales en forfinansiering til medlemsstaten på 50 % af det beløb, der er tildelt i henhold til Kommissionens årlige beslutning om samfinansiering fra fonden, senest 60 dage efter, at beslutningen om samfinansiering er vedtaget.

4. Der udbetales endnu en forfinansiering senest tre måneder efter, at Kommissionen har godkendt en fremskridtsrapport om gennemførelsen af det årlige program og en godkendt udgiftsanmeldelse, som er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 29, stk. 1, litra a), og artikel 35, og som godtgør, at udgifterne har udgjort mindst 70 % af den første forfinansiering. Den anden forfinansiering fra Kommissionen kan ikke overstige 50 % af det samlede beløb, der er tildelt i henhold til beslutningen om samfinansiering, eller, under alle omstændigheder, forskellen mellem de fællesskabsmidler, som medlemsstaten rent faktisk har forpligtet sig til at betale til de projekter, der er udvalgt inden for rammerne af det årlige program, og den første forfinansiering.

5. Renter af forfinansieringerne konteres det pågældende program og skal fratrækkes det offentlige udgiftsbeløb, der anføres i den afsluttende udgiftsanmeldelse.

6. De beløb, der er udbetalt som forfinansiering, udlignes i regnskaberne, når det årlige program afsluttes.

Artikel 40

Betaling af saldoen

1. Kommissionen betaler saldoen, forudsat at den senest ni måneder efter den slutdato for udgifternes støtteberettigelse, som er fastsat i den årlige beslutning om samfinansiering fra fonden, har modtaget følgende dokumenter:

   a) en godkendt udgiftsanmeldelse og en anmodning om betaling af saldoen eller en erklæring om godtgørelse, som er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 29, stk. 1, litra a), og artikel 35

   b) den afsluttende gennemførelsesrapport for det årlige program med de oplysninger, der er anført i artikel 51

   c) den revisionsrapport, udtalelse og erklæring, som er omhandlet i artikel 30, stk. 3.

   Saldoen betales kun, hvis den endelige gennemførelsesrapport og erklæringen om, at anmodningen om betaling af saldoen er gyldig, accepteres.

2. Hvis den ansvarlige myndighed ikke inden fristens udløb fremlægger de dokumenter, som er anført i stk. 1, i et acceptabelt format, frigør Kommissionen den del af den budgetmæssige forpligtelse for det tilsvarende årlige program, som ikke er blevet brugt til betaling af forfinansieringen.

3. Den procedure med automatisk frigørelse, som er omhandlet i stk. 2, suspenderes med hensyn til beløbet for de pågældende projekter, når der på medlemsstatsplan verserer en retssag eller administrativ klage med opsættende virkning på det tidspunkt, hvor de dokumenter, som er anført i stk. 1, fremlægges. Medlemsstaten giver i den delvise endelige rapport, som den fremlægger, detaljerede oplysninger om disse projekter og indsender hver sjette måned rapporter om de fremskridt, der er gjort med hensyn til disse projekter. Senest tre måneder efter afslutningen af retssagen eller den administrative klageprocedure fremlægger medlemsstaten de dokumenter, som kræves efter stk. 1, for de pågældende projekter.

4. Den frist på ni måneder, som er omhandlet i stk. 1, afbrydes, hvis Kommissionen har vedtaget en beslutning om suspension af udbetalingerne af samfinansieringen til det relevante årlige program i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 42. Fristen begynder at løbe igen fra den dato, hvor Kommissionens beslutning som omhandlet i artikel 42, stk. 3, er blevet meddelt medlemsstaten.

5. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 41 informerer Kommissionen senest seks måneder efter, at den har modtaget de dokumenter, som er anført i stk. 1, medlemsstaten om det udgiftsbeløb, som Kommissionen anerkender, at fonden skal dække, og om de finansielle korrektioner, som måtte følge af forskellen mellem de anmeldte udgifter og de anerkendte udgifter. Medlemsstaten har tre måneder til at fremsætte bemærkninger.

6. Senest tre måneder efter, at Kommissionen har modtaget medlemsstatens bemærkninger, træffer den beslutning om det udgiftsbeløb, som det anerkendes, at fonden skal dække, og inddriver den saldo, der fremkommer som forskellen mellem de endeligt anerkendte udgifter og de beløb, som allerede er udbetalt til medlemsstaterne.

7. Forudsat at der er tilstrækkelige budgetmidler til rådighed, betaler Kommissionen saldoen senest 60 dage efter den dato, hvor den accepterer de dokumenter, som er anført i stk. 1. Resten af den budgetmæssige forpligtelse frigøres senest seks måneder efter betalingen.

Artikel 41

Afbrydelse

1. Betalingsfristen afbrydes i højst seks måneder af den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede som omhandlet i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002, hvis der er tvivl om, hvorvidt forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer korrekt, eller hvis den anvisningsberettigede anmoder de nationale myndigheder om yderligere oplysninger som led i opfølgningen af de bemærkninger, der er fremsat under den årlige gennemgang, eller har mistanke om, at de anmeldte udgifter rummer alvorlige afslørede eller formodede uregelmæssigheder.

   Kommissionen informerer straks den pågældende medlemsstat og den ansvarlige myndighed om begrundelsen for afbrydelsen. Medlemsstaten tager hurtigst muligt de nødvendige skridt til at rette op på situationen.

2. Perioden på højst seks måneder forlænges med endnu en periode på højst seks måneder, hvis det viser sig at være nødvendigt at træffe en beslutning i henhold til artikel 42 og 45.

Artikel 42

Suspension

1. Kommissionen kan suspendere alle eller en del af forfinansierings- og saldobetalingerne, hvis:

   a) der er konstateret en alvorlig mangel ved forvaltnings- og kontrolsystemet for programmet, som påvirker pålideligheden af proceduren for godkendelse af betalinger, og for hvis vedkommende der ikke er truffet korrigerende foranstaltninger, eller

   b) udgifterne i en godkendt udgiftsanmeldelse er forbundet med en alvorlig uregelmæssighed, som ikke er korrigeret, eller

   c) en medlemsstat ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 31 og 32.

2. Kommissionen kan beslutte at suspendere forfinansierings- og saldobetalingerne efter at have givet medlemsstaten mulighed for at fremsætte bemærkninger inden for en frist på tre måneder.

3. Kommissionen bringer suspensionen af forfinansierings- og saldobetalingerne til ophør, når den finder, at medlemsstaten har truffet de foranstaltninger, som er nødvendige for, at suspensionen kan ophæves.

4. Hvis medlemsstaten ikke træffer de nødvendige foranstaltninger, kan Kommissionen træffe beslutning om at nedsætte nettobeløbet eller annullere fællesskabsbidraget til det årlige program i henhold til artikel 46.

Artikel 43

Opbevaring af dokumenter

I hver medlemsstat sikrer den ansvarlige myndighed, at alle bilag vedrørende udgifter og revisioner i forbindelse med det pågældende årlige program opbevares til brug for Kommissionen og Revisionsretten.

Medmindre andet er fastsat i statsstøttereglerne, opbevares dokumenterne i mindst tre år efter afslutningen af et årligt program. Denne periode afbrydes, hvis der indledes retsforfølgning, eller hvis Kommissionen fremsætter begrundet anmodning herom.

Dokumenterne opbevares enten som originaler eller bekræftede kopier på almindeligt anerkendte databærere.

KAPITEL VIII
FINANSIELLE KORREKTIONER

Artikel 44

Finansielle korrektioner foretaget af medlemsstaterne

1. Uden at dette berører Kommissionens ansvar for gennemførelsen af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, har medlemsstaterne det primære ansvar for at undersøge uregelmæssigheder. De reagerer på tegn på større ændringer, som har indflydelse på arten af eller betingelserne for gennemførelsen af eller kontrollen med støtten, og foretager de nødvendige finansielle korrektioner.

2. Medlemsstaterne foretager de nødvendige finansielle korrektioner med hensyn til de enkeltstående eller systemrelaterede uregelmæssigheder, som afsløres i forbindelse med foranstaltninger eller årlige programmer. De korrektioner, som medlemsstaterne foretager, består i inddrivelse af hele eller en del af Fællesskabets bidrag. Medlemsstaten tager hensyn til uregelmæssighedernes art og alvor og det økonomiske tab for fonden.

   Medlemsstaterne medtager i den årlige rapport, som sendes til Kommissionen i henhold til artikel 50, stk. 2, en liste over annullationsprocedurer, der er indledt for det pågældende årlige program.

   De korrektioner, som medlemsstaten foretager, består i annullering af hele eller en del af Fællesskabets bidrag, og hvis beløbet ikke tilbagebetales inden for den frist, som den pågældende medlemsstat har fastsat, skal der betales morarenter, som beregnes ved anvendelse af den rentesats, som er omhandlet i artikel 47, stk. 2.

3. I tilfælde af systemrelaterede uregelmæssigheder udvider medlemsstaten sine undersøgelser til at omfatte alle transaktioner, som kan tænkes at være berørt.

Artikel 45

Kommissionens revision af regnskaberne og finansielle korrektioner

1. Uden at dette i øvrigt berører Revisionsrettens beføjelser og den kontrol, som medlemsstaterne foretager i henhold til nationale love og administrative bestemmelser, kan Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen med mindst en arbejdsdags varsel foretage kontrol på stedet, herunder stikprøvekontrol, af de foranstaltninger, der finansieres af fonden, og af forvaltnings- og kontrolsystemerne. Kommissionen underretter den pågældende medlemsstat herom, så den kan modtage den nødvendige bistand. Tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter fra den pågældende medlemsstat kan deltage i denne kontrol.

2. Kommissionen kan anmode den pågældende medlemsstat om at foretage kontrol på stedet for at undersøge, om en eller flere transaktioner er forskriftsmæssige. Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen kan deltage i denne kontrol.

3. Hvis Kommissionen efter at have foretaget den nødvendige kontrol konkluderer, at en medlemsstat ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 31, suspenderer den forfinansierings- eller saldobetalingen i overensstemmelse med artikel 42.

Artikel 46

Kriterier for korrektionerne

1. Hvis medlemsstaten ikke har foretaget korrektionerne inden for den frist, som er fastsat i artikel 42, stk. 2, og hvis parterne ikke er nået til enighed, kan Kommissionen inden tre måneder beslutte at annullere hele eller en del af Fællesskabets bidrag til et årligt program, hvis den konkluderer, at:

   a) der er en alvorlig mangel ved forvaltnings- og kontrolsystemet for programmet, som har bragt det bidrag fra Fællesskabet, der allerede er udbetalt til programmet, i fare

   b) udgifterne i en godkendt udgiftsanmeldelse er ukorrekte og ikke er blevet korrigeret af medlemsstaten, inden korrektionsproceduren blev indledt i henhold til dette stykke

   c) en medlemsstat ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til artikel 31, inden korrektionsproceduren blev indledt i henhold til dette stykke.

   d) Kommissionen træffer beslutning under hensyntagen til eventuelle bemærkninger fra medlemsstaten.

2. Kommissionen baserer sine finansielle korrektioner på konstaterede enkeltstående uregelmæssigheder, idet den tager hensyn til, om uregelmæssigheden er systemrelateret, når den afgør, om der bør anvendes en fast korrektion eller en ekstrapoleret korrektion. Hvis uregelmæssigheden har tilknytning til en udgiftsanmeldelse, for hvilken der tidligere i en årlig rapport er afgivet en positiv erklæring i henhold til artikel 30, stk. 3, litra b), formodes det, at der er tale om et systemrelateret problem, som giver anledning til anvendelse af en fast korrektion eller en ekstrapoleret korrektion, medmindre medlemsstaten inden for tre måneder kan fremlægge et bevis, som afkræfter denne formodning.

3. Når Kommissionen fastsætter korrektionens størrelse, tager den hensyn til uregelmæssighedens omfang og omfanget og de finansielle virkninger af de mangler, der er konstateret ved det pågældende årlige program.

4. Når Kommissionen baserer sin holdning på forhold, som er fastslået af revisorer uden for dens egne tjenestegrene, drager den selv sine konklusioner vedrørende de finansielle følger efter gennemgang af de foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har truffet i henhold til artikel 32, rapporterne om anmeldte uregelmæssigheder og eventuelle svar fra medlemsstaten.

Artikel 47

Tilbagebetaling

1. Alle tilbagebetalinger til Kommissionen skal ske før den forfaldsdato, der er angivet på indtægtsordren, som udarbejdes i overensstemmelse med artikel 72 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002[51]. Denne forfaldsdato skal være den sidste dag i den anden måned, der følger efter udstedelsen af indtægtsordren.

2. Enhver forsinkelse med tilbagebetalingen giver anledning til betaling af morarenter begyndende på forfaldsdatoen og sluttende på datoen for den faktiske betaling. Rentesatsen er den sats, som Den Europæiske Centralbank pr. den første kalenderdag i forfaldsmåneden anvender på sine væsentligste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende, Serie C, forhøjet med tre og et halvt procentpoint.

Artikel 48

Medlemsstaternes forpligtelser

En finansiel korrektion foretaget af Kommissionen berører ikke medlemsstatens forpligtelse til at foretage inddrivelser i henhold til artikel 46.

---

[51] EFT L 248 af 16.12.2002.

KAPITEL IX
OVERVÅGNING, EVALUERING OG RAPPORTER

Artikel 49

Overvågning og evaluering

1. Kommissionen overvåger regelmæssigt fonden i samarbejde med medlemsstaterne.

2. Fonden evalueres regelmæssigt af Kommissionen i partnerskab med medlemsstaterne for at vurdere de iværksatte foranstaltningers relevans, effektivitet og virkninger i lyset af det generelle mål, der er fastsat i artikel 3.

   Kommissionen undersøger også komplementariteten mellem de foranstaltninger, der gennemføres under fonden, og de foranstaltninger, der henhører under andre relevante fællesskabspolitikker, -instrumenter og -initiativer.

3. Kommissionen vurderer senest i december 2011 fondens indvirkning på udviklingen af politikken for og lovgivningen om kontrol af de ydre grænser, synergien mellem fonden og agenturets opgaver og hensigtsmæssigheden af kriterierne for fordeling af midlerne mellem medlemsstaterne i lyset af Den Europæiske Unions mål på dette område.

Artikel 50

Rapporter

1. Den ansvarlige myndighed i hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at projekterne overvåges og evalueres.

   Med henblik herpå skal aftaler og kontrakter, som den indgår med de organisationer, der er ansvarlige for gennemførelsen af foranstaltningerne, indeholde bestemmelser om, at der regelmæssigt skal fremlægges detaljerede rapporter om, hvor langt man er nået med gennemførelsen og opfyldelsen af de fastsatte mål.

2. Senest ni måneder efter udløbet af den frist for udgifternes støtteberettigelse, der er fastsat i beslutningen om samfinansiering for hvert årligt program, forelægger den ansvarlige myndighed Kommissionen en endelig gennemførelsesrapport og en endelig udgiftsanmeldelse, jf. artikel 35.

3. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen følgende rapporter:

   a) senest den 30. juni 2010 en evalueringsrapport om gennemførelsen af de foranstaltninger, der er samfinansieret af fonden

   b) senest den 30. juni 2012 for perioden 2007-2010 og den 30. juni 2015 for perioden 2011-2013 en evalueringsrapport om resultaterne og virkningerne af de foranstaltninger, der er samfinansieret af fonden.

4. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget følgende rapporter:

a) senest den 30. juni 2009 en rapport om anvendelsen af de kriterier for den årlige fordeling af midlerne mellem medlemsstaterne, som er fastsat i artikel 15, om nødvendigt ledsaget af forslag til ændringer

b) senest den 31. december 2010 en foreløbig rapport om de opnåede resultater og de kvalitative og kvantitative aspekter af gennemførelsen af fonden, ledsaget af et forslag om den fondens fremtidige udvikling

c) senest den 31. december 2012 for perioden 2007-2010 og den 31. december 2015 for perioden 2011-2013 en efterfølgende evalueringsrapport.

Artikel 51

Endelig årsrapport

1. De rapporter, som er omhandlet i artikel 50, stk. 2, skal indeholde følgende oplysninger for at sikre et klart overblik over gennemførelsen af de årlige og flerårige programmer:

a) den finansielle og operationelle gennemførelse af det årlige program

b) de fremskridt, der er gjort med hensyn til at gennemføre det flerårige program og dets prioriteter i forhold til de særlige kontrollerbare mål, idet der, når det er muligt, foretages en kvantificering af de fysiske indikatorer og indikatorerne for gennemførelse, resultater og virkninger for hver prioritet

c) de foranstaltninger, som den ansvarlige myndighed har truffet for at sikre en korrekt og effektiv gennemførelse, navnlig:

– overvågnings- og evalueringsforanstaltninger, herunder foranstaltninger vedrørende dataindsamling

– en oversigt over alle større problemer i forbindelse med gennemførelsen af det årlige program og de foranstaltninger, som er truffet

– anvendelsen af teknisk bistand

d) de foranstaltninger, der er truffet for at informere om og sikre offentlig omtale af de årlige og flerårige programmer.

2. Rapporterne kan godkendes, når de indeholder alle de oplysninger, der er nævnt i stk. 1. Kommissionen træffer inden for to måneder afgørelse om indholdet af den årsrapport om gennemførelsen, som den ansvarlige myndighed har fremlagt. Hvis Kommissionen ikke reagerer inden udløbet af den fastsatte frist, betragtes rapporten som godkendt. Kommissionen sender agenturet de godkendte gennemførelsesrapporter.

KAPITEL X
AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 52

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det fælles udvalg for solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme, som nedsættes ved denne beslutning[52] ("udvalget").

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dog samme afgørelses artikel 8.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 53

Revision

Europa-Parlamentet og Rådet tager denne beslutning op til revision på grundlag af et forslag fra Kommissionen senest den 30. juni 2013.

Artikel 54

Anvendelse

Denne beslutning anvendes fra den 1. januar 2007.

Artikel 55

Adressater

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

[52] Indsæt henvisninger til beslutningerne om oprettelse af EFF, Integrationsfonden og Tilbagesendelsesfonden.

BEGRUNDELSE

1. UDVIKLING AF SOLIDARITET I FORBINDELSE MED INTEGRATION AF TREDJELANDSSTATSBORGERE

1.1. Problemstilling og analyse

Migration fra tredjelande til EU er en daglig realitet i alle medlemsstaterne. Den relative andel af tredjelandsstatsborgere varierer betydeligt fra den ene medlemsstat til den anden, men alle medlemsstaterne er konfronteret med en voksende etnisk, kulturel og sproglig mangfoldighed i samfundet og er nødt til at forvalte de "interkulturelle relationer".

Som det blev bekræftet i den første årsrapport om indvandring og integration[53] spiller indvandring stadig en vigtig rolle for EU's økonomiske og sociale udvikling. På grund af befolkningens aldring og faldet i antallet af personer i den erhvervsaktive alder er det sandsynligt og stadig mere nødvendigt, at indvandringen øges for at opfylde det udvidede EU's behov. Europa må forberede sig på dette.

En vellykket integration af indvandrere er både afgørende for den sociale sammenhængskraft og en forudsætning for økonomisk effektivitet. I forbindelse med nylanceringen af Lissabon-strategien er det afgørende at sikre, at både etablerede og kommende indvandrere integreres.

Vigtigheden af at styrke politikkerne for integration af tredjelandsstatsborgere i EU afspejles klart i Haag-programmet. Der er vedtaget lovgivning om beskyttelse af fastboende udlændinges rettigheder, lovgivning om familiesammenføring og lovgivning om bekæmpelse af forskelsbehandling, racisme og fremmedhad, og denne lovgivning er ved at blive eller vil snart blive gennemført i national lovgivning. Disse direktiver udgør grundlaget for EU's integrationspolitik.

Tredjelandsstatsborgere har specifikke integrationsbehov, som adskiller sig fra andre dårligt stillede gruppers behov, ganske enkelt fordi de meget ofte er ankommet til værtslandet for nylig. Tredjelandsstatsborgere kender tit ikke de europæiske værdier og har måske et begrænset kendskab til værtssamfundets sprog og til, hvordan man gør almindelige ting. Et andet vigtigt forhold er, at de sommetider ikke har de samme rettigheder og pligter som EU-statsborgere. Tredjelandsstatsborgere kan således idømmes strenge straffe, som i nogle tilfælde omfatter inddragelse af opholdsretten, hvis de ikke overholder de regler og følger de procedurer, som gælder for dem.

1.2. Vejen frem

De fælles grundprincipper, som Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer vedtog på RIA-Rådets møde den 19. november 2004, understreger behovet for en samlet strategi for integration. Det fastslås, at der ikke blot i medlemsstaterne, men også på europæisk plan skal gøres en indsats for at sikre, at fokus på integration er et centralt element i forbindelse med fastlæggelsen og gennemførelsen af forskellige politikker, samtidig med at der udvikles en specifik politik for integration af tredjelandsstatsborgere.

---

[53] KOM(2004) 508 endelig af 16.7.2004.

I principperne understreges det, at "såfremt en medlemsstat ikke udvikler og gennemfører en vellykket integrationspolitik, kan det få negative følger for andre medlemsstater", og at det er i alle medlemsstaternes interesse, at hver enkelt medlemsstat anlægger effektive integrationsstrategier.

Kommissionen indledte en række pilotprojekter om integration (INTI) i 2002. Disse initiativer var begrænset af den beskedne margen, som var til rådighed under udgiftsområde 3 i de finansielle overslag, som løber indtil udgangen af 2006. Da projekterne har været yderst vellykkede, fremsatte Kommissionen idéen om en "integrationsfond" på en tværministeriel konference om integration under det nederlandske formandskab.

1.3. Fondens mål

I overensstemmelse med de fælles grundprincipper er de seks vigtigste politikmål, som fonden bidrager til:

1. at lette tilrettelæggelsen og gennemførelsen af indrejseprocedurer for migranter ved at styrke deres integrationskomponent og foregribe tredjelandsstatsborgeres behov

2. at bidrage til tilrettelæggelsen og gennemførelsen af introduktionsprogrammer og -aktiviteter for tredjelandsstatsborgere gennem kapacitetsopbygning og udvikling og gennemførelse af politikker (fælles grundprincip nr. 4)

3. at øge tredjelandsstatsborgernes deltagelse i det civile, kulturelle og politiske liv i værtssamfundet for at tilskynde dem til at blive aktive medborgere og til at anerkende de grundlæggende værdier (fælles grundprincip nr. 7)

4. at forbedre evnen hos de offentlige og private tjenesteydere i medlemsstaterne til at interagere med tredjelandsstatsborgere og deres organisationer og til at opfylde behovene hos forskellige grupper af tredjelandsstatsborgere på en bedre måde

5. at forbedre værtssamfundets evne til at tilpasse sig til den stigende mangfoldighed ved at gennemføre integrationsforanstaltninger, som er målrettet mod værtsbefolkningen (fælles grundprincip nr. 1)

6. at øge medlemsstaternes evne til at udvikle, overvåge og evaluere integrationspolitikkerne.

Ud over en solidaritetsmekanisme omfatter fonden også en politikramme, som skal støtte udvekslingen af erfaringer og bedste praksis og samarbejdet mellem medlemsstaterne på initiativ af Kommissionen (fællesskabsforanstaltninger"), især for at videreføre den støtte til en mere struktureret politikudvikling, som blev indledt af INTI.

1.4. Komplementaritet med Den Europæiske Socialfond

I meddelelsen af 14. juli 2004 om de finansielle overslag hedder det: "*Gennemførelsen af en fælles indvandringspolitik forudsætter også, at EU reagerer på en overbevisende måde på det flerdimensionale spørgsmål om integrering af statsborgere fra tredjelande. Dette indebærer, at der lægges større vægt på øget deltagelse af migranter i de aktiviteter, der gennemføres af Den Europæiske Socialfond (...). For foranstaltninger, der ikke er omfattet af ESF, såsom deltagelse i det civile og det politiske liv, respekt for diversitet og civilt medborgerskab eller*

foranstaltninger over for asylansøgere inkl. netværksarbejde, standarder (benchmarking) og udvikling af indikatorer på disse områder, vil der blive sikret finansiering under udgiftsområde 3 [i de finansielle overslag]".

Med henblik på at udvikle denne reaktion fremlagde Kommissionen sit forslag til en revideret Europæisk Socialfond (herefter kaldet ESF) den 14. juli 2004. I forslaget anføres det, at ESF skal støtte specifikke foranstaltninger, der kan fremme den sociale integrering af migranter og øge disses muligheder for beskæftigelse, herunder rådgivning og sprogundervisning samt anerkendelse af kompetence, der er erhvervet i et andet land, og fremme diversitet på arbejdspladsen og bekæmpelse af forskelsbehandling. Desuden omfatter den europæiske beskæftigelsesstrategi og den sociale integrationsproces også specifikke mål for integration af migranter på arbejdsmarkedet og for fremme af deres adgang til grundlæggende rettigheder, tjenester og ressourcer. Endelig har direktiverne om ligebehandling siden 2000 udgjort en juridisk ramme, som sikrer, at enhver form for racisme og forskelsbehandling af tredjelandsstatsborgere er forbudt.

Dette instrument skal støtte komplementære aktiviteter vedrørende integration af tredjelandsstatsborgere, som ikke er omfattet af ESF. Det er målrettet mod specifikke behov på integrationsområdet, som følger af udviklingen af den fælles indvandringspolitik.

Ved at indføre et særskilt instrument, som er målrettet mod tredjelandsstatsborgere og forbundet med solidaritet på grundlag af den relative andel af tredjelandsstatsborgere i medlemsstaterne, kan man tage fat på en række specifikke udfordringer, som hænger sammen med den manglende integration af indvandrerne. Instrumentet vil specielt få indflydelse på tredjelandsstatsborgeres muligheder for at opfylde værtslandets integrationskrav, give adgang til omfattende samfundsundervisning og sikre, at indvandrerne har mulighed for at blive integreret i andre aspekter af samfundet end arbejdsmarkedet, specielt for dem, som ikke arbejder eller har lov til at arbejde. Det afspejler tankegangen i det fælles grundprincip nr. 4, hvor Rådet kræver introduktionsprogrammer, der fokuserer på at samle de bedst egnede værktøjer til at indlede integrationsprocessen. Hvis indvandrerne følger sådanne programmer, vil de hurtigt kunne finde en plads på centrale områder som arbejde, bolig, uddannelse og sundhed, og den mere langsigtede proces med normativ tilpasning til det nye samfund vil lettere kunne indledes.

Grundene til, at dette instrument supplerer ESF, er beskrevet nærmere i den udvidede konsekvensanalyse.

I Kommissionens meddelelse om migration, integration og beskæftigelse og i årsrapporten om migration og integration understreges det, at en mainstreaming-strategi ikke er nok til at sikre en vellykket integration i alle aspekter af samfundet og til at skabe et samfund med social sammenhængskraft, hvor indvandrerne føler sig hjemme. Det er nødvendigt med et instrument, som specielt er målrettet mod tredjelandsstatsborgere, og som opfylder deres særlige behov, som et supplement til den indsats, der gøres under ESF på dette område.

For at sikre, at der er overensstemmelse mellem dette instrument og ESF, er der indført en række mekanismer, som skal forhindre overlapninger, både på EU-plan og på nationalt plan; bl.a. er de nationale gennemførelsesmyndigheder forpligtet til at koordinere deres programmering for de respektive fonde.

2. EVALUERINGER

Kommissionen har foretaget en forudgående evaluering, som vedlægges dette forslag.

3. RETSGRUNDLAG OG BEGRUNDELSE FOR POLITIKINSTRUMENTET

3.1. Valg af retsgrundlag

Det foreslåede retsgrundlag for denne rådsbeslutning er artikel 63, nr. 3), fordi denne lovgivning omfatter "foranstaltninger vedrørende indvandringspolitikken" inden for området "betingelser for indrejse og ophold og standarder for procedurer for medlemsstaternes udstedelse af langtidsvisa og opholdstilladelser, bl.a. med henblik på familiesammenføring" (artikel 63, nr. 3), litra a)).

Fordi forslaget er baseret på EF-traktatens afsnit IV (visum, asyl, indvandring og andre politikker i forbindelse med den fri bevægelighed for personer), skal det fremlægges og vedtages i overensstemmelse med protokollerne om Det Forenede Kongeriges, Irlands og Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til Amsterdam-traktaten. Det Forenede Kongerige og Irland har muligheden for at benytte sig af deres "opt in"-ret i forbindelse med denne foranstaltning. Danmark deltager ikke i vedtagelsen af denne beslutning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

Solidaritet ved fordelingen af midlerne

For det første vil medlemsstaterne få tildelt et fast beløb hvert år som udtryk for, at mange medlemsstater (og specielt de nye medlemsstater) vil være nødt til at foretage en række strukturinvesteringer for at sikre en vellykket integration af tredjelandsstatsborgere. Dette beløb vil være højere for perioden 2007-2013 for de stater, som tiltrådte Den Europæiske Union den 1. maj 2004. Beløbet vil også være højere for stater, der tiltræder Den Europæiske Union i perioden 2007-2013, for den resterende del af perioden 2007-2013, at regne fra året efter deres tiltrædelse.

For det andet vil hovedparten af de midler, som medlemsstaterne får tildelt, som udtryk for idéen om solidaritet blive fordelt på grundlag af en fordelingsnøgle, der er baseret på medlemsstaternes relative andel af det samlede antal tredjelandsstatsborgere med lovligt ophold i EU. Fordelingsnøglen har to komponenter: Den ene vedrører oplysninger om bestande, mens den anden vedrører oplysninger om strømme af tredjelandsstatsborgere. Med hensyn til den første komponent tager man gennemsnittet af det samlede antal tredjelandsstatsborgere med lovligt ophold i den pågældende medlemsstat i en treårig periode for at udjævne tilfældige, ikke-repræsentative stigninger eller fald. Med hensyn til den anden komponent beregnes det samlede antal tredjelandsstatsborgere, som i de sidste tre år har fået tilladelse til at opholde sig på medlemsstaternes område (enten efter national lovgivning eller fællesskabslovgivningen). Det samlede tal svarer stort set til det antal personer, som vil kunne nyde godt af integrationsforanstaltninger for nyankomne under forudsætning af, at introduktionsprogrammer og andre "velkomstaktiviteter" kan finde sted efter det år, hvor de pågældende fik indrejsetilladelse, og kan omfatte en række kurser, som løber over en periode på et eller to år.

Da Kommissionen foreslår, at fonden hovedsagelig skal fokusere på tredjelandsstatsborgere, som er ankommet for nylig, og som af en medlemsstat har fået tilladelse til at opholde sig på

dens område ("nyankomne"), vil den anden komponent være den vigtigste, og den vægtes derfor højere end den første (60 %). Formålet er, at fonden især skal støtte de medlemsstater, som først for nylig er begyndt at tage imod migranter, eller som sandsynligvis vil blive indvandringslande i den periode, som disse finansielle overslag omfatter. Den vægt, som lægges på nyankomne, bør tages op til fornyet overvejelse.

Kombinationen af disse kriterier for fordeling af midlerne vil sikre, at metoden for fordeling af midlerne tager tilstrækkeligt hensyn til de udviklinger, der sker (f.eks. i forbindelse med ændringer i indvandringspolitikkerne), så der kan træffes korrigerende foranstaltninger med støtte fra fonden.

Med hensyn til komponenten vedrørende strømme er det nødvendigt at udelukke visse kategorier af tredjelandsstatsborgere fra beregningsmetoden, såsom studerende, forskere, sæsonarbejdere og personer, hvis status ændres, eller som får forlænget den opholdstilladelse, de tidligere har fået.

Personer, som nyder international beskyttelse, medtages ikke i nogen af komponenterne, da de er omfattet af Den Europæiske Flygtningefond. På den anden side kan personer, som får humanitær opholdstilladelse (f.eks. af lægelige årsager), medtages, da de ikke er omfattet af EFF.

Dette hindrer ikke medlemsstaterne i at finansiere foranstaltninger, som (også) omfatter studerende, forskere og sæsonarbejdere.

3.2. Foranstaltninger under fonden

I betragtning af fondens generelle mål, nemlig at bidrage til gennemførelsen af de nationale integrationspolitikker i overensstemmelse med de fælles grundprincipper, foreslår Kommissionen, at fonden hovedsagelig gennemføres ved delt forvaltning med medlemsstaterne. Det vil gøre det muligt at målrette den finansielle støtte i overensstemmelse med den konkrete situation og de konkrete behov i hver medlemsstat.

For at sikre, at midlerne anvendes så effektivt som muligt, indeholder forslaget desuden meget detaljerede bestemmelser om de operationelle mål, som skal nås, og de former for foranstaltninger, som anses for at bidrage til disse mål.

3.3. Programmering

Programmeringen foregår på et flerårigt grundlag og omfatter to programmeringsperioder: 2007-2010 og 2011-2013.

Programmeringen finder sted i to etaper:

Flerårig programmering (på politisk plan): På grundlag af de strategiske retningslinjer, som Kommissionen har vedtaget, og under hensyntagen til en analyse af mangler og behov udarbejder hver medlemsstat et nationalt flerårigt program, der indeholder prioriteterne og en handlingsstrategi, som skal forhandles med Kommissionen, og som udgør rammen for forberedelsen af indsatsen.

Årlig programmering (på operationelt plan): På grundlag af den fastlagte strategi og den fordeling af midlerne, som man er nået frem til ved at anvende klart definerede kriterier, vedtager Kommissionen et årligt program for hver medlemsstat.

3.4. Økonomisk forvaltning og kontrol

Med hensyn til delt forvaltning er et af hovedmålene for den fremtidige lovgivningspakke for programmeringsperioden 2007-2013 klart at afgrænse rammerne for, arten af og ansvarsfordelingen mellem de forskellige aktører, der medvirker ved gennemførelsen af fællesskabsbudgettet, på grundlag af erfaringerne med den nuværende lovgivning.

3.5. Forvaltnings- og kontrolsystemer

Beslutningen øger sammenhængen og gennemsigtigheden i den overordnede arkitektur for fondens forvaltnings- og kontrolsystemer:

- sammenhængen, fordi det klart fastsættes, at det er de samme mindstekrav, der gælder for kontrol- og revisionssystemerne på alle niveauer i processen og for de forskellige aktørers respektive opgaver og forpligtelser

- gennemsigtigheden, fordi det er nødvendigt, at de forskellige aktører, der er omfattet af kontrollen, får kendskab til resultaterne af de andre aktørers kontrol med henblik på at forbedre systemets effektivitet og overordnede balance.

I beslutningen fastlægges der en række grundlæggende fælles minimumsbetingelser, som alle systemer for forvaltning og intern kontrol, der berøres af forvaltningen af fonden, skal overholde. Med henblik herpå skal medlemsstaterne give sikkerhed for, at forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt:

- ved hver flerårig periodes begyndelse via en udtalelse om systemet fra et uafhængigt revisionsorgan

- hvert år via en udtalelse fra revisionsmyndigheden, underbygget af en årlig kontrolrapport og en erklæring om den endelige udgiftsanmeldelse, som vedlægges den endelige rapport om gennemførelsen af de årlige programmer.

Additionalitetsprincippet - ifølge hvilket EU's midler skal supplere, men ikke erstatte nationale midler - vil fortsat være et centralt princip. Det er op til medlemsstaterne at sikre, at additionalitetsprincippet anvendes i forbindelse med fonden.

I beslutningen foreslås det at indføre en procedure for afbrydelse og suspension af betalingerne, hvis der er alvorlige problemer på det tidspunkt, hvor betalingsanmodningen indgives.

4. SUBSIDIARITET OG PROPORTIONALITET

Subsidiaritet

Det grundlæggende princip er stadig, at medlemsstaterne har ansvaret for udvikling og gennemførelse af integrationsstrategier. Men medlemsstaternes indsats for at gennemføre de fælles grundprincipper kan støttes af en fond på grund af disse politikkers indvirkning på de andre medlemsstater. De foranstaltninger, som der ydes støtte til, skal derfor være klart identificeret, være forbundet med objektive forhold i de enkelte stater og give Fællesskabet som helhed en merværdi.

Proportionalitet

Beslutningen vil gøre det muligt at yde finansiel bistand fra fonden til en række foranstaltninger, som bidrager operationelt til en række udpegede specifikke mål, mens det overlades til medlemsstaterne at udvælge foranstaltningerne og at bestemme, hvordan de skal gennemføres inden for rammerne af de ordninger, der udformes i samråd med Kommissionen. Desuden bør anvendelsen af fællesskabsbevillingerne være underlagt præcise og ensartede regler, der fastsættes i en rådsbeslutning, som udgør det rette instrument til gennemførelse af fællesskabsprogrammer.

5. BUDGETMÆSSIGE VIRKNINGER

Det beløb, som Kommissionen har foreslået afsat til fonden for perioden 2007-2013 under de finansielle overslag, er på 1 771 mio. EUR.

2005/0048 (CNS)

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om oprettelse af Den Europæiske Fond for Integration af Tredjelandsstatsborgere for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, nr. 3), litra a),

under henvisning til forslag fra Kommissionen[54],

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[55],

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[56],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[57], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Med henblik på gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed skal der ifølge traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab vedtages foranstaltninger, der skal sikre fri bevægelighed for personer og i forbindelse hermed ledsageforanstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser, asyl og indvandring, og foranstaltninger vedrørende asyl, indvandring og beskyttelse af tredjelandsstatsborgeres rettigheder.

(2) Det Europæiske Råd udtalte på sit særlige møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999, at Den Europæiske Union skal sikre en retfærdig behandling af tredjelandsstatsborgere, som opholder sig lovligt på medlemsstaternes område. En mere effektiv integrationspolitik bør sigte mod at indrømme dem rettigheder og pligter, der kan sammenlignes med dem, der gælder for EU-borgere. Den bør også fremme ikke-forskelsbehandling i det økonomiske, sociale og kulturelle liv og udforme foranstaltninger til bekæmpelse af racisme og fremmedhad.

(3) Integration af tredjelandsstatsborgere i medlemsstaterne er et vigtigt led i den styrkelse af den økonomiske og sociale samhørighed, der som anført i traktaten er et af Fællesskabets grundlæggende mål.

---

54 EUT C ...
55 EUT C …
56 EUT C ...
57 EUT C ...

(4) I Haag-programmet af 4. og 5. november 2004 understreger Det Europæiske Råd, at det for at nå målet om stabilitet og samhørighed i medlemsstaternes samfund er vigtigt at udvikle effektive politikker. Det understreger behovet for en mere omfattende koordinering af de nationale integrationspolitikker på grundlag af en fælles ramme og opfordrer medlemsstaterne, Rådet og Kommissionen til at fremme den strukturelle udveksling af erfaringer og oplysninger om integration.

(5) I overensstemmelse med Haag-programmet fastlagde Rådet for Den Europæiske Union og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer den 19. november 2004 "fælles grundprincipper for politikken for integration af indvandrere i Den Europæiske Union". De fælles grundprincipper bistår medlemsstaterne, når de skal udforme integrationspolitikker, ved at tilbyde dem en række velgennemtænkte, vejledende grundprincipper, på baggrund af hvilke de kan bedømme og vurdere deres egen indsats.

(6) De fælles grundprincipper supplerer og styrker de eksisterende lovgivningsmæssige rammer vedrørende bl.a. ligestilling mellem mænd og kvinder, ikke-diskrimination og social integration, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og de fællesskabs-instrumenter, som indeholder bestemmelser om integration, såsom de rådsdirektiver, som danner rammen om en fælles indvandringspolitik på grundlag af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, nr. 3) og 4).

(7) Rådet understregede i sine konklusioner om integration fra mødet den 14. oktober 2002, at nyankomne indvandrere bør have hurtig og relevant adgang til oplysninger om deres værtsland, og at der bør organiseres sprogkurser i overensstemmelse med national lovgivning. Rådet finder det ligeledes vigtigt, at nationale ordninger tilskynder tredjelandsstatsborgere til at deltage aktivt i samfundslivet og på arbejdsmarkedet i overensstemmelse med national lovgivning. Medlemsstaternes integrationspolitikker forudsætter en samordnet aktion af regeringerne, regionale og lokale myndigheder, migrantorganisationer og ikke-statslige organisationer, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet.

(8) Hvis en medlemsstat ikke udvikler og gennemfører integrationspolitikker, kan det på forskellige måder have negative indvirkninger på andre medlemsstater og Den Europæiske Union.

(9) For at understøtte integrationsprogrammerne opførte budgetmyndigheden særlige bevillinger på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget fra 2003 til 2005 til finansiering af forberedende foranstaltninger vedrørende integration.

(10) I overensstemmelse med konklusionerne om integration fra 2002 foreslog Kommissionen i sin meddelelse af 14. juli 2004 om de finansielle overslag , at der bør lægges større vægt på øget deltagelse af migranter inden for rammerne af aktiviteterne i Den Europæiske Socialfond (herefter kaldet ESF). I sit forslag til ESF for perioden 2007-2013 anførte Kommissionen, at ESF skal støtte specifikke foranstaltninger, der kan fremme integration af migranter og øge disses muligheder for beskæftigelse, herunder rådgivning og sprogundervisning samt anerkendelse af kompetence, der er erhvervet i et andet land, og fremme diversitet på arbejdspladsen og bekæmpelse af forskelsbehandling.

(11) I lyset af disse forberedende foranstaltninger og under henvisning til Kommissionens meddelelser om indvandring, integration og beskæftigelse og den første årsrapport om indvandring og integration anses det desuden for at være nødvendigt fra 2007 at give Fællesskabet et særligt instrument, som skal bidrage til medlemsstaternes nationale indsats for at udvikle og gennemføre integrationspolitikker, som gør det muligt for tredjelandsstatsborgere med forskellig kulturel, religiøs, sproglig og etnisk baggrund at falde til og deltage aktivt i alle aspekter af de europæiske samfund i overensstemmelse med de fælles grundprincipper og som et supplement til ESF.

(12) For at sikre, at Fællesskabets indsats for integration af tredjelandsstatsborgere er sammenhængende, bør de foranstaltninger, som finansieres under dette instrument, være specifikke og supplere de foranstaltninger, som finansieres under ESF. I den forbindelse vil der blive udviklet specifikke fælles programmeringsforanstaltninger for at sikre, at Fællesskabets indsats for integration af tredjelandsstatsborgere via ESF og dette instrument er sammenhængende.

(13) Da dette instrument og ESF forvaltes ved delt forvaltning med medlemsstaterne, bør der også på nationalt plan træffes foranstaltninger til at sikre sammenhæng i gennemførelsen. Med henblik herpå bør det kræves, at de myndigheder i medlemsstaterne, som er ansvarlige for gennemførelsen af dette instrument, etablerer ordninger for samarbejde og koordinering med de myndigheder, som medlemsstaterne har udpeget til at forvalte gennemførelsen af ESF, og sikrer, at foranstaltningerne under denne fond er specifikke og supplerer de foranstaltninger, som finansieres under ESF.

(14) Dette instrument skal indgå i en sammenhængende ramme kaldet det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme, som har til formål at sikre en rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne for så vidt angår den finansielle byrde, der følger af indførelsen af en integreret forvaltning af EU's ydre grænser og gennemførelsen af fælles politikker for asyl og indvandring, som er udviklet i overensstemmelse med afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

(15) Fondens støtte vil være mere effektiv og mere målrettet, hvis samfinansieringen af de støtteberettigede foranstaltninger baseres på strategiske flerårige programmer og på dertil knyttede årlige arbejdsprogrammer, som hver medlemsstat udarbejder i samarbejde med Kommissionen.

(16) På grundlag af de strategiske retningslinjer, som vedtages af Kommissionen, bør hver medlemsstat udarbejde et flerårigt programmeringsdokument, der tager hensyn til dens situation og behov og beskriver dens udviklingsstrategi, som forhandles med og godkendes af Kommissionen og udgør rammen for udarbejdelsen af de årlige programmer.

(17) Den flerårige programmering bør sigte på at føre fondens mål ud i livet ved at sikre, at de nødvendige økonomiske midler er til rådighed, og at Fællesskabets og medlemsstaternes fælles indsats er sammenhængende og kontinuerlig.

(18) Ud over de særlige foranstaltninger, som træffes for at sikre sammenhæng med ESF, bør programmeringen sikre, at fonden koordineres med de andre eksisterende

finansielle instrumenter, såsom Den Europæiske Flygtningefond, Fonden for De Ydre Grænser, Den Europæiske Tilbagesendelsesfond og Progress-programmet.

(19) I forbindelse med delt forvaltning, jf. artikel 53, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget[58], bør der fastsættes betingelser, som gør det muligt for Kommissionen at påtage sig sit ansvar for gennemførelsen af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, og forpligtelserne i forbindelse med medlemsstaternes samarbejde bør præciseres. Ved at anvende disse betingelser vil Kommissionen kunne sikre sig, at medlemsstaterne anvender fonden lovligt og korrekt og i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, jf. finansforordningens artikel 27.

(20) For at sikre en reel økonomisk virkning må bidragene fra fonden i henhold til denne beslutning ikke erstatte offentlige udgifter i medlemsstaterne.

(21) Der bør indføres objektive kriterier for fordelingen af midlerne mellem medlemsstaterne. Disse kriterier bør tage hensyn til det samlede antal tredjelandsstatsborgere med lovligt ophold i medlemsstaterne og det samlede antal nyankomne tredjelandsstatsborgere over en given referenceperiode. Hovedvægten bør lægges på nyankomne, især som udtryk for behovet for at støtte de medlemsstater, som først for nyligt er begyndt at tage imod migranter, eller som sandsynligvis vil blive indvandringslande i den periode, som disse finansielle overslag omfatter. Kriterierne bør tages op til fornyet overvejelse.

(22) Som led i den tekniske bistand bør dette instrument yde støtte til evalueringer, forbedring af den administrative kapacitet i forbindelse med forvaltningen af fonden, undersøgelser, pilotprojekter og erfaringsudvekslinger, som navnlig tager sigte på at fremme nyskabende metoder og praksis.

(23) Medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger til at sikre, at forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer effektivt. Med henblik herpå er det nødvendigt at fastsætte en række overordnede principper og nødvendige funktioner, som alle programmerne skal opfylde.

(24) Det er nødvendigt at fastsætte, at der i hver medlemsstat skal udpeges én myndighed, som er ansvarlig for forvaltningen af fondens aktiviteter, og at præcisere dens ansvar. Der bør også fastsættes bestemmelser om udpegning af revisionsmyndigheden og om dennes funktioner. Desuden er det for at sikre ensartede kvalitetsstandarder for godkendelse af udgiftsanmeldelser, før disse sendes til Kommissionen, og for at præcisere arten og kvaliteten af de oplysninger, som udgiftsanmeldelserne er baseret på, nødvendigt at fastsætte bestemmelser om udpegning af godkendelsesmyndigheden.

(25) I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet har medlemsstaterne det primære ansvar for gennemførelsen af og kontrollen med aktiviteterne.

---

[58] EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

(26) Medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til forvaltnings- og kontrolsystemer, godkendelse af udgifter og forebyggelse, afsløring og korrektion af uregelmæssigheder og overtrædelser af fællesskabslovgivningen bør fastlægges for at sikre en effektiv og korrekt gennemførelse af deres flerårige og årlige programmer. Navnlig med hensyn til forvaltning og kontrol er det nødvendigt at fastlægge, hvordan medlemsstaterne sikrer, at systemerne er indført og fungerer tilfredsstillende.

(27) Uden at dette berører Kommissionens beføjelser vedrørende finanskontrol, bør samarbejdet mellem medlemsstaterne og Kommissionen på dette område udbygges, og der bør fastsættes kriterier, som gør det muligt for Kommissionen i sammenhæng med sin strategi for kontrol med de nationale systemer at fastlægge, hvilket sikkerhedsniveau den kan opnå hos de nationale revisionsorganer.

(28) Ud over suspension af betalinger, når der konstateres mangler ved forvaltnings- og kontrolsystemerne, bør der kunne træffes foranstaltninger, som gør det muligt for den anvisningsberettigede ved delegation at suspendere betalinger, hvis der er tvivl om, hvorvidt disse systemer fungerer på en forsvarlig måde, eller for Kommissionen at foretage et fradrag i betalingerne, hvis den pågældende medlemsstat ikke har gennemført alle de tilbageværende foranstaltninger i en korrigerende handlingsplan.

(29) Effektiviteten og virkningen af de foranstaltninger, som fonden støtter, afhænger også af evalueringen af disse foranstaltninger. Det er nødvendigt at formalisere medlemsstaternes og Kommissionens respektive ansvar på dette område og de ordninger, der skal sikre, at evalueringen er pålidelig.

(30) Foranstaltningerne bør evalueres med henblik på en midtvejsrevision og en konsekvensanalyse, og evalueringsprocessen bør integreres i opfølgningen af projekterne.

(31) I denne beslutning fastlægges der for hele programmets varighed en finansiel ramme, der skal udgøre det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden, jf. punkt 33 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren[59].

(32) Målene for den foreslåede foranstaltning, nemlig at fremme integration af tredjelandsstatsborgere i værtssamfundene i medlemsstaterne inden for rammerne af de fælles grundprincipper, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af foranstaltningens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan, og Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne beslutning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(33) De foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af denne beslutning, bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen[60].

---

[59] EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1.

[60] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

(34) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne beslutning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

KAPITEL I
EMNE, MÅL OG FORANSTALTNINGER

Artikel 1

Emne og anvendelsesområde

Ved denne beslutning oprettes Den Europæiske Fond for Integration af Tredjelandsstatsborgere, herefter kaldet "fonden", for perioden 1. januar 2007 til 31. december 2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme med henblik på at bidrage til en styrkelse af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed og mere generelt bidrage til gennemførelsen af Den Europæiske Unions mål.

I denne beslutning fastlægges de mål, som fonden bidrager til, betingelserne for gennemførelsen af fonden, de disponible finansielle midler og kriterierne for fordelingen af disse midler.

Desuden fastlægges forvaltningsreglerne for fonden, herunder reglerne for den finansielle forvaltning, og overvågnings- og kontrolordninger, som er baseret på en ansvarsfordeling mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

Artikel 2

Fondens generelle mål

1. Fondens generelle mål er at støtte medlemsstaternes indsats for at gøre det muligt for tredjelandsstatsborgere med forskellig kulturel, religiøs, sproglig og etnisk baggrund at falde til og deltage aktivt i alle aspekter af de europæiske samfund med hensyn til indrejseprocedurer, grundlæggende introduktionsprogrammer og –aktiviteter, deltagelse i det civile og politiske liv, respekt for mangfoldighed og civilt medborgerskab.

2. For at fremme det mål, som er omhandlet i stk. 1, bidrager fonden til udviklingen af nationale strategier for integration af tredjelandsstatsborgere, der tager hensyn til de fælles grundprincipper for politikker for integration af indvandrere i Den Europæiske Union, som blev vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer den 19. november 2004.

3. Fonden bidrager til finansieringen af teknisk bistand på medlemsstaternes eller Kommissionens initiativ.

Artikel 3

Specifikke mål

Fonden bidrager til følgende specifikke mål:

a) at lette tilrettelæggelsen og gennemførelsen af indrejseprocedurer for migranter

b) at bidrage til tilrettelæggelsen og gennemførelsen af introduktionsprogrammer og -aktiviteter for tredjelandsstatsborgere, som sigter mod at introducere nyankomne tredjelandsstatsborgere til værtssamfundet og gøre det muligt for dem at erhverve en grundlæggende viden om værtssamfundets sprog, historie, institutioner, socioøkonomiske forhold, kulturliv og grundlæggende normer og værdier

c) at øge tredjelandsstatsborgeres deltagelse i det civile, kulturelle og politiske liv i værtssamfundet og forbedre dialogen mellem forskellige grupper af tredjelandsstatsborgere, de offentlige myndigheder og civilsamfundet for at tilskynde dem til at blive aktive medborgere og anerkende de grundlæggende værdier

d) at forbedre evnen hos tjenesteyderne i medlemsstaterne til at interagere med tredjelandsstatsborgere og de organisationer, som repræsenterer migranter, og til at opfylde behovene hos forskellige grupper af tredjelandsstatsborgere, herunder kvinder og børn, på en bedre måde

e) at forbedre værtssamfundets evne til at tilpasse sig til den stigende mangfoldighed ved at gennemføre integrationsforanstaltninger, som er målrettet mod værtsbefolkningen, og dermed understrege, at der kræves en tovejsproces, hvis integrationen skal lykkes, under hensyntagen til udviklingerne inden for mangfoldighedsledelse

f) at øge medlemsstaternes evne til at udvikle, overvåge og evaluere integrationspolitikkerne for tredjelandsstatsborgere.

Artikel 4

Støtteberettigede foranstaltninger i medlemsstaterne

1. Med hensyn til det mål, som er fastsat i artikel 3, litra a), støtter fonden foranstaltninger i medlemsstaterne, der:

   a) gør det lettere for medlemsstaterne at udvikle indrejseprocedurer ved at støtte høringen af relevante parter og ekspertrådgivning eller informationsudveksling om metoder, som sigter mod specifikke nationaliteter eller kategorier af tredjelandsstatsborgere

   b) gør disse procedurer mere effektive og lettere tilgængelige for tredjelandsstatsborgere gennem anvendelse af brugervenlig kommunikations- og informationsteknologi, bl.a. til informationskampagner og udvælgelsesprocedurer

c) forbereder tredjelandsstatsborgere, som har fået indrejsetilladelse, på at blive integreret i værtssamfundet på en bedre måde ved at støtte foranstaltninger forud for afrejsen, såsom informationspakker og omfattende samfundsundervisning i hjemlandet.

2. Med hensyn til det mål, som er fastsat i artikel 3, litra b), støtter fonden foranstaltninger i medlemsstaterne, der:

a) udvikler og forbedrer kvaliteten af introduktionsprogrammer og –aktiviteter for nyankomne tredjelandsstatsborgere på lokalt og regionalt plan med særlig vægt på samfundsundervisning

b) styrker introduktionsprogrammernes og –aktiviteternes mulighed for at nå ud til bestemte grupper, såsom personer, der forsørges af tredjelandsstatsborgere, som underkastes en indrejseprocedure, børn, kvinder, ældre, analfabeter eller handicappede, under hensyntagen til deres særlige behov i lyset af de kriterier, som er fastsat for en vellykket gennemførelse af introduktionsprogrammerne

c) øger fleksibiliteten i introduktionsprogrammer og –aktiviteter vedrørende samfundsundervisning, specielt gennem deltidskurser, intensive kurser, fjernundervisnings- og e-læringssystemer eller tilsvarende modeller, som gør det muligt for tredjelandsstatsborgere at følge programmerne, samtidig med at de arbejder eller studerer

d) udvikler og gennemfører introduktionsprogrammer eller –aktiviteter vedrørende samfundsundervisning, der er målrettet mod unge tredjelandsstatsborgere, og specielt unge, som er ankommet sent til den pågældende medlemsstat, og som har særlige sociale og kulturelle problemer, i forbindelse med identitetsspørgsmål og forebyggelse af kriminalitet, herunder mentorprogrammer og programmer med rollemodeller.

3. Med hensyn til det mål, som er fastsat i artikel 3, litra c), støtter fonden foranstaltninger i medlemsstaterne, der:

a) bidrager til udviklingen af platforme for tværreligiøs og religiøs dialog mellem de forskellige samfund og/eller mellem samfundene og de beslutningstagende myndigheder for at skabe respekt for medborgerskab og mangfoldighed

b) øger tredjelandsstatsborgeres deltagelse i det civile liv og deres rolle som aktive medborgere ved at lette deres deltagelse i almene (frivillige) organisationer eller ved at støtte udviklingen og gennemførelsen af specielle volontørprogrammer, praktikordninger og kapacitetsopbygning med henblik herpå på lokalt eller regionalt plan

c) er med til at øge bestemte grupper af tredjelandsstatsborgeres deltagelse i det civile liv, f.eks. personer, der forsørges af tredjelandsstatsborgere, som er udvalgt til indrejseprogrammer, børn, kvinder, ældre, analfabeter eller handicappede

d) inden for medlemsstaternes politiske beslutningsproces støtter udviklingen af nationale, regionale og lokale rådgivende fora for høring af

tredjelandsstatsborgere og udveksling af oplysninger mellem alle relevante parter

e) øger tredjelandsstatsborgere deltagelse i lokale valg og demokratiske processer ved at støtte bevidstgørelses- og informationskampagner og kapacitetsopbygningsprogrammer med henblik herpå

f) bidrager til udarbejdelse og forbedring af nationale forberedende medborgerskabs- og naturaliseringsprogrammer.

4. Med hensyn til det mål, som er fastsat i artikel 3, litra d), støtter fonden foranstaltninger i medlemsstaterne, der:

a) forbedrer tredjelandsstatsborgeres adgang til tjenesteydere, bl.a. ved at sørge for tværkulturelle tolke- og oversættelsestjenester, mentorprogrammer og formidlingstjenester fra repræsentanter for samfundene, ved at udvikle og forbedre adgangen til "one-stop-shop"-informationssteder og ved at forbedre personalets tværkulturelle kompetencer

b) udvikler og ajourfører omfattende informationsværktøjer, såsom håndbøger, websteder og registre over medarbejdernes kompetence i at håndtere mangfoldighed

c) opbygger holdbare organisationsstrukturer for integration og mangfoldighedsledelse og udvikler metoder for samarbejde mellem forskellige offentlige aktører, som gør det muligt for medarbejderne hurtigt at indhente oplysninger om erfaringer og praksis andre steder og samle ressourcerne, når det er muligt

d) styrker mulighederne for at koordinere de nationale integrationsstrategier for tredjelandsstatsborgere på tværs af de forskellige myndighedsniveauer

e) indfører og gennemfører ordninger for indsamling og analyse af oplysninger om behovene hos forskellige kategorier af tredjelandsstatsborgere på lokalt eller regionalt plan ved at inddrage fora for høring af tredjelandsstatsborgere og for udveksling af oplysninger mellem de interesserede parter og ved at foretage undersøgelser i indvandrersamfundene af, hvordan disse behov bedst kan opfyldes.

5. Med hensyn til det mål, som er fastsat i artikel 3, litra e), støtter fonden foranstaltninger i medlemsstaterne, der:

a) fremmer kendskabet i værtssamfundet til indholdet og følgerne af introduktionsprogrammerne og –aktiviteterne og indrejseprogrammerne og samspillet vedrørende disse programmer med offentlige og private tjenesteydere, arbejdsgivere, herunder små og mellemstore virksomheder, uddannelsesinstitutioner og andre institutioner

b) øger accepten af migrationsfænomenerne og indrejseprogrammer i værtssamfundet gennem informationskampagner

c) bidrager til tilrettelæggelsen af og information om (store) tværkulturelle arrangementer, som når ud til specifikke målgrupper eller den brede

offentlighed, for så vidt som disse arrangementer omfatter tværkulturel dialog og meningsudvekslinger om det flerkulturelle samfund

d) fremmer dialogen og udvekslingerne mellem (ungdoms)organisationer fra forskellige kulturer

e) bidrager til, at integrationsspørgsmål tillægges større betydning

f) øger tredjelandsstatsborgeres deltagelse i udviklingen af samfundets svar på migrationsfænomenerne

g) øger private organers rolle med hensyn til at oplyse om og lede mangfoldighed.

6. Med hensyn til det mål, som er fastsat i artikel 3, litra f), støtter fonden foranstaltninger i medlemsstaterne, der:

a) forbedrer evnen til at indsamle, analysere og videreformidle statistikker om integration af tredjelandsstatsborgere og integrationspolitikker for tredjelandsstatsborgere

b) bidrager til evalueringen af indvandrings- og integrationspolitikkerne for tredjelandsstatsborgere ved at støtte nationale konsekvensanalyser, ordninger for høring af de relevante parter, såsom arbejdsgivere og uddannelsesinstitutioner, og evalueringsordninger og overvågningsforanstaltninger

c) udvikler indikatorer og benchmarking med henblik på at måle fremskridtene på nationalt plan

d) udvikler test og evalueringsordninger af høj kvalitet for obligatoriske integrationsprogrammer

e) bidrager til evalueringen af indrejseprocedurer eller introduktionsprogrammer ved at støtte repræsentative undersøgelser blandt tredjelandsstatsborgere, som har nydt godt af programmerne, og/eller blandt relevante parter, såsom virksomheder, ikke-statslige organisationer og regionale eller lokale myndigheder.

Artikel 5

Foranstaltninger af interesse for Fællesskabet

1. På Kommissionens initiativ kan op til 7 % af fondens disponible midler anvendes til at finansiere tværnationale foranstaltninger eller foranstaltninger af interesse for Fællesskabet som helhed ("fællesskabsforanstaltninger") vedrørende indvandrings- og integrationspolitikken og tiltag, der finder anvendelse på de målgrupper, som er omhandlet i artikel 6.

2. For at være berettiget til støtte skal fællesskabsforanstaltninger specielt:

a) fremme samarbejdet på fællesskabsplan om gennemførelsen af fællesskabslovgivningen og god praksis med hensyn til indvandring og gennemførelsen af god praksis med hensyn til integration

b) støtte etablering af tværnationale samarbejdsnet og pilotprojekter baseret på tværnationale partnerskaber mellem organer beliggende i tre eller flere medlemsstater, der har til formål at fremme innovationen, gøre det lettere at udveksle erfaringer og god praksis og forbedre integrationspolitikkernes kvalitet

c) støtte tværnationale oplysningskampagner

d) støtte undersøgelser og formidling og udveksling af oplysninger, bl.a. om anvendelse af den nyeste teknologi, bedste praksis og alle andre aspekter af fonden

e) støtte pilotprojekter og undersøgelser, som ser på mulighederne for nye former for samarbejde på fællesskabsplan vedrørende indvandring og integration og fællesskabslovgivning om indvandring

f) støtte udvikling af statistiske værktøjer, metoder og fælles indikatorer.

3. Det årlige arbejdsprogram med fastsættelse af prioriteterne for fællesskabsforanstaltningerne vedtages efter proceduren i artikel 51, stk. 2.

Artikel 6

Målgrupper

1. Målgrupperne for denne beslutning omfatter:

a) tredjelandsstatsborgere, som af myndighederne i en medlemsstat har fået tilladelse til at opholde sig på medlemsstatens område med henblik på beskæftigelse, selvstændig erhvervsvirksomhed, familiesammenføring eller ethvert andet formål, som er fastsat i national ret, med undtagelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse, som kan anerkendes som flygtninge eller er berettiget til subsidiær beskyttelse efter Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004, og

b) tredjelandsstatsborgere, som opholder sig på et tredjelands område, og som med henblik på at få tilladelse fra myndighederne i en medlemsstat til at komme og opholde sig på medlemsstatens område opfylder de specifikke betingelser, som ifølge national ret skal være opfyldt før afrejsen, herunder betingelserne vedrørende de pågældendes evne til at blive integreret i samfundet i den pågældende medlemsstat.

2. Tredjelandsstatsborger er enhver person, der ikke er unionsborger som omhandlet i traktatens artikel 17, stk. 1.

KAPITEL II
PRINCIPPER FOR STØTTE

Artikel 7

Komplementaritet, sammenhæng og overensstemmelse

1. Fonden yder støtte, der supplerer nationale, regionale og lokale foranstaltninger, hvori Fællesskabets prioriteter er integreret.

   Specielt bør de foranstaltninger, som finansieres under denne fond, være specifikke og supplere de foranstaltninger, som finansieres under Den Europæiske Socialfond, for at sikre, at Fællesskabets indsats for integration af tredjelandsstatsborgere er konsekvent.

2. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at der er sammenhæng mellem fondens og medlemsstaternes støtte og Fællesskabets aktiviteter, politikker og prioriteter. Denne sammenhæng anføres specielt i det flerårige program.

3. Foranstaltninger, der finansieres af fonden, skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten og de retsakter, der er vedtaget i henhold til den.

Artikel 8

Programmering

1. Fondens mål søges virkeliggjort inden for rammerne af to flerårige programmeringsperioder (2007-2010 og 2011-2013). Det flerårige programmerings-system omfatter prioriteterne og en proces for forvaltning, beslutningstagning, revision og godkendelse.

2. De flerårige programmer, som Kommissionen har godkendt, gennemføres ved hjælp af årlige programmer.

Artikel 9

Subsidiær og proportional indsats

1. Gennemførelsen af de flerårige og årlige programmer, som er omhandlet i artikel 19 og 21, henhører under medlemsstaternes ansvar på det rette territoriale niveau i overensstemmelse med det institutionelle system, der kendetegner den enkelte medlemsstat. Ansvaret udøves i overensstemmelse med denne beslutning.

2. De midler, som Kommissionen og medlemsstaterne anvender, varierer efter fællesskabsstøttens størrelse med hensyn til revisionsbestemmelser. Bestemmelserne om evaluering og rapporterne om de flerårige og årlige programmer anvendes ligeledes differentieret.

Artikel 10

Gennemførelsesmetoder

1. Det fællesskabsbudget, der afsættes til fonden, gennemføres i henhold til artikel 53, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002, dog ikke hvad angår de fællesskabsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 5, og den tekniske bistand, der er omhandlet i artikel 16. Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning overholdes.

2. Kommissionen udøver sit ansvar for gennemførelsen af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ved at:

   a) kontrollere, at der findes velfungerende forvaltnings- og kontrolsystemer i medlemsstaterne, efter procedurerne i artikel 31

   b) afbryde eller suspendere alle eller en del af betalingerne i henhold til artikel 40 og 41, hvis de nationale forvaltnings- og kontrolsystemer svigter, og anvende enhver anden nødvendig finansiel korrektion efter procedurerne i artikel 44 og 45.

Artikel 11

Additionalitet

1. Bidragene fra fonden må ikke erstatte offentlige eller tilsvarende udgifter i en medlemsstat.

2. Kommissionen foretager i samarbejde med hver medlemsstat en midtvejsefterprøvning af additionaliteten senest den 31. december 2012 og en efterfølgende efterprøvning deraf senest den 31. december 2015.

Artikel 12

Partnerskab

1. Hver medlemsstat tilrettelægger efter gældende nationale regler og national praksis et partnerskab med de myndigheder og organer, som den udpeger, dvs.:

   a) de gennemførelsesmyndigheder, som medlemsstaten har udpeget med henblik på forvaltning af Den Europæiske Socialfonds interventioner, og andre kompetente regionale og lokale myndigheder, bymyndigheder og andre offentlige myndigheder

   b) ethvert andet relevant organ, der repræsenterer civilsamfundet eller ikke-statslige organisationer, herunder arbejdsmarkedets parter.

   Hver medlemsstat sørger for generelt og effektivt at inddrage alle relevante organer efter nationale regler og national praksis.

2. Partnerskabet gennemføres i fuld overensstemmelse med de forskellige kategorier af partneres respektive institutionelle, juridiske og finansielle beføjelser.

Partnerskabet omfatter forberedelse, gennemførelse, overvågning og evaluering af de flerårige programmer.

KAPITEL III
FINANSIEL RAMME

Artikel 13

Samlede midler

1. Fondens årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

2. Kommissionen fastlægger den vejledende årlige fordeling af midlerne på de enkelte medlemsstater efter kriterierne i artikel 14.

Artikel 14

Den årlige fordeling af midlerne til støtteberettigede foranstaltninger i medlemsstaterne

1. Hver medlemsstat modtager et fast beløb på 300 000 EUR fra fondens årlige bevilling.

Dette beløb fastsættes til 500 000 EUR pr. år for perioden 2007-2013 for de stater, der tiltrådte Den Europæiske Union pr. 1. maj 2004.

Dette beløb fastsættes til 500 000 EUR pr. år for stater, der tiltræder Den Europæiske Union i perioden 2007-2013, for den resterende del af perioden 2007-2013, at regne fra året efter deres tiltrædelse.

2. Den resterende del af de årlige disponible midler fordeles således mellem medlemsstaterne:

a) 40 % af midlerne fordeles i forhold til det gennemsnitlige samlede antal tredjelandsstatsborgere med lovligt ophold i medlemsstaterne i de foregående tre år, jf. artikel 6, og

b) 60 % af midlerne fordeles i forhold til det antal tredjelandsstatsborgere, som af myndighederne i en medlemsstat har fået tilladelse til at opholde sig på medlemsstatens område i løbet af de foregående tre år, jf. artikel 6.

3. I forbindelse med den beregning, som er omhandlet i stk. 2, litra b), medregnes følgende kategorier af personer dog ikke:

a) sæsonarbejdere som defineret i national ret

b) tredjelandsstatsborgere, som har fået indrejsetilladelse med henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste som omhandlet i Rådets direktiv 2004/114/EF af 13. december 2004[61]

c) tredjelandsstatsborgere, som har fået indrejsetilladelse med henblik på videnskabelig forskning i overensstemmelse med Rådets direktiv …/…/.. af …/.. 2005

d) tredjelandsstatsborgere, som har fået fornyet en tilladelse, som er udstedt af myndighederne i en medlemsstat, eller som har skiftet status, herunder tredjelandsstatsborgere, som opnår status som fastboende udlænding efter Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003[62].

4. Referencetallene er de seneste statistikker, som er udarbejdet af De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.

5. Når de statistikker, som er omhandlet i stk. 4, ikke foreligger, leverer medlemsstaterne de nødvendige tal.

Artikel 15

Finansieringsstruktur

1. Fondens finansielle bidrag har form af tilskud.

2. Foranstaltninger, der støttes af fonden, skal samfinansieres af offentlige eller private kilder og være af almennyttig karakter og må ikke modtage støtte fra andre kilder, som er omfattet af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

3. Midlerne fra fonden skal udgøre et supplement til de offentlige eller tilsvarende tilskud, som medlemsstaterne yder til foranstaltninger, der er omfattet af denne beslutning.

4. Fællesskabets bidrag til de støttede projekter kan ikke overstige 50 % af de samlede omkostninger til en specifik foranstaltning for så vidt angår foranstaltninger, der gennemføres i medlemsstaterne i henhold til artikel 4.

5. Denne andel kan forhøjes til 60 % for projekter, der vedrører specifikke prioriteter, som er fastsat i Kommissionens strategiske retningslinjer, jf. artikel 18.

6. Denne andel forhøjes til 75 % i de medlemsstater, der er omfattet af Samhørighedsfonden.

7. Generelt yder Fællesskabet finansiel støtte til foranstaltninger inden for rammerne af fonden i højst tre år, med forbehold af de regelmæssige rapporter om de fremskridt, der er gjort.

---

61 EUT L 375 af 23.12.2004, s. 12.
62 EUT L 16 af 23.1.2004, s. 44.

Artikel 16

Teknisk bistand på Kommissionens initiativ

1. Fonden kan på Kommissionens initiativ og/eller vegne anvende op til 0,20 % af sin årlige bevilling til at finansiere forberedende foranstaltninger, foranstaltninger vedrørende overvågning og administrativ og tekniske støtte og foranstaltninger vedrørende evaluering, revision og inspektion, der er nødvendige for at gennemføre denne beslutning.

2. Disse foranstaltninger omfatter:

   a) undersøgelser, evalueringer, ekspertrapporter og statistikker, også af generel art, vedrørende fondens virksomhed

   b) foranstaltninger, der henvender sig til partnerne, modtagerne af støtte fra fonden og den brede offentlighed, specielt informationsforanstaltninger

   c) oprettelse, drift og sammenkobling af edb-systemer til forvaltning, overvågning, inspektion og evaluering

   d) forbedring af evalueringsmetoderne og udveksling af oplysninger om praksis på dette område.

Artikel 17

Teknisk bistand fra medlemsstaterne

1. På den pågældende medlemsstats initiativ kan fonden for hvert årligt program finansiere forberedende foranstaltninger, foranstaltninger vedrørende forvaltning, overvågning, evaluering, information og kontrol og foranstaltninger, der skal styrke den administrative kapacitet med henblik på gennemførelsen af fonden.

2. Det årlige beløb, der afsættes til teknisk bistand, kan ikke overstige 4 % af den samlede årlige samfinansiering, som medlemsstaten har fået tildelt, plus 30 000 EUR.

KAPITEL IV
PROGRAMMERING

Artikel 18

Vedtagelse af strategiske retningslinjer

1. For hver flerårig programmeringsperiode vedtager Kommissionen strategiske retningslinjer, som indeholder en ramme for fondens arbejde under hensyntagen til fremskridtene i udviklingen og gennemførelsen af fællesskabslovgivningen om indvandring og andre områder, som har forbindelse med integration af

tredjelandsstatsborgere, samt den vejledende fordeling af fondens finansielle midler for den pågældende periode.

2. For hvert af fondens mål skal disse retningslinjer navnlig føre Fællesskabets prioriteter ud i livet med henblik på at fremme de fælles grundprincipper.

3. Kommissionen vedtager de strategiske retningslinjer vedrørende den første flerårige programmeringsperiode (2007-2010) senest den 31. marts 2006 og de strategiske retningslinjer vedrørende den anden flerårige programmeringsperiode (2011-2013) senest den 31. marts 2010.

4. De strategiske retningslinjer vedtages efter proceduren i artikel 51, stk. 2.

Artikel 19

Udarbejdelse og godkendelse af nationale flerårige programmer

1. Hver medlemsstat fremlægger for hver programmeringsperiode på grundlag af de strategiske retningslinjer, som er omhandlet i artikel 18, et udkast til et flerårigt program, der indeholder følgende:

   a) en beskrivelse af den nuværende situation i medlemsstaten med hensyn til gennemførelsen af nationale integrationsstrategier i lyset af de fælles grundprincipper og med hensyn til udviklingen og gennemførelsen af nationale indrejse- og introduktionsprogrammer, når sådanne findes

   b) en analyse af behovene i den pågældende medlemsstat med hensyn til de nationale integrationsstrategier og med hensyn til indrejse- og introduktions-programmer, når sådanne findes, med angivelse af de operationelle mål, der er fastsat med henblik på at opfylde disse behov i den periode, som det flerårige program omfatter

   c) en hensigtsmæssig strategi for, hvordan disse mål skal nås, med angivelse af prioriteterne i forbindelse med gennemførelsen af målene, og en beskrivelse af de foranstaltninger, der er planlagt med henblik på gennemførelsen af disse prioriteter

   d) en redegørelse for, hvorvidt denne strategi er forenelig med andre regionale og nationale instrumenter og fællesskabsinstrumenter

   e) oplysninger om prioriteterne og de specifikke mål for disse. De pågældende mål skal kvantificeres ved hjælp af et begrænset antal indikatorer for gennemførelse, resultater og virkning under hensyntagen til proportionalitets-princippet. Indikatorerne skal gøre det muligt at måle fremskridtene i forhold til udgangssituationen og effektiviteten af de mål, gennem hvilke prioriteterne gennemføres

   f) et udkast til en finansieringsplan, som for hver prioritet og for hvert år indeholder oplysninger om det planlagte finansielle bidrag fra fonden og størrelsen af den samlede offentlige eller private samfinansiering

g) gennemførelsesbestemmelser for det flerårige program, herunder:

– medlemsstatens udpegning af alle de enheder, der er anført i artikel 24

– en beskrivelse af gennemførelses-, overvågnings-, kontrol- og evalueringssystemerne, herunder en beskrivelse af de foranstaltninger, som er truffet for at sikre komplementaritet mellem foranstaltningerne og de foranstaltninger, som finansieres under Den Europæiske Socialfond

– fastsættelse af procedurerne for pengestrømmenes tilvejebringelse og cirkulation med henblik på at sikre deres gennemsigtighed

– de bestemmelser, som er fastsat for at sikre det flerårige program offentlig omtale.

2. Medlemsstaterne udarbejder hvert af de flerårige programmer i tæt samarbejde med de partnere, som er omhandlet i artikel 12.

3. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen deres udkast til det flerårige program senest fire måneder efter, at Kommissionen har fremlagt de strategiske retningslinjer for den pågældende periode.

4. Kommissionen vurderer det foreslåede flerårige program i lyset af:

a) dets overensstemmelse med fondens mål og de strategiske retningslinjer, som er omhandlet i artikel 18

b) relevansen, hensigtsmæssigheden og de forventede resultater af den strategi og de prioriterede operationelle temaer, som medlemsstaten har foreslået

c) om de forvaltnings- og kontrolsystemer, som medlemsstaterne har indført med henblik på gennemførelsen af fondens foranstaltninger, overholder bestemmelserne i denne beslutning

d) om det overholder fællesskabslovgivningen og specielt den fællesskabslovgivning, der skal sikre fri bevægelighed for personer, og i forbindelse hermed direkte tilknyttede ledsageforanstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser, asyl og indvandring.

5. Hvis Kommissionen mener, at et flerårigt program ikke stemmer overens med de strategiske retningslinjer eller ikke overholder bestemmelserne i denne beslutning om forvaltnings- og kontrolsystemer, anmoder den medlemsstaten om at revidere det foreslåede program.

6. Kommissionen godkender hvert flerårigt program inden fire måneder efter, at det formelt er fremlagt, efter proceduren i artikel 51, stk. 2.

Artikel 20

Revision af flerårige programmer

1. På den pågældende medlemsstats eller Kommissionens initiativ underkastes det flerårige program en fornyet undersøgelse og revideres om nødvendigt for resten af programmeringsperioden for at tage større eller anderledes hensyn til Fællesskabets prioriteter, navnlig på baggrund af Rådets konklusioner. De flerårige programmer kan underkastes en fornyet undersøgelse på baggrund af evalueringer og/eller som følge af gennemførelsesvanskeligheder.

2. Kommissionen træffer beslutning om godkendelse af revisionen af det flerårige program hurtigst muligt efter, at den pågældende medlemsstat formelt har indgivet anmodning herom.

Artikel 21

Årlige programmer

1. De flerårige programmer, som Kommissionen har godkendt, gennemføres ved hjælp af årlige arbejdsprogrammer.

2. Kommissionen forelægger senest den 1. juli hvert år medlemsstaterne et skøn over de beløb, de vil få tildelt det følgende år inden for rammerne af de samlede bevillinger, der afsættes under den årlige budgetprocedure, beregnet efter reglerne i artikel 14.

3. Medlemsstaterne forelægger senest den 1. november hvert år Kommissionen et udkast til det årlige program for det følgende år, som er udarbejdet i overensstemmelse med det flerårige program, og som omfatter følgende:

   a) de generelle regler for udvælgelse af de projekter, der skal finansieres under det årlige program

   b) en beskrivelse af de opgaver, som den ansvarlige myndighed skal varetage i forbindelse med gennemførelsen af det årlige program

   c) den foreslåede finansielle fordeling af fondens bidrag på de forskellige foranstaltninger under programmet samt en angivelse af det beløb, der anmodes om til teknisk bistand, jf. artikel 17, med henblik på gennemførelsen af det årlige program.

4. Kommissionen gennemgår medlemsstatens forslag under hensyntagen til den endelige størrelse af de bevillinger, fonden har fået tildelt under budgetproceduren, og træffer senest den 1. marts det pågældende år beslutning om samfinansiering fra fonden. I beslutningen anføres det beløb, som medlemsstaten får tildelt, samt den periode, hvori udgifterne er støtteberettigede.

KAPITEL V
FORVALTNINGS- OG KONTROLSYSTEMER

Artikel 22

Gennemførelse

Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af denne beslutning og vedtager de gennemførelsesbestemmelser, der måtte være nødvendige.

Artikel 23

Almindelige principper for forvaltnings- og kontrolsystemer

De forvaltnings- og kontrolsystemer, som medlemsstaterne indfører i forbindelse med de flerårige programmer, omfatter:

a) en klar beskrivelse af de opgaver, som udføres af de organer og/eller afdelinger, der tager sig af forvaltning og kontrol, og en klar opgavefordeling inden de enkelte organer og/eller afdelinger

b) en klar adskillelse af opgaverne for de organer og/eller afdelinger, der tager sig af forvaltning, godkendelse af udgifter og kontrol, og af de pågældende opgaver inden for de enkelte organer og/eller afdelinger

c) tilstrækkelige midler til, at de enkelte organer eller afdelinger kan udføre de opgaver, de har fået tildelt, i hele gennemførelsesperioden for de foranstaltninger, som finansieres af fonden

d) effektive systemer for intern kontrol af den ansvarlige myndighed og enhver myndighed, til hvilken der er uddelegeret opgaver

e) pålidelige elektroniske systemer for regnskabsføring, overvågning og finansiel rapportering

f) et effektivt system for rapportering og overvågning, når udførelsen af opgaverne er uddelegeret

g) detaljerede procedurehåndbøger vedrørende de opgaver, der skal udføres

h) effektive procedurer for revision af den måde, systemet fungerer på

i) systemer og procedurer til sikring af et passende revisionsspor

j) procedurer for indberetning og overvågning af uregelmæssigheder og inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb.

Artikel 24

Udpegning af myndigheder

1. For hvert flerårigt program udpeger medlemsstaten følgende:

   a) en ansvarlig myndighed: et administrativt organ under medlemsstaten eller en national offentlig myndighed eller et nationalt offentligt organ, som er udpeget af medlemsstaten, og som har ansvaret for forvaltningen af de flerårige og årlige programmer, der støttes af fonden, og varetager al kommunikation med Kommissionen

   b) en godkendelsesmyndighed: en national offentlig myndighed eller et nationalt offentligt organ, som arbejder uafhængigt af den anvisningsberettigede tjeneste i den ansvarlige myndighed, og som af medlemsstaten er udpeget til at godkende udgiftsanmeldelser og betalingsanmodninger, før de sendes til Kommissionen

   c) en revisionsmyndighed: en national offentlig myndighed eller et nationalt offentligt organ, som er uafhængig(t) af den anvisningsberettigede tjeneste i den ansvarlige myndighed, er udpeget af medlemsstaten og er ansvarlig(t) for efterprøvningen af, om forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer forsvarligt

   d) i givet fald en myndighed, til hvilken der uddelegeres opgaver

   e) et overensstemmelsesvurderingsorgan, som udpeges, når hvert udkast til flerårigt program forelægges Kommissionen. Kommissionen kan tillade, at den udpegede revisionsmyndighed fungerer som overensstemmelsesvurderings-organ, hvis den har den nødvendige kapacitet og operationelle uafhængighed. Overensstemmelsesvurderingsorganet skal udføre sit arbejde i overensstemmelse med internationale revisionsstandarder.

2. Medlemsstaten fastsætter regler for sit forhold til disse myndigheder og organer og for deres forhold til Kommissionen.

3. Med forbehold af artikel 23, litra b), kan kontrol- og godkendelsesopgaver udføres af det samme organ eller den samme afdeling.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til artikel 25-29 efter proceduren i artikel 51, stk. 2.

Artikel 25

Ansvarlig myndighed

1. Den ansvarlige myndighed kan være et organ under medlemsstaten selv, et nationalt offentligt organ eller et organ, der er underlagt medlemsstatens privatret og har en public service-opgave. Hvis medlemsstaten udpeger en ansvarlig myndighed, som ikke er et organ under medlemsstaten selv, fastlægger den detaljerede regler for sit forhold til denne myndighed og forholdet mellem denne myndighed og Kommissionen.

2. Den ansvarlige myndighed skal opfylde følgende minimumskrav. Den skal:

a) være en juridisk person, medmindre den er et administrativt organ under medlemsstaten

b) have en infrastruktur, der gør det let at kommunikere med en bred vifte af brugere og med de ansvarlige myndigheder i de andre medlemsstater og Kommissionen

c) fungere i en administrativ kontekst, som gør det muligt at varetage opgaverne på en forsvarlig måde og undgå enhver interessekonflikt

d) kunne anvende fællesskabsreglerne om forvaltning af midler

e) have en økonomisk og forvaltningsmæssig kapacitet, som står i forhold til omfanget af de fællesskabsmidler, den skal forvalte

f) råde over personale, som har de nødvendige faglige og sproglige kvalifikationer til at kunne varetage administrative opgaver i et internationalt miljø.

3. Medlemsstaten sikrer den ansvarlige myndighed en tilstrækkelig finansiering, så den kan varetage sine opgaver korrekt og uden afbrydelser i hele perioden 2007-2013.

Artikel 26

Den ansvarlige myndigheds opgaver

1. Den ansvarlige myndighed har ansvaret for, at det flerårige program forvaltes og gennemføres effektivt og korrekt.

Den skal navnlig:

a) høre de relevante partnere (ikke-statslige organisationer, lokale myndigheder, kompetente internationale organisationer, arbejdsmarkedets parter mv.) gennem det partnerskab, som er etableret i overensstemmelse med artikel 12

b) forelægge Kommissionen forslag til de flerårige og årlige programmer, som er omhandlet i artikel 19 og 21

c) indføre en ordning for samarbejde med de forvaltningsmyndigheder, som medlemsstaten har udpeget med henblik på gennemførelsen af foranstaltningerne under Den Europæiske Socialfond

d) tilrettelægge og offentliggøre indkaldelser af bud og indkaldelser af forslag

e) tilrettelægge udvælgelses- og tildelingsprocedurer for samfinansieringen fra fonden under overholdelse af principperne om åbenhed, ligebehandling og forbud mod kumulering af tilskud

f) modtage betalinger fra Kommissionen og foretage udbetalinger til støttemodtagerne

g) sikre, at der er sammenhæng og komplementaritet mellem samfinansieringen fra fonden og fra andre relevante finansielle instrumenter på nationalt plan og på fællesskabsplan

h) kontrollere, at de samfinansierede produkter og tjenesteydelser leveres, og at de anmeldte udgifter til foranstaltninger rent faktisk er afholdt og er i overensstemmelse med fællesskabsreglerne og de nationale regler

i) sørge for, at der er et system til elektronisk registrering og lagring af detaljerede regnskabsdata for hver foranstaltning, der er omfattet af de årlige programmer, og at de gennemførelsesdata, som er nødvendige for den økonomiske forvaltning, overvågningen, kontrollen og evalueringen, indsamles

j) sikre, at støttemodtagere og andre organer, der medvirker ved gennemførelsen af de foranstaltninger, som samfinansieres af fonden, enten har et særskilt regnskabssystem eller en passende regnskabskode for alle transaktioner med tilknytning til foranstaltningen

k) sørge for, at evalueringerne af de flerårige programmer, jf. artikel 48, foretages inden for de frister, der er fastsat i denne beslutning, og opfylder de kvalitetsstandarder, som er aftalt mellem Kommissionen og medlemsstaten

l) indføre procedurer til sikring af, at alle dokumenter om udgifter og revisioner, som er nødvendige for at sikre et passende revisionsspor, opbevares i overensstemmelse med kravene i artikel 42

m) sikre, at revisionsmyndigheden modtager alle de nødvendige oplysninger om de anvendte forvaltningsprocedurer og de projekter, der samfinansieres af fonden, med henblik på at gennemføre de revisioner, som er omhandlet i artikel 29, stk. 1

n) sikre, at godkendelsesmyndigheden modtager alle de nødvendige oplysninger om de anvendte procedurer og gennemførte revisioner vedrørende udgifter med henblik på godkendelse

o) udarbejde og forelægge Kommissionen rapporter, udgiftsanmeldelser, som er godkendt af godkendelsesmyndigheden, og betalingsanmodninger

p) gennemføre informations- og rådgivningsaktiviteter og formidle resultaterne af de støttede foranstaltninger

q) samarbejde med Kommissionen og de ansvarlige myndigheder i de andre medlemsstater.

2. Den ansvarlige myndigheds forvaltningsaktiviteter i forbindelse de projekter, som gennemføres i medlemsstaterne, kan finansieres som teknisk bistand, jf. artikel 17.

Artikel 27

Den ansvarlige myndigheds uddelegering af opgaver

1. Når alle eller nogle af den ansvarlige myndigheds opgaver uddelegeres til en anden myndighed, fastlægger den ansvarlige myndighed præcist de uddelegerede opgavers omfang, og den fastlægger detaljerede procedurer for gennemførelsen af de uddelegerede opgaver, som skal opfylde betingelserne i artikel 25.

2. Det skal indgå i disse procedurer, at den ansvarlige myndighed regelmæssigt skal gives oplysninger om, hvorvidt de uddelegerede opgaver udføres effektivt, og en beskrivelse af de anvendte midler.

Artikel 28

Godkendelsesmyndighed

1. Godkendelsesmyndigheden for et flerårigt program skal:

   a) attestere, at:

      – udgiftsanmeldelsen er nøjagtig, følger af pålidelige regnskabssystemer og er baseret på kontrollerbare bilag

      – de anmeldte udgifter er i overensstemmelse med de relevante fællesskabsregler og nationale regler og er afholdt i forbindelse med foranstaltninger, som er udvalgt i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat for programmet, under overholdelse af fællesskabsreglerne og de nationale regler

   b) med henblik på godkendelse sikre sig, at den fra den ansvarlige myndighed har modtaget tilstrækkelige oplysninger om de fulgte procedurer og de revisioner, som er foretaget, i forbindelse med udgifter, der er medtaget i udgiftsanmeldelserne

   c) med henblik på godkendelse tage hensyn til resultaterne af alle revisioner, der er foretaget af revisionsmyndigheden eller under dennes ansvar

   d) føre regnskaber i elektronisk form over de udgifter, der er anmeldt til Kommissionen

   e) sørge for, at enhver fællesskabsfinansiering, som konstateres uretmæssigt udbetalt som følge af uregelmæssigheder, inddrives, i givet fald forhøjet med renter, og føre regnskab over de beløb, der skal inddrives, og tilbagebetale de inddrevne beløb til Kommission, om muligt ved fradrag i den følgende udgiftsanmeldelse.

2. Godkendelsesmyndighedens aktiviteter i forbindelse med de projekter, som gennemføres i medlemsstaterne, kan finansieres som teknisk bistand, jf. artikel 17, forudsat at denne myndigheds beføjelser efter artikel 24 respekteres.

Artikel 29

Revisionsmyndighed

1. Revisionsmyndigheden for et flerårigt program skal:

   a) sikre, at der foretages revisioner i overensstemmelse med internationale revisionsstandarder med henblik på at efterprøve, om forvaltnings- og kontrolsystemet for det flerårige program fungerer effektivt

   b) sikre, at revisionerne af foranstaltningerne foretages på grundlag af en passende stikprøve med henblik på at efterprøve de anmeldte udgifter; stikprøven skal omfatte mindst 10 % af de samlede støtteberettigede udgifter til hvert årligt program

   c) inden for seks måneder efter godkendelsen af det flerårige program forelægge Kommissionen en revisionsstrategi, som omfatter de organer, der skal foretage den revision, som er omhandlet i litra a) og b), den metode, der skal anvendes, stikprøvemetoden for revisioner af foranstaltninger, der støttes af fonden, og den vejledende planlægning af revisionerne, som skal sikre, at de vigtigste modtagere af samfinansiering fra fonden revideres, og at revisionerne er jævnt fordelt over hele programmeringsperioden.

2. Når den udpegede revisionsmyndighed efter denne beslutning også er den udpegede revisionsmyndighed efter beslutning ……, …… og ……..[63], eller når der anvendes fælles systemer for to eller flere af disse fonde, kan der fremlægges en fælles kombineret revisionsstrategi efter stk. 1, litra c).

3. Revisionsmyndigheden udarbejder en endelig rapport om gennemførelsen af de årlige programmer, jf. artikel 49, stk. 2, som omfatter:

   a) en årlig revisionsrapport med angivelse af resultaterne af de revisioner, der er foretaget i overensstemmelse med revisionsstrategien vedrørende det årlige program, og af alle konstaterede mangler ved systemerne til forvaltning og kontrol af programmet

   b) en udtalelse om, hvorvidt forvaltnings- og kontrolsystemet har fungeret effektivt med henblik på at give rimelig vished for rigtigheden af de udgiftsanmeldelser, der er forelagt Kommission, og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed

   c) en erklæring, hvori gyldigheden af anmodningen om betaling af saldoen og lovligheden og den formelle rigtighed af de underliggende transaktioner, som er omfattet af den afsluttende udgiftsanmeldelse, vurderes.

4. Hvis de revisioner, som er omhandlet i stk. 1, foretages af et andet organ end revisionsmyndigheden, sikrer revisionsmyndigheden, at det pågældende organ har

---

[63] Indsæt henvisninger til beslutningerne om oprettelse af EFF, Fonden for De Ydre Grænser og Tilbagesendelsesfonden.

den nødvendige operationelle uafhængighed, og at arbejdet udføres i overensstemmelse med internationalt accepterede revisionsstandarder.

5. Aktiviteterne i revisionsmyndigheden eller det organ, som er omhandlet i stk. 4, i forbindelse med de projekter, som gennemføres i medlemsstaterne, kan finansieres som teknisk bistand, jf. artikel 17, forudsat at denne myndigheds beføjelser efter artikel 24 respekteres.

KAPITEL VI
KONTROL

Artikel 30

Medlemsstaternes ansvar

1. Medlemsstaterne er ansvarlige for at sikre, at den økonomiske forvaltning af de flerårige programmer er forsvarlig, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige.

2. De sørger for, at de ansvarlige myndigheder, de myndigheder, til hvilke der er uddelegeret opgaver, godkendelsesmyndighederne, revisionsmyndighederne og alle andre relevante organer modtager den nødvendige vejledning i, hvordan de forvaltnings- og kontrolsystemer, der er omhandlet i artikel 23-29, skal oprettes for at sikre, at fællesskabsmidlerne anvendes effektivt og korrekt.

3. Medlemsstaterne forebygger, afslører og korrigerer uregelmæssigheder. De giver Kommissionen meddelelse herom og holder den underrettet om udviklingen i sager, hvor der er indledt administrativ eller retslig forfølgning.

   Når beløb, der er udbetalt uretmæssigt til en støttemodtager, ikke kan inddrives, er medlemsstaten ansvarlig for tilbagebetalingen af de tabte beløb til De Europæiske Fællesskabers budget.

4. Medlemsstaterne har det primære ansvar for finanskontrollen med foranstaltningerne og sørger for, at forvaltningssystemerne og revisionerne gennemføres således, at der sikres en korrekt og effektiv anvendelse af fællesskabsmidlerne. De sender Kommissionen en beskrivelse af disse systemer.

5. Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen om indsamling af de statistiske data, der er nødvendige for gennemførelsen af artikel 14.

6. De detaljerede gennemførelsesbestemmelser til stk. 1-5 vedtages efter proceduren i artikel 51, stk. 2.

Artikel 31

Forvaltnings- og kontrolsystemer

1. Forud for vedtagelsen af et flerårigt program sikrer medlemsstaterne, at der er indført forvaltnings- og kontrolsystemer i overensstemmelse med artikel 23-29. De er ansvarlige for, at systemerne fungerer effektivt i hele programmeringsperioden.

2. Sammen med hvert udkast til flerårigt program forelægger medlemsstaterne Kommissionen en beskrivelse af organisationen af og procedurerne i de ansvarlige myndigheder, de myndigheder, til hvilke der er uddelegeret opgaver, og godkendelsesmyndighederne, og en beskrivelse af de interne revisionssystemer, som anvendes af de pågældende myndigheder og organer, revisionsmyndigheden og alle andre organer, der foretager revisioner under dennes ansvar.

3. Inden for tre måneder efter, at medlemsstaterne har forelagt Kommissionen et udkast til et flerårigt program, fremlægger de en rapport, som er udarbejdet af overensstemmelsesvurderingsorganet, og som indeholder resultaterne af en vurdering af systemerne og en udtalelse om deres overensstemmelse med artikel 23-29. Hvis udtalelsen indeholder forbehold, anføres manglerne og disses alvor i rapporten. Medlemsstaten udarbejder i forståelse med Kommissionen en plan med angivelse af de korrigerende foranstaltninger, der skal træffes, og tidsplanen for gennemførelsen heraf.

4. De detaljerede gennemførelsesbestemmelser til stk. 1-3 vedtages efter proceduren i artikel 51, stk. 2.

Artikel 32

Kommissionens ansvar

1. Kommissionen sikrer efter proceduren i artikel 31, at medlemsstaterne har indført forvaltnings- og kontrolsystemer, der er i overensstemmelse med artikel 23-29, og den sikrer på grundlag af de årlige revisionsrapporter og sine egne revisioner, at systemerne fungerer effektivt i de flerårige programmers gennemførelsesperiode.

2. Uden at dette i øvrigt berører de revisioner, som foretages af medlemsstaterne, kan Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen med mindst en arbejdsdags varsel foretage revisioner på stedet for at kontrollere, om forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt, herunder revisioner af foranstaltninger, der indgår i de årlige programmer. Tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter fra den pågældende medlemsstat kan deltage i disse revisioner.

3. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at foretage kontrol på stedet for at undersøge, om systemerne fungerer korrekt, eller om en eller flere transaktioner er forskriftsmæssige. Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen kan deltage i disse revisioner.

4. Kommissionen sikrer i samarbejde med medlemsstaterne passende oplysning om og offentlig omtale og opfølgning af de foranstaltninger, som fonden støtter.

5. Kommissionen sikrer i samarbejde med medlemsstaterne, at der er sammenhæng og komplementaritet mellem foranstaltningerne og andre relevante fællesskabspolitikker, -instrumenter og -initiativer.

Artikel 33

Samarbejde med medlemsstaternes kontrolorganer

1. Kommissionen samarbejder med revisionsmyndighederne for de flerårige programmer med henblik på at samordne deres respektive kontrolplaner og revisionsmetoder og udveksler øjeblikkelig resultaterne af revisionerne af forvaltnings- og kontrolsystemerne med henblik på at udnytte kontrolressourcerne bedst muligt og undgå unødigt dobbeltarbejde.

   Kommissionen fremsætter sine bemærkninger til den revisionsstrategi, der fremlægges i henhold til artikel 29, senest tre måneder efter, at den har modtaget revisionsstrategien, eller på det første møde efter modtagelsen.

2. Ved fastsættelsen af sin egen revisionsstrategi identificerer Kommissionen de flerårige programmer:

   a) som er i overensstemmelse med det system, der er indført i henhold til artikel 31, uden forbehold, eller for hvilke forbeholdene er trukket tilbage efter korrigerende foranstaltninger, og

   b) hvor den revisionsstrategi, som anvendes af revisionsmyndigheden, jf. artikel 29, er tilfredsstillende, og hvor der på grundlag af resultaterne af Kommissionens og medlemsstatens revisioner er rimelig vished for, at forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt.

   For de pågældende programmers vedkommende kan Kommissionen meddele de berørte medlemsstater, at den først og fremmest vil henholde sig til revisionsmyndighedens udtalelse om de anmeldte udgifters korrekthed, lovlighed og formelle rigtighed og kun under ekstraordinære omstændigheder vil foretage sine egne revisioner på stedet.

KAPITEL VII
ØKONOMISK FORVALTNING

Artikel 34

Støtteberettigelse - udgiftsanmeldelser

1. Alle udgiftsanmeldelser skal omfatte de udgifter, som støttemodtagerne har afholdt i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltningerne, og den tilsvarende offentlige eller private støtte.

2. Udgifterne skal svare til de betalinger, som støttemodtagerne har foretaget. De skal dokumenteres af kvitterede fakturaer eller regnskabsbilag med tilsvarende bevisværdi.

3. For at være berettiget til støtte fra fonden skal en udgift være faktisk afholdt tidligst 1. januar det år, som Kommissionens beslutning om samfinansiering vedrører, jf. artikel 21, stk. 4. De samfinansierede foranstaltninger må ikke være afsluttet før støtteberettigelsens begyndelsesdato.

4. Følgende udgifter er ikke berettigede til støtte fra fonden:

– moms

– renter af gæld

– køb af jord for et beløb, der udgør mere end 10 % af de samlede støtteberettigede udgifter til den pågældende foranstaltning

– boligudgifter.

5. Reglerne for udgifters støtteberettigelse i forbindelse med foranstaltninger, der gennemføres i medlemsstaterne og samfinansieres af fonden i overensstemmelse med artikel 4, vedtages efter proceduren i artikel 51, stk. 2.

Artikel 35

Ubeskårne betalinger til støttemodtagerne

Medlemsstaterne sørger for, at den ansvarlige myndighed sikrer, at støttemodtagerne modtager den fulde offentlige støtte så hurtigt som muligt. Der må ikke fradrages eller tilbageholdes nogen beløb eller opkræves yderligere særlige omkostninger eller andre omkostninger med tilsvarende virkning, som reducerer det beløb, der udbetales til støttemodtagerne.

Artikel 36

Brug af euro

Alle beløb, der er anført i Kommissionens beslutninger om finansiering og i dens forpligtelser og betalinger, og beløbene for godkendte udgifter og betalingsanmodninger fra medlemsstaterne udtrykkes og gennemføres i euro.

Artikel 37

Forpligtelser

Fællesskabets budgetmæssige forpligtelser indgås hvert år på grundlag af Kommissionens finansieringsbeslutning, jf. artikel 21, stk. 4.

Artikel 38

Betalinger - forfinansiering

1. Kommissionen udbetaler bidragene fra fonden i overensstemmelse med de budgetmæssige forpligtelser.

2. Udbetalingerne sker i form af forfinansiering og betaling af saldoen. Beløbene udbetales til den ansvarlige myndighed, som medlemsstaten har udpeget.

3. Der udbetales en forfinansiering til medlemsstaten på 50 % af det beløb, der er tildelt i henhold til Kommissionens årlige beslutning om samfinansiering fra fonden, senest 60 dage efter, at beslutningen om samfinansiering er vedtaget.

4. Der udbetales endnu en forfinansiering senest tre måneder efter, at Kommissionen har godkendt en fremskridtsrapport om gennemførelsen af det årlige program og en godkendt udgiftsanmeldelse, som er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 28, stk. 1, litra a), og artikel 34, og som godtgør, at udgifterne har udgjort mindst 70 % af den første forfinansiering. Den anden forfinansiering fra Kommissionen kan ikke overstige 50 % af det samlede beløb, der er tildelt i henhold til beslutningen om samfinansiering, eller, under alle omstændigheder, forskellen mellem de fællesskabsmidler, som medlemsstaten rent faktisk har forpligtet sig til at betale til de projekter, der er udvalgt inden for rammerne af det årlige program, og den første forfinansiering.

5. Renter af forfinansieringerne konteres det pågældende program og skal fratrækkes det offentlige udgiftsbeløb, der anføres i den afsluttende udgiftsanmeldelse.

6. De beløb, der er udbetalt som forfinansiering, udlignes i regnskaberne, når det årlige program afsluttes.

Artikel 39

Betaling af saldoen

1. Kommissionen betaler saldoen, forudsat at den senest ni måneder efter den slutdato for udgifternes støtteberettigelse, som er fastsat i den årlige beslutning om samfinansiering fra fonden, har modtaget følgende dokumenter:

   a) en godkendt udgiftsanmeldelse og en anmodning om betaling af saldoen eller en erklæring om godtgørelse, som er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 28, stk. 1, litra a), og artikel 34

   b) den afsluttende gennemførelsesrapport for det årlige program med de oplysninger, der er anført i artikel 50

   c) den revisionsrapport, udtalelse og erklæring, som er omhandlet i artikel 29, stk. 3.

   Saldoen betales kun, hvis den endelige gennemførelsesrapport og erklæringen om, at anmodningen om betaling af saldoen er gyldig, accepteres.

2. Hvis den ansvarlige myndighed ikke inden fristens udløb fremlægger de dokumenter, som er anført i stk. 1, i et acceptabelt format, frigør Kommissionen den del af den budgetmæssige forpligtelse for det tilsvarende årlige program, som ikke er blevet brugt til betaling af forfinansieringen.

3. Den procedure med automatisk frigørelse, som er omhandlet i stk. 2, suspenderes med hensyn til beløbet for de pågældende projekter, når der på medlemsstatsplan verserer en retssag eller administrativ klage med opsættende virkning på det tidspunkt, hvor de dokumenter, som er anført i stk. 1, fremlægges. Medlemsstaten giver i den delvise endelige rapport, som den fremlægger, detaljerede oplysninger om disse projekter og indsender hver sjette måned rapporter om de fremskridt, der er gjort med hensyn til disse projekter. Senest tre måneder efter afslutningen af retssagen eller den administrative klageprocedure fremlægger medlemsstaten de dokumenter, som kræves efter stk. 1, for de pågældende projekter.

4. Den frist på ni måneder, som er omhandlet i stk. 1, afbrydes, hvis Kommissionen har vedtaget en beslutning om suspension af udbetalingerne af samfinansieringen til det relevante årlige program i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 41. Fristen begynder at løbe igen fra den dato, hvor Kommissionens beslutning som omhandlet i artikel 41, stk. 3, er blevet meddelt medlemsstaten.

5. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 40 informerer Kommissionen senest seks måneder efter, at den har modtaget de dokumenter, som er anført i stk. 1, medlemsstaten om det udgiftsbeløb, som Kommissionen anerkender, at fonden skal dække, og om de finansielle korrektioner, som måtte følge af forskellen mellem de anmeldte udgifter og de anerkendte udgifter. Medlemsstaten har tre måneder til at fremsætte bemærkninger.

6. Senest tre måneder efter, at Kommissionen har modtaget medlemsstatens bemærkninger, træffer den beslutning om det udgiftsbeløb, som det anerkendes, at fonden skal dække, og inddriver den saldo, der fremkommer som forskellen mellem de endeligt anerkendte udgifter og de beløb, som allerede er udbetalt til medlemsstaterne.

7. Forudsat at der er tilstrækkelige budgetmidler til rådighed, betaler Kommissionen saldoen senest 60 dage efter den dato, hvor den accepterer de dokumenter, som er anført i stk. 1. Resten af den budgetmæssige forpligtelse frigøres senest seks måneder efter betalingen.

Artikel 40

Afbrydelse

1. Betalingsfristen afbrydes i højst seks måneder af den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede som omhandlet i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002, hvis der er tvivl om, hvorvidt forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer korrekt, eller hvis den anvisningsberettigede anmoder de nationale myndigheder om yderligere oplysninger som led i opfølgningen af de bemærkninger, der er fremsat under den årlige gennemgang, eller har mistanke om, at de anmeldte udgifter rummer alvorlige afslørede eller formodede uregelmæssigheder.

Kommissionen informerer straks den pågældende medlemsstat og den ansvarlige myndighed om begrundelsen for afbrydelsen. Medlemsstaten tager hurtigst muligt de nødvendige skridt til at rette op på situationen.

2. Perioden på højst seks måneder forlænges med endnu en periode på højst seks måneder, hvis det viser sig at være nødvendigt at træffe en beslutning i henhold til artikel 41 og 44.

Artikel 41

Suspension

1. Kommissionen kan suspendere alle eller en del af forfinansierings- og saldobetalingerne, hvis:

   a) der er konstateret en alvorlig mangel ved forvaltnings- og kontrolsystemet for programmet, som påvirker pålideligheden af proceduren for godkendelse af betalinger, og for hvis vedkommende der ikke er truffet korrigerende foranstaltninger, eller

   b) udgifterne i en godkendt udgiftsanmeldelse er forbundet med en alvorlig uregelmæssighed, som ikke er korrigeret, eller

   c) en medlemsstat ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 30 og 31.

2. Kommissionen kan beslutte at suspendere forfinansierings- og saldobetalingerne efter at have givet medlemsstaten mulighed for at fremsætte bemærkninger inden for en frist på tre måneder.

3. Kommissionen bringer suspensionen af forfinansierings- og saldobetalingerne til ophør, når den finder, at medlemsstaten har truffet de foranstaltninger, som er nødvendige for, at suspensionen kan ophæves.

4. Hvis medlemsstaten ikke træffer de nødvendige foranstaltninger, kan Kommissionen træffe beslutning om at nedsætte nettobeløbet eller annullere fællesskabsbidraget til det årlige program i henhold til artikel 45.

Artikel 42

Opbevaring af dokumenter

I hver medlemsstat sikrer den ansvarlige myndighed, at alle bilag vedrørende udgifter og revisioner i forbindelse med det pågældende årlige program opbevares til brug for Kommissionen og Revisionsretten.

Medmindre andet er fastsat i statsstøttereglerne, opbevares dokumenterne i mindst tre år efter afslutningen af et årligt program. Denne periode afbrydes, hvis der indledes retsforfølgning, eller hvis Kommissionen fremsætter begrundet anmodning herom.

Dokumenterne opbevares enten som originaler eller bekræftede kopier på almindeligt anerkendte databærere.

KAPITEL VIII
FINANSIELLE KORREKTIONER

Artikel 43

Finansielle korrektioner foretaget af medlemsstaterne

1. Uden at dette berører Kommissionens ansvar for gennemførelsen af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, har medlemsstaterne det primære ansvar for at undersøge uregelmæssigheder. De reagerer på tegn på større ændringer, som har indflydelse på arten af eller betingelserne for gennemførelsen af eller kontrollen med støtten, og foretage de nødvendige finansielle korrektioner.

2. Medlemsstaterne foretager de nødvendige finansielle korrektioner med hensyn til de enkeltstående eller systemrelaterede uregelmæssigheder, som afsløres i forbindelse med foranstaltninger eller årlige programmer. De korrektioner, som medlemsstaterne foretager, består i inddrivelse af hele eller en del af Fællesskabets bidrag. Medlemsstaten tager hensyn til uregelmæssighedernes art og alvor og det økonomiske tab for fonden.

3. Medlemsstaterne medtager i den årlige rapport, som sendes til Kommissionen i henhold til artikel 49, stk. 2, en liste over annullationsprocedurer, der er indledt for det pågældende årlige program.

   De korrektioner, som medlemsstaten foretager, består i annullering af hele eller en del af Fællesskabets bidrag, og hvis beløbet ikke tilbagebetales inden for den frist, som den pågældende medlemsstat har fastsat, skal der betales morarenter, som beregnes ved anvendelse af den rentesats, som er omhandlet i artikel 46, stk. 2.

4. I tilfælde af systemrelaterede uregelmæssigheder udvider medlemsstaten sine undersøgelser til at omfatte alle transaktioner, som kan tænkes at være berørt.

Artikel 44

Kommissionens revision af regnskaberne og finansielle korrektioner

1. Uden at dette i øvrigt berører Revisionsrettens beføjelser og den kontrol, som medlemsstaterne foretager i henhold til nationale love og administrative bestemmelser, kan Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen med mindst en arbejdsdags varsel foretage kontrol på stedet, herunder stikprøvekontrol, af de foranstaltninger, der finansieres af fonden, og af forvaltnings- og kontrolsystemerne. Kommissionen underretter den pågældende medlemsstat herom, så den kan modtage den nødvendige bistand. Tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter fra den pågældende medlemsstat kan deltage i denne kontrol.

Kommissionen kan anmode den pågældende medlemsstat om at foretage kontrol på stedet for at undersøge, om en eller flere transaktioner er forskriftsmæssige. Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen kan deltage i denne kontrol.

2. Hvis Kommissionen efter at have foretaget den nødvendige kontrol konkluderer, at en medlemsstat ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 30, suspenderer den forfinansierings- eller saldobetalingen i overensstemmelse med artikel 41.

Artikel 45

Kriterier for korrektionerne

1. Hvis medlemsstaten ikke har foretaget korrektionerne inden for den frist, som er fastsat i artikel 41, stk. 2, og hvis parterne ikke er nået til enighed, kan Kommissionen inden tre måneder beslutte at annullere hele eller en del af Fællesskabets bidrag til et årligt program, hvis den konkluderer, at:

   a) der er en alvorlig mangel ved forvaltnings- og kontrolsystemet for programmet, som har bragt det bidrag fra Fællesskabet, der allerede er udbetalt til programmet, i fare

   b) udgifterne i en godkendt udgiftsanmeldelse er ukorrekte og ikke er blevet korrigeret af medlemsstaten, inden korrektionsproceduren blev indledt i henhold til dette stykke

   c) en medlemsstat ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til artikel 30, inden korrektionsproceduren blev indledt i henhold til dette stykke.

   Kommissionen træffer beslutning under hensyntagen til eventuelle bemærkninger fra medlemsstaten.

2. Kommissionen baserer sine finansielle korrektioner på konstaterede enkeltstående uregelmæssigheder, idet den tager hensyn til, om uregelmæssigheden er systemrelateret, når den afgør, om der bør anvendes en fast korrektion eller en ekstrapoleret korrektion. Hvis uregelmæssigheden har tilknytning til en udgiftsanmeldelse, for hvilken der tidligere i en årlig rapport er afgivet en positiv erklæring i henhold til artikel 29, stk. 3, litra b), formodes det, at der er tale om et systemrelateret problem, som giver anledning til anvendelse af en fast korrektion eller en ekstrapoleret korrektion, medmindre medlemsstaten inden for tre måneder kan fremlægge et bevis, som afkræfter denne formodning.

3. Når Kommissionen fastsætter korrektionens størrelse, tager den hensyn til uregelmæssighedens omfang og omfanget og de finansielle virkninger af de mangler, der er konstateret ved det pågældende årlige program.

4. Når Kommissionen baserer sin holdning på forhold, som er fastslået af revisorer uden for dens egne tjenestegrene, drager den selv sine konklusioner vedrørende de finansielle følger efter gennemgang af de foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har truffet i henhold til artikel 31, rapporterne om anmeldte uregelmæssigheder og eventuelle svar fra medlemsstaten.

Artikel 46

Tilbagebetaling

1. Alle tilbagebetalinger til Kommissionen skal ske før den forfaldsdato, der er angivet på indtægtsordren, som udarbejdes i overensstemmelse med artikel 72 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002[64]. Denne forfaldsdato skal være den sidste dag i den anden måned, der følger efter udstedelsen af indtægtsordren.

2. Enhver forsinkelse med tilbagebetalingen giver anledning til betaling af morarenter begyndende på forfaldsdatoen og sluttende på datoen for den faktiske betaling. Rentesatsen er den sats, som Den Europæiske Centralbank pr. den første kalenderdag i forfaldsmåneden anvender på sine væsentligste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende, Serie C, forhøjet med tre og et halvt procentpoint.

Artikel 47

Medlemsstaternes forpligtelser

En finansiel korrektion foretaget af Kommissionen berører ikke medlemsstatens forpligtelse til at foretage inddrivelser i henhold til artikel 45.

KAPITEL IX
OVERVÅGNING, EVALUERING OG RAPPORTER

Artikel 48

Overvågning og evaluering

1. Kommissionen overvåger regelmæssigt fonden i samarbejde med medlemsstaterne.

2. Fonden evalueres regelmæssigt af Kommissionen i partnerskab med medlemsstaterne for at vurdere de iværksatte foranstaltningers relevans, effektivitet og virkninger i lyset af det generelle mål, der er fastsat i artikel 2.

3. Kommissionen undersøger også komplementariteten mellem de foranstaltninger, der gennemføres under fonden, og de foranstaltninger, der henhører under andre relevante fællesskabspolitikker, -instrumenter og -initiativer.

Artikel 49

Rapporter

1. Den ansvarlige myndighed i hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at projekterne overvåges og evalueres.

---

64 EFT L 248 af 16.9.2002.

Med henblik herpå skal aftaler og kontrakter, som den indgår med de organisationer, der er ansvarlige for gennemførelsen af foranstaltningerne, indeholde bestemmelser om, at der regelmæssigt skal fremlægges detaljerede rapporter om, hvor langt man er nået med gennemførelsen og opfyldelsen af de fastsatte mål.

2. Senest ni måneder efter udløbet af den frist for udgifternes støtteberettigelse, der er fastsat i beslutningen om samfinansiering for hvert årligt program, forelægger den ansvarlige myndighed Kommissionen en endelig gennemførelsesrapport og en endelig udgiftsanmeldelse, jf. artikel 34.

3. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen følgende rapporter:

   a) senest den 30. juni 2010 en evalueringsrapport om gennemførelsen af de foranstaltninger, der er samfinansieret af fonden

   b) senest den 30. juni 2012 for perioden 2007-2010 og den 30. juni 2015 for perioden 2011-2013 en evalueringsrapport om resultaterne og virkningerne af de foranstaltninger, der er samfinansieret af fonden.

4. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget følgende rapporter:

   a) senest den 30. juni 2009 en rapport om anvendelsen af de kriterier for den årlige fordeling af midlerne mellem medlemsstaterne, som er fastsat i artikel 14, om nødvendigt ledsaget af forslag til ændringer

   b) senest den 31. december 2010 en foreløbig rapport om de opnåede resultater og de kvalitative og kvantitative aspekter af gennemførelsen af fonden, ledsaget af et forslag om den fondens fremtidige udvikling

   c) senest den 31. december 2012 for perioden 2007-2010 og den 31. december 2015 for perioden 2011-2013 en efterfølgende evalueringsrapport.

Artikel 50

Endelig årsrapport

1. De rapporter, som er omhandlet i artikel 49, stk. 2, skal indeholde følgende oplysninger for at sikre et klart overblik over gennemførelsen af de årlige og flerårige programmer:

   a) den finansielle og operationelle gennemførelse af det årlige program

   b) de fremskridt, der er gjort med hensyn til at gennemføre det flerårige program og dets prioriteter i forhold til de særlige kontrollerbare mål, idet der, når det er muligt, foretages en kvantificering af de fysiske indikatorer og indikatorerne for gennemførelse, resultater og virkninger for hver af prioriteterne

   c) de foranstaltninger, som den ansvarlige myndighed har truffet for at sikre en korrekt og effektiv gennemførelse, navnlig:

– overvågnings- og evalueringsforanstaltninger, herunder foranstaltninger vedrørende dataindsamling

– en oversigt over alle større problemer i forbindelse med gennemførelsen af det årlige program og de foranstaltninger, som er truffet

– anvendelsen af teknisk bistand

– de foranstaltninger, der er truffet for at informere om og sikre offentlig omtale af de årlige og flerårige programmer.

2. Rapporterne kan godkendes, når de indeholder alle de oplysninger, der er nævnt i stk. 1. Kommissionen træffer inden for to måneder afgørelse om indholdet af den årsrapport om gennemførelsen, som den ansvarlige myndighed har fremlagt. Hvis Kommissionen ikke reagerer inden udløbet af den fastsatte frist, betragtes rapporten som godkendt.

KAPITEL X
AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 51

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det fælles udvalg for solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme, som nedsættes ved beslutningen om oprettelse af Fonden for De Ydre Grænser for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme ../…[65] ("udvalget").

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 52

Revision

Rådet tager denne beslutning op til revision på grundlag af et forslag fra Kommissionen senest den 30. juni 2013.

Artikel 53

Anvendelse

Denne beslutning anvendes fra den 1. januar 2007.

---

[65] Indsæt henvisninger til beslutningerne om oprettelse af EFF, Fonden for De Ydre Grænser og Tilbagesendelsesfonden.

Artikel 54

Adressater

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne
Formand

BEGRUNDELSE

1. UDVIKLING AF SOLIDARITET I FORBINDELSE MED TILBAGESENDELSE AF TREDJELANDSSTATSBORGERE MED ULOVLIGT OPHOLD

1.1. Problemstilling og analyse

Det er vigtigt at kunne tilbagesende tredjelandsstatsborgere, som ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse, tilstedeværelse eller ophold på EU-medlemsstaternes område, enten fordi de er rejst ulovligt ind i EU eller er blevet længere, end deres visum eller opholdstilladelse tillader, eller fordi de har fået endeligt afslag på deres ansøgning om asyl.

Dette er helt afgørende for at sikre, at indrejsepolitikken ikke undergraves, og for at sikre respekt for retsstatsprincippet, der udgør en integrerende del af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

I praksis er det imidlertid en stor udfordring at føre tilbagesendelsespolitikken ud i livet, specielt for medlemsstater med et forholdsvis lavt BNP og begrænset erfaring. Forvaltningen af tilbagesendelse er en kompleks proces: Det kræver, at der udvikles gode arbejdsrelationer med bestemmelseslandene, og at individuelle rettigheder og humanitære hensyn afvejes over for statens interesse i, at lovgivningen håndhæves. Ulovlige situationer får i praksis ofte lov til at fortsætte, og medlemsstaterne har tit store løbende omkostninger i forbindelse med langvarig frihedsberøvelse af de pågældende og langtrukne retssager om udsendelse.

Det er i alle medlemsstaternes interesse at bekæmpe ulovlig indvandring gennem en effektiv tilbagesendelsespolitik. I et område uden indre grænser kan enhver i princippet rejse uhindret rundt. Hvis ulovligt ophold tolereres i én medlemsstat, kan det påvirke bekæmpelsen af ulovlig beskæftigelse i hele EU negativt, hvilket igen kan virke som en pull-faktor på mere ulovlig indvandring til EU. Modsat kan effektive tilbagesendelsespolitikker i hele EU have en gavnlig virkning på den fælles indvandringspolitiks troværdighed og være med til at øge accepten af tredjelandsstatsborgere med lovligt ophold i medlemsstaterne.

1.2. Vejen frem

I betragtning af problemernes størrelse vil medlemsstaterne have meget større chance for at løse dem, hvis de handler i fællesskab i stedet for hver for sig – især hvis de anvender de modeller, som har ført til en vellykket, men retfærdig gennemførelse af tilbagesendelsespolitikker i en række medlemsstater, specielt idéen om "integreret forvaltning af tilbagesendelse", som sigter mod at begrænse risiciene og hindringerne mest muligt.

Ud over, at medlemsstaterne på nationalt plan kan gennemføre forskellige former for praksis, som er baseret på tidligere gode erfaringer, kan de også udveksle flere oplysninger om processerne for forvaltning af tilbagesendelse, de mennesker, om hvem der er truffet afgørelse om udsendelse, erfaringerne med gennemførelsen af forskellige foranstaltninger og incitamenter, som skal fremme frivillig tilbagevenden, og forholdene i tredjelande. Endelig kan omkostningerne til tilbagesendelsesaktioner og til hjælp og støtte i de enkelte tredjelande både før og efter de pågældendes tilbagevenden fordeles mere ligeligt mellem medlemsstaterne.

Dette skal imidlertid ske på grundlag af en fælles fortolkning af, hvem der kan sendes tilbage, og hvordan tilbagesendelsespolitikken skal gennemføres. Kommissionen er i gang med at udarbejde et forslag til et direktiv om fælles standarder for procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold. Med direktivet vil der blive skabt lige vilkår inden for EU med hensyn til tilbagesendelsesprocedurer. Sådanne normer kan ikke løse de problemer, som er konstateret i forbindelse med effektiviteten af gennemførelsen af tilbagesendelsespolitikken, men vil udgøre endnu en vigtig del af EU's generelle tilbagesendelsespolitik.

Desuden bør de foranstaltninger, som fonden støtter, gennemføres i overensstemmelse med menneskerettighedsstandarderne.

I Haag-programmet krævede Det Europæiske Råd, at der blev oprettet en tilbagesendelses-fond.

1.3. Fondens mål

Fondens vigtigste mål er:

- at indføre og forbedre integreret forvaltning af tilbagesendelse og medlemsstaternes tilrettelæggelse og gennemførelse heraf

- at forbedre samarbejdet mellem medlemsstaterne inden for rammerne af integreret forvaltning af tilbagesendelse og gennemførelsen heraf

- at fremme en effektiv og ensartet anvendelse af fælles standarder for tilbagesendelse i overensstemmelse med politikudviklingen på området.

Fonden skal i princippet omfatte tilbagesendelse af både indvandrere og asylansøgere, som har modtaget en negativ afgørelse.

Den Europæiske Flygtningefond (EFF) yder støtte til finansiering af tilbagesendelsesaktioner for afviste asylansøgere indtil udgangen af 2007, men fra den 1. januar 2008 vil disse foranstaltninger ikke længere være berettiget til støtte fra EFF. Derved sikres det, at den første flerårige programmeringscyklus kan gennemføres fuldt ud under den nuværende beslutning om EFF.

I år vil Kommissionen iværksætte en række forberedende foranstaltninger vedrørende tilbagesendelse. De forberedende foranstaltninger vil blive gennemført i 2005 og 2006. For at man kan tage mest muligt hensyn til de første resultater af disse forberedende foranstaltninger, foreslås det, at gennemførelsen af fonden først begynder i 2008. Der er derfor ikke afsat midler i 2007.

2. RETSGRUNDLAG OG BEGRUNDELSE FOR POLITIKINSTRUMENTET

2.1. Valg af retsgrundlag

Det foreslåede retsgrundlag for denne rådsbeslutning er artikel 63, nr. 3), litra b), fordi denne lovgivning omfatter "foranstaltninger vedrørende indvandringspolitikken" inden for området "ulovlig indvandring og ulovligt ophold, herunder repatriering af personer med ulovligt ophold".

I overensstemmelse med Rådets afgørelse af 22. december 2004 om at få visse områder, der er omfattet af afsnit IV i tredje del i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, underlagt proceduren i artikel 251 i traktaten (2004/927/EF), træffer Rådet afgørelse efter proceduren i artikel 251 i traktaten, når det vedtager foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 63, nr. 2), litra b).

Fordi forslaget er baseret på EF-traktatens afsnit IV (visum, asyl, indvandring og andre politikker i forbindelse med den fri bevægelighed for personer), skal det fremlægges og vedtages i overensstemmelse med protokollerne om Det Forenede Kongeriges, Irlands og Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til Amsterdam-traktaten. Det Forenede Kongerige og Irland har muligheden for at benytte sig af deres "opt in"-ret i forbindelse med denne foranstaltning. Danmark deltager ikke i vedtagelsen af denne beslutning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

Solidaritet ved fordelingen af midlerne

Metoden for fordeling af midlerne mellem medlemsstaterne svarer til den, som er fastsat i Rådets beslutning om EFF for perioden 2005-2010.

For det første vil medlemsstaterne få tildelt et fast beløb hvert år som udtryk for, at mange medlemsstater (og specielt de nye medlemsstater) vil være nødt til at foretage en række strukturinvesteringer for at sikre en vellykket tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold. Dette beløb vil være højere for perioden 2008-2013 for de stater, som tiltrådte Den Europæiske Union den 1. maj 2004. Beløbet vil også være højere for stater, der tiltræder Den Europæiske Union i perioden 2008-2013, for den resterende del af perioden 2007-2013, at regne fra året efter deres tiltrædelse.

For det andet vil hovedparten af de midler, som medlemsstaterne får tildelt, som udtryk for idéen om solidaritet blive fordelt på grundlag af en fordelingsnøgle, som er baseret på medlemsstaternes relative byrde med hensyn til forvaltning af tilbagesendelse. Fordelingsnøglen har to komponenter: Den ene vedrører antallet af tredjelandsstatsborgere, for hvilke der er truffet en afgørelse om tilbagesendelse, som forpligter dem til og/eller informerer dem om forpligtelsen til at forlade medlemsstatens område, mens den anden vedrører tidligere vellykkede tilbagesendelser. Med hensyn til den første komponent tager man det samlede antal tredjelandsstatsborgere, for hvilke der er truffet en sådan afgørelse i løbet af de sidste tre år. Det samlede antal svarer stort set til det antal personer, hvis situation behandles af myndighederne i referenceperioden med henblik på udsendelse. Det er jo ofte uundgåeligt, at der går en vis tid, fra afgørelsen træffes, til den pågældende rent faktisk forlader landet; selve udsendelsen (fuldbyrdelsen af afgørelsen om tilbagesendelse) kræver i visse medlemsstater en særskilt afgørelse og/eller er underlagt særlige procedurer (herunder om nødvendigt frihedsberøvelse med henblik på udsendelse). Den anden komponent tager hensyn til tidligere vellykkede tilbagesendelser. Der vil således være en indbygget mekanisme, som tilskynder medlemsstaterne til at investere i og forbedre forvaltningen af tilbagesendelse og være med til at mindske den ulovlige indvandring i hele EU. Da hovedvægten bør lægges på den fremtidige indsats, vil de to komponenter blive vægtet med henholdsvis 70 % og 30 %.

Definitionen af den kategori af personer, for hvilke der er truffet afgørelse om tilbagesendelse, bør i princippet svare til definitionen af denne kategori i det kommende rådsdirektiv.

Det foreslås, at man fra denne definition udelukker tredjelandsstatsborgere, som er blevet nægtet indrejse i en medlemsstats transitzone, fordi man må antage, at disse personer aldrig er indrejst på EU's område, og at de ikke nødvendigvis er omfattet af ordningen i det ovennævnte kommende rådsdirektiv, mens den konkrete tilbagesendelse af disse personer normalt er omfattet af andre instrumenter.

Dette hindrer ikke medlemsstaterne i at finansiere foranstaltninger, som (også) omfatter denne kategori af personer i overensstemmelse med fondens mål. Det samme gælder for frivillig tilbagevenden af tredjelandsstatsborgere, som ikke har indgivet en asylansøgning, og som (endnu) ikke opholder sig ulovligt på en medlemsstats område.

2.2. Foranstaltninger under fonden

I betragtning af fondens generelle mål, nemlig at bidrage til gennemførelsen af tilbagesendelsespolitikker på grundlag af idéen om integreret forvaltning af tilbagesendelse, foreslår Kommissionen, at fonden hovedsagelig gennemføres ved delt forvaltning med medlemsstaterne. Det vil gøre det muligt at målrette den finansielle støtte i overensstemmelse med den konkrete situation og de konkrete behov i hver medlemsstat.

For at sikre, at midlerne anvendes så effektivt som muligt, indeholder forslaget desuden meget detaljerede bestemmelser om de operationelle mål, som skal nås, og de former for foranstaltninger, som anses for at bidrage til disse mål.

3. EVALUERINGER

Indtil nu har der på fællesskabsplan kun været midler til rådighed til støtte for administrativt samarbejde vedrørende tilbagesendelse (Argo). De gennemførte foranstaltninger har hovedsagelig fokuseret på undersøgelser af bedste praksis og overførsel af oplysninger herom mellem myndighederne og andre relevante parter, såsom IOM.

Kommissionen har foretaget en forudgående evaluering, som vedlægges dette forslag.

4. SUBSIDIARITET OG PROPORTIONALITET

Subsidiaritet

Det grundlæggende princip er stadig, at medlemsstaterne har ansvaret for udvikling og gennemførelse af alle aspekter af forvaltningen af tilbagesendelse. De nationale budgetter vil derfor fortsat være den vigtigste finansieringskilde for investeringerne og de planlagte udgifter. Men medlemsstaternes indsats for at gennemføre principperne for integreret forvaltning af tilbagesendelse i overensstemmelse med de fælles standarder kan støttes af en fond på grund af disse politikkers indvirkning på de andre medlemsstater. De foranstaltninger, som der ydes støtte til, skal derfor være klart identificeret, være forbundet med objektive forhold i de enkelte stater og give Fællesskabet som helhed en merværdi.

Proportionalitet

Beslutningen vil gøre det muligt at yde finansiel bistand fra fonden til en række foranstaltninger, som bidrager operationelt til en række udpegede specifikke mål, mens det overlades til medlemsstaterne at udvælge foranstaltningerne og at bestemme, hvordan de skal

gennemføres inden for rammerne af de ordninger, der udformes i samråd med Kommissionen. Fonden skal være et strategisk redskab, som bidrager til udviklingen af nationale tilbagesendelsesstrategier. Desuden bør anvendelsen af fællesskabsbevillingerne være underlagt præcise og ensartede regler, der fastsættes i en rådsbeslutning, som udgør det rette instrument til gennemførelse af fællesskabsprogrammer.

5. BUDGETMÆSSIGE VIRKNINGER

Der er ikke afsat midler for 2007. Det beløb, som Kommissionen har foreslået afsat til fonden for perioden 2008-2013 under de finansielle overslag, er på 759 mio. EUR.

Med hensyn til fordelingen af midlerne mellem medlemsstaterne har Kommissionen til hensigt at bruge en metode, som er baseret på objektive kriterier. For at sikre, at der tages hensyn til den konkrete situation i hver medlemsstat, vedrører kriterierne hovedsagelig "målgruppen". Dermed sikres det, at der tages hensyn til udviklingerne (f.eks. med hensyn til ændringer i indrejsepolitikken) i metoden for fordeling af midlerne, så der kan træffes korrigerende foranstaltninger med støtte fra fonden.

2005/0049 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS BESLUTNING

om oprettelse af Den Europæiske Tilbagesendelsesfond for perioden 2008-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, nr. 3), litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen[66],

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[67],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[68],

efter proceduren i traktatens artikel 251[69], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Med henblik på gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed skal der ifølge traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab vedtages foranstaltninger, der skal sikre fri bevægelighed for personer og i forbindelse hermed ledsageforanstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser, asyl og indvandring, og foranstaltninger vedrørende asyl, indvandring og beskyttelse af tredjelandsstatsborgeres rettigheder.

(2) Det Europæiske Råd bekræftede på sit særlige møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999, at det ønsker at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Med henblik herpå skal en fælles europæisk asyl- og indvandringspolitik sigte mod både en retfærdig behandling af tredjelandsstatsborgere og en bedre styring af migrationsstrømmene.

---

66 EUT C ...
67 EUT C ...
68 EUT C ...
69 EUT …

(3) En effektiv tilbagesendelsespolitik på fællesskabsplan er et nødvendigt supplement til en troværdig politik for lovlig indvandring og asyl og et vigtigt element i bekæmpelsen af ulovlig indvandring. Medlemsstaterne afsætter store beløb til gennemførelsen af tilbagesendelsesprogrammer og foranstaltninger med henblik på tvangsmæssig tilbagesendelse. En fælles indsats i Den Europæiske Union på dette område, som underbygges af tilstrækkelige finansielle midler fra Fællesskabet, kan støtte medlemsstaterne, understrege nødvendigheden af at tilbagesende personer med ulovligt ophold og være med til at øge solidariteten mellem medlemsstaterne.

(4) Rådet vedtog den 28. februar 2002 en samlet plan for bekæmpelse af ulovlig indvandring og menneskehandel i EU[70], hvori det understregede, at tilbagetagelses- og tilbagesendelsespolitikken er en integrerende og meget vigtig del af bekæmpelsen af ulovlig indvandring, og pegede på to hovedelementer, som en fællesskabspolitik for tilbagesendelse bør være baseret på, nemlig fælles principper og fælles foranstaltninger, som led i en forbedring af det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne.

(5) Det handlingsprogram for tilbagesendelse, som Rådet vedtog den 28. november 2002, og som var baseret på Kommissionens meddelelse af 14. oktober 2002 om en fællesskabspolitik for tilbagesendelse af personer med ulovligt ophold, vedrører hele handlingskæden med hensyn til forvaltning af tilbagesendelse i medlemsstaterne og omfatter både tvangsmæssig tilbagesendelse og frivillig tilbagevenden af tredjelandsstatsborgere samt de centrale faser i tilbagesendelsen, herunder forberedelse og opfølgning.

(6) Det Europæiske Råd opfordrede på sit møde i Thessaloniki den 19. og 20. juni 2003 Kommissionen til at undersøge alle aspekter af oprettelsen af et særskilt fællesskabsinstrument vedrørende tilbagesendelse, der især skulle støtte prioriteterne i handlingsprogrammet for tilbagesendelse.

(7) På grundlag af konklusionerne af 8. juni 2004, hvori Rådet opfordrede budgetmyndigheden til at stille de nødvendige midler til rådighed for forberedende foranstaltninger og opfordrede Kommissionen til at tage hensyn til dets holdninger til udvikling af integrerede tilbagesendelsesplaner i tæt samarbejde med medlemsstaterne, blev der iværksat en række forberedende foranstaltninger for perioden 2005-2006.

(8) På sit møde den 4. og 5. november 2004 opfordrede Det Europæiske Råd i "Haag-programmet" til, at forberedelserne til oprettelsen af en europæisk tilbagesendelsesfond (herefter kaldet fonden) indledes, og at fonden oprettes senest i 2007 på baggrund af evalueringen af den forberedende fase.

---

[70] EFT C 142 af 14.6.2002, s. 23.

(9) I november 2004 noterede Rådet sig formandskabets rapport om en analyse af den bedste praksis for tilbagesendelse til bestemte lande. Ifølge rapporten er der store muligheder og behov for et mere praktisk samarbejde mellem medlemsstaterne vedrørende tilbagesendelsespraksis. Det blev understreget, at der er mulighed for en mere integreret tilgang til tilbagesendelsespolitikken og de generelle politikker, både på nationalt plan og på fællesskabsplan. Rapporten fremhævede også bedste praksis i medlemsstaterne vedrørende frivillig tilbagevenden og tvangsmæssig tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere til deres hjem- eller transitland, såsom fremme af programmer for støttet frivillig tilbagevenden med henblik på en holdbar tilbagevenden, rådgivning i forbindelse med tilbagesendelsen og tilrettelæggelse af fælles tilbagesendelsesaktioner, herunder charterflyvninger.

(10) Det er nødvendigt at give Fællesskabet et instrument, der kan støtte og fremme den indsats, som medlemsstaterne gør for at forbedre alle aspekter af forvaltningen af tilbagesendelse på grundlag af princippet om integreret forvaltning af tilbagesendelse med henblik på at støtte en retfærdig og effektiv gennemførelse af de fælles standarder for tilbagesendelse, som er fastsat under eksisterende og fremtidige fællesskabsinstrumenter vedrørende tilbagesendelse.

(11) For at man kan tage hensyn til resultaterne af de forberedende foranstaltninger vedrørende tilbagesendelse (2005-2006) på grundlag af en rapport fra Kommissionen om evalueringen af de forberedende foranstaltninger, bør der ikke afsættes midler under dette instrument for 2007.

(12) De relevante fælles standarder er især Rådets direktiv 2001/40/EF af 28. maj 2001 om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandsstatsborgere[71] og de dertil knyttede beslutninger, nemlig Rådets beslutning 2004/191/EF af 23. februar 2004 om fastsættelse af kriterier og nærmere bestemmelser for udligning af de finansielle ubalancer, som følger af anvendelsen af direktiv 2001/40/EF om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandsstatsborgere[72], og Rådets beslutning 2004/573/EF af 29. april 2004 om tilrettelæggelse af samlet udsendelse med fly fra to eller flere medlemsstaters område af tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af individuelle afgørelser om udsendelse[73].

(13) Dette gælder også kommende fællesskabsinstrumenter, såsom et instrument om fælles standarder for procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, som skal skabe lige vilkår inden for Den Europæiske Union med hensyn til tilbagesendelsesprocedurer og derfor skal fastlægge, på hvilke betingelser medlemsstaterne kan gennemføre tilbagesendelsesforanstaltninger, og de grænser, de kan gøre det inden for.

---

71 EFT L 149 af 2.6.2001, s. 34.
72 EUT L 60 af 27.2.2004, s. 55.
73 EUT L 261 af 6.8.2004, s. 28.

(14) For at sikre, at Fællesskabets indsats for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold er sammenhængende, bør de foranstaltninger, som finansieres under dette instrument, være specifikke og supplere de foranstaltninger, som finansieres under Den Europæiske Flygtningefond, og programmeringen bør sigte mod at støtte udviklingssamarbejde og økonomisk samarbejde med partnerlande og -regioner, som ikke er medlemsstater eller oversøiske lande og territorier.

(15) Det betyder især, at afviste asylansøgere først bør være omfattet af foranstaltningerne under dette instrument, når de ikke længere er omfattet af tilbagesendelsesdelen af Den Europæiske Flygtningefond. Når Den Europæiske Flygtningefonds første flerårige cyklus (2005-2007) er afsluttet, bør dette instrument også omfatte afviste asylansøgere.

(16) Dette instrument skal indgå i en sammenhængende ramme kaldet det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme, som har til formål at sikre en rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne for så vidt angår den finansielle byrde, der følger af indførelsen af en integreret forvaltning af EU's ydre grænser og gennemførelsen af fælles politikker for asyl og indvandring, som er udviklet i overensstemmelse med afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

(17) Et af de vigtigste mål med dette instrument bør være at fremme integreret forvaltning af tilbagesendelse på nationalt plan. Medlemsstaterne tilskyndes til at gennemføre tilbagesendelsesaktioner i lyset af integrerede handlingsplaner for tilbagesendelse, som analyserer situationen i medlemsstaten med hensyn til målgruppen, fastsætter mål for de planlagte foranstaltninger og i samarbejde med de relevante parter, såsom UNHCR og IOM, tilbyder tilbagesendelsesordninger, som fokuserer på effektive og holdbare tilbagesendelser gennem forskellige foranstaltninger. I givet fald bør de integrerede handlingsplaner for tilbagesendelse regelmæssigt vurderes og tilpasses.

(18) For at fremme frivillig tilbagevenden af personer, som efterkommer en forpligtelse til at forlade en medlemsstat, bør der indføres incitamenter for sådanne tilbagevendende, såsom fortrinsbehandling i form af øget bistand til tilbagevenden. Denne form for frivillig tilbagevenden er både i de tilbagevendendes interesse, fordi de kan vende tilbage på en værdig måde, og i myndighedernes interesse, fordi den er omkostningseffektiv.

(19) I praksis er frivillig tilbagevenden og tvangsmæssig tilbagesendelse imidlertid uadskillelige, og medlemsstaterne bør tilskyndes til at styrke komplementariteten mellem de to former i deres forvaltning af tilbagesendelse. Der er et klart behov for at gennemføre tvangsmæssige tilbagesendelser for at beskytte EU's indvandrings- og asylpolitiks integritet og medlemsstaternes indvandrings- og asylsystemer. Muligheden for tvangsmæssig tilbagesendelse er derfor en forudsætning for, at man kan sikre, at denne politik ikke undergraves, og for, at

retsstatsprincippet respekteres, hvilket i sig selv er vigtigt for oprettelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Dette instrument bør derfor støtte medlemsstaternes indsats for at lette tvangsmæssig tilbagesendelse.

(20) De største hindringer, som medlemsstaterne møder i forbindelse med tilbagesendelser, opstår desuden i forbindelse med tvangsmæssige tilbagesendelser. En væsentlig hindring er usikkerhed om den pågældendes identitet, og/eller at den pågældende ikke har de nødvendige rejsedokumenter. Hjemlandene forsinker ofte udstedelsen af hjemrejsedokumenter eller nægter at udstede sådanne dokumenter, fordi der mangler oplysninger om nationalitet eller identitet. Derfor sker det, at personer med ulovligt ophold for at undgå udsendelse skjuler eller destruerer deres rejsedokumenter og tit påberåber sig en helt falsk identitet og/eller nationalitet. Der gennemføres derfor ofte langvarige og kostbare procedurer, hvorunder den person, som skal tilbagesendes, skal møde op på flere forskellige ambassader, eller der foretages sprog- og dialektanalyser. Medlemsstaterne bør tilskyndes til at forbedre samarbejdet med de konsulære tjenester i tredjelande og til at øge deres indbyrdes informationsudveksling og operationelle samarbejde med hensyn til samarbejdet med disse tjenester.

(21) Endelig er det afgørende, at dette instrument i de medlemsstater, som anser det for hensigtsmæssigt, støtter specifikke foranstaltninger for de tilbagevendende i bestemmelseslandet, for det første for at sikre en effektiv tilbagevenden til deres hjemby eller hjemregion under gode forhold og for det andet for at lette en holdbar reintegration i det pågældende samfund. Disse foranstaltninger bør ikke bestå i bistand til tredjelandet som sådan og er kun støtteberettigede, hvis der er tale om en nødvendig fortsættelse af aktiviteter, som er indledt og for størstedelens vedkommende gennemført på medlemsstaternes område som led i en integreret handlingsplan for tilbagesendelse.

(22) Det agentur, som er oprettet i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 af 26. oktober 2004 om oprettelse af et europæisk agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser (herefter kaldet "agenturet"), har bl.a. til opgave at yde medlemsstaterne den nødvendige støtte i forbindelse med tilrettelæggelsen af fælles tilbagesendelses-aktioner og at udvikle bedste praksis vedrørende erhvervelse af rejsedokumenter og udsendelse af tredjelandsstatsborgere, der opholder sig ulovligt på medlemsstaternes område. Følgelig bør agenturet sikre, at betingelserne for en effektiv, koordineret tilbagesendelsesindsats medlemsstaterne imellem er opfyldt, men overlade gennemførelsen og tilrettelæggelsen af de fælles tilbagesendelsesaktioner til de kompetente nationale tjenester. Agenturet bør derfor kunne bruge de midler, som stilles til rådighed via fællesskabsforanstaltninger under dette instrument.

(23) Fondens støtte vil være mere effektiv og mere målrettet, hvis samfinansieringen af de støtteberettigede foranstaltninger baseres på strategiske flerårige programmer

og på dertil knyttede årlige arbejdsprogrammer, som hver medlemsstat udarbejder i samarbejde med Kommissionen.

(24) På grundlag af de strategiske retningslinjer, som vedtages af Kommissionen, bør hver medlemsstat udarbejde et flerårigt programmeringsdokument, der tager hensyn til dens situation og behov og beskriver dens udviklingsstrategi, som forhandles med og godkendes af Kommissionen og udgør rammen for udarbejdelsen af de årlige programmer.

(25) Den flerårige programmering bør sigte på at føre fondens mål ud i livet ved at sikre, at de nødvendige økonomiske midler er til rådighed, og at Fællesskabets og medlemsstaternes fælles indsats er sammenhængende og kontinuerlig.

(26) Den flerårige programmering bør sikre, at dette instrument koordineres med andre eksisterende finansielle instrumenter.

(27) I forbindelse med delt forvaltning, jf. artikel 53, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget[74], bør der fastsættes betingelser, som gør det muligt for Kommissionen at påtage sig sit ansvar for gennemførelsen af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, og forpligtelserne i forbindelse med medlemsstaternes samarbejde bør præciseres. Ved at anvende disse betingelser vil Kommissionen kunne sikre sig, at medlemsstaterne anvender fonden lovligt og korrekt og i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, jf. finansforordningens artikel 27.

(28) Kommissionen bør fastlægge den vejledende fordeling af de disponible forpligtelsesbevillinger efter en objektiv og gennemsigtig metode.

(29) Som led i den tekniske bistand bør dette instrument yde støtte til evalueringer, forbedring af den administrative kapacitet i forbindelse med forvaltningen af fonden, undersøgelser, pilotprojekter og erfaringsudvekslinger, som navnlig tager sigte på at fremme nyskabende metoder og praksis.

(30) Medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger til at sikre, at forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer effektivt. Med henblik herpå er det nødvendigt at fastsætte de overordnede principper og nødvendige funktioner, som alle programmerne skal opfylde.

(31) Det er nødvendigt at fastsætte, at der i hver medlemsstat skal udpeges én myndighed, som er ansvarlig for forvaltningen af fondens aktiviteter, og at præcisere dens ansvar. Der bør også fastsættes bestemmelser om udpegning af revisionsmyndigheden og om dennes funktioner. Desuden er det for at sikre ensartede kvalitetsstandarder for godkendelse af udgiftsanmeldelser, før disse

---

[74] EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

sendes til Kommissionen, og for at præcisere arten og kvaliteten af de oplysninger, som udgiftsanmeldelserne er baseret på, nødvendigt at fastsætte bestemmelser om udpegning af godkendelsesmyndigheden.

(32) I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet og proportionalitetsprincippet har medlemsstaterne det primære ansvar for gennemførelsen af og kontrollen med aktiviteterne.

(33) Medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til forvaltnings- og kontrolsystemer, godkendelse af udgifter og forebyggelse, afsløring og korrektion af uregelmæssigheder og overtrædelser af fællesskabslovgivningen bør fastlægges for at sikre en effektiv og korrekt gennemførelse af deres flerårige og årlige programmer. Navnlig med hensyn til forvaltning og kontrol er det nødvendigt at fastlægge, hvordan medlemsstaterne sikrer, at systemerne er indført og fungerer tilfredsstillende.

(34) Uden at dette berører Kommissionens beføjelser vedrørende finanskontrol, bør samarbejdet mellem medlemsstaterne og Kommissionen på dette område udbygges, og der bør fastsættes kriterier, som gør det muligt for Kommissionen i sammenhæng med sin strategi for kontrol med de nationale systemer at fastlægge, hvilket sikkerhedsniveau den kan opnå hos de nationale revisionsorganer.

(35) Effektiviteten og virkningen af de foranstaltninger, som fonden støtter, afhænger også af evalueringen af disse foranstaltninger. Det er nødvendigt at formalisere medlemsstaternes og Kommissionens respektive ansvar på dette område og de ordninger, der skal sikre, at evalueringen er pålidelig.

(36) Foranstaltningerne bør evalueres med henblik på en midtvejsrevision og en konsekvensanalyse, og evalueringsprocessen bør integreres i opfølgningen af projekterne.

(37) I denne beslutning fastlægges der for hele programmets varighed en finansiel ramme, der skal udgøre det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden, jf. punkt 33 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren[75].

(38) Målene for den foreslåede foranstaltning, nemlig at fremme tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold inden for rammerne af fælles standarder og princippet om integreret forvaltning af tilbagesendelser, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af foranstaltningens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan, og Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med

[75] EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1.

proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne beslutning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(39) De foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af denne beslutning, bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen[76].

(40) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne beslutning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

KAPITEL I
EMNE, MÅL OG FORANSTALTNINGER

Artikel 1

Emne og anvendelsesområde

Ved denne beslutning oprettes Den Europæiske Tilbagesendelsesfond, herefter kaldet "fonden", for perioden 1. januar 2008 til 31. december 2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme med henblik på at bidrage til en styrkelse af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

I denne beslutning fastlægges de mål, som fonden bidrager til, betingelserne for gennemførelsen af fonden, de disponible finansielle midler og kriterierne for fordelingen af disse midler.

Desuden fastlægges forvaltningsreglerne for fonden, herunder reglerne for den finansielle forvaltning, og overvågnings- og kontrolordninger, som er baseret på en ansvarsfordeling mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

Artikel 2

Fondens generelle mål

1 Fondens generelle mål er at støtte medlemsstaternes indsats for at forbedre alle aspekter af forvaltningen af tilbagesendelse ved brug af princippet om integreret forvaltning under hensyntagen af fællesskabslovgivningen på dette område.

---

[76] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

2. Fonden bidrager til finansieringen af teknisk bistand på medlemsstaternes eller Kommissionens initiativ.

Artikel 3

Specifikke mål

1. Fonden bidrager til følgende specifikke mål:

   a) at indføre og forbedre integreret forvaltning af tilbagesendelse og medlemsstaternes tilrettelæggelse og gennemførelse heraf

   b) at forbedre samarbejdet mellem medlemsstaterne inden for rammerne af integreret forvaltning af tilbagesendelse og gennemførelsen heraf

   c) at fremme en effektiv og ensartet anvendelse af fælles standarder for tilbagesendelse i overensstemmelse med politikudviklingen på området.

2. Integreret forvaltning af tilbagesendelse indebærer især, at de kompetente myndigheder i en medlemsstat udvikler og gennemfører integrerede handlingsplaner for tilbagesendelse, som

   – er baseret på en overordnet vurdering af situationen i medlemsstaten med hensyn til målgruppen og udfordringerne i forbindelse med de planlagte foranstaltninger (f.eks. med hensyn til at fremskaffe rejsedokumenter og andre praktiske hindringer for tilbagesendelse). Den overordnede vurdering udarbejdes i samarbejde med alle relevante myndigheder og partnere

   – sigter mod at gennemføre en bred vifte af foranstaltninger, som fremmer ordninger for frivillig tilbagevenden af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold på dens område, og om nødvendigt at gennemføre foranstaltninger med henblik på tvangsmæssig tilbagesendelse af disse personer under fuld overholdelse af de humanitære principper og respekt for deres værdighed

   – omfatter valg af en målgruppe på grundlag af de relevante sager

   – omfatter en planlægning og/eller tidsplan og i givet fald en ordning for periodisk evaluering, som gør det muligt at justere planlægningen og vurdere, hvilken virkning planen har i praksis.

3. De integrerede handlingsplaner for tilbagesendelse fokuserer specielt på effektive og holdbare tilbagesendelser gennem foranstaltninger såsom effektiv information forud for afrejsen, tilrettelæggelse af rejsen og transit i bestemmelseslandet i forbindelse med såvel frivillig tilbagevenden som tvangsmæssig tilbagesendelse. Der kan i det omfang, det er muligt, indføres

incitamenter for personer, som vender tilbage frivilligt, såsom øget bistand til tilbagevenden, for at fremme frivillig tilbagevenden.

Når medlemsstaterne anser det for hensigtsmæssigt, kan planerne også omfatte støtte til modtagelse og integration.

Artikel 4

Støtteberettigede foranstaltninger i medlemsstaterne

1. Foranstaltninger vedrørende det mål, som er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra a), er berettiget til støtte fra fonden, herunder særlig følgende foranstaltninger:

   a) etablering eller forbedring af et effektivt, stabilt og varigt operationelt samarbejde mellem medlemsstaternes myndigheder og de konsulære myndigheder og indvandringsmyndighederne i tredjelande med henblik på at fremskaffe rejsedokumenter til brug for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere og sikre, at udsendelsesprocedurerne er hurtige og effektive

   b) fremme og lettelse af frivillig tilbagevenden af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, især gennem programmer for støttet frivillig tilbagevenden, med henblik på at sikre, at tilbagesendelserne er holdbare

   c) forenkling og gennemførelse af tvangsmæssige tilbagesendelser af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold med henblik på at øge indvandringspolitikkernes troværdighed og integritet og reducere varigheden af frihedsberøvelsen af personer, som afventer tvangsmæssig udsendelse.

2. Foranstaltninger vedrørende det mål, som er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra b), er berettiget til støtte fra fonden, herunder særlig følgende foranstaltninger:

   a) samarbejde om indsamling af oplysninger om hjemlandet og formidling af disse oplysninger til potentielle tilbagevendende

   b) samarbejde om udvikling af effektive, stabile og holdbare operationelle arbejdsrelationer mellem medlemsstaternes myndigheder og de konsulære myndigheder og indvandringsmyndighederne i tredjelande med henblik på at lette konsulær bistand til fremskaffelse af rejsedokumenter til brug for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere og sikre, at udsendelsesprocedurerne er hurtige og effektive

   c) udarbejdelse af fælles integrerede handlingsplaner for tilbagesendelse og gennemførelse heraf, herunder fælles programmer for frivillig

tilbagevenden for specifikke hjemlande eller –regioner eller tidligere opholdslande eller transitlande

d) undersøgelser af den nuværende situation og mulighederne for at forbedre det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne vedrørende tilbagesendelse og undersøgelser af den rolle, som internationale og ikke-statslige organisationer bør spille i denne forbindelse

e) udveksling af oplysninger, støtte og rådgivning med hensyn til håndtering af tilbagesendelsen af særligt sårbare grupper

f) tilrettelæggelse af seminarer for fagfolk om bedste praksis med fokus på specifikke tredjelande og/eller regioner

g) fælles foranstaltninger, som gør det muligt at modtage tilbagetagne personer i hjemlandene, de tidligere opholdslande eller transitlandene

h) fælles udvikling af foranstaltninger, som skal sikre holdbar reintegration af de pågældende i hjemlandet eller det tidligere opholdsland

i) fælles foranstaltninger med henblik på at overvåge de tilbagevendendes situation og holdbarheden af deres situation efter deres tilbagevenden.

3. Foranstaltninger vedrørende det mål, som er fastsat i artikel 3, stk. 1, litra c), er berettiget til støtte fra fonden, herunder særlig følgende foranstaltninger:

a) forbedring af de kompetente myndigheders evne til at træffe afgørelser af høj kvalitet om tilbagesendelse så hurtigt som muligt

b) forbedring af de kompetente administrative myndigheders evne til hurtigt at gennemføre/fuldbyrde afgørelser om udsendelse under fuld respekt for den menneskelige værdighed og de relevante europæiske sikkerhedsstandarder for sådanne foranstaltninger

c) forbedring af de retslige organers evne til hurtigere at vurdere afgørelser om tilbagesendelse, som påklages

d) tilrettelæggelse af seminarer og fælles kurser for medarbejderne ved de kompetente administrative organer, retshåndhævelsesorganer og retslige organer vedrørende juridiske og praktiske aspekter af tilbagesendelsesaktioner

e) forbedring af de kompetente administrative myndigheders evne til effektivt at gennemføre fælles ordninger for gensidig anerkendelse og fælles tilbagesendelsesaktioner, herunder de henstillinger, operationelle standarder og former for bedste praksis, som fastlægges af Det Europæiske

Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser med hensyn til tilbagesendelse.

4. De foranstaltninger, som er omhandlet i stk. 1-3, skal specielt fremme gennemførelsen af bestemmelserne i den relevante fællesskabslovgivning vedrørende den fælles europæiske indvandrings- og tilbagesendelsespolitik.

5. Foranstaltningerne skal tage hensyn til den særlige situation for sårbare personer, såsom mindreårige, uledsagede mindreårige, handicappede, ældre, gravide, enlige forældre med mindreårige børn og ofre for tortur, voldtægt eller andre alvorlige former for psykologisk, fysisk eller seksuel vold.

Artikel 5

Støtteberettigede tiltag i medlemsstaterne

De støttede foranstaltninger kan omfatte følgende tiltag:

– I alle tilfælde af tilbagesendelse: Information forud for tilbagesendelsen, tilvejebringelse af de nødvendige rejsedokumenter, omkostningerne til de nødvendige lægeundersøgelser forud for tilbagesendelsen, omkostningerne til rejse og forplejning for de tilbagevendende og deres ledsagere, herunder lægeligt personale, indkvartering af ledsagerne, særlig bistand til sårbare grupper, såsom børn eller handicappede, omkostningerne til transport til det endelige bestemmelsessted i bestemmelseslandet og samarbejde med myndighederne i hjemlandet, det tidligere opholdsland eller transitlandet.

– Desuden, i tilfælde af tvangsmæssig tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold: Omkostninger til midlertidig indkvartering af de tilbagevendende og deres ledsagere fra de deltagende medlemsstater i den organiserende medlemsstat forud for afrejsen i tilfælde af fælles tilbagesendelsesaktioner.

– Desuden, i tilfælde af frivillig tilbagevenden af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold: Omfattende information forud for tilbagesendelsen, bistand og rådgivning samt nødvendige udgifter før tilbagesendelsen.

– Desuden, når medlemsstaterne anser det for hensigtsmæssigt: Startudgifterne efter tilbagesendelsen, transport af den tilbagevendendes personlige ejendele, passende midlertidig indkvartering i de første dage efter ankomsten til bestemmelseslandet i et modtagelsescenter eller om nødvendigt på et hotel, uddannelse og hjælp til at finde arbejde og i givet fald begrænset startstøtte til økonomiske aktiviteter.

– Uddannelse og videreuddannelse af medarbejderne ved de kompetente administrative organer, retshåndhævelsesorganer og retslige organer, udstationering af disse kategorier af medarbejdere fra andre medlemsstater med henblik på at sikre en effektiv og ensartet anvendelse af de fælles standarder for tilbagesendelse og forbedre

samarbejdet samt rejser med henblik på at vurdere resultaterne af tilbagesendelsespolitikkerne i tredjelande.

– I tilfælde af operationelt samarbejde med konsulære myndigheder og indvandringsmyndigheder i tredjelande med henblik på at fremskaffe rejsedokumenter og sikre hurtige udsendelsesprocedurer: Omkostningerne til rejse og indkvartering i medlemsstaterne for medarbejdere ved de myndigheder og tjenester, som er ansvarlige for identifikation af tredjelandsstatsborgere og verifikation af deres rejsedokumenter.

– I tilfælde af reintegration: Foranstaltninger, som skal gøre tilbagesendelserne mere holdbare i overensstemmelse med idéen om integreret forvaltning af tilbagesendelse og, når medlemsstaterne anser det for hensigtsmæssigt, økonomiske incitamenter og andre kortsigtede foranstaltninger, som er nødvendige for at sætte gang i reintegrationen med henblik på den tilbagevendendes personlige udvikling, såsom uddannelse, jobformidling og hjælp til at finde arbejde, startstøtte til økonomiske aktiviteter og bistand og rådgivning efter tilbagesendelsen samt foranstaltninger, som gør det muligt for medlemsstaterne at sikre, at de tilbagevendende får en passende modtagelse, når de ankommer til de pågældende tredjelande.

Artikel 6

Foranstaltninger af interesse for Fællesskabet

1. På Kommissionens initiativ kan op til 7 % af fondens disponible midler anvendes til at finansiere tværnationale foranstaltninger eller foranstaltninger af interesse for Fællesskabet som helhed ("fællesskabsforanstaltninger") vedrørende indvandrings- og integrationspolitikken og tiltag, der finder anvendelse på de målgrupper, som er omhandlet i artikel 7.

2. For at være berettiget til støtte skal fællesskabsforanstaltninger specielt:

   a) fremme samarbejdet på fællesskabsplan om gennemførelsen af fællesskabslovgivningen og god praksis

   b) støtte etablering af tværnationale samarbejdsnet og pilotprojekter baseret på tværnationale partnerskaber mellem organer beliggende i to eller flere medlemsstater, der har til formål at fremme innovationen, gøre det lettere at udveksle erfaringer og god praksis og forbedre tilbagesendelsespolitikkens kvalitet

   c) støtte tværnationale oplysningskampagner

   d) støtte undersøgelser og formidling og udveksling af oplysninger, bl.a. om anvendelse af den nyeste teknologi, bedste praksis og alle andre aspekter af fonden

e) støtte pilotprojekter og undersøgelser, som ser på mulighederne for nye former for samarbejde på fællesskabsplan og fællesskabslovgivning på dette område

f) støtte udvikling af statistiske værktøjer, metoder og fælles indikatorer.

3. Det årlige arbejdsprogram med fastsættelse af prioriteterne for fællesskabsforanstaltningerne vedtages efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 7

Målgrupper

1. Målgrupperne for denne beslutning er alle tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold i en medlemsstat.

2. Dette omfatter også tredjelandsstatsborgere, som ikke har eller ikke længere har behov for international beskyttelse, fordi deres asylansøgning er blevet afvist ved en endelig afgørelse under de respektive nationale retssystemer, eller fordi deres status er blevet inddraget eller bragt til ophør eller ikke er blevet fornyet (ved en endelig afgørelse) i overensstemmelse med den nationale lovgivning og fællesskabslovgivningen.

3. Tredjelandsstatsborger er enhver person, der ikke er unionsborger som omhandlet i traktatens artikel 17, stk. 1.

KAPITEL II
PRINCIPPER FOR STØTTE

Artikel 8

Komplementaritet, sammenhæng og overensstemmelse

1. Fonden yder støtte, der supplerer nationale, regionale og lokale foranstaltninger, hvori Fællesskabets prioriteter er integreret.

2. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, at der er sammenhæng mellem fondens og medlemsstaternes støtte og Fællesskabets aktiviteter, politikker og prioriteter. Denne sammenhæng anføres specielt i det flerårige program, som er omhandlet i artikel 20.

3. Foranstaltninger, der finansieres af fonden, skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten og de retsakter, der er vedtaget i henhold til den.

Artikel 9

Programmering

1. Fondens mål søges virkeliggjort inden for rammerne af to flerårige programmeringsperioder (2008-2010 og 2011-2013). Det flerårige programmeringssystem omfatter prioriteterne og en proces for forvaltning, beslutningstagning, revision og godkendelse.

2. De flerårige programmer, som Kommissionen har godkendt, gennemføres ved hjælp af årlige programmer.

Artikel 10

Subsidiær og proportional indsats

1. Gennemførelsen af de flerårige og årlige programmer, som er omhandlet i artikel 20 og 22, henhører under medlemsstaternes ansvar på det rette territoriale niveau i overensstemmelse med det institutionelle system, der kendetegner den enkelte medlemsstat. Ansvaret udøves i overensstemmelse med denne beslutning.

2. De midler, som Kommissionen og medlemsstaterne anvender, varierer efter fællesskabsstøttens størrelse med hensyn til revisionsbestemmelser. Bestemmelserne om evaluering og rapporterne om de flerårige og årlige programmer anvendes ligeledes differentieret.

Artikel 11

Gennemførelsesmetoder

1. Det fællesskabsbudget, der afsættes til fonden, gennemføres i henhold til artikel 53, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002, dog ikke hvad angår de fællesskabsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 6, og den tekniske bistand, der er omhandlet i artikel 17.

   Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning overholdes.

2. Kommissionen udøver sit ansvar for gennemførelsen af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ved at:

   a) kontrollere, at der findes velfungerende forvaltnings- og kontrolsystemer i medlemsstaterne, efter procedurerne i artikel 32

b) afbryde eller suspendere alle eller en del af betalingerne i henhold til artikel 41 og 42, hvis de nationale forvaltnings- og kontrolsystemer svigter, og anvende enhver anden nødvendig finansiel korrektion efter procedurerne i artikel 45 og 46.

Artikel 12

Additionalitet

1. Bidragene fra fonden må ikke erstatte offentlige eller tilsvarende udgifter i en medlemsstat.

2. Kommissionen foretager i samarbejde med hver medlemsstat en midtvejsefterprøvning af additionaliteten senest den 31. december 2012 og en efterfølgende efterprøvning deraf senest den 31. december 2015.

Artikel 13

Partnerskab

1. Hver medlemsstat tilrettelægger efter gældende nationale regler og national praksis et partnerskab med de myndigheder og organer, som den udpeger, dvs.:

   a) de kompetente regionale og lokale myndigheder, bymyndigheder og andre offentlige myndigheder

   b) ethvert andet relevant organ, der repræsenterer civilsamfundet eller ikke-statslige organisationer, herunder arbejdsmarkedets parter.

   Hver medlemsstat sørger for generelt og effektivt at inddrage alle relevante organer efter nationale regler og national praksis.

2. Partnerskabet gennemføres i fuld overensstemmelse med de forskellige kategorier af partneres respektive institutionelle, juridiske og finansielle beføjelser.

   Partnerskabet omfatter forberedelse, gennemførelse, overvågning og evaluering af de flerårige programmer.

KAPITEL III
FINANSIEL RAMME

Artikel 14

Samlede midler

1. Det finansielle referencegrundlag for gennemførelsen af fonden fra 1. januar 2008 til 31. december 2013 udgør 759 mio. EUR.

2. Fondens årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

3. Kommissionen fastlægger den vejledende årlige fordeling af midlerne på de enkelte medlemsstater efter kriterierne i artikel 15.

Artikel 15

Den årlige fordeling af midlerne til støtteberettigede foranstaltninger i medlemsstaterne

1. Hver medlemsstat modtager et fast beløb på 300 000 EUR fra fondens årlige bevilling.

   Dette beløb fastsættes til 500 000 EUR pr. år for perioden 2008-2013 for de stater, der tiltrådte Den Europæiske Union pr. 1. maj 2004.

   Dette beløb fastsættes til 500 000 EUR pr. år for stater, der tiltræder Den Europæiske Union i perioden 2008-2013, for den resterende del af perioden 2008-2013, at regne fra året efter deres tiltrædelse.

2. Den resterende del af de årlige disponible midler fordeles således mellem medlemsstaterne:

   a) 70 % af midlerne fordeles i forhold til det samlede antal tredjelandsstatsborgere, som opholder sig eller har opholdt sig ulovligt på medlemsstatens område, og for hvilke der i løbet af de foregående tre år er truffet en afgørelse om tilbagesendelse efter den nationale lovgivning og fællesskabslovgivningen, dvs. en administrativ eller retslig afgørelse eller foranstaltning, der fastslår eller erklærer, at opholdet er ulovligt, og pålægger den pågældende en forpligtelse til at vende tilbage

   b) 30 % af midlerne fordeles i forhold til antallet af tredjelandsstatsborgere, som i løbet af de foregående tre år rent faktisk har forladt medlemsstatens

område som følge af en administrativ eller retslig afgørelse om udsendelse, uanset om de er rejst frivilligt eller er udsendt tvangsmæssigt.

3. De tredjelandsstatsborgere, som er omhandlet i stk. 2, omfatter ikke:

   a) tredjelandsstatsborgere, som af en medlemsstat nægtes indrejse i en transitzone

   b) tredjelandsstatsborgere, som af en medlemsstat skal tilbagesendes til en anden medlemsstat, navnlig i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger i en af medlemsstaterne.

4. Referencetallene er de seneste statistikker, som er udarbejdet af De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.

5. Når de statistikker, som er omhandlet i stk. 4, ikke foreligger, leverer medlemsstaterne de nødvendige tal.

Artikel 16

Finansieringsstruktur

1. Fondens finansielle bidrag har form af tilskud.

2. Foranstaltninger, der støttes af fonden, skal samfinansieres af offentlige eller private kilder og være af almennyttig karakter og må ikke modtage støtte fra andre kilder, som er omfattet af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

3. Midlerne fra fonden skal udgøre et supplement til de offentlige eller tilsvarende tilskud, som medlemsstaterne yder til foranstaltninger, der er omfattet af denne beslutning.

4. Fællesskabets bidrag til de støttede projekter kan ikke overstige 50 % af de samlede omkostninger til en specifik foranstaltning for så vidt angår foranstaltninger, der gennemføres i medlemsstaterne i henhold til artikel 4.

   Denne andel kan forhøjes til 60 % for projekter, der vedrører specifikke prioriteter, som er fastsat i Kommissionens strategiske retningslinjer, jf. artikel 19.

   Denne andel forhøjes til 75 % i de medlemsstater, der er omfattet af Samhørighedsfonden.

5. Generelt yder Fællesskabet finansiel støtte til foranstaltninger inden for rammerne af fonden i højst tre år, med forbehold af de regelmæssige rapporter om de fremskridt, der er gjort.

Artikel 17

Teknisk bistand på Kommissionens initiativ

1. Fonden kan på Kommissionens initiativ og/eller vegne anvende op til 0,20 % af sin årlige bevilling til at finansiere forberedende foranstaltninger, foranstaltninger vedrørende overvågning og administrativ og tekniske støtte og foranstaltninger vedrørende evaluering, revision og inspektion, der er nødvendige for at gennemføre denne beslutning.

2. Disse foranstaltninger omfatter:

   a) undersøgelser, evalueringer, ekspertrapporter og statistikker, også af generel art, vedrørende fondens virksomhed

   b) foranstaltninger, der henvender sig til partnerne, modtagerne af støtte fra fonden og den brede offentlighed, specielt informationsforanstaltninger

   c) oprettelse, drift og sammenkobling af edb-systemer til forvaltning, overvågning, inspektion og evaluering

   d) forbedring af evalueringsmetoderne og udveksling af oplysninger om praksis på dette område.

Artikel 18

Teknisk bistand fra medlemsstaterne

1. På den pågældende medlemsstats initiativ kan fonden for hvert årligt program finansiere forberedende foranstaltninger, foranstaltninger vedrørende forvaltning, overvågning, evaluering, information og kontrol og foranstaltninger, der skal styrke den administrative kapacitet med henblik på gennemførelsen af fonden.

2. Det årlige beløb, der afsættes til teknisk bistand, kan ikke overstige 4 % af den samlede årlige samfinansiering, som medlemsstaten har fået tildelt, plus 30 000 EUR.

KAPITEL IV
PROGRAMMERING

Artikel 19

Vedtagelse af strategiske retningslinjer

1. For hver flerårig programmeringsperiode vedtager Kommissionen strategiske retningslinjer, som indeholder en ramme for fondens arbejde under hensyntagen til fremskridtene i udviklingen og gennemførelsen af fællesskabslovgivningen om tilbagesendelse og de foranstaltninger, som Fællesskabet har truffet vedrørende ulovlig indvandring, samt den vejledende fordeling af fondens finansielle midler for den pågældende periode.

2. For de af fondens mål, som er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a) og b), skal disse retningslinjer navnlig føre Fællesskabets prioriteter ud i livet med henblik på at fremme:

   – tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere, som ikke er i besiddelse af pas eller andre identitetspapirer

   – tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere, som ikke er omfattet af Fællesskabets tilbagetagelsesaftaler eller nationale bilaterale tilbagetagelsesaftaler, med henblik på at styrke den folkeretlige forpligtelse til at tilbagetage egne statsborgere

   – tilbagesendelse til et bestemt land af tredjelandsstatsborgere og statsløse, som er kommet fra eller har haft ophold i det pågældende land uden at være statsborgere i landet

   – tilbagesendelse af særligt sårbare grupper.

   For de af fondens mål, som er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra c), skal disse retningslinjer navnlig føre Fællesskabets prioriteter ud i livet med henblik på at fremme kendskabet til de fælles standarder i hele EU og inddragelse af disse standarder i det daglige arbejde med forvaltning af tilbagesendelse i medlemsstaternes administrative myndigheder.

3. Kommissionen vedtager de strategiske retningslinjer vedrørende den første flerårige programmeringsperiode (2008-2010) senest den 31. marts 2007 og de strategiske retningslinjer vedrørende den anden flerårige programmeringsperiode (2011-2013) senest den 31. marts 2010.

4. De strategiske retningslinjer vedtages efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 20

Udarbejdelse og godkendelse af nationale flerårige programmer

1. Hver medlemsstat fremlægger for hver programmeringsperiode på grundlag af de strategiske retningslinjer, som er omhandlet i artikel 19, et udkast til et flerårigt program, der indeholder følgende:

   a) en beskrivelse af den nuværende situation i medlemsstaten med hensyn til princippet om integreret forvaltning af tilbagesendelse, samarbejde med de konsulære myndigheder og indvandringsmyndighederne i tredjelande, foranstaltninger og politikker vedrørende frivillig tilbagevenden og tvangsmæssig tilbagesendelse, strategien for reintegrationsforanstaltninger og for sikring af, at tilbagesendelserne er holdbare, kapacitetsopbygning i de kompetente administrative og retslige myndigheder og samarbejde med andre medlemsstater på de nævnte områder

   b) en analyse af behovene i den pågældende medlemsstat med hensyn til samarbejde med de konsulære myndigheder og indvandringsmyndighederne i tredjelande, foranstaltninger og politikker vedrørende frivillig tilbagevenden og tvangsmæssig tilbagesendelse, strategien for reintegrationsforanstaltninger og for sikring af, at tilbagesendelserne er holdbare, kapacitetsopbygning i de kompetente administrative og retslige myndigheder og samarbejde med andre medlemsstater på de nævnte områder med angivelse af de operationelle mål, der er fastsat med henblik på at opfylde disse behov i den periode, som det flerårige program omfatter

   c) en hensigtsmæssig strategi for, hvordan disse mål skal nås, med angivelse af prioriteterne i forbindelse med gennemførelsen af målene, og en beskrivelse af de foranstaltninger, der er planlagt med henblik på gennemførelsen af disse prioriteter

   d) en redegørelse for, hvorvidt denne strategi er forenelig med andre regionale og nationale instrumenter og fællesskabsinstrumenter

   e) oplysninger om prioriteterne og de specifikke mål for disse. De pågældende mål skal kvantificeres ved hjælp af et begrænset antal indikatorer for gennemførelse, resultater og virkning under hensyntagen til proportionalitetsprincippet. Indikatorerne skal gøre det muligt at måle fremskridtene i forhold til udgangssituationen og effektiviteten af de mål, gennem hvilke prioriteterne gennemføres

   f) et udkast til en finansieringsplan, som for hver prioritet og for hvert år indeholder oplysninger om det planlagte finansielle bidrag fra fonden og størrelsen af den samlede offentlige eller private samfinansiering

g) gennemførelsesbestemmelser for det flerårige program, herunder:

– medlemsstatens udpegning af alle de enheder, der er anført i artikel 25

– en beskrivelse af gennemførelses-, overvågnings-, kontrol- og evalueringssystemerne

– fastsættelse af procedurerne for pengestrømmenes tilvejebringelse og cirkulation med henblik på at sikre deres gennemsigtighed

– de bestemmelser, som er fastsat for at sikre det flerårige program offentlig omtale.

2. Medlemsstaterne udarbejder hvert af de flerårige programmer i tæt samarbejde med de partnere, som er omhandlet i artikel 13.

3. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen deres udkast til det flerårige program senest fire måneder efter, at Kommissionen har fremlagt de strategiske retningslinjer for den pågældende periode.

4. Kommissionen vurderer det foreslåede flerårige program i lyset af:

a) dets overensstemmelse med fondens mål og de strategiske retningslinjer, som er omhandlet i artikel 19

b) relevansen, hensigtsmæssigheden og de forventede resultater af den strategi og de prioriterede operationelle temaer, som medlemsstaten har foreslået

c) om de forvaltnings- og kontrolsystemer, som medlemsstaterne har indført med henblik på gennemførelsen af fondens foranstaltninger, overholder bestemmelserne i denne beslutning

d) om det overholder fællesskabslovgivningen og specielt den fællesskabslovgivning, der skal sikre fri bevægelighed for personer, og i forbindelse hermed direkte tilknyttede ledsageforanstaltninger vedrørende kontrol ved de ydre grænser, asyl og indvandring.

5. Hvis Kommissionen mener, at et flerårigt program ikke stemmer overens med de strategiske retningslinjer eller ikke overholder bestemmelserne i denne beslutning om forvaltnings- og kontrolsystemer, anmoder den medlemsstaten om at revidere det foreslåede program.

6. Kommissionen godkender hvert flerårigt program inden fire måneder efter, at det formelt er fremlagt, efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 21

Revision af flerårige programmer

1. På den pågældende medlemsstats eller Kommissionens initiativ underkastes det flerårige program en fornyet undersøgelse og revideres om nødvendigt for resten af programmeringsperioden for at tage større eller anderledes hensyn til Fællesskabets prioriteter, navnlig på baggrund af Rådets konklusioner. De flerårige programmer kan underkastes en fornyet undersøgelse på baggrund af evalueringer og/eller som følge af gennemførelsesvanskeligheder.

2. Kommissionen træffer beslutning om godkendelse af revisionen af det flerårige program hurtigst muligt efter, at den pågældende medlemsstat formelt har indgivet anmodning herom.

Artikel 22

Årlige programmer

1. De flerårige programmer, som Kommissionen har godkendt, gennemføres ved hjælp af årlige arbejdsprogrammer.

2. Kommissionen forelægger senest den 1. juli hvert år medlemsstaterne et skøn over de beløb, de vil få tildelt det følgende år inden for rammerne af de samlede bevillinger, der afsættes under den årlige budgetprocedure, beregnet efter reglerne i artikel 15.

3. Medlemsstaterne forelægger senest den 1. november hvert år Kommissionen et udkast til det årlige program for det følgende år, som er udarbejdet i overensstemmelse med det flerårige program, og som omfatter følgende:

   a) de generelle regler for udvælgelse af de projekter, der skal finansieres under det årlige program

   b) en beskrivelse af de opgaver, som den ansvarlige myndighed skal varetage i forbindelse med gennemførelsen af det årlige program

   c) den foreslåede finansielle fordeling af fondens bidrag på de forskellige foranstaltninger under programmet samt en angivelse af det beløb, der anmodes om til teknisk bistand, jf. artikel 18, med henblik på gennemførelsen af det årlige program.

4. Kommissionen gennemgår medlemsstatens forslag under hensyntagen til den endelige størrelse af de bevillinger, fonden har fået tildelt under budgetproceduren, og træffer senest den 1. marts det pågældende år beslutning

om samfinansiering fra fonden. I beslutningen anføres det beløb, som medlemsstaten får tildelt, samt den periode, hvori udgifterne er støtteberettigede.

KAPITEL V
FORVALTNINGS- OG KONTROLSYSTEMER

Artikel 23

Gennemførelse

Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af denne beslutning og vedtager de gennemførelsesbestemmelser, der måtte være nødvendige.

Artikel 24

Almindelige principper for forvaltnings- og kontrolsystemer

De forvaltnings- og kontrolsystemer, som medlemsstaterne indfører i forbindelse med de flerårige programmer, omfatter:

a) en klar beskrivelse af de opgaver, som udføres af de organer og/eller afdelinger, der tager sig af forvaltning og kontrol, og en klar opgavefordeling inden for de enkelte organer og/eller afdelinger

b) en klar adskillelse af opgaverne for de organer og/eller afdelinger, der tager sig af forvaltning, godkendelse af udgifter og kontrol, og af de pågældende opgaver inden for de enkelte organer og/eller afdelinger

c) tilstrækkelige midler til, at de enkelte organer eller afdelinger kan udføre de opgaver, de har fået tildelt, i hele gennemførelsesperioden for de foranstaltninger, som finansieres af fonden

d) effektive systemer for intern kontrol af den ansvarlige myndighed og enhver myndighed, til hvilken der er uddelegeret opgaver

e) pålidelige elektroniske systemer for regnskabsføring, overvågning og finansiel rapportering

f) et effektivt system for rapportering og overvågning, når udførelsen af opgaverne er uddelegeret

g) detaljerede procedurehåndbøger vedrørende de opgaver, der skal udføres

h) effektive procedurer for revision af den måde, systemet fungerer på

i) systemer og procedurer til sikring af et passende revisionsspor

j) procedurer for indberetning og overvågning af uregelmæssigheder og inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb.

Artikel 25

Udpegning af myndigheder

1. For hvert flerårigt program udpeger medlemsstaten følgende:

   a) en ansvarlig myndighed: et administrativt organ under medlemsstaten eller en national offentlig myndighed eller et nationalt offentligt organ, som er udpeget af medlemsstaten, og som har ansvaret for forvaltningen af de flerårige og årlige programmer, der støttes af fonden, og varetager al kommunikation med Kommissionen

   b) en godkendelsesmyndighed: en national offentlig myndighed eller et nationalt offentligt organ, som arbejder uafhængigt af den anvisningsberettigede tjeneste i den ansvarlige myndighed, og som af medlemsstaten er udpeget til at godkende udgiftsanmeldelser og betalingsanmodninger, før de sendes til Kommissionen

   c) en revisionsmyndighed: en national offentlig myndighed eller et nationalt offentligt organ, som er uafhængig(t) af den anvisningsberettigede tjeneste i ansvarlige myndighed, er udpeget af medlemsstaten og er ansvarlig(t) for efterprøvningen af, om forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer forsvarligt

   d) i givet fald en myndighed, til hvilken der uddelegeres opgaver

   e) et overensstemmelsesvurderingsorgan, som udpeges, når hvert udkast til flerårigt program forelægges Kommissionen. Kommissionen kan tillade, at den udpegede revisionsmyndighed fungerer som overensstemmelsesvurderingsorgan, hvis den har den nødvendige kapacitet og operationelle uafhængighed. Overensstemmelsesvurderingsorganet skal udføre sit arbejde i overensstemmelse med internationale revisionsstandarder.

2. Medlemsstaten fastsætter regler for sit forhold til disse myndigheder og organer og for deres forhold til Kommissionen.

3. Med forbehold af artikel 24, litra b), kan kontrol- og godkendelsesopgaver udføres af det samme organ eller den samme afdeling.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til artikel 26-30 efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 26

Ansvarlig myndighed

1. Den ansvarlige myndighed kan være et organ under medlemsstaten selv, et nationalt offentligt organ eller et organ, der er underlagt medlemsstatens privatret og har en public service-opgave. Hvis medlemsstaten udpeger en ansvarlig myndighed, som ikke er et organ under medlemsstaten selv, fastlægger den detaljerede regler for sit forhold til denne myndighed og forholdet mellem denne myndighed og Kommissionen.

2. Den ansvarlige myndighed skal opfylde følgende minimumskrav. Den skal:

   a) være en juridisk person, medmindre den er et administrativt organ under medlemsstaten

   b) have en infrastruktur, der gør det let at kommunikere med en bred vifte af brugere og med de ansvarlige myndigheder i de andre medlemsstater og Kommissionen

   c) fungere i en administrativ kontekst, som gør det muligt at varetage opgaverne på en forsvarlig måde og undgå enhver interessekonflikt

   d) kunne anvende fællesskabsreglerne om forvaltning af midler

   e) have en økonomisk og forvaltningsmæssig kapacitet, som står i forhold til omfanget af de fællesskabsmidler, den skal forvalte

   f) råde over personale, som har de nødvendige faglige og sproglige kvalifikationer til at kunne varetage administrative opgaver i et internationalt miljø.

3. Medlemsstaten sikrer den ansvarlige myndighed en tilstrækkelig finansiering, så den kan varetage sine opgaver korrekt og uden afbrydelser i hele perioden 2008-2013.

Artikel 27

Den ansvarlige myndigheds opgaver

1. Den ansvarlige myndighed har ansvaret for, at det flerårige program forvaltes og gennemføres effektivt og korrekt.

Den skal navnlig:

a) høre de relevante partnere (ikke-statslige organisationer, lokale myndigheder, kompetente internationale organisationer, arbejdsmarkedets parter mv.) gennem det partnerskab, som er etableret i overensstemmelse med artikel 13

b) forelægge Kommissionen forslag til de flerårige og årlige programmer, som er omhandlet i artikel 20 og 22

c) tilrettelægge og offentliggøre indkaldelser af bud og indkaldelser af forslag

d) tilrettelægge udvælgelses- og tildelingsprocedurer for samfinansieringen fra fonden under overholdelse af principperne om åbenhed, ligebehandling og forbud mod kumulering af tilskud

e) modtage betalinger fra Kommissionen og foretage udbetalinger til støttemodtagerne

f) sikre, at der er sammenhæng og komplementaritet mellem samfinansieringen fra fonden og fra andre relevante finansielle instrumenter på nationalt plan og på fællesskabsplan

g) kontrollere, at de samfinansierede produkter og tjenesteydelser leveres, og at de anmeldte udgifter til foranstaltninger rent faktisk er afholdt og er i overensstemmelse med fællesskabsreglerne og de nationale regler

h) sørge for, at der er et system til elektronisk registrering og lagring af detaljerede regnskabsdata for hver foranstaltning, der er omfattet af de årlige programmer, og at de gennemførelsesdata, som er nødvendige for den økonomiske forvaltning, overvågningen, kontrollen og evalueringen, indsamles

i) sikre, at støttemodtagere og andre organer, der medvirker ved gennemførelsen af de foranstaltninger, som samfinansieres af fonden, enten har et særskilt regnskabssystem eller en passende regnskabskode for alle transaktioner med tilknytning til foranstaltningen

j) sørge for, at evalueringerne af de flerårige programmer, jf. artikel 49, foretages inden for de frister, der er fastsat i denne beslutning, og opfylder de kvalitetsstandarder, som er aftalt mellem Kommissionen og medlemsstaten

k) indføre procedurer til sikring af, at alle dokumenter om udgifter og revisioner, som er nødvendige for at sikre et passende revisionsspor, opbevares i overensstemmelse med kravene i artikel 43

l) sikre, at revisionsmyndigheden modtager alle de nødvendige oplysninger om de anvendte forvaltningsprocedurer og de projekter, der samfinansieres af fonden, med henblik på at gennemføre de revisioner, som er omhandlet i artikel 30, stk. 1

m) sikre, at godkendelsesmyndigheden modtager alle de nødvendige oplysninger om de anvendte procedurer og gennemførte revisioner vedrørende udgifter med henblik på godkendelse

n) udarbejde og forelægge Kommissionen rapporter, udgiftsanmeldelser, som er godkendt af godkendelsesmyndigheden, og betalingsanmodninger

o) gennemføre informations- og rådgivningsaktiviteter og formidle resultaterne af de støttede foranstaltninger

p) samarbejde med Kommissionen og de ansvarlige myndigheder i de andre medlemsstater.

2. Den ansvarlige myndigheds forvaltningsaktiviteter i forbindelse de projekter, som gennemføres i medlemsstaterne, kan finansieres som teknisk bistand, jf. artikel 18.

Artikel 28

Den ansvarlige myndigheds uddelegering af opgaver

1. Når alle eller nogle af den ansvarlige myndigheds opgaver uddelegeres til en anden myndighed, fastlægger den ansvarlige myndighed præcist de uddelegerede opgavers omfang, og den fastlægger detaljerede procedurer for gennemførelsen af de uddelegerede opgaver, som skal opfylde betingelserne i artikel 26.

2. Det skal indgå i disse procedurer, at den ansvarlige myndighed regelmæssigt skal gives oplysninger om, hvorvidt de uddelegerede opgaver udføres effektivt, og en beskrivelse af de anvendte midler.

Artikel 29

Godkendelsesmyndighed

1. Godkendelsesmyndigheden for et flerårigt program skal:

a) attestere, at:

– udgiftsanmeldelsen er nøjagtig, følger af pålidelige regnskabssystemer og er baseret på kontrollerbare bilag

– de anmeldte udgifter er i overensstemmelse med de relevante fællesskabsregler og nationale regler og er afholdt i forbindelse med foranstaltninger, som er udvalgt i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat for programmet, under overholdelse af fællesskabsreglerne og de nationale regler

b) med henblik på godkendelse sikre sig, at den fra den ansvarlige myndighed har modtaget tilstrækkelige oplysninger om de fulgte procedurer og de revisioner, som er foretaget, i forbindelse med udgifter, der er medtaget i udgiftsanmeldelserne

c) med henblik på godkendelse tage hensyn til resultaterne af alle revisioner, der er foretaget af revisionsmyndigheden eller under dennes ansvar

d) føre regnskaber i elektronisk form over de udgifter, der er anmeldt til Kommissionen

e) sørge for, at enhver fællesskabsfinansiering, som konstateres uretmæssigt udbetalt som følge af uregelmæssigheder, inddrives, i givet fald forhøjet med renter, og føre regnskab over de beløb, der skal inddrives, og tilbagebetale de inddrevne beløb til Kommission, om muligt ved fradrag i den følgende udgiftsanmeldelse.

2. Godkendelsesmyndighedens aktiviteter i forbindelse med de projekter, som gennemføres i medlemsstaterne, kan finansieres som teknisk bistand, jf. artikel 18, forudsat at denne myndigheds beføjelser efter artikel 25 respekteres.

Artikel 30

Revisionsmyndighed

1. Revisionsmyndigheden for et flerårigt program skal:

a) sikre, at der foretages revisioner i overensstemmelse med internationale revisionsstandarder med henblik på at efterprøve, om forvaltnings- og kontrolsystemet for det flerårige program fungerer effektivt

b) sikre, at revisionerne af foranstaltningerne foretages på grundlag af en passende stikprøve med henblik på at efterprøve de anmeldte udgifter; stikprøven skal omfatte mindst 10 % af de samlede støtteberettigede udgifter til hvert årligt program

c) inden for seks måneder efter godkendelsen af det flerårige program forelægge Kommissionen en revisionsstrategi, som omfatter de organer, der skal foretage den revision, som er omhandlet i litra a) og b), den metode, der skal anvendes, stikprøvemetoden for revisioner af

foranstaltninger, der støttes af fonden, og den vejledende planlægning af revisionerne, som skal sikre, at de vigtigste modtagere af samfinansiering fra fonden revideres, og at revisionerne er jævnt fordelt over hele programmeringsperioden.

2. Når den udpegede revisionsmyndighed efter denne beslutning også er den udpegede revisionsmyndighed efter beslutning ……, …… og ……..[77], eller når der anvendes fælles systemer for to eller flere af disse fonde, kan der fremlægges en fælles kombineret revisionsstrategi efter stk. 1, litra c).

3. Revisionsmyndigheden udarbejder en endelig rapport om gennemførelsen af de årlige programmer, jf. artikel 50, stk. 2, som omfatter:

   a) en årlig revisionsrapport med angivelse af resultaterne af de revisioner, der er foretaget i overensstemmelse med revisionsstrategien vedrørende det årlige program, og af alle konstaterede mangler ved systemerne til forvaltning og kontrol af programmet

   b) en udtalelse om, hvorvidt forvaltnings- og kontrolsystemet har fungeret effektivt med henblik på at give rimelig vished for rigtigheden af de udgiftsanmeldelser, der er forelagt Kommission, og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed

   c) en erklæring, hvori gyldigheden af anmodningen om betaling af saldoen og lovligheden og den formelle rigtighed af de underliggende transaktioner, som er omfattet af den afsluttende udgiftsanmeldelse, vurderes.

4. Hvis de revisioner, som er omhandlet i stk. 1, foretages af et andet organ end revisionsmyndigheden, sikrer revisionsmyndigheden, at det pågældende organ har den nødvendige operationelle uafhængighed, og at arbejdet udføres i overensstemmelse med internationalt accepterede revisionsstandarder.

5. Aktiviteterne i revisionsmyndigheden eller det organ, som er omhandlet i stk. 4, i forbindelse med de projekter, som gennemføres i medlemsstaterne, kan finansieres som teknisk bistand, jf. artikel 18, forudsat at denne myndigheds beføjelser efter artikel 25 respekteres.

---

[77] Indsæt henvisninger til beslutningerne om oprettelse af EFF, Fonden for De Ydre Grænser og Tilbagesendelsesfonden.

KAPITEL VI
KONTROL

Artikel 31

Medlemsstaternes ansvar

1. Medlemsstaterne er ansvarlige for at sikre, at den økonomiske forvaltning af de flerårige programmer er forsvarlig, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige.

2. De sørger for, at de ansvarlige myndigheder, de myndigheder, til hvilke der er uddelegeret opgaver, godkendelsesmyndighederne, revisionsmyndighederne og alle andre relevante organer modtager den nødvendige vejledning i, hvordan de forvaltnings- og kontrolsystemer, der er omhandlet i artikel 24-30, skal oprettes for at sikre, at fællesskabsmidlerne anvendes effektivt og korrekt.

3. Medlemsstaterne forebygger, afslører og korrigerer uregelmæssigheder. De giver Kommissionen meddelelse herom og holder den underrettet om udviklingen i sager, hvor der er indledt administrativ eller retslig forfølgning.

   Når beløb, der er udbetalt uretmæssigt til en støttemodtager, ikke kan inddrives, er medlemsstaten ansvarlig for tilbagebetalingen af de tabte beløb til De Europæiske Fællesskabers budget.

4. Medlemsstaterne har det primære ansvar for finanskontrollen med foranstaltningerne og sørger for, at forvaltningssystemerne og revisionerne gennemføres således, at der sikres en korrekt og effektiv anvendelse af fællesskabsmidlerne. De sender Kommissionen en beskrivelse af disse systemer.

5. Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen om indsamling af de statistiske data, der er nødvendige for gennemførelsen af artikel 15.

6. De detaljerede gennemførelsesbestemmelser til stk. 1-5 vedtages efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 32

Forvaltnings- og kontrolsystemer

1. Forud for vedtagelsen af et flerårigt program sikrer medlemsstaterne, at der er indført forvaltnings- og kontrolsystemer i overensstemmelse med artikel 24-30. De er ansvarlige for, at systemerne fungerer effektivt i hele programmeringsperioden.

2. Sammen med hvert udkast til flerårigt program forelægger medlemsstaterne Kommissionen en beskrivelse af organisationen af og procedurerne i de ansvarlige myndigheder, de myndigheder, til hvilke der er uddelegeret opgaver, og godkendelsesmyndighederne, og en beskrivelse af de interne revisionssystemer, som anvendes af de pågældende myndigheder og organer, revisionsmyndigheden og alle andre organer, der foretager revisioner under dennes ansvar.

3. Inden for tre måneder efter, at medlemsstaterne har forelagt Kommissionen et udkast til et flerårigt program, fremlægger de en rapport, som er udarbejdet af overensstemmelsesvurderingsorganet, og som indeholder resultaterne af en vurdering af systemerne og en udtalelse om deres overensstemmelse med artikel 24-30. Hvis udtalelsen indeholder forbehold, anføres manglerne og disses alvor i rapporten. Medlemsstaten udarbejder i forståelse med Kommissionen en plan med angivelse af de korrigerende foranstaltninger, der skal træffes, og tidsplanen for gennemførelsen heraf.

4. De detaljerede gennemførelsesbestemmelser til stk. 1-3 vedtages efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 33

Kommissionens ansvar

1. Kommissionen sikrer efter proceduren i artikel 32, at medlemsstaterne har indført forvaltnings- og kontrolsystemer, der er i overensstemmelse med artikel 24-30, og den sikrer på grundlag af de årlige revisionsrapporter og sine egne revisioner, at systemerne fungerer effektivt i de flerårige programmers gennemførelsesperiode.

2. Uden at dette i øvrigt berører de revisioner, som foretages af medlemsstaterne, kan Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen med mindst en arbejdsdags varsel foretage revisioner på stedet for at kontrollere, om forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt, herunder revisioner af foranstaltninger, der indgår i de årlige programmer. Tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter fra den pågældende medlemsstat kan deltage i disse revisioner.

3. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at foretage kontrol på stedet for at undersøge, om systemerne fungerer korrekt, eller om en eller flere transaktioner er forskriftsmæssige. Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen kan deltage i disse revisioner.

4. Kommissionen sikrer i samarbejde med medlemsstaterne passende oplysning om og offentlig omtale og opfølgning af de foranstaltninger, som fonden støtter.

5. Kommissionen sikrer i samarbejde med medlemsstaterne, at der er sammenhæng og komplementaritet mellem foranstaltningerne og andre relevante fællesskabspolitikker, -instrumenter og -initiativer.

Artikel 34

Samarbejde med medlemsstaternes kontrolorganer

1. Kommissionen samarbejder med revisionsmyndighederne for de flerårige programmer med henblik på at samordne deres respektive kontrolplaner og revisionsmetoder og udveksler øjeblikkelig resultaterne af revisionerne af forvaltnings- og kontrolsystemerne med henblik på at udnytte kontrolressourcerne bedst muligt og undgå unødigt dobbeltarbejde.

   Kommissionen fremsætter sine bemærkninger til den revisionsstrategi, der fremlægges i henhold til artikel 30, senest tre måneder efter, at den har modtaget revisionsstrategien, eller på det første møde efter modtagelsen.

2. Ved fastsættelsen af sin egen revisionsstrategi identificerer Kommissionen de flerårige programmer:

   a) som er i overensstemmelse med det system, der er indført i henhold til artikel 32, uden forbehold, eller for hvilke forbeholdene er trukket tilbage efter korrigerende foranstaltninger, og

   b) hvor den revisionsstrategi, som anvendes af revisionsmyndigheden, jf. artikel 30, er tilfredsstillende, og hvor der på grundlag af resultaterne af Kommissionens og medlemsstatens revisioner er rimelig vished for, at forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt.

   For de pågældende programmers vedkommende kan Kommissionen meddele de berørte medlemsstater, at den først og fremmest vil henholde sig til revisionsmyndighedens udtalelse om de anmeldte udgifters korrekthed, lovlighed og formelle rigtighed og kun under ekstraordinære omstændigheder vil foretage sine egne revisioner på stedet.

KAPITEL VII
ØKONOMISK FORVALTNING

Artikel 35

Støtteberettigelse - udgiftsanmeldelser

1. Alle udgiftsanmeldelser skal omfatte de udgifter, som støttemodtagerne har afholdt i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltningerne, og den tilsvarende offentlige eller private støtte.

2. Udgifterne skal svare til de betalinger, som støttemodtagerne har foretaget. De skal dokumenteres af kvitterede fakturaer eller regnskabsbilag med tilsvarende bevisværdi.

3. For at være berettiget til støtte fra fonden skal en udgift være faktisk afholdt tidligst 1. januar det år, som Kommissionens beslutning om samfinansiering vedrører, jf. artikel 22, stk. 4. De samfinansierede foranstaltninger må ikke være afsluttet før støtteberettigelsens begyndelsesdato.

4. Følgende udgifter er ikke berettigede til støtte fra fonden:

   – moms

   – renter af gæld

   – køb af jord for et beløb, der udgør mere end 10 % af de samlede støtteberettigede udgifter til den pågældende foranstaltning

   – boligudgifter.

5. Reglerne for udgifters støtteberettigelse i forbindelse med foranstaltninger, der gennemføres i medlemsstaterne og samfinansieres af fonden i overensstemmelse med artikel 4, vedtages efter proceduren i artikel 52, stk. 2.

Artikel 36

Ubeskårne betalinger til støttemodtagerne

Medlemsstaterne sørger for, at den ansvarlige myndighed sikrer, at støttemodtagerne modtager den fulde offentlige støtte så hurtigt som muligt. Der må ikke fradrages eller tilbageholdes nogen beløb eller opkræves yderligere særlige omkostninger eller andre omkostninger med tilsvarende virkning, som reducerer det beløb, der udbetales til støttemodtagerne.

Artikel 37

Brug af euro

Alle beløb, der er anført i Kommissionens beslutninger om finansiering og i dens forpligtelser og betalinger, og beløbene for godkendte udgifter og betalingsanmodninger fra medlemsstaterne udtrykkes og gennemføres i euro.

Artikel 38

Forpligtelser

Fællesskabets budgetmæssige forpligtelser indgås hvert år på grundlag af Kommissionens finansieringsbeslutning, jf. artikel 22, stk. 4.

Artikel 39

Betalinger - forfinansiering

1. Kommissionen udbetaler bidragene fra fonden i overensstemmelse med de budgetmæssige forpligtelser.

2. Udbetalingerne sker i form af forfinansiering og betaling af saldoen. Beløbene udbetales til den ansvarlige myndighed, som medlemsstaten har udpeget.

3. Der udbetales en forfinansiering til medlemsstaten på 50 % af det beløb, der er tildelt i henhold til Kommissionens årlige beslutning om samfinansiering fra fonden, senest 60 dage efter, at beslutningen om samfinansiering er vedtaget.

4. Der udbetales endnu en forfinansiering senest tre måneder efter, at Kommissionen har godkendt en fremskridtsrapport om gennemførelsen af det årlige program og en godkendt udgiftsanmeldelse, som er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 29, stk. 1, litra a), og artikel 35, og som godtgør, at udgifterne har udgjort mindst 70 % af den første forfinansiering. Den anden forfinansiering fra Kommissionen kan ikke overstige 50 % af det samlede beløb, der er tildelt i henhold til beslutningen om samfinansiering, eller, under alle omstændigheder, forskellen mellem de fællesskabsmidler, som medlemsstaten rent faktisk har forpligtet sig til at betale til de projekter, der er udvalgt inden for rammerne af det årlige program, og den første forfinansiering.

5. Renter af forfinansieringerne konteres det pågældende program og skal fratrækkes det offentlige udgiftsbeløb, der anføres i den afsluttende udgiftsanmeldelse.

6. De beløb, der er udbetalt som forfinansiering, udlignes i regnskaberne, når det årlige program afsluttes.

Artikel 40

Betaling af saldoen

1. Kommissionen betaler saldoen, forudsat at den senest ni måneder efter den slutdato for udgifternes støtteberettigelse, som er fastsat i den årlige beslutning om samfinansiering fra fonden, har modtaget følgende dokumenter:

a) en godkendt udgiftsanmeldelse og en anmodning om betaling af saldoen eller en erklæring om godtgørelse, som er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 29, stk. 1, litra a), og artikel 35

b) den afsluttende gennemførelsesrapport for det årlige program med de oplysninger, der er anført i artikel 51

c) den revisionsrapport, udtalelse og erklæring, som er omhandlet i artikel 30, stk. 3.

Saldoen betales kun, hvis den endelige gennemførelsesrapport og erklæringen om, at anmodningen om betaling af saldoen er gyldig, accepteres.

2. Hvis den ansvarlige myndighed ikke inden fristens udløb fremlægger de dokumenter, som er anført i stk. 1, i et acceptabelt format, frigør Kommissionen den del af den budgetmæssige forpligtelse for det tilsvarende årlige program, som ikke er blevet brugt til betaling af forfinansieringen.

3. Den procedure med automatisk frigørelse, som er omhandlet i stk. 2, suspenderes med hensyn til beløbet for de pågældende projekter, når der på medlemsstatsplan verserer en retssag eller administrativ klage med opsættende virkning på det tidspunkt, hvor de dokumenter, som er anført i stk. 1, fremlægges. Medlemsstaten giver i den delvise endelige rapport, som den fremlægger, detaljerede oplysninger om disse projekter og indsender hver sjette måned rapporter om de fremskridt, der er gjort med hensyn til disse projekter. Senest tre måneder efter afslutningen af retssagen eller den administrative klageprocedure fremlægger medlemsstaten de dokumenter, som kræves efter stk. 1, for de pågældende projekter.

4. Den frist på ni måneder, som er omhandlet i stk. 1, afbrydes, hvis Kommissionen har vedtaget en beslutning om suspension af udbetalingerne af samfinansieringen til det relevante årlige program i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 42. Fristen begynder at løbe igen fra den dato, hvor Kommissionens beslutning som omhandlet i artikel 42, stk. 3, er blevet meddelt medlemsstaten.

5. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 41 informerer Kommissionen senest seks måneder efter, at den har modtaget de dokumenter, som er anført i stk. 1, medlemsstaten om det udgiftsbeløb, som Kommissionen anerkender, at fonden skal dække, og om de finansielle korrektioner, som måtte følge af forskellen mellem de anmeldte udgifter og de anerkendte udgifter. Medlemsstaten har tre måneder til at fremsætte bemærkninger.

6. Senest tre måneder efter, at Kommissionen har modtaget medlemsstatens bemærkninger, træffer den beslutning om det udgiftsbeløb, som det anerkendes, at fonden skal dække, og inddriver den saldo, der fremkommer som forskellen

mellem de endeligt anerkendte udgifter og de beløb, som allerede er udbetalt til medlemsstaterne.

7. Forudsat at der er tilstrækkelige budgetmidler til rådighed, betaler Kommissionen saldoen senest 60 dage efter den dato, hvor den accepterer de dokumenter, som er anført i stk. 1. Resten af den budgetmæssige forpligtelse frigøres senest seks måneder efter betalingen.

Artikel 41

Afbrydelse

1. Betalingsfristen afbrydes i højst seks måneder af den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede som omhandlet i forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002, hvis der er tvivl om, hvorvidt forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer korrekt, eller hvis den anvisningsberettigede anmoder de nationale myndigheder om yderligere oplysninger som led i opfølgningen af de bemærkninger, der er fremsat under den årlige gennemgang, eller har mistanke om, at de anmeldte udgifter rummer alvorlige afslørede eller formodede uregelmæssigheder.

   Kommissionen informerer straks den pågældende medlemsstat og den ansvarlige myndighed om begrundelsen for afbrydelsen. Medlemsstaten tager hurtigst muligt de nødvendige skridt til at rette op på situationen.

2. Perioden på højst seks måneder forlænges med endnu en periode på højst seks måneder, hvis det viser sig at være nødvendigt at træffe en beslutning i henhold til artikel 42 og 45.

Artikel 42

Suspension

1. Kommissionen kan suspendere alle eller en del af forfinansierings- og saldobetalingerne, hvis:

   a) der er konstateret en alvorlig mangel ved forvaltnings- og kontrolsystemet for programmet, som påvirker pålideligheden af proceduren for godkendelse af betalinger, og for hvis vedkommende der ikke er truffet korrigerende foranstaltninger, eller

   b) udgifterne i en godkendt udgiftsanmeldelse er forbundet med en alvorlig uregelmæssighed, som ikke er korrigeret, eller

   c) en medlemsstat ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 31 og 32.

2. Kommissionen kan beslutte at suspendere forfinansierings- og saldobetalingerne efter at have givet medlemsstaten mulighed for at fremsætte bemærkninger inden for en frist på tre måneder.

3. Kommissionen bringer suspensionen af forfinansierings- og saldobetalingerne til ophør, når den finder, at medlemsstaten har truffet de foranstaltninger, som er nødvendige for, at suspensionen kan ophæves.

4. Hvis medlemsstaten ikke træffer de nødvendige foranstaltninger, kan Kommissionen træffe beslutning om at nedsætte nettobeløbet eller annullere fællesskabsbidraget til det årlige program i henhold til artikel 46.

Artikel 43

Opbevaring af dokumenter

I hver medlemsstat sikrer den ansvarlige myndighed, at alle bilag vedrørende udgifter og revisioner i forbindelse med det pågældende årlige program opbevares til brug for Kommissionen og Revisionsretten.

Medmindre andet er fastsat i statsstøttereglerne, opbevares dokumenterne i mindst tre år efter afslutningen af et årligt program. Denne periode afbrydes, hvis der indledes retsforfølgning, eller hvis Kommissionen fremsætter begrundet anmodning herom.

Dokumenterne opbevares enten som originaler eller bekræftede kopier på almindeligt anerkendte databærere.

KAPITEL VIII
FINANSIELLE KORREKTIONER

Artikel 44

Finansielle korrektioner foretaget af medlemsstaterne

1. Uden at dette berører Kommissionens ansvar for gennemførelsen af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, har medlemsstaterne det primære ansvar for at undersøge uregelmæssigheder. De reagerer på tegn på større ændringer, som har indflydelse på arten af eller betingelserne for gennemførelsen af eller kontrollen med støtten, og foretage de nødvendige finansielle korrektioner.

2. Medlemsstaterne foretager de nødvendige finansielle korrektioner med hensyn til de enkeltstående eller systemrelaterede uregelmæssigheder, som afsløres i forbindelse med foranstaltninger eller årlige programmer. De korrektioner, som

medlemsstaterne foretager, består i inddrivelse af hele eller en del af Fællesskabets bidrag. Medlemsstaten tager hensyn til uregelmæssighedernes art og alvor og det økonomiske tab for fonden.

Medlemsstaterne medtager i den årlige rapport, som sendes til Kommissionen i henhold til artikel 50, stk. 2, en liste over annullationsprocedurer, der er indledt for det pågældende årlige program.

De korrektioner, som medlemsstaten foretager, består i annullering af hele eller en del af Fællesskabets bidrag, og hvis beløbet ikke tilbagebetales inden for den frist, som den pågældende medlemsstat har fastsat, skal der betales morarenter, som beregnes ved anvendelse af den rentesats, som er omhandlet i artikel 47, stk. 2.

3. I tilfælde af systemrelaterede uregelmæssigheder udvider medlemsstaten sine undersøgelser til at omfatte alle transaktioner, som kan tænkes at være berørt.

Artikel 45

Kommissionens revision af regnskaberne og finansielle korrektioner

1. Uden at dette i øvrigt berører Revisionsrettens beføjelser og den kontrol, som medlemsstaterne foretager i henhold til nationale love og administrative bestemmelser, kan Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen med mindst en arbejdsdags varsel foretage kontrol på stedet, herunder stikprøvekontrol, af de foranstaltninger, der finansieres af fonden, og af forvaltnings- og kontrolsystemerne. Kommissionen underretter den pågældende medlemsstat herom, så den kan modtage den nødvendige bistand. Tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter fra den pågældende medlemsstat kan deltage i denne kontrol.

Kommissionen kan anmode den pågældende medlemsstat om at foretage kontrol på stedet for at undersøge, om en eller flere transaktioner er forskriftsmæssige. Kommissionens tjenestemænd eller bemyndigede repræsentanter for Kommissionen kan deltage i denne kontrol.

2. Hvis Kommissionen efter at have foretaget den nødvendige kontrol konkluderer, at en medlemsstat ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til artikel 31, suspenderer den forfinansierings- eller saldobetalingen i overensstemmelse med artikel 42.

Artikel 46

Kriterier for korrektionerne

1. Hvis medlemsstaten ikke har foretaget korrektionerne inden for den frist, som er fastsat i artikel 42, stk. 2, og hvis parterne ikke er nået til enighed, kan Kommissionen inden tre måneder beslutte at annullere hele eller en del af Fællesskabets bidrag til et årligt program, hvis den konkluderer, at:

   a) der er en alvorlig mangel ved forvaltnings- og kontrolsystemet for programmet, som har bragt det bidrag fra Fællesskabet, der allerede er udbetalt til programmet, i fare

   b) udgifterne i en godkendt udgiftsanmeldelse er ukorrekte og ikke er blevet korrigeret af medlemsstaten, inden korrektionsproceduren blev indledt i henhold til dette stykke

   c) en medlemsstat ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til artikel 31, inden korrektionsproceduren blev indledt i henhold til dette stykke.

   Kommissionen træffer beslutning under hensyntagen til eventuelle bemærkninger fra medlemsstaten.

2. Kommissionen baserer sine finansielle korrektioner på konstaterede enkeltstående uregelmæssigheder, idet den tager hensyn til, om uregelmæssigheden er systemrelateret, når den afgør, om der bør anvendes en fast korrektion eller en ekstrapoleret korrektion. Hvis uregelmæssigheden har tilknytning til en udgiftsanmeldelse, for hvilken der tidligere i en årlig rapport er afgivet en positiv erklæring i henhold til artikel 30, stk. 3, litra b), formodes det, at der er tale om et systemrelateret problem, som giver anledning til anvendelse af en fast korrektion eller en ekstrapoleret korrektion, medmindre medlemsstaten inden for tre måneder kan fremlægge et bevis, som afkræfter denne formodning.

3. Når Kommissionen fastsætter korrektionens størrelse, tager den hensyn til uregelmæssighedens omfang og omfanget og de finansielle virkninger af de mangler, der er konstateret ved det pågældende årlige program.

4. Når Kommissionen baserer sin holdning på forhold, som er fastslået af revisorer uden for dens egne tjenestegrene, drager den selv sine konklusioner vedrørende de finansielle følger efter gennemgang af de foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har truffet i henhold til artikel 32, rapporterne om anmeldte uregelmæssigheder og eventuelle svar fra medlemsstaten.

Artikel 47

Tilbagebetaling

1. Alle tilbagebetalinger til Kommissionen skal ske før den forfaldsdato, der er angivet på indtægtsordren, som udarbejdes i overensstemmelse med artikel 72 i

Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002[78]. Denne forfaldsdato skal være den sidste dag i den anden måned, der følger efter udstedelsen af indtægtsordren.

2. Enhver forsinkelse med tilbagebetalingen giver anledning til betaling af morarenter begyndende på forfaldsdatoen og sluttende på datoen for den faktiske betaling. Rentesatsen er den sats, som Den Europæiske Centralbank pr. den første kalenderdag i forfaldsmåneden anvender på sine væsentligste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende, Serie C, forhøjet med tre og et halvt procentpoint.

Artikel 48

Medlemsstaternes forpligtelser

En finansiel korrektion foretaget af Kommissionen berører ikke medlemsstatens forpligtelse til at foretage inddrivelser i henhold til artikel 46.

KAPITEL IX
OVERVÅGNING, EVALUERING OG RAPPORTER

Artikel 49

Overvågning og evaluering

1. Kommissionen overvåger regelmæssigt fonden i samarbejde med medlemsstaterne.

2. Fonden evalueres regelmæssigt af Kommissionen i partnerskab med medlemsstaterne for at vurdere de iværksatte foranstaltningers relevans, effektivitet og virkninger i lyset af det generelle mål, der er fastsat i artikel 2.

3. Kommissionen undersøger også komplementariteten mellem de foranstaltninger, der gennemføres under fonden, og de foranstaltninger, der henhører under andre relevante fællesskabspolitikker, -instrumenter og -initiativer.

Artikel 50

Rapporter

1. Den ansvarlige myndighed i hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at projekterne overvåges og evalueres.

---

[78] EFT L 248 af 16.9.2002.

Med henblik herpå skal aftaler og kontrakter, som den indgår med de organisationer, der er ansvarlige for gennemførelsen af foranstaltningerne, indeholde bestemmelser om, at der regelmæssigt skal fremlægges detaljerede rapporter om, hvor langt man er nået med gennemførelsen og opfyldelsen af de fastsatte mål.

2. Senest ni måneder efter udløbet af den frist for udgifternes støtteberettigelse, der er fastsat i beslutningen om samfinansiering for hvert årligt program, forelægger den ansvarlige myndighed Kommissionen en endelig gennemførelsesrapport og en endelig udgiftsanmeldelse, jf. artikel 35.

3. Medlemsstaterne forelægger senest den 30. juni 2012 for perioden 2008-2010 og den 30. juni 2015 for perioden 2011-2013 Kommissionen en evalueringsrapport om resultaterne og virkningerne af de foranstaltninger, der er samfinansieret af fonden.

4. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget følgende rapporter:

   a) senest den 30. juni 2010 en rapport om anvendelsen af de kriterier for den årlige fordeling af midlerne mellem medlemsstaterne, som er fastsat i artikel 15, om nødvendigt ledsaget af forslag til ændringer

   b) senest den 31. december 2010 en foreløbig rapport om de opnåede resultater og de kvalitative og kvantitative aspekter af gennemførelsen af fonden, ledsaget af et forslag om den fondens fremtidige udvikling

   c) senest den 31. december 2012 for perioden 2008-2010 og den 31. december 2015 for perioden 2011-2013 en efterfølgende evalueringsrapport.

Artikel 51

Endelig årsrapport

1. De rapporter, som er omhandlet i artikel 50, stk. 2, skal indeholde følgende oplysninger for at sikre et klart overblik over gennemførelsen af de årlige og flerårige programmer:

   a) den finansielle og operationelle gennemførelse af det årlige program

   b) de fremskridt, der er gjort med hensyn til at gennemføre det flerårige program og dets prioriteter i forhold til de særlige kontrollerbare mål, idet der, når det er muligt, foretages en kvantificering af de fysiske indikatorer og indikatorerne for gennemførelse, resultater og virkninger for hver af prioriteterne

c) de foranstaltninger, som den ansvarlige myndighed har truffet for at sikre en korrekt og effektiv gennemførelse, navnlig:

– overvågnings- og evalueringsforanstaltninger, herunder foranstaltninger vedrørende dataindsamling

– en oversigt over alle større problemer i forbindelse med gennemførelsen af det årlige program og de foranstaltninger, som er truffet

– anvendelsen af teknisk bistand

– de foranstaltninger, der er truffet for at informere om og sikre offentlig omtale af de årlige og flerårige programmer.

2. Rapporterne kan godkendes, når de indeholder alle de oplysninger, der er nævnt i stk. 1. Kommissionen træffer inden for to måneder afgørelse om indholdet af den årsrapport om gennemførelsen, som den ansvarlige myndighed har fremlagt. Hvis Kommissionen ikke reagerer inden udløbet af den fastsatte frist, betragtes rapporten som godkendt.

KAPITEL X
AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 52

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det fælles udvalg for solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme, som nedsættes ved beslutningen om oprettelse af Fonden for De Ydre Grænser for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme ../…[79] ("udvalget").

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dog samme afgørelses artikel 8.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 53

Revision

[79] Indsæt henvisninger til beslutningerne om oprettelse af EFF, Fonden for De Ydre Grænser og Tilbagesendelsesfonden.

Europa-Parlamentet og Rådet tager denne beslutning op til revision på grundlag af et forslag fra Kommissionen senest den 30. juni 2013.

Artikel 54

Anvendelse

Denne beslutning anvendes fra den 1. januar 2008.

Artikel 55

Adressater

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

FINANCIAL STATEMENT

LEGISLATIVE FINANCIAL STATEMENT

1. NAME OF THE PROPOSAL:

Programme "Solidarity and Management of Migration Flows "

Proposal for a Council Decision establishing the "European Refugee Fund" for the period 2008-2013

Proposal for a Council Decision establishing the "European Fund for the Integration of Third-Country nationals" for the period 2007-2013

Proposal for a Decision of the European Parliament and the Council establishing the "European Return Fund" for the period 2008-2013

Proposal for a Decision of the European Parliament and the Council establishing the "External Borders Fund" for the period 2007-2013

2. ABM / ABB FRAMEWORK

1802 – External Frontiers, visa policy and free movement of people

1803 – Common Immigration and Asylum Policies

3. BUDGET LINES

3.1. Budget lines (operational lines and related technical and administrative assistance lines (ex- B.A lines)) including headings :

Financial Perspectives 2007 - 2013: Heading 3.

3.2. Duration of the action and of the financial impact:

2007-2013

3.3. Budgetary characteristics (*add rows if necessary*) :

Budget line	***Type of expenditure***		***New***	***EFTA contribution***	***Contributions from applicant countries***	***Heading in financial perspective***
European Refugee Fund	*Non-comp*	*Diff*	*NO*	*NO*	*No*	***No 3***
Integration of Third-country nationals	*Non-comp*	*Diff*	*Yes*	*NO*	*No*	***No 3***
European Return Fund	*Non-comp*	*Diff*	*Yes*	*NO*	*No*	***No 3***
External Borders Fund	*Non-comp*	*Diff*	*Yes*	*NO*	*No*	***No 3***

4. SUMMARY OF RESOURCES

4.1. Financial Resources (Current Prices)

4.1.1. Summary of commitment appropriations (CA) and payment appropriations (PA)

EUR million (to 3 decimal places)

Expenditure type	Section no.		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014 -…	Total
Operational expenditure (8.1)											
Commitment Appropriations (CA)	European Refugee Fund	a	60,000	140,000	140,000	150,000	200,000	204,200	208,600		1.102,800
	Emergency measures	a	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800		68,600
	Integration of Third-country Nationals	a	95,000	126,000	205,000	265,000	305,000	360,000	400,000		1.756,000

	European Return Fund	a	0,000	39,000	60,000	100,000	150,000	200,000	200,000		749,000
	External Borders Fund	a	170,000	170,000	220,000	285,000	320,000	400,000	570,000		2.135,000
Payment Appropriations (PA)	European Refugee Fund	b	54,771	105,000	150,000	145,000	175,000	202,100	206,400	64,529	1.102,800
	Emergency measures	b	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800	9,800		68,600
	Integration of Third-country Nationals	b	47,500	110,500	165,500	235,000	285,000	332,500	380,000	200,000	1.756,000
	European Return Fund	b	0,000	19,500	49,500	80,000	125,000	175,000	200,000	100,000	749,000
	External Borders Fund	b	85,000	170,000	195,000	252,500	302,500	360,000	485,000	285,000	2.135,000
Administrative expenditure within reference amount (8.2.4)											
Technical & administrative assistance (NDA)	European Refugee Fund	c	1,300	1,600	1,500	1,600	1,850	1,550	1,800		11,200

Technical & administrative assistance (NDA)	Emergency measures	c	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200		1,400
Technical & administrative assistance (NDA)	Integration of Third-country Nationals	c	1,100	1,750	1,700	2,150	2,550	2,850	2,900		15,000
Technical & administrative assistance (NDA)	European Return Fund	c	0,000	1,400	1,500	1,600	1,700	1,750	2,050		10,000
Technical & administrative assistance (NDA)	External Borders Fund	c	1,600	2,250	2,300	2,650	2,900	2,650	2,650		17,000
TOTAL REFERENCE AMOUNT											
Commitment Appropriations		**a+c**	**339,000**	**492,000**	**642,000**	**818,000**	**994,000**	**1.183,000**	**1.398,000**		**5.866,000**
Payment Appropriations		**b+c**	**201,271**	**422,000**	**577,000**	**730,500**	**906,500**	**1.088,400**	**1.290,800**	**649,529**	**5.866,000**
Administrative expenditure not included within reference amount											
Human resources and associated expenditure (NDA)	8.2.5	d	7,587	8,856	10,044	11,232	12,420	13,392	13,608		77,139

Administrative costs, other than human resources and associated costs, not included in reference amount (NDA)	8.2.6	e	0,676	0,732	0,746	0,761	0,777	0,792	0,808		5,292
Total indicative financial cost of intervention											
TOTAL CA including cost of Human Resources		a+c+d+e	347,263	501,588	652,790	829,993	1.007,197	1.197,184	1.412,416		5.948,431
TOTAL PA including cost of Human Resources		b+c+d+e	209,534	431,588	587,790	742,493	919,697	1.102,584	1.305,216	649,529	5.948,431

Co-financing details

If the proposal involves co-financing by Member States, or other bodies (please specify which), an estimate of the level of this co-financing should be indicated in the table below (additional lines may be added if different bodies are foreseen for the provision of the co-financing):

EUR million (to 3 decimal places)

Co-financing body		Year n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 and later	Total
……	f							
TOTAL CA including co-financing	a+c +d+ e+f							

4.1.2. Compatibility with Financial Programming

X Proposal is compatible with next financial programming 2007-2013

☐ Proposal will entail reprogramming of the relevant heading in the financial perspective.

☐ Proposal may require application of the provisions of the Interinstitutional Agreement[80] (i.e. flexibility instrument or revision of the financial perspective).

4.1.3. Financial impact on Revenue

☐ Proposal has no financial implications on revenue

x Proposal has financial impact – the effect on revenue is as follows:

NB: All details and observations relating to the method of calculating the effect on revenue should be shown in a separate annex.

[80] See points 19 and 24 of the Interinstitutional agreement.

EUR million (to one decimal place)

Budget line	Revenue	Prior to action [Year n-1]	Situation following action 2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
	a) Revenue in absolute terms		3.7	3.7	4.8	6.2	7	8.8	12.5
	b) Change in revenue	*Δ*							

(Please specify each revenue budget line involved, adding the appropriate number of rows to the table if there is an effect on more than one budget line.)

The Proposal for a Decision of the European Parliament and the Council establishing the "*External Borders Fund*" constitutes a development of the Schengen acquis within the meaning of the Agreement concluded by the Council of the European Union and the Republic of Iceland and the Kingdom of Norway concerning the association of those two States with the implementation, application and development of the Schengen acquis.

This Decision also constitutes a development of the provisions of the Schengen *acquis* within the meaning of the Agreement signed by the European Union, the European Community and the Swiss Confederation on the latter's association with the implementation, application and development of the Schengen *acquis*.

Contribution : 2,19 % (2004 figures).

4.2. Human Resources FTE (including officials, temporary and external staff) – see detail under point 8.2.1.

Annual requirements	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Total number of human resources	70,25	82	93	104	115	124	126

5. CHARACTERISTICS AND OBJECTIVES

5.1. Need to be met in the short or long term

5.1.1. European Refugee Fund :

The existing financial instrument supporting the implementation of the common asylum policy is the European Refugee Fund. Its objective is set by the Treaty establishing the European Community (Article 63.2.b): to promote a balance of efforts between Member States in receiving and bearing the consequences of receiving refugees and displaced persons.

More specifically, the aim of the ERF is to express solidarity at Community level and to alleviate the pressures felt by Member States most affected by reception of refugees and displaced persons in facing the consequences of this reception, which includes reception conditions during asylum procedure (and ensuring fair and efficient asylum procedure), integration of recognised refugees and promoting voluntary return solutions for rejected asylum seekers and refugees who wish to return to their country of origin. Furthermore, the European Refugee Fund is one of the instruments of a Common Asylum policy, and as such the measures supported by the Fund should seek to complement and support EU legislation in order to support the progressive implementation of a Common Asylum System at all levels (common legislation and development of common best practices).

The ERF is an important part of an overall policy for building a common European asylum policy. Reducing divergence between asylum systems and progressive implementation of common standards at EU level will have a cost, which will be greater for Member States with larger number of asylum seekers and refugees, but also to new Member States. The Community should contribute to correcting those imbalances and to supporting Member States in complying with their obligations[81]. Finally, account must also be taken of the other objectives being formulated in related policies, such as the integration of third country nationals and management of illegal immigration.

5.1.2. Integration of Third-country nationals :

The common basic principles adopted by Governments at the JLS Council on 19 November 2004 underline the need for a holistic approach to integration of migrants. It is stated that not only within Member States but also at the European level, steps are needed to ensure that the focus on integration is a mainstream consideration in policy formulation and implementation, while at the same time specific policies for integrating third-country nationals are being developed.

---

[81] In drawing the impact assessment, and formulating the policy options available, account has been taken of previously established objectives underlying the European Refugee Fund and their likely achievement. Account also has to be taken of completion of other objectives (legislation) and the level of complementarity already achieved or soon to be achieved with these.

In accordance with the common basic principles, the specific policies for integrating legally residing immigrants in Member States, envisage to:

- Provide opportunity for immigrants and create incentives to integrate and overcome language difficulties and/or problems relating to understanding the norms, values and traditions of the host society or satisfying job requirements;

- Be pro-active in the design and implementation of national introduction programmes and activities, the capacity building of migrant organisations and of their interlocutors at all level of government;

- Recognise new challenges in migratory pressure and address them through a successful integration strategy, either because the Member States concerned have only been welcoming immigrants over the last few years, such as the Member States in the south of the EU, or because they are at the eve of a period of more immigration, as is the case in some of the new Member States;

- Overcome shortcomings in infrastructure at local, regional and national levels to deal with migratory inflows, and promote coherence between policy design and its implementation on the ground;

- Combat intolerance and prejudice among the host population, and to raise awareness of the importance of diversity in society, including among public and private sector service providers;

- Promote dialogue and consultation between political decision makers and local communities on the challenges faced by migrants, about their needs and circumstances and about ways of improving their position.

To achieve such policies, in particular to promote the integration of third country nationals having recently arrived and been admitted by a Member State to reside in its territory, the following specific objectives should be pursued, turning into concrete action the common basic principles:

(1) Facilitate the organization and implementation of admission programmes for economic migrants, strengthening their integration component and anticipating the needs of third-country nationals.

(2) Contribute to the organisation and implementation of introduction programmes and activities for third country nationals, by way of capacity building, policy development and implementation.

(3) Increase civic, cultural and political participation of third country nationals in the host society, in order to promote their active citizenship and recognition of fundamental values.

(4) Strengthen the capacity of Member States' public and private service providers to interact with third country nationals and their organizations and to answer better the needs of different groups of third country nationals

(5) Strengthen the ability of the host society to adjust to increasing diversity by targeting integration actions at the host population.

(6) Strengthen the capacity of Member States to monitor and evaluate integration policies.

5.1.3. European Return Fund

The policy objective in this area is to support and encourage Member State efforts to improve the management of the return of illegal third country nationals in all aspects, taking account of Community legislation in this area.

In particular, the following specific objectives should be pursued:

1. to promote the introduction of integrated return management procedures by all Member States and to improve the operation and organisation of existing procedures;

2. to strengthen co-operation between Member States in the conception and implementation of integrated return management procedures and practices;

3. to ensure the effective and uniform application of common standards on return.

These aims will be pursued through actions such as:

- the development of effective and lasting operational co-operation between Member State authorities and consular and immigration services in third countries, with a view to facilitating the receipt of travel documents for the return of third country nationals and ensuring speedy and successful removal procedures;

- developing co-operation between Member States in the collection and dissemination of information on their country of origin to potential returnees;

- increasing the number of illegal migrants opting to return voluntarily by encouraging this through better targeted and more attractive assisted voluntary return programmes and other means;

- simplifying enforced return procedures and improving the capacity of courts to deal with cases, with a view to reducing the period of detention of those awaiting forced removal without infringing their basic rights;

- formulating joint integrated return plans, including implementing joint voluntary return programmes in respect of particular countries or regions and arranging joint flights, thus reinforcing the message of an effective management of migration flows by the EU;

- implement joint return operations, thus making better use of existing national resources and expertise for the common good of the fight against illegal immigration throughout the EU

- encouraging exchange of information, support, advice and best practice between Member States in dealing with the return of people to specific countries and/or of particularly vulnerable groups;

- establishing joint arrangements for the reception of those returning in countries of origin, former residence or transit in co-operation with the countries concerned;

- developing measures to ensure the effective reintegration of people in their country of origin or former residence after they return;

- improving the capacity of competent authorities to enforce removal decisions with full respect for the rights of the people concerned and for their dignity in accordance with relevant EU standards;

- ensuring the provision of specific assistance to vulnerable groups such as children, the elderly, people with disabilities, pregnant women and those who have been subjected to torture, rape or other serious forms of psychological, physical or sexual violence.

5.1.4. External Borders Fund

Given the uneven division of responsibility between Member States for controlling the external borders of the EU, the policy objectives to achieve are:

1. to improve the efficiency of controls and thereby the effectiveness of the management and protection of external borders in order to reduce illegal entry and increase the security of the internal EU area of free movement;

2. to make it easier and faster for authorised travellers to enter the EU in conformity with the Schengen acquis while protecting the EU against illegal entry;

3. to achieve a uniform application of the EU law by Member States and an overall efficiency of national border guards in carrying out their tasks in accordance with EU law;

4. to enhance the efficiency of the issuing of visas and the implementation of other pre-frontier checks.

These general aims can be translated into a series of specific and operational objectives of which the key ones, in terms of added value and cost-effectiveness for the European Union, would be the following:

- improving efficiency of control and surveillance measures through the use of state of the art technological means;
- establishing the necessary infrastructures to improve efficient flow management at border crossing points;
- enhancing the capacity of the human resources allocated to border management, for instance by implementing the common core curriculum to be set up by the Agency;
- improving the coordination and information exchange at national level for all relevant authorities involved in securing effective border control;
- reducing as much as possible illegal entries at external borders through operations in third countries, in cooperation with these countries;
- enhancing the coordination and cooperation between Member States as regards the implementation of the common visa policy.

5.2. Value-added of Community involvement and coherence of the proposal with other financial instruments and possible synergy

5.2.1. European Refugee Fund

The discussion on the policy options available to achieve solidarity in the field of asylum policy was inevitably influenced by the existing financial instrument, the European Refugee Fund. At the time of its renewal last year, different options have been considered The above assessment on the different model is valid to date. The current proposal will therefore merely extend the programming period of the ERF II until the end of the new financial perspectives, i.e. to change its end date from end 2010 to the end of 2013.

Moreover, to take into account the establishment of the Return Fund, the need for an adjustment of the strand on return in the European Refugee Fund was considered necessary.

Currently, the European Refugee Fund supports actions for the voluntary return of persons who have applied for international protection or who are enjoying international protection in the Member States. In practice, in terms of returns, this covers a wide spectrum of situations, from those who, having been granted refugee status, decide to return to their countries of origin to those who decide to return because they have had applications refused and have few prospects in the Member State and who, in the absence of alternatives, decide to avail themselves of the arrangements made to facilitate voluntary return.

The following options were examined:

1. To leave the ERF as it is and limit the Return Fund to illegal immigrants;

2. To exclude all return measures relating to asylum seekers, refugees and other beneficiaries of protection from the ERF and to transfer support for such measures to the Return Fund;

3. To only transfer the support for measures relating to rejected asylum seekers to the Return Fund and maintain the support by the ERF for the voluntary return of asylum seekers and persons benefiting from international protection

The third option was the chosen option

5.2.2. Integration of Third-country nationals

Following the adoption of the legislative framework establishing a common immigration policy and in view of the solidarity provision in the new Constitutional Treaty, setting-up a financial instrument would provide support and incentives for the Member States to develop integration policies for integration of third-country nationals admitted in accordance with the legislative framework laid down in both national and Community law.

Here, different models for financial support were considered:

1. Integration of third-country nationals is funded via joint projects and Community actions (e.g. the ARGO framework model or the INTI programme):

2. Integration of third-country nationals is solely funded within a mainstreaming instrument, such as the European Social Fund (ESF)

3. Integration of third-country nationals is funded within a separate instrument expressing solidarity between Member States on the basis of the number of third country nationals legally present in the Member States.

The ex ante evaluation demonstrated the need to opt for a separate instrument on integration for third country nationals in complementarity with the ESF mainstreaming approach. To respond to the specific challenges in the area of integration of third-country nationals, the instrument would intervene in six specific areas:

- Improving the implementation of admission programmes. Facilitating a rapid and smooth integration of those migrants who have been explicitly invited to contribute to Member States' societies. In many Member States it is recognised that these persons in particular provide a valuable contribution to economic growth. Their arrival is commonly seen as important to counteract the prospective decline in the EU's work force in future years. Action should be taken to prepare their integration even before they arrive in the territory of the Member States.

- The implementation of introduction programmes and introductory activities. The early stages of a third country national's residence in the Member State are of particular importance. Introduction programmes and activities express the investment host societies are willing to make in the future, by: providing opportunity for migrants to learn the language of the host country to learn about ways of doing things, so increasing their chances of being self-sufficient as soon as possible finding employment; increasing the incentive and motivation for migrants to integrate; making it easier for young migrants, in particular, to integrate and so prevent identity problems and reduce delinquency: facilitating the development of targeted and flexible integration policies and activities, taking account of the special needs of third-country nationals and encouraging the development of new and innovative approaches to integration.

- Promoting active citizenship through civic, cultural, religious and political participation. These activities can contribute by increasing the knowledge of migrants of the history, traditions, norms, values and local customs of the host society, facilitating the dialogue between different religious communities; encouraging migrants to take responsibility and an active part in local community life, increasing their understanding of political processes and encouraging them to participate in decision making processes and increasing their possibilities of applying for citizenship. In short, active citizenship can highlight skills and open up avenues to third country nationals to realise their full potential in host societies.

- Supporting capacity building in public and private sector service providers in Member States. Much interaction between third country nationals and other citizens takes place in such mainstream organisations as schools, hospitals, communal housing societies etc. Opening up these providers through diversity management will reinforce the motivation and willingness of third country nationals to participate in society. This can be achieved by: making service providers more aware of diversity issues and helping them to develop inter-cultural communication skills; increasing co-operation between local, regional and national authorities responsible for integration and helping to bring about better coordination between the design of policy and its operation on the ground; raising awareness of the benefits of putting in place an effective policy for managing diversity; increasing co-operation between local, regional and national authorities responsible for integration and helping to bring about better coordination between the design of policy and its operation on the ground; raising awareness of the benefits of putting in place an effective policy for managing diversity.

- Helping society to adjust to diversity by making the host population more aware of the true facts about migration and about the people concerned, increasing tolerance towards other cultures and religions and so helping to strengthen social cohesion, increasing dialogue and interaction between migrants and the host population and actively involving private bodies (including SME) in the integration process.

- Policy development, monitoring and evaluation of policies and strategies by: stimulating the collection of relevant data on migration in the Member States so

providing the basis for informed discussion and decision-making; ensuring that the effectiveness of integration efforts are assessed on an ongoing basis and that programmes are responsive to immigrants needs; enabling policy-makers across the EU to learn from past experience not only of policies pursued in their own countries but also of those pursued elsewhere, so helping to improve the policies implemented in the future across Member States.

The Integration Fund will build on past experience, namely the pilot projects on integration of third country nationals (INTI) started in 2002 with a budget of € 4 million. Nearly 300 applications were received in the first two years, applying for more than € 85 million whereas the total budget available was only €10 million.

The pilot projects complement the policy outlined in the Communication on Immigration, integration and employment adopted in June 2003 in which the Commission presented its views on how to elaborate comprehensive and multi-dimensional policies on the integration of legally residing third-country nationals. According to the Communication integration policy should be based on two fundamental underlying principles: First of all that the principle of subsidiarity prevails clearly demonstrating that the primary responsibility for the elaboration and implementation of integration policies lies with the Member States, and secondly, the holistic approach which will ensure integration of immigrants into all aspects of society and which requires that a two-way approach - implying that the responsibility for integration lies both with the receiving society as well as with the arriving immigrant - is applied. The pilot projects supports networks and the transferral of information and good practices between Member States, regional and local authorities and other stakeholders in order to facilitate open dialogue and identify priorities for national integration policies and the actions also support new innovative projects which promote integration of third-country nationals.

To continue the encouragement of a more structured policy development in the field of integration as initiated by INTI, the financial instrument should be complemented by actions facilitating co-operation between Member States and exchange of best practices (Community actions).

The Integration Fund will work in complementarity with the ESF and the ERF.

5.2.3. European Return Fund

A distinct fund established with the particular objective of supporting an integrated return management policy seems best equipped to achieve the objectives set out above. By creating a separate instrument which is targeted at return, the specific problems identified with respect to persuading or coercing illegal migrants to leave the country in which they are residing can be addressed.

The Return Fund will need to work in complementarity with the other financial instruments mentioned in the extended impact assessment – the ERF, AENEAS– each of which addresses specific aspects of the return to their country of origin or former residence.

The European Return Fund will seek to promote the development of integrated set of return measures aiming at putting in place in Member States an effective programme. This should cover all phases of the return process, from the pre-departure phase and the return as such to the reception and reintegration in the country of return and should be tailored to take account of the specific situation in different countries. At the basis of such a programme should be an analysis of the situation in the Member State(s) with respect to the targeted population, a realistic assessment of the potential for return and the cooperation with the countries of return, a planning and evaluation mechanism with respect to the return process of the targeted population and cooperation throughout the process with relevant stakeholders at national, European and international level, such as UNHCR and IOM.

Priority should be given to cooperation between Member States to secure such an approach, given the cost-effectiveness and the synergies involved.

Accordingly, the measures to be supported, when they form part of such an integrated return approach, would include:

- *In all cases*: the procurement of indispensable travel documents, costs of necessary pre-return medical checks, costs of travel and food for returnees and escorts, including medical staff, accommodation for escorts, specific assistance to vulnerable groups such as children or invalids, costs of transportation to the final destination in the country of return and co-operation with the authorities of the country of origin, former residence or transit.

- *Additionally in the case of forced return* the costs of temporary accommodation for returnees and their escorts prior to departure in case of joint return operations.

- *Additionally in the case of voluntary return:* comprehensive pre-return information, assistance and counselling as well as essential expenses before return and initial expenses after return, transport of the returnee's personal belongings, adequate temporary accommodation for the first days after arrival in the country of return in a reception centre or a hotel if necessary, training and employment assistance and limited start-up support for economic activities where appropriate.

- As regards the application of the common standards: education and training of staff in the competent administrative, law enforcement and judicial bodies as well as secondments of these categories of staff from other Member States;

- As regards the cooperation between Member States: actions relating to the cooperation with consular authorities and immigration services of third countries, to facilitate the assistance in obtaining travel documents; actions relating to the joint design and implementation of action plans realising an integrated return management, joint evaluation and monitoring of the process etc.

5.2.4. External Borders Fund

The most relevant policy option is the establishment of a financial solidarity mechanism at Community level to support Member States who bear a lasting and heavy financial burden by being responsible for controlling external borders for the benefit of the Union as a whole. This Fund should be designed to be a concrete expression of EU solidarity by providing financial assistance to those Member States which apply the Schengen provisions on external borders, in addition to those on internal borders (the dismantling of controls on entry). It would accordingly represent an explicit recognition of the tasks they perform in carrying out checks on people entering the EU from third countries and border surveillance not only in their own interests but on behalf of all Member States which have dismantled internal border controls.

Support from the Fund should be extended from the outset to new Member States, as their external borders are operational since their accession even if they have undertaken to remove border controls at a later stage when they are judged ready to do so. It should also extend to the need for Member States to implement Community legislation in relation to specific situations which have arisen as a result of enlargement (the most notable example is of Russians who need to cross Lithuania to reach Kaliningrad). The Fund should, in addition, provide support for managing visas and other similar activities undertaken before people reach the border, whether these are carried out in cooperation with other Member States or not. The efficient management of such activities by the consular services of Member States in third countries is an integral part of a common integrated border management system, which is aimed at facilitating legitimate travel into the EU while preventing illegal entry.

Objective criteria need to be established to allocate funds to Member States. These criteria should take account of the various elements which add to the burden of control on the Member States, in particular, the length of external land and maritime borders, the number of authorised border crossing points, the number of travellers crossing and the extent of pressure caused by people refused entry. The criteria should also take account of the challenges posed by the risk of illegal entry affecting each border, taking into account the geopolitical situation, typology and geography. The assessments made by the Common Centre in Finland and in the future by the European Agency for the management of operational cooperation at external borders will be very helpful in this regard.

From a subsidiarity point of view, such a Fund would support Member States in carrying out the various tasks involved in external border control while not interfering with their responsibilities in respect of determining who they allow to enter their territory.

Actions to be funded could include border crossing infrastructures and related buildings (e.g. border stations, helicopter landing places or lanes, etc.); operating equipment (laboratory equipment, document examination instruments, detection tools, mobile or fixed terminals for consulting SIS and national systems, etc.); means of transport for the surveillance of external borders; equipment for real time exchange of information

between relevant authorities; ICT systems; exchange programmes and training of border guards, immigration officers and consular officers; etc.

5.3. Objectives, expected results and related indicators of the proposal in the context of the ABM framework

5.3.1. European Refugee Fund :

The main impacts of the ERF have been analysed according to its target groups as follows:

- for final beneficiaries (asylum seekers and refugees): improvements in reception conditions (quality / quantity of material reception conditions such as health, housing, education, social benefits, access to the labour market), and fairer and more effective asylum procedures; easier integration by a decrease in dependence on social welfare, improved access to the labour market, and thus increased participation in social life through civil society organisations and other relevant channels;

- for Member States, the ERF contributes to the economic responsibility undertaken by the Member State in relation to the reception of asylum seekers and refugees and implementation of a common asylum policy; it also supports changes in processes / policies by development of higher standards, fairer and more effective asylum procedures, reduction of the length of asylum procedures, capacity-building, improvement of qualification of staff, exchanges of experiences and best practices at EU level.

- for partners of asylum policy (NGO, Refugee Community Organisations, local and regional authorities): capacity building and development of new services and greater involvement of self-help organisations; improvement of qualification of staff, increased cooperation of services / structures in developing capacity in the area of reception.

- for EU citizens in general: awareness raising on the issue of refugees and asylum seekers and better acceptance of reception centres by local communities.

The potential impacts of the ERF II were screened and assessed for all measures, and it can be said that positive impacts outweigh negative impacts, in particularly as regards social impacts. A redistributive analysis has shown that the target group who benefits most directly is that of asylum seekers and refugees. Most importantly, significant important systemic effects have been identified with regard to the Member States and the organisations working in this area (NGOs and Refugee Community organisations). It must be noted that the situation varies from country to country, most notably in terms of the degree of consolidation of the asylum systems and the experience with the different strands of the programme.

When the types of impact were considered, the most significant were in the social sphere - economic impacts were more indirect and more difficult to identify given the scale of

the Fund. Direct implementation costs have not been quantified and are being addressed in the framework of the monitoring system of the Fund. Indirect and associated costs are more difficult to assess. Environmental impacts have been found to be quite weak, and it has not been possible to differentiate these impacts by target group.

Identified impacts on countries of origin presented a somewhat ambiguous picture – if it was clear that a better management of asylum flows can have positive impacts in the development of these countries, associated risks have been identified. These included, for example, risks of asylum seekers and refugees losing contact with their countries of origin, and also risks of qualified people leaving these countries (brain drain).

To conclude, it can be said that, overall, expected impacts were coherent with the formulation of the main objectives of the Fund. Indeed, the overall impacts reflected the main policy goal of the ERF, i.e. the contribution to the implementation of the common asylum standards and guidelines agreed at EU level and convergence of practices across Member States to support an open and secure European Union, fully committed to the obligations of the Geneva Convention and other relevant human rights instruments, and able to respond to humanitarian needs on the basis of solidarity.

5.3.2. Integration of Third-country nationals

The impacts of the Integration Fund have been identified at two levels: firstly, the general impacts of a greater integration of third country nationals were considered; then, against this background, the specific impacts of the Fund were discussed, taking into account the magnitude of identified needs, and the proposed scale of EU intervention. These specific impacts will in essence represent the added-value of EU intervention in this field.

As regards **general impacts**, better integration of migrants is likely to have many positive economic and social effects both on migrants themselves and on the host community. At EU level, the improved integration of third-country nationals will have a positive **economic impact** by increasing labour supply and thus overcoming shortages in a number of sectors. More migrants in employment will increase both tax revenue and the income from social contributions and so help to fund social protection systems which need to cater for a growing number of elderly people and increased numbers in retirement. Improved integration has obvious positive economic effects on third-country nationals themselves by giving them a better chance of integrating into the labour market and not only of finding a job but one which is more secure and stable with better terms and working conditions.

It must be noted however that further integration and the increased participation of third country nationals in economic activity may have some costs as well as benefits. While firms, consumers and domestic workers with complementary skills may gain, associated costs may include, inter alia, increased expenditure for welfare and social protection systems; a possible adverse effect on domestic workers with similar skills; the administrative costs of implementing an effective immigration policy; and increased expenditure on active labour market policies such as training and job placement services.

The potential **social effects** of integration of immigrants are substantial. Lack of social integration of migrants has often been associated with their social exclusion, which has given rise to increased hostility towards them and to ethnic minorities in general (leading to the rise of racism and xenophobia). Further integration of immigrant populations should lead to a more cohesive and inclusive society overall, where differences are respected and the merits of diversity appreciated. A strengthened dialogue between different groups will increase general understanding of different cultures, traditions and religions.

For migrants themselves, greater integration in society and better access to education as well as the labour market will improve their well being and increase their self-esteem. Having a job and being able to provide for themselves and their families should give them an increased feeling of belonging to society and encourage them to engage in community life and social, cultural and political activities in general. The integration of women will also indirectly benefit future generations, by increasing their chances of integrating into society themselves, of gaining a better understanding of he language and of performing better at school.

Although it is difficult to point to direct beneficial effects on the **environment**, there ought to be generally positive effects on the educational level of EU society, which should make it a better place in which to live, and increased awareness of environmental issues and a wider tendency to take action to protect and improve the natural and physical environment. More active participation in social and political life at local level is, therefore, likely to be accompanied by increased involvement in activities to preserve the local environment and the common heritage.

Against this background, the **specific impacts** of the Integration Fund have been identified as ensuring a strong link with policy developments at EU level, thus supporting the implementation of a common immigration policy. In particular, the following impacts should be expected:

- Create a level playing field in terms of integrating third-country nationals across the Member States. This requires a catch-up process in those countries of recent immigration, where integration policies are only developing.

- In these countries, the Fund will also act as a catalyst, increasing government expenditure on integration of third-country nationals, and thus contributing to the consolidation of a true integration system.

- Strengthening of integration systems will also take place through investments in human resources and upgrading of skills, as well as improved coordination and dialogue between all relevant stakeholders (national and regional authorities, civil society, etc.).

- For those Member States with a history of immigration and integration of third-country nationals, the Fund will contribute towards a fine-tuning of existing policies, focussing on identified shortcomings, and thus increasing their overall effectiveness.

5.3.3. European Return Fund

General impacts of a more effective return policy

An effective implementation of the return policy for illegal migrants living in Member States would have beneficial effects on social cohesion in particular and for the general objective of creating an area of freedom, security and justice for EU citizens. It could also, however, have positive economic effects especially in the long-term.

An effective implementation would, therefore:

- reinforce a managed immigration policy by complementing the control of the EU's external borders and ensuring that those who succeed in entering the Union illegally are returned with minimum delay to the countries they came from;

- help to increase the acceptance of third-country nationals in Member States and, therefore, of diversity, with potential benefits to the competitiveness of the EU economy as well as to social cohesion;

- contribute thereby to increasing employment rates among third-country nationals and, therefore, their contribution to economic activity and the generation of real income;

- facilitate the acceptance of the immigration of workers with the skills required by EU economies faced with a prospective natural decline in working-age population and, therefore, in the labour force;

- reduce the costs on national budgets associated with the detention of illegal migrants;

- give illegal migrants more opportunity to return and settle in their country of origin instead of having to live on the margins of society and very often to work in arduous jobs with poor terms and conditions.

Specific impact of the Return Fund

Action at EU level will have a number of positive effects, including:

- ensuring the common implementation of effective procedures for the return of illegal migrants, which also protect their basic rights and human dignity;

- promoting the adoption of best practices in this regard as well as with regard to the measures taken to provide incentives to the people concerned to return to their country of origin voluntarily;

- encouraging a more intensive exchange of information between Member States on the national initiatives developed, the challenges relating to returns and the management of complex return processes, as well as the relations with third countries in this regard;

- enhancing cost-effectiveness of return measures through joint operations.

5.3.4. External Borders Fund

The main impacts of the Externals Borders Fund would be as follows:

- Positive impact on administrative systems and infrastructures of Member States, who will get more resources and be able to improve coordination and exchanges. On the other hand**,** MS will have to co finance the projects; therefore it could lead to an increase in MS expenditure.

- Impacts for public health, public order and security would be direct and positive, thanks to the improvement of controls, which will make easier to prevent the entry of persons posing a risk from these points of view. Impact on civil society would be indirect but positive (better protection against illegal immigration and public security threats)

- Impacts on the environment would be indirect but possibly negative (more control boats and aircrafts, more physical barriers in border zones, etc.), although some positive impacts can not be excluded (e.g. purchase of less polluting surveillance boats, usage of more efficient technologies)

- From the human rights point of view, increasing MS border control capabilities (in particular through surveillance measures) could mean that more people would be intercepted, refused entry and/or removed to their countries of origin, where they probably face a situation of poverty and lack of freedoms. Increasing controls would make them more dissuasive and perhaps discourage some of these people from trying to immigrate illegally, avoiding them from putting their lives at risk.

- The risks of fraud could be linked to cases of mismanagement, illicit appropriation or corruption, although they not seem to be big as the funds will be managed by MS law enforcement agencies. There is also a risk of giving funding to Member States that don't really need it (e.g. because of being economically strong) or whose burden is lower, especially if objective criteria are not appropriately qualified by risk criteria

- The smoothening of flows of bona fide travellers would have positive economic impacts for business and tourism.

The financial support under the Fund will be developed in complementarity with the work of the European Agency for the management of operational cooperation at external borders.

The Agency has constituted an important step for promoting solidarity between member States in the field of external border management. The Agency has at its objective to facilitate and render more effective the application of the Community acquis related to the external borders, through coordination but also by providing the necessary technical support and expertise. The Fund will be complementary to these efforts. The Fund can provide the necessary financial means for the implementation of joint operations and pilot projects, whenever the Agency will not undertake to do it by itself under Article 3(4) of the Regulation. The Fund will also contribute to the adoption of the necessary measures derived from the risk analysis prepared by the Agency, and to the implementation of the common core curriculum to be established by it.

5.4. Method of Implementation (indicative)

Show below the method(s) chosen for the implementation of the action.

X ***Centralised Management***

X Directly by the Commission

 Indirectly by delegation to:

 Executive Agencies

 Bodies set up by the Communities as referred to in art. 185 of the Financial Regulation

 National public-sector bodies/bodies with public-service mission

X***Shared or decentralised management***

X With Member states

X With Third countries

****Joint management with international organisations (please specify)***

Relevant comments:

The funds within the action programme 'Solidarity and the management of migration flows' will be implemented within the framework of **shared/decentralised management** between the Member States and the Commission, in accordance with Article 53, paragraph 1, point b) of Council Regulation (EC, Euratom) No 1605/2002[82]. The Community actions and the technical assistance of the Commission, as referred to within the instruments,

[82] OJ L 248, 16.9.2002, p. 1.

will be implemented by the Commission within the framework of **direct management**.

As for the countries associated with the implementation, application and development of the Schengen Acquis, an agreement between the Commission and these countries needs to be concluded relating to the obligations concerning budgetary and financial control.

One of the key objectives of the programmes is to clearly define the division of responsibility between the Member States and the implementing bodies on the one hand, and the Commission on the other in the execution of the Community budget. All essential elements are defined within the different Funds.

Under Article 274 of the Treaty, in the context of shared management, the conditions allowing the Commission to exercise its responsibilities for implementation of the general budget of the European Communities and the obligations of cooperation on the Member States have to be clarified. These conditions will enable the Commission to satisfy itself that Member States are utilising the Fund in a lawful and correct manner and in accordance with the principle of sound financial management within the meaning of the Financial Regulation.

The need for coherency and transparency are the driving forces in the management modalities of the respective Funds. **Coherency**, as the draft instruments lay down the minimal conditions applicable to the management, internal control and audit systems as well as the involvement of each actor. **Transparency**, as the results and outcome of each part of the instrument are known to the different actors. The compliance of these systems will contribute to the full respect of the principle of **sound financial management**.

To this end, the Member States shall provide an assurance in relation with the management and control systems, according to the rules laid down in the draft instruments. This assurance, completed with its own system audits and on-the-spot controls, will facilitate the Commission's assessment on the legality and regularity of declared expenditure.

The different instruments are developed with common delivery, management and implementation mechanisms. This will enable the Commission and the Member States to set up **common management and control environments**, thus increasing efficiency through the creation of potential synergies.

The following elements are found within the draft instruments:

- **Multi-annual and annual Programming:**

The Funds will be implemented in the framework of **two multiannual programming periods**(respectively 2007-2010 and 2011-2013). These

programming periods will allow the Commission to take into account the effects of the midterm review of the financial perspectives, which is planned in 2010.

The multiannual programming includes the definition of strategic guidelines by the Commission and multiannual programmes by the Member States. These mainly relate to a description of the management and control systems set up, the definition of priorities (and corresponding indicators, results and impacts) and a draft financing plan. This multiannual programme will be assessed and adopted by the Commission.

The necessary provisions for the revision of these programmes are laid down within the draft instruments.

The multiannual programmes will be implemented by means of annual work programmes, provided by the Member States and adopted by the Commission. The annual work programmes relate to the rules for selection of projects and an indicative financial breakdown per objective. The Commission's decision shall indicate the amount allocated to each Member States in full respect of the appropriations allocated under the budgetary procedure.

- **Management and Control Systems**

a) Designation of authorities

The following authorities are to be designed by the Member State:

- A **Responsible Authority**, responsible for the management of the Fund and which will handle all the Communication with the Commission;

- A **Certifying authority**, responsible for the certification of expenditure and application for payment requests prior to transmission to the Commission;

- An **Audit Authority**, responsible for the verification of the compliance, adequacy and the sound operation of the management and control environment.

- With respect of the clear separation of functions, several functions may be carried out by the same body.

b) Definition of the responsibilities of the Member States and the Commission

Member States will be responsible for ensuring sound financial management of the programmes and the legality and regularity of the underlying transactions, give guidance to the designated authorities, and be responsible for the proper and effective use of Community funds. In accordance with the principles of

subsidiarity and proportionality, Member States have the primary responsibility for the implementation and control of the actions covered by the Fund.

The Commission's responsibilities are to satisfy that the systems set up are compliant with the provisions laid down, especially through the assessment of a unqualified opinion submitted by a "compliance assessment body". In the event of a qualified opinion the Member State shall draw up, in agreement with the Commission, an action plan setting out the corrective measures and the timetable for implementation. The Commission is also responsible to satisfy that systems function effectively, on basis of annual control reports and on-the-spot audits.

c) Financial Management

Annual commitments shall be made on the basis of the Commission's decision related the annual programmes.

The following payment scheme is foreseen:

- A prefinancing of 50%;
- A balance payment, preconditioned by a request for payment, a certified declaration of expenditure, an implementation report and an audit report.

The necessary provisions for suspension and interruption of payments, as well as the cancellation of commitments, have been formalised within the draft instruments. In all procedures the Commission will decide after a **contradictory procedure,** where the Member State may present its observations or take corrective measures.

The draft instrument also provides with the necessary provisions, related to financial corrections to be established by the Commission and the Member States.

6. MONITORING AND EVALUATION

6.1. Monitoring system

Under the management system proposed, minimum standard formats will be established in all Member States for the presentation of projects, monitoring and evaluation. In this context common indicators will be defined for the various types of action, for which data will have to be gathered when action implementation reports are presented. During the course of 2005, a preparatory study will be launched to inform the Commission on adequate minimum standards and common standards.

By the same token, a common management system (supported by a common IT application) will be developed in the financial field, in liaison with the Member States, to ensure that implementation of the programmes and the actions funded are monitored on a common basis.

6.2. Evaluation

Several national and Community evaluations are planned, based around the multiannual programming schedule of the Funds. The timetable of evaluations for the External Borders Fund, the Integration Fund and the Return Fund as set out in the respective proposals is in principle as follows:

- no later than 30 June 2009 in the case of the External Borders and Integration Funds, and 30 June 2010 in the case of the Return Fund, a report from the Commission to the European Parliament, the Council, the Economic and Social Committee and the Committee of the Regions on the application of the criteria used for the annual distribution of resources; together with proposals for amendments if deemed necessary;

- no later than 31 December 2010 an intermediate report from the Commission to the European Parliament, the Council, the Economic and Social Committee and the Committee of the Regions on the results achieved and on implementation and with a proposal on the Fund future development;

- no later than 30 June 2012 (concerning 2007-2010/2008-2010) and 30 June 2015 (concerning 2011-2013) an evaluation report from the Member State on the results and impacts;

- no later than 31 December 2012 (concerning 2007-2010 and 31 December 2015 (concerning 2011-2013) an ex post evaluation report from the Commission to the European Parliament, the Council, the Economic and Social Committee and the Committee of the Regions.

The evaluations for the European Refugee Fund follow a slightly different pattern in light of previous evaluations made.

7. ANTI-FRAUD MEASURES

Action taken under the Commission's direct, centralised management (Community action, technical assistance expenditure) will be implemented in accordance with the applicable rules, as defined in the Financial Regulation and its implementing rules. The contracts and grant agreements used will be the models recommended by the Commission and will provide for monitoring by the Commission and the Court of Auditors of the European Communities.

The general rules on the administrative and financial management of action in the Member States, will comprise specific provisions on the management and control of projects by the authorities responsible and provisions on *ex post* checks by the Commission and the Court of Auditors of the European Communities.

8. DETAILS OF RESOURCES

8.1. Objectives of the proposal in terms of their financial cost *(Commitment appropriations in M€)*

a. European Refugee Fund

(Headings of Objectives, actions and outputs should be provided)	Type of output	Av. cost	2007		2008		2009		2010		2011		2012		2013		Total	
			No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost
European Refugee Fund																		
Community Actions																		
Community Actions	Transnational cooperation projects	0,250	18	4,500	42	10,500	42	10,500	45	11,300	59	14,700	60	15,000	61	15,300	327	81,800
Sub-total Action 1				**4,500**		**10,500**		**10,500**		**11,300**		**14,700**		**15,000**		**15,300**	**327**	**81,800**
Actions in the Member States																		
Responsible Authorities	Co-financing			2,800		6,500		6,500		6,900		9,300		9,500		9,700		51,200
Reception and asylum procedures	Projects	0,085	372	31,600	868	73,800	868	73,800	931	79,100	1.242	105,600	1.268	107,800	1.295	110,100	6.845	581,800
Integration	Projects	0,065	243	15,800	568	36,900	568	36,900	608	39,500	812	52,800	829	53,900	848	55,100	4.475	290,900
Voluntary return	Projects	0,175	30	5,300	70	12,300	70	12,300	75	13,200	101	17,600	103	18,000	105	18,400	555	97,100

Sub-total Action 2				**55,500**		**129,500**		**129,500**		**138,700**		**185,300**		**189,200**		**193,300**	**11.320**	**1.021,000**
Sub-total Objective 1				*60,000*		*140,000*		*140,000*		*150,000*		*200,000*		*204,200*		*208,600*		*1.102,800*
Emergency measures																		
Actions in the Member States																		
Responsible Authorities	Co-financing			1,210		1,210		1,210		1,210		1,210		1,210		1,210		8,470
Emergency measures	Projects			8,590		8,590		8,590		8,590		8,590		8,590		8,590		60,130
Sub-total Action 3				**9,800**		**9,800**		**9,800**		**9,800**		**9,800**		**9,800**		**9,800**		**68,600**
Sub-total Objective 1				*9,800*		*9,800*		*9,800*		*9,800*		*9,800*		*9,800*		*9,800*		*68,600*
TOTAL COST				**69,800**		**149,800**		**149,800**		**159,800**		**209,800**		**214,000**		**218,400**		**1.171,400**

b. Integration of third-country nationals

(Headings of Objectives, actions and outputs should be provided)	**Type of output**	**Av. cost**	**2007**		**2008**		**2009**		**2010**		**2011**		**2012**		**2013**		**Total**	
			No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost
Integration of Third-country Nationals																		
Community Actions																		
Community Actions	Transnational cooperation projects	0,250	25	6,200	33	8,200	54	13,400	69	17,300	80	20,000	94	23,600	105	26,200	460	114,900
Sub-total Action 1				**6,200**		**8,200**		**13,400**		**17,300**		**20,000**		**23,600**		**26,200**	**460**	**114,900**
Actions in the Member States																		

Responsible Authorities	Co-financing			4,300		5,500		8,500		10,800		12,300		14,300		15,800		71,500
Admission Procedures	Projects	0,085	101	8,600	134	11,400	216	18,400	278	23,600	319	27,100	380	32,300	421	35,800	1.849	157,200
Introduction Programmes	Projects	0,065	389	25,300	518	33,700	845	54,900	1094	71,100	1258	81,800	1486	96,600	1652	107,400	7.243	470,800
Civic, cultural, religious and political participation	Projects	0,175	97	16,900	128	22,400	209	36,600	271	47,400	312	54,600	368	64,400	409	71,600	1.794	313,900
Capacity building within MS' public and private service providers	Projects	0,175	97	16,900	128	22,400	209	36,600	271	47,400	312	54,600	368	64,400	409	71,600	1.794	313,900
Adjusting european societies to diversity	Projects	0,175	48	8,400	64	11,200	105	18,300	135	23,700	156	27,300	184	32,200	205	35,800	897	156,900
Policy development, monitoring and evaluation	Projects	0,175	48	8,400	64	11,200	105	18,300	135	23,700	156	27,300	184	32,200	205	35,800	897	156,900
Sub-total Action 2				**88,800**		**117,800**		**191,600**		**247,700**		**285,000**		**336,400**		**373,800**	**9.092**	**1.641,100**
Sub-total Objective 1				*95,000*		*126,000*		*205,000*		*265,000*		*305,000*		*360,000*		*400,000*		*1.756,000*
TOTAL COST				**95,000**		**126,000**		**205,000**		**265,000**		**305,000**		**360,000**		**400,000**		**1.756,000**

c. European Return Fund

(Headings of Objectives, actions and outputs should be provided)	Type of output	Av. cost	2007		2008		2009		2010		2011		2012		2013		Total	
			No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost
European Return Fund																		
Community Actions																		
Community Actions	Transnational cooperation projects	0,250	0	0,000	10	2,500	16	3,900	26	6,500	39	9,800	52	13,100	52	13,100	196	48,900
Sub-total Action 1				**0,000**		**2,500**		**3,900**		**6,500**		**9,800**		**13,100**		**13,100**	**196**	**48,900**
Actions in the Member States																		
Responsibe authorities	Co-financing			0,000		2,300		3,100		4,600		6,500		8,300		8,300		33,100
Integrated Return-management	Projects	0,150	0	0,000	68	10,200	106	15,900	178	26,700	267	40,100	357	53,600	357	53,600	1.334	200,100
Enhancement of ooperation between MS in integrated Return-management	Projects	0,250	0	0,000	69	17,200	106	26,500	178	44,400	268	66,900	357	89,300	357	89,300	1.334	333,600
Promotion and application of common standards on return	Projects	0,100	0	0,000	68	6,800	106	10,600	178	17,800	267	26,700	357	35,700	357	35,700	1.333	133,300
Sub-total Action 2				**0,000**		**36,500**		**56,100**		**93,500**		**140,200**		**186,900**		**186,900**	**4.001**	**700,100**
Sub-total Objective 1				*0,000*		*39,000*		*60,000*		*100,000*		*150,000*		*200,000*		*200,000*		*749,000*
TOTAL COST				**0,000**		**39,000**		**60,000**		**100,000**		**150,000**		**200,000**		**200,000**		**749,000**

DA

DA

d. External Borders Fund

(Headings of Objectives, actions and outputs should be provided)	Type of output	Av. cost	2007		2008		2009		2010		2011		2012		2013		Total	
			No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost	No. outputs	Total cost
External Borders Fund																		
Community Actions																		
Community Actions	Transnational cooperation projects	0,250	13	3,300	13	3,300	17	4,300	22	5,600	25	6,300	31	7,800	45	11,200	167	41,800
Sub-total Action 1				**3,300**		**3,300**		**4,300**		**5,600**		**6,300**		**7,800**		**11,200**	**167**	**41,800**
Actions in the Member States																		
Responsibe authorities	Co-financing			7,500		7,500		9,500		12,000		13,400		16,700		23,300		89,900
Implementation of the common integrated border management system	Projects	0,500	64	31,800	64	31,800	82	41,200	107	53,500	120	60,100	150	75,100	214	107,100	801	400,600
Contribution to the efficient management of the flows of persons at external borders	Projects	0,500	127	63,700	127	63,700	165	82,500	214	107,000	240	120,100	300	150,200	428	214,200	1.603	801,400
Contribution to the uniform and effective application of EU law and overall efficiency of national border guards	Projects	0,500	48	23,900	48	23,900	62	30,900	80	40,100	90	45,000	113	56,300	161	80,300	601	300,400
Contribution to the enhancement of the activities organised by consular services	Projects	0,500	80	39,800	80	39,800	103	51,600	134	66,800	150	75,100	188	93,900	268	133,900	1.002	500,900

Sub-total Action 2				**166,700**		**166,700**		**215,700**		**279,400**		**313,700**		**392,200**		**558,800**	**3.005**	**2.093,200**
Sub-total Objective 1				*170,000*		*170,000*		*220,000*		*285,000*		*320,000*		*400,000*		*570,000*		*2135,000*
TOTAL COST				**170,000**		**170,000**		**220,000**		**285,000**		**320,000**		**400,000**		**570,000**		**2.135,000**

8.2. Administrative Expenditure

The needs for human and administrative resources shall be covered within the allocation granted to the managing DG in the framework of the annual allocation procedure.

8.2.1. Number and type of human resources

Types of post		Staff to be assigned to management of the action using existing and/or additional resources (**number of posts/FTEs**)						
		2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Officials or temporary staff (XX 01 01)	A*/AD	23	26	29	32	35	37	37,5
	B*, C*/AST	38,75	46	52	58	64	70	70,5
Staff financed by art. XX 01 02		8,5	10	12	14	16	17	18
Other staff financed by art. XX 01 04/05								
TOTAL		70,25	82	93	104	115	124	126

8.2.2. Description of tasks deriving from the action

Title	Description	Number
Management		
Management		4
Policy definition and programming		
Policy Making	Definition of strategy, legal base,…	4
Programme definition	Establishment of annual work programme (i.e. financing decision) and interservice consultation	1
Interface with relevant EC programmes & actions	interservice coordination in order to ensure complementarity-synergy with other policies	2
Interface with other Institutions and Member States	Interface Council,EP ensuring the appropriate reporting, information, questions, briefing requests	2
Information and Communication	1. Information and publicity activities 2. EUROPA Web site	2
Committee interface - chair & secretariat		1

Budgetting	APS,PDB,AAR,BIP,RAL - Preparation - Follow-up - Reporting	1,5
Programme : Reception, selection and award of projects , financial and legal commitments		
Preparation Calls for proposals		2
Reception and evaluation proposals/mult-annual and annual programmes	(also involves staff involved in 12,13,14 and 15)	10
Award decisions		0,5
Financial Commitment	Preparation, maintenance and closure of all financial commitments + subconsequent amendments	2
Legal Commitment	Preparation, Signature, Closure of all juridical commitments + subconsequent amendments	4
Programme : monitoring of projects		
Payments - Initiation	Preparation and Processing of all Prefinancing, Intermediate and Final Payments (including verification supporting docs)	5
Project Monitoring	Receipt and assessment of reports , requests for information, project visits	20
Procurement, control and audit		
Ex- ante verification of transactions, setting up of control standards	Setting up appropriate control standards	3
System Audit	Setting up and monitoring of system audit of Member States (shared management)	10
Financial Audit	Ex-post Audit of expenditure / implementation	8
Internal audit	Verification of compliance with ICS	3
Procurement procedures	Drafting, procedures and autorisation of procurement procedures for projects and technical assistance (evaluation, studies,…) , including JPC, Helpdesk procurement procedures	8
Reporting	Report of Authorinsing Officer, RAA, relations with Court of Auditors…	2
Support services		
Filing and Archiving	Database, digital and hardcopy filing	3
Programme Evaluation	Ex ante - Mid term - Final evaluation	3
IT Support	Specific development of IT Tools related to monitoring and implementation	4
Overhead		
Administration (Overhead)	CIS, Translations,HRM,Logistics,…	21
		126

8.2.3. Sources of human resources (statutory)

(When more than one source is stated, please indicate the number of posts originating from each of the sources)

☐ Posts currently allocated to the management of the programme to be replaced or extended

☐ Posts pre-allocated within the APS/PDB exercise for year n

☐ Posts to be requested in the next APS/PDB procedure

☐ Posts to be redeployed using existing resources within the managing service (internal redeployment)

☐ Posts required for year n although not foreseen in the APS/PDB exercise of the year in question

8.2.4. Other Administrative expenditure included in reference amount (XX 01 04/05 – Expenditure on administrative management)

EUR million (to 3 decimal places)

a. European Refugee Fund

Budget line ***European Refugee Fund***	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	TOTAL
1 Technical and administrative assistance (including related staff costs)								
Other technical and administrative assistance								
= intra muros : asylum statistics	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	0,250	1,750
= extra muros : exchange of information, thematic meetings, website projects, computerised administrative and financial management of which for construction and maintenance of computerised management systems	0,500	0,700	0,700	0,700	0,700	0,700	0,700	4,700
Studies (incl.	0,300	0,600	0,300	0,600	0,600	0,400	0,600	3,400

Evaluation)								
Meetings of experts	0,050	0,050	0,050	0,050	0,100	0,050	0,050	0,400
Publications and informations	0,200	0,000	0,200	0,000	0,200	0,150	0,200	0,950
Total	1,300	1,600	1,500	1,600	1,850	1,550	1,800	9,450
Emergency measures								
1 Technical and administrative assistance (including related staff costs)								
Other technical and administrative assistance								
= intra muros : asylum statistics	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,350
= extra muros : exchange of information, thematic meetings, website projects, computerised administrative and financial management of which for construction and maintenance of computerised management systems	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,420
Studies (incl. Evaluation)	0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,560
Meetings of experts								
Publications and informations	0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	0,010	0,070
Total	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	0,200	1,400

b. Integration of Third-country Nationals

Budget line ***Integration of Third-country nationals***	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	TOTAL
1 Technical and administrative assistance (including related staff costs)								
Other technical and administrative assistance								
= intra muros : migration statistics	0,300	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400	2,700
= extra muros : exchange of information, thematic meetings, website projects, computerised administrative and financial management of which for construction and maintenance of computerised management systems	0,600	0,800	0,800	0,900	1,000	1,100	1,100	6,300
Studies (incl. Evaluation and Impact Assessment)	0,100	0,300	0,300	0,600	0,700	0,700	0,750	3,450
Meetings of experts	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,350
Dissemination	0,000	0,100	0,050	0,100	0,150	0,200	0,200	0,800
Publications and informations	0,050	0,100	0,100	0,100	0,250	0,400	0,400	1,400
Total	1,100	1,750	1,700	2,150	2,550	2,850	2,900	15,000

c. European Return Fund

Budget line ***European Return Fund***	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	TOTAL
1 Technical and administrative assistance (including related staff costs)								
Other technical and administrative assistance								
= intra muros : statistics		0,200	0,200	0,200	0,200	0,250	0,300	1,350
= extra muros : exchange of information, thematic meetings, website projects, computerised administrative and financial management of which for construction and maintenance of computerised management systems		0,600	0,700	0,800	0,900	0,900	1,000	4,900
Studies (incl. Evaluation and Impact Assessment)		0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	1,800
Meetings of experts		0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,100	0,350
Dissemination		0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,100	0,600
Publications and informations		0,150	0,150	0,150	0,150	0,150	0,250	1,000
Total	0,000	1,400	1,500	1,600	1,700	1,750	2,050	10,000

d. External Borders Fund

Budget line ***External Borders Fund***	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	TOTAL
1 Technical and administrative assistance (including related staff costs)								
Other technical and administrative assistance								
= intra muros : statistics	0,300	0,300	0,300	0,400	0,450	0,450	0,450	2,650
= extra muros : exchange of information, thematic meetings, website projects, computerised administrative and financial management of which for construction and maintenance of computerised management systems	0,600	0,900	0,900	1,000	1,000	1,000	1,000	6,400
Studies (incl. Evaluation and Impact Assessment)	0,300	0,400	0,400	0,500	0,500	0,400	0,400	2,900
Meetings of experts	0,100	0,150	0,150	0,150	0,200	0,200	0,200	1,150
Dissemination	0,200	0,200	0,250	0,300	0,400	0,300	0,300	1,950
Publications and informations	0,100	0,300	0,300	0,300	0,350	0,300	0,300	1,950
Total	1,600	2,250	2,300	2,650	2,900	2,650	2,650	17,000

8.2.5. Financial cost of human resources and associated costs not included in the reference amount

EUR million (to 3 decimal places)

Type of human resources	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Total
Officials and temporary staff (XX 01 01)	6,669	7,776	8,748	9,72	10,692	11,556	11,664	66,825
Staff financed by Art XX 01 02 (auxiliary, END, contract staff, etc.) (specify budget line)	0,918	1,08	1,296	1,512	1,728	1,836	1,944	10,314
Total cost of Human Resources and associated costs (NOT in reference amount)	**7,587**	**8,856**	**10,044**	**11,232**	**12,420**	**13,392**	**13,608**	**77,139**

Calculation– ***Officials and Temporary agents***

Reference should be made to Point 8.2.1, if applicable

Each FTE rated at 108.000 € per FTE.

Calculation– ***Staff financed under art. XX 01 02***

Reference should be made to Point 8.2.1, if applicable

Each FTE rated at 108.000 € per FTE.

8.2.6 Other administrative expenditure not included in reference amount

EUR million (to 3 decimal places)

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	TOTAL
XX 01 02 11 01 – Missions	0,216	0,234	0,238	0,243	0,248	0,253	0,258	1,691
XX 01 02 11 02 – Meetings & Conferences								
XX 01 02 11 03 – Committees	0,460	0,498	0,508	0,518	0,528	0,539	0,550	3,601
XX 01 02 11 04 – Studies & consultations								
XX 01 02 11 05 - Information systems								
2 Total Other Management Expenditure (XX 01 02 11)	0,676	0,732	0,746	0,761	0,777	0,792	0,808	5,292
3 Other expenditure of an administrative nature (specify including reference to budget line)								

Total Administrative expenditure, other than human resources and associated costs (NOT included in reference amount)	**8,263**	**9,588**	**10,790**	**11,993**	**13,197**	**14,184**	**14,416**	**68,015**

Calculation - ***Other administrative expenditure <u>not</u> included in reference amount***

		<u>2007</u>
Missions	240 missions * €900	216.000
Compulsory meetings	24 * 19200	460.800